

Fremsat den 28. februar 2024 af Skatteministeren (Jeppe Bruus)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om momsloven, chokoladeafgiftsloven og forskellige andre love¹⁾

(Særordningen for små virksomheder på momsområdet, justering af momsreglerne om leveringssted for visse virtuelt leverede ydelser, ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel, betalingsfrist for køb og indførsel af visse køretøjer, godtgørelse af dækningsafgift i chokoladeafgiftsloven, præcisering af krav om beholdningsregnskab ved løssalg af groftskåret røgtobak, bøder ved enkeltsalg af cigaretter og manglende beholdningsregnskab, afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, nulangivelse ved udbetaling af royaltys til udlandet uden indeholdelse af kildeskat m.v.)

Skatteministeriet

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 904 af 21. juni 2022 og senest ved § 1 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnote 1* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets

direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv

¹⁾ Loven gennemfører Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt, EU-Tidende 2020, nr. 62, side 13, samt Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår satser for merværdiafgiften, EU-Tidende 2022, nr. 107, side 1.

2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv 2019/2235/EU af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsat-

sen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets direktiv (EU) 2020/284 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelse af visse krav til betalingstjenesteudbydere, EU-Tidende 2020, nr. L 62, side 7, Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt, EU-Tidende 2020, nr. 62, side 13, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv 2020/1756/EU af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, Rådets direktiv 2021/1159/EU af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførelse og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår satser for merværdiafgiften, EU-Tidende 2022, nr. 107, side 1.«

2. I § 11, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., ændres »når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift« til: »når sælgeren er en afgiftspligtig person og handler i denne egen-skab,« og i 2. pkt. indsættes efter »monteres her i landet,«: »når sælgeren er omfattet af regler i et andet EU-land svarende til § 71 e,«.

3. I § 11, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 46, stk. 6« til: »§ 46, stk. 5«.

4. I § 13, stk. 1, indsættes som nr. 23:
»23) Blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt.«

5. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på adgang til arrangementer, hvor deltagelsen er virtuel.«

6. § 21 affattes således:

»§ 21. Leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, samt levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, er her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Vedrører de i stk. 1 nævnte ydelser og tilknyttede ydelser aktiviteter, som streames eller på anden måde gøres virtuelt tilgængelige, er leveringsstedet det sted, hvor den ikkeafgiftspligtige person er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.«

7. Efter § 34 b indsættes før overskriften før § 35:

»§ 34 c. Fritagelse efter § 34, stk. 1, nr. 1, gælder ikke for levering af varer, der foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af en fritagelse for små virksomheder, jf. § 71 e.

Stk. 2. Fritagelse efter § 34, stk. 1, nr. 3, gælder ikke for levering af punktafgiftspligtige varer, der foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af en fritagelse for små virksomheder, jf. § 71 e.«

8. I § 37, stk. 1, indsættes efter »stk. 6«: »og 9«.

9. I § 37 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Virksomheder har ikke fradragsret for leverancer, hvor leveringsstedet er i et andet EU-land, hvis leveringen er fritaget for moms i henhold til regler om fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land.«

10. I § 41, stk. 5, ændres »§ 48, stk. 1, 1. pkt.« til: »§ 71 e, stk. 1«.

11. § 46, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-15 bliver herefter stk. 3-14.

12. I § 46, stk. 10, nr. 2, der bliver stk. 9, nr. 2, ændres »stk. 11« til: »stk. 10«.

13. I § 46, stk. 11, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »stk. 10, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 9, 1. og 2. pkt.«

14. I § 46, stk. 13, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 12, 1. og 2. pkt., og *stk. 14, 1 pkt.*, der bliver stk. 13, 1. pkt., ændres »stk. 12« til: »stk. 11«.

15. I § 46, stk. 15, der bliver stk. 14, ændres »stk. 1 eller 12« til: »stk. 1 eller 11«.

16. I § 46 d, stk. 2, indsættes som 2. *pkt.*:

»Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.«

17. I § 47, stk. 1, nr. 1, ændres », og« til: »,«.

18. I § 47, stk. 1, nr. 2, ændres »afgift.« til: »afgift, og«.

19. I § 47, stk. 1, indsættes som *nr. 3*:

»3) virksomheder omfattet af særordningen i § 71 e.«

20. § 48 ophæves.

21. I § 49, stk. 1, 1. pkt., § 50, 1. pkt., og §§ 50 b og 50 c ændres »§ 48« til: »§ 71 e, stk. 1 og 2«.

22. I § 50, 1. pkt., ændres »§ 46, stk. 4« til: »§ 46, stk. 3«.

23. I § 50 b ændres »§ 46, stk. 1, nr. 6-11« til: »§ 46, stk. 1, nr. 6-12«.

24. I § 66 g, stk. 1, 3. pkt., udgår »omfattet af den anvendte særordning«.

25. § 69, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) en afgiftspligtig person, der er fritaget efter § 71 e eller efter tilsvarende regler om fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, når leveringen omfatter et investeringsgode.«

26. Efter kapitel 17 indsættes:

»Kapitel 17 a«

»Særordningen for små virksomheder

§ 71 b. Ved anvendelse af reglerne i dette kapitel forstås ved:

- 1) Årlig omsætning her i landet: Den samlede årlige værdi uden moms af leveringer af varer og ydelser foretaget af en afgiftspligtig person her i landet i løbet af et kalenderår.
- 2) Årlig omsætning i EU: Den samlede årlige værdi uden moms af leveringer af varer og ydelser foretaget af en afgiftspligtig person på EU's afgiftsområde i løbet af et kalenderår.

Fritagelser

§ 71 c. De omhandlede fritagelser i dette kapitel finder anvendelse på leveringer af varer og ydelser foretaget af små virksomheder, jf. § 71 e.

§ 71 d. Reglerne i dette kapitel finder ikke anvendelse på levering af nye transportmidler, som foretages på de i § 34, stk. 1, nr. 1 og 2, fastsatte betingelser.

§ 71 e. En afgiftspligtig persons levering af varer og ydelser er fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 50.000 kr., jf. dog stk. 2-4 og 8.

Stk. 2. En afgiftspligtig persons eller dennes arvinges førstegangssalg af den afgiftspligtiges egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, er fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 300.000 kr., jf. dog stk. 3, 4 og 8.

Stk. 3. En afgiftspligtig person kan kun anvende en sektorspecifik fritagelse ad gangen, jf. stk. 2.

Stk. 4. En afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land, er omfattet af reglerne i stk. 1-3, hvis følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 71 k, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt.:

- 1) Den afgiftspligtige person har givet forhåndsmeddelelse til etableringslandet om anvendelse af fritagelse for små virksomheder i Danmark, herunder om enhver ændring af de oplysninger, der tidligere er givet.
- 2) Den afgiftspligtige person kan identificeres ved hjælp af et individuelt registreringsnummer, som er tildelt af de relevante myndigheder i etableringslandet og indeholder suffikset "EX".

Stk. 5. En afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, kan omfattes af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, når følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 71 k, stk. 3:

- 1) Den afgiftspligtige person har givet forhåndsmeddelelse til told- og skatteforvaltningen om anvendelse af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, herunder hvilke EU-lande den afgiftspligtige agter at gøre brug af fritagelse i, jf. § 71 f.
- 2) Den afgiftspligtige person er identificeret gennem tildelelse af et individuelt registreringsnummer af told- og skatteforvaltningen, som indeholder suffikset "EX".

Stk. 6. En afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, skal meddele told- og skatteforvaltningen om enhver ændring af de oplysninger, som tidligere er givet i henhold til stk. 5, nr. 1, ved hjælp af ajourføring af en forhåndsmeddelelse.

Stk. 7. En forhåndsmeddelelse om, at en afgiftspligtig person har besluttet at ophøre med at anvende fritagelse for små virksomheder i et eller flere EU-lande, hvor den afgiftspligtige ikke er etableret, får virkning fra den første dag i det næste kalenderkvartal efter modtagelsen af oplysninger fra den afgiftspligtige person eller, hvis sådanne oplysninger modtages i løbet af den sidste måned i et kalenderkvartal, fra den første dag i den anden måned i det næste kalenderkvartal.

Stk. 8. En afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land og opfylder betingelserne i stk. 4, er omfattet af fritagelse i stk. 1 og 2 fra datoen for etableringslandets meddelelse om det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person eller ved en ajourføring af en forhåndsmeddelelse fra datoen for etableringslandets bekræftelse af nummeret over for den afgiftspligtige person som følge af dennes ajourføring.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen skal senest 35 hverdage efter modtagelse af en forhåndsmeddelelse i henhold til stk. 5, nr. 1, eller en ajourføring af en forhåndsmeddelelse i henhold til stk. 6 meddele det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person eller bekræfte ajourføringen af nummeret for at give adgang til fritagelse for små virksomheder. Told- og skatteforvaltningen kan forlænge fristen i 1. pkt., hvis told- og skatteforvaltningen vurderer, at det er nødvendigt at foretage yderligere kontrol af hensyn til at forebygge momssvig eller momsunddragelse.

§ 71 f. En forhåndsmeddelelse efter § 71 e, stk. 5, nr. 1, skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Den afgiftspligtiges navn, identifikationsoplysninger, virksomhedsaktivitet, juridisk form og adresse på den afgiftspligtige person.
- 2) Det eller de EU-lande, hvor den afgiftspligtige person vil gøre brug af fritagelser for små virksomheder.
- 3) Den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser foretaget i det EU-land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, og i hvert af de andre EU-lande i løbet af det foregående kalenderår eller, for så vidt angår de EU-lande, som anvender en karenperiode på 2 kalenderår, de 2 foregående kalenderår.
- 4) Den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser foretaget i det EU-land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, og i hvert af de andre EU-lande i løbet af det indeværende kalenderår forud for meddelelsen.

Stk. 2. Meddeler en afgiftspligtig person i overensstemmelse med § 71 e, stk. 6, told- og skatteforvaltningen om, at vedkommende vil gøre brug af fritagelse for små virksomheder i et eller flere andre EU-lande end dem, der er anført i forhåndsmeddelelsen, er denne person ikke forpligtet til at afgive de i stk. 1 omhandlede oplysninger, hvis disse oplysninger allerede er indeholdt i tidligere meddelelser i henhold til § 71 g. Den i 1. pkt. omhandlede meddelelse skal indeholde det individuelle registreringsnummer omhandlet i § 71 e, stk. 5, nr. 2.

§ 71 g. En afgiftspligtig person etableret her i landet, der i henhold til § 71 e, stk. 5 og 6, gør brug af fritagelse for små virksomheder i et EU-land, hvor denne afgiftspligtige person ikke er etableret, skal for hvert kalenderkvartal afgive følgende oplysninger til told- og skatteforvaltningen:

- 1) Det individuelle registreringsnummer, jf. § 71 e, stk. 5, nr. 2.
- 2) Den samlede værdi af de leveringer af varer og ydelser, der er foretaget i løbet af kalenderkvartalet i det EU-land, hvor den afgiftspligtige er etableret, eller angive, hvis der ikke er foretaget leveringer.
- 3) Den samlede værdi af de leveringer af varer og ydelser, der er foretaget i løbet af kalenderkvartalet i hvert EU-land, bortset fra det EU-land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, eller angive, hvis der ikke er foretaget leveringer.

Stk. 2. Den afgiftspligtige person skal meddele de i stk. 1 omhandlede oplysninger inden for 1 måned fra kalenderkvartalets udgang.

Stk. 3. Er den årlige omsætningstærskel i EU omhandlet i § 71 k, stk. 3, 1. pkt., overskredet, skal den afgiftspligtige person meddele told- og skatteforvaltningen herom inden for 15 hverdage efter overskridelsen. Samtidig skal den afgiftspligtige person oplyse værdien af de i stk. 1, nr. 2 og 3, omhandlede leveringer, der er foretaget fra begyndelsen af det indeværende kalenderkvartal indtil den dato, hvor den årlige omsætningstærskel i EU blev overskredet.

§ 71 h. For § 71 f, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3, gælder følgende:

- 1) Værdierne består af de beløb, der er anført i § 71 j.

- 2) Værdierne angives i danske kroner.
- 3) Den afgiftspligtige person skal særskilt oplyse den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser for hver momsfrigørelsestærskel, der finder anvendelse i det pågældende EU-land.

Stk. 2. Er leveringerne foretaget i andre valutaer end danske kroner, skal den afgiftspligtige person med henblik på omregning, jf. stk. 1, nr. 2, anvende den valutakurs fra Den Europæiske Centralbank, der var gældende på den første dag i kalenderåret eller, hvis der ikke har været en offentliggørelse den dag, på den næste offentliggørelsesdag.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet, skal afgive de i § 71 e, stk. 5 og 6, og § 71 g, stk. 1 og 3, omhandlede oplysninger digitalt til told- og skatteforvaltningen.

§ 71 i. Told- og skatteforvaltningen skal straks enten deaktivere registreringsnummeret omhandlet i § 71 e, stk. 5, nr. 2, eller, hvis den afgiftspligtige person fortsat gør brug af fritagelse for små virksomheder i et eller flere EU-lande, tilpasse de oplysninger, der er modtaget i medfør af § 71 e, stk. 5 og 6, for så vidt angår det berørte EU-land eller de berørte EU-lande i følgende tilfælde:

- 1) Den samlede værdi af leveringer oplyst af den afgiftspligtige person overstiger det i § 71 k, stk. 3, omhandlede beløb.
- 2) Det EU-land, der indrømmer fritagelsen, har meddelt, at den afgiftspligtige person ikke er omfattet af fritagelsen, eller fritagelsen ikke længere finder anvendelse i det pågældende EU-land.
- 3) Den afgiftspligtige person har meddelt, at den har besluttet at ophøre med at anvende fritagelsen.
- 4) Den afgiftspligtige person har meddelt, eller det på anden måde kan lægges til grund, at dens virksomhed er ophørt.

§ 71 j. Den årlige omsætning, jf. § 71 b, der benyttes som grundlag for anvendelse af de i § 71 e, stk. 1 og 2, omhandlede fritagelser, består af følgende beløb uden moms, jf. dog stk. 2:

- 1) Beløbet for leveringer af varer og ydelser, i det omfang de ville blive pålagt afgift, hvis de blev leveret af en afgiftspligtig person, der ikke er fritaget.
- 2) Beløbet for transaktioner, som i henhold til § 34, stk. 1, nr. 18, er fritaget for moms eller er fritaget efter § 13, stk. 1, nr. 15, med ret til fradrag efter § 37, stk. 8.
- 3) Beløbet for de transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til § 34, stk. 1, nr. 5-17, samt § 45, stk. 2, 4-6 og 14.
- 4) Beløbet for de transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til § 34, stk. 1, nr. 1-4, hvis en af de i § 34, stk. 1, nr. 1-4, fastsatte fritagelser finder anvendelse.
- 5) Beløbet for transaktioner vedrørende fast ejendom for de i § 13 stk. 1, nr. 11, omhandlede finansielle transaktioner og for forsikrings- og genforsikringsydelser, medmindre disse transaktioner har karakter af bitransaktioner.

Stk. 2. Overdragelse af en afgiftspligtig persons materielle eller immaterielle investeringsaktiver tages ikke i betragtning ved beregning af den i stk. 1 omhandlede omsætning.

§ 71 k. En afgiftspligtig person etableret her i landet eller i et andet EU-land kan ikke anvende fritagelsen efter § 71 e, stk. 1 eller 2, i en periode svarende til et kalenderår, hvis tærsklen for fritagelse i det omhandlede stykke blev overskredet i det foregående kalenderår af denne person. Fritagelsen efter § 71 e, stk. 1 eller 2, ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor tærsklen for fritagelse i det omhandlede stykke overskrides i løbet af et kalenderår.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land, kan ikke anvende særordningen for små virksomheder i dette kapitel, hvis den årlige omsætning i EU for den pågældende afgiftspligtige person oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår. Fritagelsen efter § 71 e, stk. 1 eller 2, der er indrømmet en afgiftspligtig person, som er etableret i andet EU-land, jf. § 71 e, stk. 4, ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende afgiftspligtige person overskrider den årlige omsætningstærskel i EU efter 1. pkt. i løbet af et kalenderår.

Stk. 3. En afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, kan ikke udnytte fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande i medfør af § 71 e, stk. 5, hvis den årlige omsætning i EU for den pågældende afgiftspligtige person oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår. Fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande, der i medfør af § 71 e, stk. 5, er indrømmet en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende afgiftspligtige person overskrider den årlige omsætningstærskel i EU efter 1. pkt. i løbet af et kalenderår.

Stk. 4. Den tilsvarende værdi i danske kroner af beløb i euro, der er omhandlet i denne bestemmelse, skal beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggjorde den 18. januar 2018.«

27. I § 81, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 71 a, stk. 1,«: »§ 71 e, stk. 6, § 71 f, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 71 g, § 71 h, stk. 2 og 3,«.

§ 2

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, og senest ved § 9 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, indsættes som *nr. 9*:

»9) Bestanddele af varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 3, når varerne anvendes til fremstilling af andre varer, der er afgiftspligtige efter reglerne i dette kapitel.«

2. I § 22, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »der erhvervsmæssigt leveres til udlandet«: »eller erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der leveres til udlandet«.

3. I § 22 indsættes som *stk. 12*:

»Stk. 12. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftspligtige varer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige efter kapitel 1, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter kapitel 3. Registrerede varemottagere kan uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftspligtige varer, der er anvendt til fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige efter kapitel 1, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 3

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021, § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og senest ved § 14 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 ændres »461 kr. og 37 øre« til: »1.147 kr. og 8 øre«.
2. I § 13 b, stk. 1, ændres »5,5 øre« til: »10 øre«.
3. I § 13 d, stk. 6, indsættes efter »afgiftsforhøjelsens ikrafttræden«: », jf. dog stk. 9«.
4. I § 13 d, stk. 7, indsættes efter »afgiftsforhøjelsens ikrafttræden«: », jf. dog stk. 10«.
5. I § 13 d indsættes som stk. 8-11:

»Stk. 8. Registrerede oplagshavere skal senest 3 måneder efter en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden anmode told- og skatteforvaltningen om godtgørelse af ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Stk. 9. Afgiftspligtige varer, som en registreret oplagshaver sælger fra egne detailudsalg, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, må ikke sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden. Den registrerede oplagshaver skal udarbejde en lageropgørelse over virksomhedens afgiftspligtige varer påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, og som skal sælges i virksomhedens egne detailudsalg, og virksomhedens ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden. Lageropgørelsen efter 2. pkt. skal indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 14 dage efter afgiftsforhøjelsens ikrafttræden. Lageropgørelsen efter 2. pkt. skal afspejle den registrerede oplagshavers lagerstatus for virksomhedens egne detailudsalg på tidspunktet for afgiftsforhøjelsens ikrafttræden. Varer, som indgår i lageropgørelsen efter 2. pkt., skal holdes adskilt fra de øvrige varer i virksomhedens oplag, og det skal være muligt ud fra lageropgørelsen og virksomhedens regnskab at identificere de varer på oplaget, som

indgår i lageropgørelsen. Alene afgiftspligtige varer, som er medtaget i lageropgørelsen efter 2. pkt., må sælges med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden efter 1. pkt. i den registrerede oplagshavers egne detailudsalg.

Stk. 10. Afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, må ikke opbevares i lokalerne til den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, og disse lokaler er adskilt fra oplagshaverens godkendte lokaler.

Stk. 11. For registrerede oplagshavere omfattet af stk. 9 og 10 skal antallet af ikkebrugte stempelmærker, som er omfattet af den registrerede oplagshavers anmodning efter stk. 8, svare til det antal, der er anført på lageropgørelsen i stk. 9, 2. pkt. Er dette ikke tilfældet, eller indsender den registrerede oplagshaver ikke rettidigt en anmodning efter stk. 8, opkræver told- og skatteforvaltningen et beløb svarende til differencen mellem den gamle og den nye afgift af det manglende kvantum.«

6. I § 22, stk. 1, nr. 2, ændres »3-7« til: »3-10 og stk. 11, 1. pkt.«

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1330 af 20. november 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, § 45 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 3 i lov nr. 1563 af 12. december 2023 og § 2 i lov nr. 1565 af 12. december 2023 og senest ved § 17 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. § 66 A, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Personer, dødsboer, selskaber, fonde, foreninger, institutioner m.v., som er omfattet af § 65 C, stk. 1, 2. pkt., og befuldmægtigede som nævnt i § 65 C, stk. 1, 3. pkt., der foretager udbetaling eller godskrivning af royaltyskat til en person eller et selskab m.v., der er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 8, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, skal oplyse told- og skatteforvaltningen om udbetalingen eller godskrivningen af royaltyskat og eventuelt indeholdt royaltyskat, uanset om der er pligt til at foretage indeholdelse af royaltyskat.«

§ 5

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 8 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og senest ved § 8 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 9, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«, og efter »modtagne afgiftspligtige varer« indsættes: »opgjort efter § 5 a, stk. 1,«.
2. I § 2, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 1« til: »§ 3, stk. 1,«.

3. I § 2, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2«: »og § 1, stk. 9,«.

4. I § 3, stk. 1, 2. pkt., og § 5 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 1, stk. 6.« til: »§ 1, stk. 5 og 6.«

§ 6

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 765 af 7. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 30 i lov nr. 1795 af 28. december 2023 og § 13 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 11 ophæves.

2. I § 12, stk. 1 og 3, ændres »§§ 10 og 11« til: »§ 10«.

3. I § 12, stk. 4, 1. pkt., udgår »og § 11«.

4. I § 15, stk. 1, udgår »eller § 11«.

§ 7

I sømandsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1181 af 21. september 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 11 b indsættes:

»§ 11 c. Der kan efter samtykke fra en person omfattet af § 5 gives adgang til oplysninger, som følger af personens årsopgørelse, når de er nødvendige til brug for kontrol og afsluttende afregning af en forudbetalt ydelse til personen.

Stk. 2. Der kan efter samtykke fra ægtefællen til en person, som har givet samtykke efter stk. 1, gives adgang til oplysninger, som følger af årsopgørelsen, når de er nødvendige til brug for kontrollen og den afsluttende afregning efter stk. 1.

Stk. 3. Adgang til oplysninger efter stk. 1 og 2 forudsætter, at den, der anmoder om adgangen, har indgået en aftale herom med told- og skatteforvaltningen.«

§ 8

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 21. februar 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 3, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der sælger groftskåret tobak på salgsstedet, jf. 1. pkt., skal føre et beholdningsregnskab, som kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af tobakken i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken. Beholdningsregnskabet skal indeholde oplysninger om salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet.«

2. I § 25, stk. 1, ændres »straffes den, der« til: »straffes den, som«.

3. I § 25, stk. 5, 2. pkt., ændres »§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-9« til: »§ 4, stk. 3, eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9«.

4. I § 25, stk. 6, 1. og 2. pkt., ændres »§ 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9« til: »§ 4, stk. 3, § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9«.

§ 9

I øl- og vinfafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 17 af 9. januar 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 2. pkt., ændres »position 2203 og 2206« til: »position 2203 og varer indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, der henhører under position 2206«.

2. I § 3 A ændres »For varer henhørende under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur« til: »For varer, der er afgiftspligtige efter § 3, stk. 2, nr. 1 og 2«.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

§ 10

I lov om tobaksvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1489 af 18. juni 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2071 af 21. december 2020, § 2 i lov nr. 99 af 25. januar 2022 og § 1 i lov nr. 738 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 31 b, stk. 1, indsættes efter »medfør af tobaksafgiftsloven«: »eller lov om forskellige forbrugsafgifter, og som påføres stempelmærke efter tobaksafgiftsloven eller lov om forskellige forbrugsafgifter«, og efter »stempelmærke efter tobaksafgiftsloven« indsættes: »eller lov om forskellige forbrugsafgifter«.

2. I § 31 b, stk. 2, indsættes efter »stempelmærke efter tobaksafgiftsloven«: »eller lov om forskellige forbrugsafgifter«.

3. I § 31 b indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen må kun udstede sikkerhedsstempelmærker uden afgift efter stk. 2 til virksomheder, der er registreret eller autoriseret for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller lov om forskellige forbrugsafgifter. De registrerede eller autoriserede virksomheder må ikke sælge eller udlåne de modtagne sikkerhedsstempelmærker. Ikkebrugte sikkerhedsstempelmærker skal destrueres af den registrerede eller autoriserede virksomhed.

Stk. 5. Virksomheder, der ikke er registrerede eller autoriserede for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller lov om forskellige forbrugsafgifter, må ikke modtage eller opbevare tobaksvarer omfattet af stk. 2, der ikke er behørigt stemplede.«

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

§ 11

I fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 205 af 1. marts 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Personer, der erhverver personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj, kan lade sig registrere hos Fiskeristyrelsen som erhvervsfiskere med B-status.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om registrering som erhvervsfisker med B-status, herunder regler om dokumentationskrav og kontrol.«

Ikrafttrædelse m.v.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 10 træder i kraft den 20. maj 2024.

Stk. 3. § 3 træder i kraft den 1. juni 2024.

Stk. 4. § 1, nr. 3, 11-16 og 22-24, og §§ 2 og 4-9 træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 5. § 1, nr. 1 og 2, 4-10, 17-21 og 25-27, træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 6. Tilladelser givet i henhold til den hidtil gældende momslov § 46, stk. 3, bortfalder den 1. juli 2024.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan fra og med den 15. april 2024 til og med den 31. maj 2024 mod fuld sikkerhedsstillelse udlevere stempelmærker efter forbrugsafgiftsloven til de registrerede oplagshavere til følgende afgiftssatser:

- 1) For røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v.: 1.147 kr. og 8 øre pr. kg.
- 2) For nikotinprodukter, som ikke er afgiftspligtige efter § 13 eller § 13 a, stk. 1, i lov om forskellige forbrugsafgifter eller tobaksafgiftsloven: 10 øre pr. mg nikotin.

Stk. 8. Varer med stempelmærker omfattet af stk. 7 må ikke overgå til forbrug i perioden fra og med den 15. april 2024 til og med den 31. maj 2024.

Stk. 9. Virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, må til og med den 31. maj 2024 ikke opbevare varer, som er påført stempelmærker omfattet af stk. 7.

Stk. 10. Personer, som har erhvervet personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj i hele eller dele af perioden fra den 1. juli 2021 til lovens ikrafttræden, anses for at være registreret som erhvervsfiskere med B-status fra den 1. juli 2021 efter fiskerilovens § 14 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 11.

Stk. 11. For personer omfattet af stk. 10 udløber fristerne i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, for indkomståret 2021 først i det femte år efter indkomstårets udløb, for så vidt angår fradrag efter ligningslovens § 9 G.

§ 13

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Særordningen for små virksomheder på momsområdet
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Justering af momsreglerne om leveringssted for visse virtuelt leverede ydelser
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Betalingsfrist for køb og indførsel af visse køretøjer
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Godtgørelse af dækningsafgift i chokoladeafgiftsloven
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Præcisering af krav om beholdningsregnskab ved løssalg af groftskåret røgtobak
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Bøder ved enkeltsalg af cigaretter og manglende beholdningsregnskab
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.8. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker
 - 2.8.1. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak
 - 2.8.1.1. Gældende ret
 - 2.8.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.8.2. Begrænsning af salg og opbevaring for oplagshavere med egne detailudsalg
 - 2.8.2.1. Gældende ret
 - 2.8.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.8.3. Indførelse af bødestraf
 - 2.8.3.1. Gældende ret
 - 2.8.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

- 2.9. Tilpasning af det afgiftspligtige vareområde for visse alkoholvarer
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.9.2.1. Satser for mousserende mellemklasseprodukter
 - 2.9.2.2. Præcisering af definition af øl
- 2.10. Nulangivelse ved udbetaling af royalty til udlandet uden indeholdelse af kildeskat
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.11. Mulighed for dataudstilling om visse søfarende
 - 2.11.1. Gældende ret
 - 2.11.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.12. Afskaffelse af godtgørelsesordning i spildevandsafgiftsloven
 - 2.12.1. Gældende ret
 - 2.12.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.13. Tilpasning af reglerne om sikkerhedsstempelmærker
 - 2.13.1. Røgfri tobak
 - 2.13.1.1. Gældende ret
 - 2.13.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.13.2. Cigarer, cerutter og cigarillos
 - 2.13.2.1. Gældende ret
 - 2.13.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.14. Genindførelse af register over erhvervsfiskere med B-status
 - 2.14.1. Gældende ret
 - 2.14.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen
 - 3.1. Beskrivelse af gældende ret
 - 3.2. Forholdet til initiativet om særordningen for små virksomheder
 - 3.3. Forholdet til initiativet om mulighed for dataudstilling om visse søfarende
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 4.1.1. Særordningen for små virksomheder på momsområdet
 - 4.1.2. Ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel
 - 4.1.3. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker
 - 4.1.4. Afskaffelse af godtgørelsesordning i spildevandsafgiftsloven
 - 4.1.5. Genindførelse af register for erhvervsfiskere med B-status
 - 4.1.6. Øvrige elementer i lovforslaget
 - 4.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige
 - 4.3. Digitaliseringsklar lovgivning

- 4.3.1. Særordningen for små virksomheder på momsområdet
- 4.3.2. Betalingsfrist for køb og indførsel af visse køretøjer
- 4.3.3. Godtgørelse af dækningsafgift i chokoladeafgiftsloven
- 4.3.4. Præcisering af krav om beholdningsregnskab ved løssalg af groftskåret røgtobak
- 4.3.5. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker
- 4.3.6. Tilpasning af det afgiftspligtige vareområde for visse alkoholvarer
- 4.3.7. Tilpasning af reglerne om sikkerhedsstempelmærker
- 4.3.8. Mulighed for dataudstilling om visse søfarende
- 4.3.9. Genindførelse af register for erhvervsfiskere med B-status
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.1.1. Særordningen for små virksomheder på momsområdet
 - 5.1.2. Ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel
 - 5.1.3. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker
 - 5.1.4. Afskaffelse af godtgørelsesordning i spildevandsafgiftsloven
 - 5.1.5. Øvrige elementer i lovforslaget
 - 5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen ønsker at lette byrderne for små virksomheder og styrke konkurrencen på momsområdet. I det nuværende momssystem er momsfrigørelse og forenklede momsforpligtelser for små virksomheder alene tilgængelige for virksomheder etableret i det pågældende EU-land. Med lovforslaget foreslås det at gennemføre vedtagne EU-regler, som åbner for adgangen til momsfrigørelse og forenklinger for små virksomheder, så der skabes lige vilkår for virksomheder, der er etableret i et andet EU-land, men har en omsætning i det samme marked. Det er et vigtigt skridt i retning af at forenkle momsforpligtelser og nedbringe efterlevelsescostningerne for små virksomheder samt skabe lige konkurrence på momsområdet for virksomheder etableret i EU.

Det er blevet mere udbredt at streame eller på anden måde virtuelt at deltage i arrangementer og andre aktiviteter indenfor kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign. Det foreslås derfor i overensstemmelse med vedtagne EU-regler, at der indføres klare og utvetydige

regler, der medfører forbrugslandsbeskatning, uanset om de leverede ydelser tilgås fysisk, hvor arrangementet eller andre aktiviteter finder sted, eller om der er tale om streaming, eller ydelsen på anden måde er virtuelt tilgængelig.

Det foreslås at ophæve den gældende mulighed for, at virksomheder med en delregistrering, der er videreførelse af el og gas, kan få tilladelse til ikke at anvende omvendt betalingspligt ved salget til en sådan delregistrering. Formålet med forslaget er at mindske risikoen for tab af moms ved konkurser som følge af negativ moms i delregistreringen, som udbetales til virksomheden, inden den positive moms indbetales.

Det foreslås endvidere at indføre en sidste rettidig betalingsdag på 14 dage for moms af køb og indførsel af visse køretøjer. Formålet med forslaget er at sikre den nødvendige hjemmel af hensyn til opkrævning af moms i de tilfælde, hvor en diplomat ikke længere opfylder betingelserne for momsfrigørelse.

Med lovforslaget foreslås at indføre mulighed for, at en virksomhed i visse tilfælde kan få godtgjort betalt dækningsafgift eller trække den fra i sit afgiftsregnskab. Godtgørelse kan ske, når virksomheder anvender dækningsafgiftspligtige varer til at fremstille andre dækningsafgiftspligtige varer, der leveres til udlandet, og når virksomhederne anvender dækningsafgiftspligtige varer til fremstilling af andre varer, der ikke ville være dækningsafgiftspligtige, hvis de blev modtaget fra udlandet.

Lovforslaget indeholder endvidere en præcisering af tobaksafgiftslovens § 4, stk. 3, således at det fremgår tydeligt, at virksomheder, der sælger og bruger groftskåret røgtobak på salgsstedet, skal føre et beholdningsskab, der kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af groftskåret røgtobak i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken. Beholdningsregnskabet skal indeholde oplysninger om salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet. Formålet med forslaget er at gøre det muligt for Skatteforvaltningen at følge virksomheders afstemning af tobakken fra indkøb til salg og brug.

Det foreslås desuden, at overtrædelse af reglen om beholdningsregnskab straffes med en skærpet bøde, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt korrekt afgift. Samtidig fastsættes et bødeniveau for overtrædelse af forbuddet mod enkeltsalg af cigaretter.

Med Aftale om en forebyggelsesplan målrettet børn og unge – tobak, nikotin og alkohol indgået den 14. november 2023, er regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Det Konservative Folkeparti og Alternativet enige om bl.a. at forhøje afgiften på nikotinprodukter og røgfri tobak med henblik på at begrænse disse produkters tilgængelighed for børn og unge, som er de primære forbrugere af disse produkter. Afgiftsforhøjelsen foreslås gennemført med dette lovforslag. Herudover foreslås det, at reglerne om begrænsning af salg ved fremtidige afgiftsforhøjelser for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker justeres, således at registrerede virksomheder med egne detailsalg bliver ligestillet med detailhandlere m.v., der ikke er registreret for afgift, for den del af deres virksomhed, som er detailudsalg.

Det foreslås endvidere at ophæve tillægsafgiften for mouserende vin, frugtvin m.v. med et ætanolindhold på over 15 procentvolumen, men ikke over 22 procentvolumen, for at sikre overensstemmelse med EU-retten. Derudover foreslås det at præcisere det afgiftspligtige vareområde for ølafgiften.

Det foreslås derudover at indføre en regel om nulangivelse ved udbetaling af royalty til udlandet uden indeholdelse af kildeskat. Forslaget er en kodificering af praksis, da Skatteforvaltningen i dag allerede modtager oplysningen. Formålet med forslaget er at sikre en klar hjemmel for indgivelsen af oplysningen.

Det foreslås desuden at indføre hjemmel til, at Skattefor-

valtningen kan understøtte den overenskomstbaserede kompensationsordning, der finder anvendelse for visse søfarende. Beregningen af compensation sker på grundlag af oplysninger om den enkelte søfarende, som foreligger hos Skatteforvaltningen. Det foreslås på den baggrund, at Skatteforvaltningen kan videregive de nødvendige oplysninger til den, der skal beregne kompensationsbeløbet til den søfarende, når den søfarende har givet sit samtykke hertil. Efter forslaget vil der kun kunne videregives oplysninger med den søfarendes samtykke til en part, der forinden har indgået en aftale herom med Skatteforvaltningen.

Det foreslås endvidere at afskaffe godtgørelsesordningen på spildevandsområdet for at øge incitamentet til at mindske udledningen af spildevand og sikre overensstemmelse med EU-retten.

Herudover foreslås det, at reglerne om sikkerhedsstempelmærker tilpasses, således at virksomheder, der er registreret for afgift på røgfri tobak, alene skal påføre deres røgfri tobak ét stempelmærke, der både udgør afgiftsstempelmærke og sikkerhedsstempelmærke, samt at der fastsættes tilstrækkelige administrative bestemmelser til, at Skatteforvaltningen kan administrere ordningen fra og med den 20. maj 2024, hvor kravet om sikkerhedsstempelmærker på en række produkter træder i kraft.

Det foreslås at genindføre en mulighed for at blive registreret som erhvervsfisker med B-status således, at disse fiskere efter ligningsloven kan få skattemæssigt fradrag for havdage. Fradraget forudsætter efter gældende regler registrering som erhvervsfisker efter fiskeriloven.

Endelig indeholder lovforslaget en række mindre lovtekniske ændringer af isafgiftsloven og momsloven, der er relateret til tidligere lovændringer. Ændringerne har alene til formål at præcisere gældende ret og konsekvensrette henvisninger i loven.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Særordningen for små virksomheder på momsområdet

2.1.1. Gældende ret

Momslovens kapitel 12 om registrering indeholder en særordning for små virksomheder. I momsloven gælder således en generel momsfristagelsestærskel på 50.000 kr., jf. momslovens § 48.

Tærsklen indebærer, at virksomheder med en årlig omsætning over 50.000 kr. skal momsregistreres og afregne moms, mens momsregistrering for virksomheder med en momspligtig omsætning under 50.000 kr. er frivillig. I Danmark gælder desuden to særlige momsfristagelser: 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt, og 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af visse af kunstnerens egne kunstgenstande, når salget

hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr.

Der er sammenfald mellem grænsen for momsfrigatelse og adgangen til forenklede momsforpligtelser, da virksomheder med en omsætning under 50.000 kr. ligeledes fritages for øvrige momsforpligtelser, herunder registrering og betaling af afgift.

Den nuværende momsfrigatelsestærskel og adgangen til forenklede momsforpligtelser gælder alene for virksomheder, som er etableret i Danmark. Dette gør sig også gældende i alle andre EU-lande, som har indført en særordning for små virksomheder, da direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter momsdirektivet) hidtil alene har tilladt indførelsen af en national særordning for små virksomheder.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den 18. februar 2020 vedtog EU Rådets direktiv (EU) 2020/285 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt (herefter SMV-direktivet). Der henvises desuden til Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften (herefter ændringsdirektivet), som indeholder en mindre konsekvensændring af artikel 288 i SMV-direktivet, jf. artikel 2.

Formålet med SMV-direktivet er at nedbringe efterlevelselsesomkostninger og forenkle momsforpligtelser for små virksomheder samt mindske de konkurrenceforvridende elementer af den nuværende særordning for små virksomheder i momsdirektivet.

SMV-direktivets artikel 1 indebærer, at EU-landene vil kunne indføre forenklede momsforpligtelser for små virksomheder, der har en omsætning under en national momsfrigatelsestærskel, f.eks. fritagelse for momsregistrering, angivelse af moms og pligt til at udstede fakturaer.

EU-landene afgør i et vist omfang selv, hvilke forenklinger de vil indføre, men hvis der gøres brug heraf, indebærer SMV-direktivet, at EU-landene skal give adgang til alle små virksomheder etableret i EU, som ikke overskrider tærsklen for momsfrigatelse. For at gøre brug af en momsfrigatelsestærskel for små virksomheder i et andet EU-land, hvor virksomheden ikke er etableret, vil det desuden være et krav, at den pågældende virksomheds samlede omsætning i EU ikke overstiger 100.000 euro pr. år. SMV-direktivet er målrettet forholdsvis små virksomheder.

I medfør af SMV-direktivets artikel 1 vil der desuden være mulighed for at fastsætte en generel momsfrigatelsestær-

skel og sektorspecifikke momsfrigatelsestærskler, som dog ikke må overstige 85.000 euro (ca. 630.000 kr.). SMV-direktivet giver i øvrigt mulighed for, at der kan indføres en såkaldt overgangsordning, hvorefter tærskler for momsfrigatelse kan overskrides i et enkelt år med op til henholdsvis 10 pct., 25 pct. eller 100.000 euro.

Lovforslaget har til formål at implementere SMV-direktivets artikel 1 og ændringsdirektivets artikel 2 i dansk ret pr. 1. januar 2025. Det bemærkes, at SMV-direktivets artikel 2 indeholder ændringer af forordning (EU) nr. 904/2010 i relation til den nye særordning for små virksomheder i momssystemdirektivet, som også vil skulle finde anvendelse i dansk ret pr. 1. januar 2025. Disse ændringer vil dog ikke kræve lovimplementering, da der er tale om ændringer til en forordning, som er umiddelbart anvendelig i dansk ret.

I overensstemmelse med SMV-direktivets artikel 1 og ændringsdirektivets artikel 2 foreslås det at ændre den gældende særordning for små virksomheder i momsloven med virkning fra den 1. januar 2025.

Det foreslås, at små virksomheder, der har en omsætning under den gældende momsfrigatelsestærskel på 50.000 kr. fritages for registrering og for at betale afgift, herunder øvrige momsforpligtelser, når den årlige omsætning her i landet ikke overstiger den nævnte tærskel for fritagelse på 50.000 kr., uanset om disse små virksomheder er etableret i Danmark eller i et andet EU-land.

Det foreslås desuden, at afgiftspligtige personer eller disses arvinger ved førstegangssalg af den afgiftspligtige persons egne kunstgenstande fritages for registrering og for at betale afgift, herunder øvrige momsforpligtelser, når den årlige omsætning her i landet ikke overstiger den nævnte tærskel for fritagelse på 300.000 kr., uanset om disse små virksomheder er etableret i Danmark eller i et andet EU-land.

De berettigede små virksomheder, som vil kunne anvende særordningen i Danmark, vil således som udgangspunkt været fritaget for de sædvanlige momsforpligtelser i den almindelige momsordning, hvor der bl.a. stilles krav om registrering og betaling af afgift, som det er tilfældet i dag for virksomheder etableret i Danmark.

Det foreslås, at SMV-direktivets artikel 1 og ændringsdirektivets artikel 2 gennemføres ved, at der indsættes et kapitel 17 a i momsloven, som vil indeholde særordningen for små virksomheder. Kapitlet vil bestå af en række paragraffer, §§ 71 b-71 k.

Bestemmelsen i § 71 b vil indeholde SMV-direktivets definitionsafsnit, som vil finde anvendelse i relation til anvendelsen af reglerne i det foreslåede kapitel 17 a, når begreberne årlig omsætning her i landet eller årlig omsætning i EU anvendes.

Bestemmelsen i § 71 c vil indeholde en bestemmelse om anvendelsesområdet for de fritagelser, som fremgår af det foreslåede kapitel 17 a. Heri foreslås, at fritagelserne i det

nævnte kapitel finder anvendelse på leveringer af varer og ydelser foretaget af små virksomheder.

Bestemmelsen i § 71 d vil indeholde en bestemmelse om de transaktioner, som er udelukket fra ordningen i det foreslåede kapitel 17 a. Heri foreslås, at visse leveringer af nye transportmidler er udelukket fra det nævnte kapitel.

Bestemmelsen i § 71 e vil indeholde kernen i den nye særordning for små virksomheder, herunder de centrale fritagelser og forenklinger. Heri foreslås, at afgiftspligtige personers levering af varer og ydelser er fritaget for registrering og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse leveringer, ikke overstiger 50.000 kr. Desuden foreslås i § 71 d, at der fastsættes en fritagelse for registrering og for at betale afgift for afgiftspligtige personer eller disses arvingers førstegangsalg af den afgiftspligtiges egne kunstgenstande på 300.000 kr. Disse ordninger foreslås på visse betingelser i øvrigt udvidet til afgiftspligtige personer, der er etableret i andre EU-lande. Endelig foreslås en række krav til de afgiftspligtige personer, som ønsker at gøre brug af særordninger i et EU-land, hvor de ikke er etableret, herunder regler for afgiftspligtige personer etableret her i landet, der ønsker at gøre brug af fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande. Det foreslås bl.a., at der skal gives en forhåndsmeddelelse og ske en særlig registrering forud for anvendelsen af fritagelse i andre EU-lande eller ved ændringer og ophør heraf. Disse supplerende krav vil også gælde i andre EU-lande i kraft af implementeringen af SMV-direktivet i alle EU-lande.

Det foreslås desuden, at bestemmelserne i §§ 71 f, 71 g og 71 h vil skulle indeholde regler om henholdsvis indhold og ajourføring af forhåndsmeddelelsen, kvartalsvis afgivelse af oplysninger om bl.a. værdien af leveringer, meddelelse om overskridelse af tærsklen for årlig omsætning i EU og visse nærmere regler om sammensætningen af de værdier og beløb, som gives i forhåndsmeddelelsen og den kvartalsvise meddelelse.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen i § 71 i vil skulle indeholde regler om Skatteforvaltningens kontrolbeføjelser og handlepligter. De foreslåede regler vil bl.a. indebære, at Skatteforvaltningen vil skulle deaktivere det særlige registreringsnummer eller tilpasse visse oplysninger i forhåndsmeddelelsen i visse tilfælde.

Det foreslås i øvrigt, at bestemmelsen i § 71 j vil skulle indeholde regler om sammensætningen af de beløb, der indgår i den årlige omsætning, der benyttes som grundlag for anvendelse af de i § 71 e, stk. 1 og 2, foreslåede fritagelser. § 71 j vil i øvrigt indeholde implementeringen af ændringsdirektivets artikel 2.

Det foreslås herudover, at bestemmelsen i § 71 k vil skulle indeholde regler om konsekvenserne af, at afgiftspligtige personer overskrider henholdsvis fritagelsestærsklerne i de foreslåede § 71 e, stk. 1 og 2, og den årlige omsætnings-tærskel i EU. Det foreslås bl.a., at en afgiftspligtig person

ikke kan udnytte fritagelsesordningerne, hvis de relevante tærskler blev overskredet i det foregående år.

Endelig foreslås det, at der i momslovens § 81, stk. 1, nr. 2, indsættes henvisninger til de foreslåede bestemmelser § 71 e, stk. 6, § 71 f, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 71 g, og § 71 h, stk. 2 og 3. Dette vil medføre, at afgiftspligtige personer vil kunne straffes med bøde, hvis der forsætligt eller groft uagtsomt sker overtrædelse af disse bestemmelser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 4, 7-10, 17-21 og 25-27, samt de specielle bemærkninger hertil.

2.2. Justering af momsreglerne om leveringssted for visse virtuelt leverede ydelser

2.2.1. Gældende ret

Reglerne for, hvor momsen skal betales (hvor leveringsstedet er), når der leveres adgang til arrangementer og ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, findes i momslovens § 16, stk. 1, § 21, stk. 1 og 2, og § 21 c.

Leveringsstedet for ydelser leveret til afgiftspligtige personer er i henhold til § 16, stk. 1, det sted, hvor køberen har etableret sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. Dog er der i § 21, stk. 1, en undtagelse fra denne hovedregel, idet det fastsættes, at leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her. Samlet set betyder disse regler, at momsen af ydelserne tilnærmelsesvis altid skal betales i forbrugslandet. Dog vil der ikke gælde forbrugslandsbeskatning ved virtuel adgang til arrangementer, hvor køber af adgangen ikke er etableret i det land, hvor arrangementet finder sted.

For at undgå, at sælger skal momsregistreres for at indbetale salgsmomsen i alle de lande, hvor køberne er hjemmehørende, når momsen skal betales i købers land, jf. momslovens § 16, stk. 1, er køber gjort ansvarlig for at indbetale momsen efter reglerne om omvendt betalingspligt i momslovens § 46, stk. 1, nr. 3.

For så vidt angår leveringer til ikkeafgiftspligtige personer, er hovedreglen for leveringsstedet i henhold til § 21, stk. 2, for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, samt levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her. Dette omfatter også levering af adgang til arrangementer.

Som undtagelse herfor er der dog i visse tilfælde tale om en elektronisk leveret ydelse, når der streames eller på

anden måde er virtuel deltagelse. Definitionen på en elektronisk leveret ydelse er i henhold til artikel 7, stk. 1, i Rådets gennemførelsesforordning til momssystemdirektivet (forordning 282/200 af 15. marts 2011) en ydelse, der leveres gennem internettet eller et elektronisk net, og leveringen hovedsagelig er automatiseret og kun involverer minimal menneskelig indgriben og ikke har nogen levedygtighed uden informationsteknologi.

Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser til ikkeafgiftspligtige personer er i henhold til momslovens § 21 c, stk. 1, det sted, hvor den ikkeafgiftspligtige person er etableret eller har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted. Virksomheder, der sælger elektronisk leverede ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, kan anvende en One Stop Shop-ordning, jf. momslovens § 66 d, hvor der via registrering i ordningen i virksomhedens hjemland, kan angives og betales moms af salget til alle EU-lande.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er blevet mere og mere udbredt at deltage i arrangementer og andre aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., der udbydes via streaming eller på anden måde kan tilgås virtuelt. Der kan både ved levering af ydelserne til afgiftspligtige personer og specielt til ikkeafgiftspligtige personer være tilfælde, hvor virtuel tilgang til aktiviteterne betyder, at momsen ikke betales i forbrugslandet. Hertil kommer, at det efter gældende regler ved levering af ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i konkrete tilfælde skal bedømmes, om der er så lidt menneskelig involvering i leveringen, at der er tale om en elektronisk leveret ydelse. Denne bedømmelse kan være vanskelig at foretage.

Som gennemførelse af ændringer i momsdirektivet (artikel 1, nr. 1 og 2 i Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022), der skal træde i kraft den 1. januar 2025, foreslås det derfor, at der indføres klare og utvetydige regler, der medfører forbrugslandsbeskatning uanset, om de leverede ydelser tilgås fysisk, hvor arrangementet eller andre aktiviteter finder sted, eller der er tale om streaming, eller ydelsen på anden måde er virtuelt tilgængelig.

For at skabe klarhed over reglerne og for at tilpasse regelsættet til momsdirektivets ordlyd og opbygning, foreslås det, at § 21, der både omhandler leveringer til afgiftspligtige personer og ikkeafgiftspligtige personer, deles op i to paragrafer, hvor § 20 a vedrører levering til afgiftspligtige personer og § 21 levering til ikkeafgiftspligtige personer.

Det foreslås i både § 20 a og § 21, at der indsættes et nyt stk. 2, som gør det klart, at når ydelserne leveres til brug ved streaming, eller de på anden måde er virtuelt tilgængelige, er leveringsstedet i forbrugslandet (købers land). Det vil herefter ikke længere være nødvendigt at vurdere omfanget af menneskelig involvering i ydelsens levering, idet leveringsstedet for levering til ikkeafgiftspligtige personer vil være

det samme, uanset om der er tale om elektronisk leverede ydelser eller ikke.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, samt de specielle bemærkninger hertil.

2.3. Ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel

2.3.1. Gældende ret

I momssystemet er det hovedreglen, at det er sælger af en vare, der skal opkræve salgsmoms og angive og indbetale denne til skattemyndighederne. En fuldt momspligtig købervirksomhed kan fratække momsen på indkøbet som købsmoms.

Ved grænseoverskridende handel mellem to virksomheder skal salgsmomsen indbetales til købers land (forbrugslandsbeskatning). For at undgå, at virksomheder skal momsregistreres i alle de EU-lande, hvor købervirksomhederne er beliggende, er det køber (og ikke som efter hovedreglen sælger), der skal indbetale salgsmomsen i eget land. Varen sælges derfor uden moms, og købervirksomheden betaler derefter salgsmomsen til sit eget lands myndighed samtidig med, at den fratækker den samme moms som købsmoms.

En ulempe ved en sådan omvendt betalingspligt ved grænseoverskridende handel er, at der bliver et »brud« i moms kæden, fordi det i efterfølgende nationale salgsled er sælger, der er ansvarlig for betaling af salgsmomsen. Dette kan udnyttes til f.eks. momskarruselsvig, hvor et efterfølgende led i en handelskæde ikke indbetaler den opkrævede salgsmoms og forsvinder med den. Da en køber tidligere har fratrukket salgsmomsen som købsmoms, vil staten lide et momstab svarende til den ikke indbetalte salgsmoms.

For at bekæmpe den beskrevne svig blev der med virkning fra den 1. juli 2015 indført omvendt betalingspligt ved leveringer af el og gas til videreforhandlere af disse varer også i den indenlandske handel. Når der er omvendt betalingspligt, sælges varerne uden moms ved nationale handler ligesom i den grænseoverskridende handel, og køber skal indbetale salgsmoms på vegne af sælger samtidig med, at køber kan fratække momsen som købsmoms. Hermed er der ikke længere noget "brud" i moms kæden, og det undgås, at en virksomhed kan undlade at indbetale salgsmoms, mens en anden tager fradrag for den som købsmoms. Indenlandsk omvendt betalingspligt begrænser dermed risikoen for bl.a. momskarruselsvig og tab af momsindtægter. En yderligere gevinst ved omvendt betalingspligt er, at det af samme årsag begrænser risikoen for tab af momsindtægter ved konkurser.

Samtidig med indførelse af omvendt betalingspligt blev der indsat en bestemmelse i momslovens § 46, stk. 3, hvorefter virksomheder, der har skilt en eller flere områder af deres virksomhed ud i momsmæssigt selvstændige delregistreringer - f.eks. en eksportdelregistrering - kan få tilladelse af told- og skatteforvaltningen til ikke at anvende omvendt betalingspligt ved salg fra hovedvirksomheden til delregistreringen. Tilladelse kan kun gives til producenter af el og gas,

eller virksomheder, der har haft en delregistrering i mindst ét år. Tilladelse kan nægtes, hvis Skatteforvaltningen er i besiddelse af oplysninger, som indikerer, at tilladelsen vil blive benyttet til momsunddragelse. Skatteforvaltningen kan desuden tilbagekalde en given tilladelse i overensstemmelse med de almindelige grundsætninger i forvaltningsretten om tilbagekaldelser af tilladelser.

Har en virksomhed tilladelse efter § 46, stk. 3, til ikke at anvende omvendt betalingspligt ved salg af el eller gas til sin eksportdelregistrering, vil delregistreringen have negativt momstilsvare, da eksport er momsfrit (fradrag for købsmoms og ingen salgsmoms). Tilsvarende vil en delregistrering, der har salg med omvendt betalingspligt efter § 46, stk. 1, nr. 11, til danske afgiftspligtige videreforskere af el og gas, ofte have negativt momstilsvare (hvis delregistreringen har et stort salg til f.eks. forbrugere efter almindelige momsregler, vil denne salgsmoms kunne bevirke, at delregistreringens samlede momstilsvare bliver positivt).

Da negativ moms som hovedregel udbetales til virksomhedernes delregistreringer, før hovedvirksomhederne indbetaler deres positive momstilsvare, vil virksomhederne samlet set få en likviditetsfordel. Desuden kunne de indtil udgangen af 2017 få udbetalt forskudsmoms, hvor staten forskudsvis udbetalte et momsbeløb svarende til en andel af virksomhedens negative moms. Forskudsmomsordningen blev ophævet med virkning fra den 1. januar 2018.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der har de seneste år været en kraftig stigning i handel med energi, herunder særligt el. Henset til størrelserne af de virksomheder, der agerer på markederne for handel med el og gas, samt markedernes størrelse, giver reglen i momslovens § 46 stk. 3, om at virksomheder med delregistreringer, der er videreforskere af el og gas, kan få tilladelse til ikke at bruge omvendt betalingspligt ved salget til delregistreringen, anledning til risiko for tab af betydelige momsindtægter ved konkurs. Samtidig får disse virksomheder en likviditetsgevinst, hvilket også giver anledning til et likviditetstab for staten.

Det fremgår af bemærkningerne til momslovens § 46, stk. 3, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 144 som fremsat, side 29, at reglen om, at der kan gives tilladelse til ikke at anvende omvendt betalingspligt, bl.a. er begrundet med, at omvendt betalingspligt i forbindelse med salg til en virksomheds egen delregistrering vil medføre administrative byrder, og at omvendt betalingspligt ved salg til en eksportdelregistrering vil betyde, at eksportvirksomheden ikke længere vil have negativt momstilsvare. Hvis virksomheden ikke har negativt momstilsvare vil den ikke kunne få udbetalt forskudsmoms. Det er desuden anført i bemærkningerne, at virksomheder med produktion af el eller gas ikke vurderes at udgøre en nævneværdig risiko i forbindelse med momskarruselsvig, og at reglen om, at andre virksomheder skal have en delregistrering i mindst 1 år, før tilladelse kan

gives, sikrer Skatteforvaltningen tid til at få tilstrækkeligt kendskab til virksomheden.

En af de væsentligste begrundelser for at indføre muligheden for at blive undtaget fra brugen af omvendt betalingspligt ved salg til delregistreringer var således, at virksomheder med eksportdelregistreringer til videresalg af el og gas ellers ikke ville få negativt momstilsvare og dermed mulighed for at få udbetalt forskudsmoms.

Forskudsmomsen blev dog ophævet med virkning fra den 1. januar 2018, og dermed er denne begrundelse for at have reglen faldet væk.

Tilgængelige oplysninger viser, at der hidtil kun er givet relativt få tilladelser, men at de virksomheder, der har fået tilladelser, har store omsætninger og dermed også stort negativt momstilsvare i delregistreringerne. Det må forventes, at flere virksomheder med uændrede regler fremover vil se en fordel i at etablere delregistreringer og anmode om tilladelse til ikke at anvende omvendt betalingspligt ved salget til disse.

På baggrund af ovenstående, og da undtagelsen fra at bruge omvendt betalingspligt salg af el eller gas fra en hovedvirksomhed til dens videreforskerende delregistrering er en dansk særregel, foreslås reglen i momslovens § 46, stk. 3, ophævet. Ophævelse af reglen vil betyde, at staten ikke længere vil skulle udbetale store beløb i negativt momstilsvare til delregistreringerne, og dermed vil risikoen for tab ved konkurser mindskes, og staten vil ikke som nu have et likviditetstab i forbindelse med delregistreringerne.

Det foreslås, at den foreslåede ophævelse af momslovens § 46, stk. 3, træder i kraft den 1. juli 2024, således, at der derefter ikke vil kunne gives flere tilladelser til ikke at anvende omvendt betalingspligt ved salget af el og gas til delregistreringer, der videreforsker disse varer. Det foreslås endvidere, at tilladelser givet efter § 46, stk. 3, bortfalder den 1. juli 2024, hvorfor de kan anvendes til og med den 30. juni 2024.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, 11-15 og 22, og de specielle bemærkninger hertil.

2.4. Betalingsfrist for køb og indførsel af visse køretøjer

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af momslovens § 46 d, stk. 1, at betaling af afgift påhviler den person, som ikke opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj efter § 36, stk. 3, 5. pkt., eller § 45, stk. 6, 3. pkt. Afgiftsgrundlaget udgøres af købsprisen, som personmotorkøretøjet er solgt for til tredjemand, forudsat at salget er sket på armslængdevilkår, eller i mangel heraf købsprisen for tilsvarende personmotorkøretøjer på det tidspunkt, hvor personen ikke opfyldte betingelserne for fritagelse for afgift.

Personkredsen i momslovens § 46 d, stk. 1, skal i henhold til

bestemmelsen forstås som diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale eller herværende internationale organisationers tilknyttede personale, jf. momslovens § 36, stk. 3, 4. pkt., og § 45, stk. 6, 2. pkt. Disse personers indførsel af personmotorkøretøjer her til landet er fritaget for moms. Fritagelsen er betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse for afgift ved indførsel af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indførslen af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges eller på anden måde overdrages til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale, jf. momslovens § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 6, 3. pkt. Undtaget fra disse betingelser er NATO's tilknyttede personale.

Efter momslovens § 46 d, stk. 2, skal den person, som ikke opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj efter § 36, stk. 3, 5. pkt., eller § 45, stk. 6, 3. pkt., straks indberette oplysninger om, hvilken betingelse der ikke opfyldes, til Skatteforvaltningen og indbetale afgiften. Bestemmelsen pålægger således diplomater en oplysnings- og betalingspligt.

Skatteministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indberettes til Skatteforvaltningen, herunder hvordan oplysningerne skal indberettes, jf. momslovens § 46 d, stk. 4. Imidlertid fastsætter momsloven ikke nærmere regler for, hvornår momsbetalingen skal ske, hvis betingelserne for momsfritagelse ikke er opfyldt.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en sidste rettidig betalingsdag for momsen, hvis betingelserne for momsfritagelse ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj ikke længere er opfyldt.

Det foreslås at fastsætte, at momsen skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra Skatteforvaltningen. Det vil sige, at forfaldsdag og sidste rettidige betalingsdag for momsen er den 14. dag efter påkrav fra Skatteforvaltningen. Påkrav fra Skatteforvaltningen anses for stiftet den dag, hvor påkravet afgives.

Den foreslåede lovhjemmel er nødvendig af hensyn til Skatteforvaltningens opkrævning af moms i de tilfælde, hvor en diplomat m.v. ikke længere opfylder betingelserne for momsfritagelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16, og de specielle bemærkninger hertil.

2.5. Godtgørelse af dækningsafgift i chokoladeafgiftsloven

2.5.1. Gældende ret

Efter chokoladeafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 3, kan virksom-

heder, der er registrerede som oplagshavere, fradrage vægten af varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 1, eller der er betalt afgift af efter § 11 i lov om forskellige forbrugsafgifter, i den afgiftspligtige mængde, hvis varerne anvendes til fremstilling af andre varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 1.

Efter chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 1, kan Skatteforvaltningen meddele bevilling til afgiftsgodtgørelse eller afgiftsfritagelse for varer, der erhvervmæssigt anvendes til fremstilling af afgiftsfri varer, som leveres til udlandet, eller som blot leveres til udlandet.

Efter chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 2, kan registrerede varemottagere uden bevilling angive afgift af afgiftsberettigede varer, der er leveret til udlandet, på deres afgiftsangivelser. Således indgår den godtgørelsesberettigede afgift i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Efter chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 4, kan Skatteforvaltningen meddele bevilling til afgiftsfritagelse for varer, der erhvervmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er omfattet af afgiftspligten, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter kapitel 3.

Efter chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, 1. pkt., kan Skatteforvaltningen meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberettigede varer, der erhvervmæssigt leveres til udlandet.

Efter chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, 2. pkt., kan registrerede varemottagere uden bevilling – frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse – angive afgift af afgiftsberettigede varer, der er leveret til udlandet, på afgiftsangivelsen, så den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret. Det betyder, at registrerede varemottagere ikke behøver den bevilling, der nævnes i § 22, stk. 8, 1. pkt., for at opnå godtgørelsen af afgiftsberettigede varer, der erhvervmæssigt leveres til udlandet.

I et bindende svar fra Skatterådet, SKM2023.87.SR, kunne en spørger ikke få godtgørelse af dækningsafgiftspligtige varer, der anvendtes i fremstillingen af andre varer, der var afgiftsfri efter chokoladeafgiftsloven, og som skulle leveres til udlandet.

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Chokoladeafgiftsloven følger som udgangspunkt en systematik, hvorefter der ikke skal betales afgift af varer, der udføres af Danmark, eller der anvendes til fremstilling af andre varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige og heller ikke ville være dækningsafgiftspligtige, hvis de blev modtaget fra udlandet. Der skal som udgangspunkt heller ikke betales afgift af varer, der anvendes til at fremstille andre afgiftspligtige varer.

Skatteministeriet vurderer, at det bindende svar i SKM2023.87.SR bryder med den nævnte systematik.

Den manglende hjemmel til godtgørelse af afgift af dækningsafgiftspligtige varer, der anvendes til fremstilling af varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter kapitel 1, og som ikke ville være afgiftspligtige efter kapitel 3, hvis de blev modtaget fra udlandet, betyder, at danske virksomheder stilles ringere end virksomheder i andre EU-lande. Det sker ved, at de danskproducerede varer belastes af en tidligere pålagt dækningsafgift, som de nøjagtigt samme varer ikke ville blive pålagt, hvis de blev modtaget fra udlandet.

Skatteministeriet vurderer også, at en tilsvarende problemstilling vil gøre sig gældende, hvis dækningsafgiftspligtige varer blev brugt til fremstilling af andre dækningsafgiftspligtige varer, der blev leveret til udlandet, eller hvis dækningsafgiftspligtige varer blev brugt til fremstilling af varer, der er afgiftspligtige efter chokoladeafgiftslovens kapitel 1.

Skatteministeriet foreslår, at reglerne ændres, så danske og udenlandske virksomheder stilles lige.

Det foreslås, at oplagshavere kan fradrage vægten af dækningsafgiftspligtige bestanddele, hvis dækningsafgiftspligtige varer anvendes til fremstilling af varer, der i sig selv vil være afgiftspligtige efter kapitel 1.

Det foreslås endvidere, at Skatteforvaltningen kan godtgøre afgift for varer, der tidligere er betalt dækningsafgift af, hvis varerne bruges til at fremstille andre varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter kapitel 1, og som ikke ville være dækningsafgiftspligtige, hvis de blev modtaget fra udlandet. At en vare ikke ville være dækningsafgiftspligtig, hvis den blev modtaget fra udlandet, indebærer, at den ikke er omfattet af de positioner i toldtariffen, der nævnes i chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 1, foruden at den ikke er afgiftspligtig i sig selv efter samme lovs kapitel 1. Bestemmelsen kan anvendes på varer, der fremstilles til brug her i landet, og på varer, der skal leveres til udlandet.

Det foreslås derudover, at den nuværende hjemmel i chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, udvides, så Skatteforvaltningen også kan godtgøre afgiften af dækningsafgiftspligtige varer, der anvendes til at fremstille andre varer, der leveres til udlandet.

Forslaget til en udvidelse af chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, adskiller sig fra indsættelsen af § 22, stk. 12, på to punkter. For det første kan den foreslåede udvidelse af stk. 8 kun anvendes på varer, der skal leveres til udlandet, hvor det foreslåede stk. 12 både kan anvendes på varer, der leveres til udlandet, og på varer til det hjemlige marked. For det andet kan den foreslåede udvidelse af stk. 8 anvendes, når de yderlig forarbejdede varer er afgiftspligtige efter kapitel 3, hvor det foreslåede stk. 12 kun kan anvendes, når de yderlig forarbejdede varer hverken er afgiftspligtige efter kapitel 1 eller kapitel 3.

Det bemærkes, at Skatteforvaltningen vil have de samme kontrolmuligheder med virksomheder, der anvender de foreslåede godtgørelses- og fradragmuligheder, som Skatteforvaltningen har med andre virksomheder, der enten er regi-

streret som oplagshaver eller varemottager eller har modtaget en bevilling. Skatteforvaltningen vil f.eks. fortsat have mulighed for at føre kontrol med virksomhederne, herunder leverandørerne til de virksomheder, der fremstiller varer, der ikke er afgiftspligtige.

Der henvises til lovforslagets § 2 og de specielle bemærkninger hertil.

2.6. Præcisering af krav om beholdningsregnskab ved løssalg af groftskåret røgtobak

2.6.1. Gældende ret

Tobaksafgiftsloven regulerer afgiften på tobak, herunder hvilken afgift der skal pålægges hvilken slags tobak.

Afgiftsberegningen afhænger af typen af tobak. Vandpibetobak hører under lovens definition af »groftskåret røgtobak«. Afgiften på groftskåret røgtobak udgør pr. 1. januar 2023 1.500,90 kr. pr. kilogram.

Det følger af lovens § 4, stk. 1, at virksomheder, der ikke er autoriserede som oplagshavere, ikke må modtage eller opbevare tobaksvarer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger. Enkeltsalg og salg i løs vægt af tobaksvarer er endvidere forbudt, jf. § 4, stk. 2.

Efter § 4, stk. 3, finder bestemmelsen om opbevaring efter stk. 1, ikke anvendelse ved salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet. Salg i løsvægt skal kunne afstemmes med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger.

§ 4, stk. 3, blev indført ved lov nr. 1532 af 27. december 2014 med henblik på at lette de administrative byrder for virksomheder, der sælger og bruger groftskåret røgtobak på salgsstedet. Byrderne for virksomhederne bestod i, at groftskåret røgtobak skulle ompakkes fra halvkilopakker til portionspakker med påsatte stempelmærker for at være i overensstemmelse med gældende ret. Da en sådan ompakning med påsætning af stempelmærker var administrativt byrdefuld for de omtalte virksomheder, blev der indført adgang til salg af groftskåret røgtobak i enkeltportioner, når salget sker til forbrug for salgsstedet. Med bestemmelsen blev det således muligt for vandpibecaféer at sælge vandpibetobak til rygning på stedet. Det har endvidere været hensigten med bestemmelsen, at virksomhederne efter de almindelige regler skal kunne redegøre for det senere salg af groftskåret røgtobak i enkeltportioner, jf. § 4 stk. 3, 2. pkt.

Efter lovens § 25, stk. 1, nr. 2, straffes forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af lovens § 4 med bøde.

2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har i praksis vist sig, at virksomhederne har udfordringer med at efterleve tobaksafgiftslovens § 4, stk. 3, 2. pkt., som indebærer, at virksomheder, der sælger og bruger groftskåret røgtobak på salgsstedet, skal afstemme salget i løsvægt med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger.

Praksis viser, at flere virksomheder ikke kan redegøre for den indkøbte tobak ved at fremvise faktura for købet. Det viser sig endvidere, at emballagen på den indkøbte tobak ikke er forsynet med lovpligtige stempelmærker, ligesom virksomhederne ikke kan afstemme tobakken i løsvægt med de indkøbte stemplede pakninger med afgiftspligtig tobak. Det bevirker, at virksomhederne ikke kan dokumentere, hvor den indkøbte tobak kommer fra, og at der er betalt afgift af tobakken. Det er således vurderingen, at der er øget risiko for afgiftsunddragelse.

Hensigten med § 4, stk. 3, 2. pkt., er, at de omfattede virksomheder skal kunne redegøre for det senere salg af groftskåret røgtobak i enkeltportioner i form af afstemning af salgsstedets salg af groftskåret røgtobak i løsvægt med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger af tobakken. Heri ligger, at virksomhederne skal føre et beholdningsregnskab, der kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af groftskåret røgtobak i løsvægt med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger af tobakken. Beholdningsregnskabet skal både indeholde oplysninger om salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet. Oplysninger om brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet er relevant i de tilfælde, hvor tobakken forbruges til virksomhedens eget brug, f.eks. ejer og ansatte, der ryger vandpibetobak i arbejdstiden i vandpibecaféen, og hvor der ikke er tale om salg.

Praksis viser, at virksomhederne har udfordringer med at efterleve § 4, stk. 3, 2. pkt., hvilket kan skyldes, at det ikke fremgår tilstrækkeligt tydeligt af bestemmelsen, at der skal føres et beholdningsregnskab, der kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af groftskåret røgtobak i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken.

Det foreslås derfor at præcisere § 4, stk. 3, således at det fremgår tydeligt, at virksomheder, der sælger og bruger groftskåret røgtobak på salgsstedet, skal føre et beholdningsregnskab, der kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af groftskåret røgtobak i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken. Det foreslås endvidere at præcisere, at beholdningsregnskabet skal indeholde oplysninger både om salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet.

Der vil ikke være særlige formkrav for beholdningsregnskabet. Regnskabet vil alene skulle gøre det muligt for Skatteforvaltningen at følge virksomheders afstemning af tobakken fra indkøb til salg og brug.

Ved afgiftsunddragelse eller forsøg herpå har Skatteforvaltningen efter toldlovens § 83, stk. 1, 2. pkt., mulighed for efter en konkret vurdering at tage tobaksvarerne i bevaring eller anmode politiet om, at de pågældende varer beslaglægges.

Der henvises til lovforslagets § 8, nr. 1, og de specielle bemærkninger hertil.

2.7. Bøder ved enkeltsalg af cigaretter og manglende beholdningsregnskab

2.7.1. Gældende ret

Varer, der er afgiftspligtige efter tobaksafgiftsloven, er cigaretter samt groft- og fintskåret røgtobak. Det følger af tobaksafgiftslovens § 1, stk. 1.

Det følger af § 4, stk. 1, at virksomheder, der ikke er autoriserede, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

Det følger af § 4, stk. 2, at enkeltsalg og salg i løs vægt af afgiftspligtige varer er forbudt. Det hænger sammen med, at pakninger med afgiftspligtige varer til forbrug her i landet skal forsynes med et stempelmærke samt angivelse af indholdets art og mængde, den pågældende vares detailpris m.v., jf. § 2, stk. 1, 1. pkt., § 3, stk. 2, 1. pkt. og § 28. Hvad angår cigaretter hænger det desuden sammen med, at pakker med cigaretter skal indeholde 20 stk., jf. lovens § 3, stk. 3.

Det følger af § 4, stk. 3, 1. pkt., at bestemmelsen om opbevaring efter stk. 1 ikke finder anvendelse ved salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet.

Endvidere følger det af § 4, stk. 3, 2. pkt., at salg i løsvægt skal kunne afstemmes med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger.

Det følger af § 10, stk. 1, 1. pkt., at en midlertidigt registreret varemottager er en virksomhed, institution eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til kun lejlighedsvis at modtage varer fra andre EU-lande eller tredjelande. Endvidere følger det af lovens § 10, stk. 1, 2. pkt., at for at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt registreret varemottager her i landet skal virksomheden eller personen inden vareafsendelsen fra et andet EU-land eller tredjeland 1) registreres som midlertidigt registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, 2) anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen og 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det følger af § 10 a, stk. 5, 1. pkt., at en midlertidigt autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvis at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1.

Det følger endvidere af § 10 a, stk. 5, 2. pkt., at for at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 20 a, stk. 3, 1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen, 2) anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen og 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, indeholder krav til regnskabsførel-

se, fakturaudstedelse, opbevaring af regnskabsmateriale m.v. for virksomheder, der er omfattet af tobaksafgiftsloven. Kravene har til formål at understøtte Skatteforvaltningens kontrol med, hvorvidt der er sket korrekt betaling af tobaksafgift.

Den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 4, § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9, straffes med bøde. Det følger af § 25, stk. 1, nr. 2.

I dag er der ikke fastsat et bødeniveau for overtrædelse af § 4, stk. 2, om forbuddet mod enkeltsalg og salg i løs vægt af afgiftspligtige varer.

Det følger af § 25, stk. 5, 2. pkt., at der udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, hvis overtrædelsen af disse krav til regnskabsførelse m.v. medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i tobaksafgiftsloven.

Den skærpede bøde udgør 10.000 kr. i førstegangstilfælde, 20.000 kr. i andengangstilfælde, 30.000 kr. i tredjegangstilfælde osv. Bøden stiger således med 10.000 kr. i hvert gentagelsestilfælde. Bødeniveauet er beskrevet i bemærkningerne til lov nr. 1554 af 13. oktober 2016, jf. Folketingstidende, 2016-17, tillæg A, L 26 som fremsat, side 6.

Hvis nogen har begået flere overtrædelser af § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse efter princippet om absolut kumulation, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager. Det følger af § 25, stk. 6, 1. pkt.

Princippet om absolut kumulation gælder også, hvis nogen har overtrådt § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt. eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9, og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen. Det følger af tobaksafgiftslovens § 25, stk. 6, 2. pkt.

Det følger af § 25, stk. 7, at bestemmelsen i stk. 6 om absolut kumulation kan fraviges, når særlige grunde taler herfor. Fravigelsen af stk. 6 kan f.eks. skyldes skærpende eller formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 eller 82.

Det følger af tobaksafgiftslovens § 26, jf. opkrævningslovens § 18, at bødesager om overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2, kan afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale bøden inden for en nærmere angivet frist.

2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatteforvaltningen ser en stigende tendens til, at tobaksafgiftslovens § 4, stk. 2, overtrædes i bl.a. kiosker, fordi cigaretter sælges enkeltvis. I praksis har Skatteforvaltningen

ikke mulighed for at udstede et bødeforelæg til de pågældende, fordi der ikke er fastsat et bødeniveau for overtrædelsen.

Hvis der fastsættes et bødeniveau for overtrædelse af § 4, stk. 2, vil Skatteforvaltningen kunne udstede bødeforelæg, når de konstaterer, at der sker enkeltsalg af cigaretter i f.eks. kiosker.

Det vurderes, at bødeniveauet vil skulle fastsættes under hensyn til, at der er tale om en overtrædelse, der ikke sker som led i unddragelse af tobaksafgift. Endvidere vurderes det, at bødeniveauet vil skulle fastsættes under hensyn til bødeniveauet ved andre lignende overtrædelser af afgiftslovgivningen, der heller ikke sker som led i unddragelse af afgift.

Skatteforvaltningen konstaterer også, at nogle vandpibecefeer overtræder kravet i § 4, stk. 3, 2. pkt., om, at salg af groftskåret tobak i løsvægt skal kunne afstemmes med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger. Af denne grund foreslås det, at bestemmelsen ændres, så det fremgår klart, at virksomhederne vil skulle udarbejde et beholdningsregnskab, jf. også pkt. 2.6. og pkt. 2.7.1 ovenfor.

Manglende eller mangelfuldt beholdningsregnskab vil – ligesom overtrædelser af reglerne om regnskabskrav m.v. i §§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-9 – kunne medføre, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt korrekt tobaksafgift. Det vil kunne være tilfældet, hvis det manglede eller mangelfulde beholdningsregnskab medfører, at det ikke er muligt at afstemme tobak, der er udskilt i løsvægt, med tobaksemballage, der er påført stempelmærker.

For at sidestille overtrædelser af § 4, stk. 3, med overtrædelser af § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9, i situationer, hvor en overtrædelse medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt korrekt tobaksafgift, vil der kunne indsættes en henvisning til § 4, stk. 3, i bestemmelsen om skærpede bøder i § 25, stk. 5 og 6.

Det foreslås, at »straffes den, der« ændres til »straffes den, som« i tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1.

Ændringen foreslås med henblik på at tilkendegive en bødepraksis for overtrædelse af § 4, stk. 2. Med ændringen er det således forudsat, at den der forsætligt eller groft overtræder § 4, stk. 2, skal kunne straffes med en bøde på 5.000 kr.

Det er forudsat, at bødeniveauet på 5.000 kr. vil finde anvendelse, uanset om der er tale om et førstegangs- eller gentagelsestilfælde. Det er endvidere forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske absolut kumulation, således at der ved overtrædelser af bestemmelsen udmåles en bøde på 5.000 kr. for hver overtrædelse, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager.

Bødeniveauet vil svare til bødeniveauet for overtrædelser af § 13 d, stk. 1, § 13 e, stk. 1, og § 13 f, stk. 1, i lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven), der

angår krav om, at varer omfattet af forbrugsafgiftsloven skal være pakket i detailsalgspakninger. Disse krav, og bøden for at overtræde dem, er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lov nr. 2616 af 28. december 2021, jf. Folketingstidende, 2021-22, tillæg A, L 89 som fremsat.

Ved fastsættelse af bødeniveauet for overtrædelse af tobaksafgiftslovens § 4, stk. 2, er der henset til, at overtrædelsen – ligesom de nævnte overtrædelser af forbrugsafgiftsloven – relaterer sig til, hvordan afgiftspligtige varer skal være pakket, og ikke sker som led i unddragelse af afgift.

Det foreslås endvidere at indsætte en henvisning til tobaksafgiftslovens § 4, stk. 3, i § 25, stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, 1. og 2. pkt.

Ændringen af § 25, stk. 5, 2. pkt., vil medføre, at der udmåles en skærpet bøde ved overtrædelser af § 4, stk. 3, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt korrekt afgift efter bestemmelserne i tobaksafgiftsloven.

Med ændringen er det således forudsat, at der ved overtrædelser af § 25, stk. 5, 2. pkt., jf. § 4, stk. 3, vil skulle udmåles en bøde på 10.000 kr. i førstegangstilfælde, 20.000 kr. i andengangstilfælde, 30.000 kr. i tredjegangstilfælde osv. Bøden vil således stige med 10.000 kr. i hvert gentagelsestilfælde.

Ændringen af § 25, stk. 6, 1. og 2. pkt., vil medføre, at princippet om absolut kumulation vil gælde ved overtrædelser af § 4, stk. 3. Hvis nogen har begået flere overtrædelser af § 4, stk. 3, vil bødestrafen således skulle sammenlægges for hver overtrædelse efter princippet om absolut kumulation, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager. Ligeledes vil princippet om absolut kumulation gælde, hvis nogen har overtrådt § 4, stk. 3 og § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9, eller én eller flere andre skatte- eller afgiftslove eller pantlovgivningen.

Princippet om absolut kumulation vil dog kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor, jf. tobaksafgiftslovens § 25, stk. 7. Fravigelsen vil f.eks. kunne skyldes skærpene eller formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 eller 82.

Sager om overtrædelse af tobaksafgiftslovens § 4, stk. 2 eller 3, vil kunne afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 26, jf. opkrævningslovens § 18. Hvis betingelserne ikke er opfyldt, f.eks. fordi den pågældende ikke erkender sig skyldig i forholdet, vil Skatteforvaltningen skulle oversende sagen til politiet med henblik på, at sagen afgøres ved domstolene.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete

sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises til lovforslagets § 8, nr. 2-4, og de specielle bemærkninger hertil.

2.8. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

2.8.1. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak

2.8.1.1. Gældende ret

Efter forbrugsafgiftsloven skal der betales afgift af nikotinprodukter og røgfri tobak.

Ved nikotinprodukter forstås alle produkter, der indeholder nikotin, uanset den tiltænkte brug af nikotinproduktet. Visse nikotinprodukter er fritaget for afgift f.eks. nikotinprodukter, der er lægemidler med markedsføringstilladelse.

Ved røgfri tobak forstås produkter, der helt eller delvist indeholder tobak. Det kan f.eks. være karduskrå, snus til nasalt brug, tyggetobak og lignende.

Afgiften på nikotinprodukter udgør 5,5 øre pr. mg nikotin, og afgiften på røgfri tobak udgør 461 kr. og 37 øre pr. kg.

Afgiften på nikotinprodukter blev indført den 1. oktober 2022, og afgifterne på røgfri tobak blev i den forbindelse lagt sammen. Før den 1. oktober 2022 var røgfri tobak inddelt i to kategorier (afgift af karduskrå og snus til nasalt brug samt afgift af anden røgfri tobak) med forskellige afgiftssatser.

2.8.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udvalget af tobaks- og nikotinprodukter er bredt. Produkterne appellerer direkte til børn og unge, som har relativt let adgang til produkterne, der ikke er lovligt at sælge til børn og unge under 18 år. Mere end en tredjedel af de 15-29-årige angiver, at de bruger mindst ét tobaks- eller nikotinprodukt.

Tobaks- og nikotinprodukter er sundhedsskadelige og stærkt afhængighedsskabende. Børn og unge er særligt følsomme over for nikotin og bliver hurtigere afhængige end voksne. Nikotin påvirker hjernen negativt og kan have alvorlige konsekvenser for evnen til at lære, koncentrere sig og være opmærksom. Nikotin kan også have en skadelig effekt på det psykiske helbred og medvirke til at fremkalde symptomer på angst og depression.

Tilgængeligheden af tobaks- og nikotinprodukter bør derfor begrænses. Det vurderes, at tilgængelighed har en afgørende betydning for forbruget, og derfor bør der skabes rammer, hvor børn og unge i mindre grad konfronteres, fristes og foretager impulskøb af tobaks- og nikotinprodukter.

Det foreslås derfor at forhøje afgiften på nikotinprodukter, således at afgiften på nikotinprodukter stiger til 10 øre pr. mg nikotin. Eksempelvis vil en dåse nikotinposer med 20 poser og 11 mg nikotin pr. pose stige med ca. 12 kr.

Det foreslås desuden at forhøje afgiften på røgfri tobak som f.eks. tyggetobak for at undgå, at der sker utilsigtet substitution mellem nikotinprodukter og røgfri tobak.

De foreslåede afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak skal bidrage til at forebygge, at børn og unge begynder at bruge produkterne, samt motivere dem, der allerede forbruger produkterne, til at stoppe eller reducere deres forbrug.

Det vurderes, at begrænset tilgængelighed af tobaks- og nikotinprodukter er den mest effektive indsats til tobaks- og nikotinforybyggelse. Øgede skatter og afgifter vurderes derfor at være et centralt redskab til at begrænse tilgængeligheden.

Det foreslås, at afgiftsforhøjelserne træder i kraft den 1. juni 2024 efterfulgt af en såkaldt clean market-periode på henholdsvis 3 måneder i forbindelse med salg og 4 måneder i forbindelse med opbevaring.

Reglerne om begrænsning af salg af varer med gamle stempelmærker (de såkaldte clean market-regler) indebærer, at afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelses ikrafttræden, jf. forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 6. Det betyder, at når afgiftsforhøjelsen på nikotinprodukter og røgfri tobak træder i kraft den 1. juni 2024, kan grossister og detailhandlere sælge nikotinprodukter og røgfri tobak med gamle stempelmærker fra og med den 1. juni 2024 til og med den 31. august 2024. Det vil sige, at forbuddet mod salg af nikotinprodukter og røgfri tobak med gamle stempelmærker træder i kraft fra og med den 1. september 2024.

Reglerne om begrænsning af opbevaring af varer med gamle stempelmærker (de såkaldte clean market-regler) indebærer, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelses ikrafttræden, jf. forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 7. Det betyder, at når afgiftsforhøjelserne på nikotinprodukter og røgfri tobak træder i kraft den 1. juni 2024, kan grossister og detailhandlere opbevare nikotinprodukter og røgfri tobak med gamle stempelmærker fra og med den 1. juni 2024 til og med den 30. september 2024. Det vil sige, at forbuddet mod opbevaring af nikotinprodukter og røgfri tobak med gamle stempelmærker indtræder fra og med den 1. oktober 2024.

Der henvises til pkt. 2.8.2. for nærmere om clean market-reglerne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 1 og 2, samt de specielle bemærkninger hertil.

2.8.2. Begrænsning af salg og opbevaring for oplagshavere med egne detailudsalg

2.8.2.1. Gældende ret

For at fremtidige afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker slår igennem i prisen på de pågældende varer hurtigt efter en afgiftsforhøjelse, er der i forbrugsafgiftsloven indsat regler om begrænsning af salg og opbevaring af disse varer med gamle stempelmærker. I henhold til disse regler er det alene tilladt for virksomheder, der ikke er registreret oplagshaver efter forbrugsafgiftsloven (f.eks. grossister og detailhandlere) at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i en begrænset periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft. Tilsvarende fremgår det af forbrugsafgiftsloven, at det alene er tilladt at opbevare røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i en begrænset periode på 4 måneder fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Reglerne fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 6 og 7.

Overtrædelse af disse regler straffes med bøde, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 2. Bødeniveauet er 10.000 kr. for overtrædelser i henhold til forbrugsafgiftsloven.

Reglerne om begrænsning af salg af varer med gamle stempelmærker gælder kun for virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere. Det skyldes, at registrerede oplagshavere kun må udlevere varer, der er påført stempelmærker til den gældende afgiftssats og derfor ikke må udlevere varer med gamle stempelmærker efter forbrugsafgiftsloven.

Dette gælder, uanset om den registrerede oplagshaver har sit eget detailudsalg.

Herudover har registrerede oplagshavere ret til at opbevare varer, der ikke er betalt afgift af (som ikke er påført stempelmærker). Der er derfor et krav om, at registrerede oplagshavere får godkendt deres lokaler. Reglerne om begrænsning af mulighederne for opbevaring af varer med gamle stempelmærker gælder derfor ikke for oplagshavere. Dette gælder, uanset om oplagshaveren har egne detailudsalg.

Der gælder således ikke særlige regler om begrænsning af salg og opbevaring af røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser.

2.8.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved indførelsen af afgifterne på nikotinprodukter og nikotin-

holdige væsker og det samtidig indførte stempelmærkekrav for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, blev Skatteforvaltningen opmærksom på, at der findes virksomheder, der driver både registreringspligtig virksomhed (fremstilling, import m.v.) og har detailudsalg i form af fysiske butiksudsalg eller salg via netbutikker. Det blev i den forbindelse klart, at reglerne om begrænsning af salg (de såkaldte "clean market"-regler) ikke tog højde for denne type virksomheder, da en registrering som oplagshaver medførte, at virksomhederne ikke måtte sælge varer uden stempelmærker i 3 måneder, i modsætning til, hvad de ikke registreringspligtige detailhandlere måtte. Tilsvarende regel vil gælde ved fremtidige afgiftsforhøjelser, herunder på de foreslåede afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak, jf. nærmere herom i pkt. 2.8.1.

Når registrerede oplagshavere ikke må sælge varer med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i dennes egne detailudsalg, stiller det disse registrerede oplagshavere dårligere end ikkeregistrerede virksomheder, der alene driver detailudsalg.

Derfor foreslås det, at der indføres regler for oplagshavere med egne detailudsalg, som gør det muligt for disse oplagshavere at sælge røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter med gamle stempelmærker i en periode på 3 måneder efter en afgiftsforhøjelse fra deres egne detailudsalg. Ved detailudsalg forstås i denne sammenhæng både salg fra fysiske butikker og salg fra netbutikker. Det foreslås, at der fastsættes særlige regler om lageropgørelse for de registrerede oplagshavere, der vil benytte denne mulighed.

Det er hensigten, at det kun vil være varer, som den registrerede oplagshaver har påført gamle stempelmærker inden afgiftsforhøjelsen, som må sælges i den registrerede oplagshavers egne detailudsalg.

Lageropgørelse foreslås at skulle indeholde en oversigt over virksomhedens afgiftspligtige varer påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, og virksomhedens ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden.

Hensigten med krav om lageropgørelse skal sikre, at Skatteforvaltningen har de fornødne forudsætninger for at kontrollere, at den registrerede oplagshaver kun har solgt de varer, der før afgiftsforhøjelsens ikrafttræden var påført gamle stempelmærker, og at virksomheden således ikke har påført stempelmærker med gammel afgift på flere produkter, efter afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Det foreslås herudover, at afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må opbevares i lokalerne til den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, når disse lokaler er adskilt fra oplagshaverens godkendte lokaler. Det kan

f.eks. være baglokalet eller andre tilstødende lokaler i forbindelse med selve detailudslaget.

Hensigten hermed er at sidestille registrerede oplagshaveres egne detailudsalg, som ikke har forretningslokaler i oplagshaverens godkendte lokaler, med en ikkeregistreret detailhandlers forretningslokaler.

Endelig foreslås det, at registrerede oplagshavere med egne detailudsalg, som vil benytte de foreslåede regler i forbindelse med en fremtidig afgiftsforhøjelse, vil skulle anmode Skatteforvaltningen om godtgørelse af ikkebrugte stempelmærker. Antallet af ikkebrugte stempelmærker, som er omfattet af den registrerede oplagshavers anmodning om godtgørelse, skal svare til det antal, der er anført på lageropgørelsen.

Hensigten hermed er at sikre, at det antal ikkebrugte stempelmærker, som virksomhederne anfører på deres lageropgørelse, også forbliver ikkebrugte og bliver tilbageleveret til Skatteforvaltningen eller destrueret.

Det bemærkes, at der også i tobaksafgiftsloven findes regler om begrænsning af salg af cigaretter og røgtobak i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser. Skatteforvaltningen er imidlertid ikke bekendt med, at der på området for cigaretter og røgtobak eksisterer virksomheder, der driver både registreringspligtig virksomhed (fremstilling, import m.v.) og har detailudsalg i form af fysiske butiksudsalg eller salg via netbutikker. Derfor foreslås der ikke indført tilsvarende regler i tobaksafgiftsloven.

Det foreslås, at de særlige regler om begrænsning af salg og opbevaring af røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser for oplagshavere med egne detailudsalg træder i kraft samtidig med de foreslåede afgiftsforhøjelser for nikotinprodukter og røgfri tobak den 1. juni 2024. Det vil sige, at oplagshavere med egne detailudsalg vil kunne anvende de særlige regler om begrænsning af salg og opbevaring af røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter, når afgiftsforhøjelserne på nikotinprodukter og røgfri tobak træder i kraft den 1. juni 2024.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 3-5, og de specielle bemærkninger hertil.

2.8.3. Indførelse af bødestraf

2.8.3.1. Gældende ret

I skatte- og afgiftslovgivningen findes en lang række bestemmelser, der hjemler straf i form af bøde eller fængsel, hvis den pågældende lovgivning overtrædes.

Overtrædelse af visse straffebestemmelser kan sanktioneres med en ordensbøde. Ordensbøde er en betegnelse for bøder, der er fastsat til bestemte beløb og dermed ikke bliver udmålt i forhold til en eventuel eller mulig unddragelse.

Størrelsen af ordensbøder afhænger af det pågældende skat-

te- eller afgiftsområde, og hvilken bestemmelse der er overtrådt. De ordensbøder, der er fastsat på de enkelte skatte- og afgiftsområder, fremgår af Den Juridiske Vejledning 2023-2, afsnit A.C.3.5.3 og A.C.3.5.4.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, at opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18, at bødesager om overtrædelse af de bestemmelser i forbrugsafgiftsloven kan afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale bøden inden for en nærmere angivet frist.

2.8.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For effektivt at kunne håndhæve de foreslåede regler, der er beskrevet i pkt. 2.8.2, for salg eller opbevaring af varer med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelse, vurderes det, at manglende overholdelse af reglerne vil skulle kunne straffes med bøde.

Af hensyn til at sikre ensartet sanktionsniveau på tværs af ligeartede overtrædelser af skattelovgivningen vurderes det, at overtrædelse af de foreslåede regler vil skulle kunne straffes på samme måde som de regler, der blev indført ved lov nr. 2616 af 28. december 2021, om begrænsning af salg og opbevaring for ikkeregistrerede virksomheder, jf. nærmere nedenfor.

Det foreslås, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder de foreslåede regler for salg eller opbevaring af varer med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelse, straffes med bøde.

En overtrædelse af de tidsmæssige begrænsninger vil være begået, når det er konstateret, at en af de tidsmæssige begrænsninger er overtrådt i relation til en eller flere varer. F.eks. vil der være tale om én overtrædelse, hvis Skatteforvaltningen i forbindelse med en kontrol konstaterer, at de tidsmæssige begrænsninger er overtrådt i relation til 10 varer. Hvis den pågældende gøres bekendt med overtrædelsen, og det efterfølgende igen konstateres, at en af de tidsmæssige begrænsninger er overtrådt, vil der være tale om endnu en overtrædelse. En overtrædelse af manglende indsendelse af lageropgørelsen vil være begået, når det er konstateret, at en oplagshaver med egne detailudsalg har benyttet sig af muligheden for at sælge varer med gammel afgift uden at have indsendt en lageropgørelse. En manglende adskillelse af varerne i den registrerede oplagshavers lokaler vil være begået, når det er konstateret, at det ikke er muligt ved en kontrol at få det fornødne overblik over, hvilke varer, der er omfattet af lageropgørelsen, og hvilke varer, der ikke er

omfattet af lageropgørelsen. En overtrædelse af manglende anmodning om godtgørelse af ikkebrugte stempelmærker vil være begået, når det er konstateret, at en registreret oplagshaver har indsendt en lageropgørelse, men efter 3 måneder efter en afgiftsforhøjelses ikrafttræden fortsat ikke har anmodet om godtgørelse af ikkebrugte stempelmærker. Der vil være begået en overtrædelse, når det er konstateret, at antallet af ikkebrugte stempelmærker, som er omfattet af den registrerede oplagshavers anmodning om godtgørelse, og det antal ikkebrugte stempelmærker, der er anført på lageropgørelsen, ikke er ens.

Det er for overtrædelser af forbrugsafgiftsloven forudsat, at bødeniveauet for overtrædelserne vil skulle udgøre 10.000 kr. pr. overtrædelse. Det er endvidere forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske absolut kumulation, således at der udmåles en bøde på 10.000 kr. for hver overtrædelse, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager. Dette er i overensstemmelse med det bødeniveau, som i bemærkningerne til lov nr. 2616 af 28. december 2021 var forudsat ved overtrædelse af de tilsvarende bestemmelser om begrænsning af salg og opbevaring for ikkeregistrerede virksomheder, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L89 som fremsat, side 66.

Sagerne vil kunne afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. opkrævningslovens § 18. Hvis betingelserne ikke er opfyldt, f.eks. fordi den pågældende ikke erkender sig skyldig i forholdet, vil Skatteforvaltningen skulle oversende sagen til politiet med henblik på, at sagen afgøres ved domstolene.

Juridiske personer, der begår overtrædelserne, vil kunne pålægges strafansvar herfor efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 6, og de specielle bemærkninger hertil.

2.9. Tilpasning af det afgiftspligtige vareområde for visse alkoholvarer

2.9.1. Gældende ret

Det følger af øl- og vinafgiftslovens § 1, stk. 1, at der betales afgift af øl, og at afgiften – bortset fra varer omfattet af § 3 A – for varer henhørende under position 2203 og 2206 i EU's kombinerede nomenklatur udgør 48,74 kr. pr. liter 100 pct. ren alkohol (ætanolinholdet).

EU's kombinerede nomenklatur fremgår af bilag 1 til Rådets

forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif med senere ændringer.

Det følger af øl- og vinfafgiftslovens § 1, stk. 2, at øl med et ætanolindhold på under 2,8 procentvolumen er fritaget for afgift.

Det følger af øl- og vinfafgiftslovens § 3, stk. 1, at der betales afgift af vin og frugtvin m.m.

Det følger af øl- og vinfafgiftslovens § 3, stk. 2, at for varer henhørende under position 2204-2206 i EU's kombinerede nomenklatur, bortset fra varer omfattet af § 3 A, udgør afgiften henholdsvis 5,18 kr./l for varer med et ætanolindhold på over 1,2 procentvolumen, men ikke over 6 procentvolumen, 11,26 kr./l for varer med et ætanolindhold på over 6 procentvolumen, men ikke over 15 procentvolumen, og 15,08 kr./l for varer med et ætanolindhold på over 15 procentvolumen, men ikke over 22 procentvolumen.

Det følger af øl- og vinfafgiftslovens § 3 A, at for varer henhørende under position 2204-2206 i EU's kombinerede nomenklatur, og som forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C, opkræves en tillægsafgift på 3,35 kr./l.

Tillægsafgiften i øl- og vinfafgiftslovens § 3 A opkræves kun som et tillæg for varer, der er omfattet af afgiften i § 3. Varer med et ætanolindhold på ikke over 1,2 procentvolumen er ikke omfattet af § 3 A, selvom de forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C. Det skyldes, at de – på grund af deres lave ætanolindhold – ikke er en del af det afgiftspligtige vareområde.

Det følger af artikel 2 i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmoniseringen af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer med senere ændringer (herefter strukturdirektivet), at der ved »øl« forstås enhver vare, der henhører under KN-kode 2203, eller enhver vare indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206, og som i begge tilfælde har et virkeligt alkoholindhold på over 0,5 procentvolumen.

Det følger af strukturdirektivets artikel 8, stk. 2, at der ved »mousserende vin« forstås alle varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 og 2205, og som

- forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar eller derover, hidrørende fra kuldioxid i opløsning.
- har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 procentvolumen, men ikke over 15 procentvolumen, forudsat at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring.

Det følger af strukturdirektivets artikel 9, stk. 1, at den

punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på vin, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt. I henhold til artikel 9, stk. 2, skal medlemsstaterne anvende samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som ikke-mousserende vin, jf. dog bl.a. artikel 9, stk. 3. Tilsvarende anvendes samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som mousserende vin. Medlemsstaterne kan anvende samme punktafgiftssats for ikke-mousserende vin og mousserende vin. Derudover kan medlemsstaterne anvende reducerede punktafgiftssatser for alle typer af ikke-mousserende vin og mousserende vin med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 8,5 procentvolumen, jf. artikel 9, stk. 3.

Det følger af strukturdirektivets artikel 12, stk. 2, at der med forbehold for artikel 17 ved »andre mousserende gærede drikkevarer« forstås alle varer, der henhører under KN-kode 2206 00 31 og 2206 00 39, samt varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 og 2205, men som ikke er omfattet af artikel 8 (om vin), som

- forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar eller derover, hidrørende fra kuldioxid i opløsning.
- har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 procentvolumen, men ikke over 13 procentvolumen.
- har et virkeligt alkoholindhold på over 13 procentvolumen, men ikke over 15 procentvolumen, forudsat at produktet kun indeholder alkohol opstået ved gæring.

Videre følger det af strukturdirektivets artikel 13, stk. 1, at den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på andre gærede drikkevarer, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.

I henhold til strukturdirektivets artikel 13, stk. 2, (med forbehold for bl.a. artikel 13, stk. 3), anvender medlemsstaterne samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre ikke-mousserende gærede drikkevarer. Tilsvarende anvender de samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre mousserende gærede drikkevarer. De kan anvende samme punktafgiftssats for andre ikke-mousserende gærede drikkevarer og andre mousserende gærede drikkevarer.

Det fremgår af strukturdirektivets artikel 13, stk. 3, at medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for alle typer af andre mousserende gærede drikkevarer og andre ikke-mousserende gærede drikkevarer med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 8,5 procentvolumen.

Det følger af strukturdirektivets artikel 16, stk. 1, at medlemsstaterne pålægger mellemklasseprodukter en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv, og af strukturdirektivets artikel 16, stk. 2, at medlemsstaterne fastsætter deres satser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF. Disse satser må ikke ligge under de satser, som medlemsstaterne anvender på varer, der nævnes i strukturdirektivets artikel

8, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, hvilket vil sige henholdsvis vin og andre gærede drikkevarer.

Det fremgår videre af strukturdirektivets artikel 17, stk. 1, at der ved »mellemlasseprodukter« forstås alle varer, som har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 procentvolumen, men ikke over 22 procentvolumen, og som henhører under KN-kode 2204, 2205 og 2206, men som ikke er omfattet af artikel 2, 8 og 12, der vedrører henholdsvis øl, vin og andre gærede drikkevarer.

Det følger af strukturdirektivets artikel 18, stk. 1, at den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på mellemlasseprodukter, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt. Efter artikel 18, stk. 2, anvender medlemsstaterne samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som mellemlasseprodukt, jf. dog bl.a. artikel 18, stk. 3 og 5.

I henhold til strukturdirektivets artikel 18, stk. 3, kan en medlemsstat anvende en reduceret enhedsats for punktafgiften på mellemlasseprodukter med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 15 procentvolumen, når følgende betingelser er opfyldt:

- Den reducerede sats må ikke være mere end 40 procent lavere end den normale nationale punktafgiftssats.
- Den reducerede sats kan ikke være lavere end den normale nationale sats, der gælder for varer i artikel 8, stk. 1, og artikel 12, stk. 1.

Det følger af strukturdirektivets artikel 18, stk. 5, at for mellemlasseprodukter, som er indeholdt i flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar og derover hidrørende fra kuldioxid i opløsning, kan medlemsstaterne anvende den samme sats som for varer, der er omfattet af artikel 12, stk. 2 (om andre mousserende gærede drikkevarer), forudsat at denne sats er højere end den nationale sats for mellemlasseprodukter.

2.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med en undersøgelse af mindsteafgiftssatserne på alkoholholdige produkter, blev Skatteministeriet opmærksom på, at tillægssatsen for mousserende mellemlasseprodukter med et alkoholindhold på over 15 procentvolu-

men bør afskaffes for at sikre overensstemmelse med EU-retten.

Det foreslås derfor at afskaffe tillægsafgiften for mousserende varer, der beskattes efter øl- og vinafgiftslovens § 3, stk. 2, nr. 3, jf. § 3 A.

Samtidig konstateredes det, at afgrænsningen af »øl« i øl- og vinafgiftslovens § 1, stk. 1, nævner KN-kode 2206 i sin helhed, hvorimod definitionen af »øl« i strukturdirektivets artikel 2, alene nævner KN-kode 2206 i relation til de blandinger af øl og ikke-alkoholiske drikkevarer, der hører under KN-kode 2206. Det er således ikke alle varer i KN-kode 2206, der anses for øl efter strukturdirektivet. For at tydeliggøre reglerne for beskatning af varer i KN-kode 2206, foreslås det at præcisere øl- og vinafgiftslovens § 1, stk. 1.

Der henvises til lovforslagets § 9 og de specielle bemærkninger hertil.

2.9.2.1. Satser for mousserende mellemlasseprodukter

Strukturdirektivets artikel 8, stk. 2, artikel 12, stk. 2, og artikel 17, stk. 1, jf. artikel 18, stk. 5, sonderer mellem, om en vare er henholdsvis mousserende vin, en anden mousserende gæret drikkevare eller et mousserende mellemlasseprodukt ud fra tre parametre:

- hvilken KN-kode varen hører til,
- alkoholindholdet og
- om alkoholindholdet alene er opstået ved gæring, eller om det ikke alene er opstået ved gæring (f.eks. hvis det både er opstået ved gæring og ved tilsætning af destilleret alkohol).

Derudover er mousserende mellemlasseprodukter defineret således, at de ikke omfatter varer, der er omfattet af definitionerne af mousserende vin og andre mousserende gærede drikkevarer. Tilsvarende er andre gærede drikkevarer defineret således, at de ikke omfatter varer, der er omfattet af definitionen af vin.

Denne indbyrdes trinvis opdeling, i forhold til hvornår en vare anses for at være henholdsvis mousserende vin, en anden mousserende gæret drikkevare og mousserende mellemlasseprodukter, kan illustreres således:

Mousserende varer	KN-koder	Over 1,2 til og med 13 % vol.	Over 13 til og med 15 % vol.	Over 15 til og med 22 % vol.
Alkohol kun opstået ved gæring	2205 og underpositioner til 2204 ³⁾	Vin	Vin	MKP ²⁾
	Underpositioner til 2206 ³⁾	AGD ¹⁾	AGD ¹⁾	MKP ²⁾
Alkohol ikke kun opstået ved gæring	2205 og underpositioner til 2204 ³⁾	AGD ¹⁾	MKP ²⁾	MKP ²⁾
	Underpositioner til 2206 ³⁾	AGD ¹⁾	MKP ²⁾	MKP ²⁾

1) AGD = Andre gærede drikkevarer end øl og vin. 2) MKP = Mellemlasseprodukter. 3) Underpositionerne under henholdsvis position 2204 og 2206 henviser til de underpositioner, der nævnes i strukturdirektivets artikel 8, stk. 2, og artikel 12, stk. 2.

Kategoriernes indbyrdes forhold medfører, at mousserende varer med et alkoholindhold på over 15 procentvolumen, men ikke over 22 procentvolumen, kun kan anses som mousserende mellemklasseprodukter.

Øl- og vinfafgiftslovens § 3 pålægger varer med et alkoholindhold over 15 procentvolumen en højere afgiftssats end varer med et alkoholindhold på ikke over 15 procentvolumen. Tillægssatsen for mousserende varer i øl- og vinfafgiftslovens § 3 A er den samme uafhængigt af varens alkoholindhold. Derved er satsen, der anvendes for mousserende mellemklasseprodukter med et alkoholindhold på over 15 procentvolumen, højere end den højeste sats, der anvendes for andre mousserende gærede drikkevarer. Dette er ikke i overensstemmelse med strukturdirektivets artikel 18, stk. 5.

Efter artikel 18, stk. 5, kan der anvendes den samme sats for mousserende mellemklasseprodukter med et alkoholindhold på over 15 procentvolumen som for mellemklasseprodukter med et alkoholindhold på over 15 procentvolumen, der ikke er mousserende.

I forhold til mousserende mellemklasseprodukter med et alkoholindhold på over 13 procentvolumen, men ikke over 15 procentvolumen, vurderer Skatteministeriet, at der ikke er noget til hinder for, at tillægssatsen bevares.

Det skyldes for det første, at satsen for mousserende mellemklasseprodukter med et sådan alkoholindhold – i overensstemmelse med strukturdirektivets artikel 18, stk. 5 – vil være den samme som for andre mousserende gærede drikkevarer og højere end satsen for ikke-mousserende mellemklasseprodukter med et tilsvarende alkoholindhold.

For det andet er satsen for mousserende mellemklasseprodukter med et sådan alkoholindhold – i overensstemmelse med strukturdirektivets artikel 18, stk. 3 – ikke mere end 40 procent lavere end satsen for mellemklasseprodukter med et alkoholindhold på over 15 procentvolumen, ligesom den ikke er lavere end satserne for ikke-mousserende vin og andre ikke-mousserende gærede drikkevarer.

2.9.2.2. Præcisering af definition af øl

Det er Skatteministeriets vurdering, at formuleringen af øl- og vinfafgiftslovens § 1, stk. 1, kan give det fejlagtige indtryk, at alle varer under KN-kode 2206 skal beskattes som øl. Med ændringen præciseres det, at det – i overensstemmelse med strukturdirektivets artikel 2 – er blandinger af øl og ikke-alkoholiske drikkevarer, som hører under KN-kode 2206, der skal beskattes som øl. Andre varer, der hører under KN-kode 2206, skal beskattes efter øl- og vinfafgiftslovens § 3 og eventuelt § 3 A.

Henvisningen til KN-kode 2206 i øl- og vinfafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., blev indsat ved § 3 i lov nr. 1392 af 20. december 2004. I lovens forarbejder er der ikke aktivt taget stilling til, at varer, der ikke var øl i strukturdirektivets forstand, skulle beskattes efter reglerne om øl i stedet for efter reglerne om vin, frugtvin m.v. Skatteministeriet vurderer

derfor ikke, at det har været hensigten at afgrænse øl- og vinfafgiftslovens afgiftspligtige vareområde anderledes end strukturdirektivets afgrænsning.

2.10. Nulangivelse ved udbetaling af royalty til udlandet uden indeholdelse af kildeskatt

2.10.1. Gældende ret

Når en dansk kilde betaler royalty til en person eller et selskab, der har hjemsted i udlandet, er modtageren som udgangspunkt begrænset skattepligtig heraf, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g. Udenlandske selskaber er dog i medfør af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, ikke skattepligtige af royalty, hvis de er fritaget efter direktiv 2003/49/EF om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater.

Efter kildeskattelovens § 65 C, stk. 1, skal den, for hvis regning udbetalingen eller godskrivningen foretages, indeholde skat af den udbetalte eller godskrevne royalty. Indeholdelsespligten påhviler dog alene personer, dødsboer, selskaber, fonde, foreninger, institutioner m.v., der har hjemting her i landet. Hvis den, for hvis regning udbetaling eller godskrivning foretages, ikke har hjemting her i landet, og udbetalingen eller godskrivningen foretages af en anden, der har hjemting her i landet, påhviler det denne at foretage indeholdelse.

Royaltyskat skal som hovedregel indeholdes med 22 pct. af den royalty, der udbetales eller godskrives til en person eller et selskab m.v., der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, (royaltyskat).

Royaltyskat skal indbetales til Skatteforvaltningen måneden efter udbetalingen eller godskrivningen. Den, der foretager udbetalingen eller godskrivningen, skal samtidig give oplysning herom til Skatteforvaltningen.

Fristen for indsendelse af disse angivelser er den samme som den indeholdelsespligtiges frist for indberetning til indkomstregisteret vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i måneden efter udbetalingen eller godskrivningen af royaltyen. For mindre virksomheder (250.000 kr. eller mindre i årligt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag eller 1 mio. kr. eller mindre i indeholdt A-skat) er denne frist den 10. i måneden efter udbetalingen eller godskrivningen af royalty, dog er angivelsesfristen for udbetaling eller godskrivning foretaget i december den 17. januar. For andre virksomheder er fristen den sidste hverdag i måneden efter udbetalingen eller godskrivningen af royalty.

Udenlandske fysiske og juridiske personer, der er begrænset skattepligtige af royalty til Danmark, men hvor Danmark på grund af indholdet af den konkrete dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke må beskatte indkomsten eller kun må beskatte den med en procentsats på mindre end 22 pct., har

mulighed for at søge om bortfald eller nedsættelse af indeholdelsesprocenten for royalty, jf. bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat.

Ved bortfald af den begrænsede skattepligt af royalties skal der således ikke indeholdes royaltyskat, når Skatteforvaltningen efter ansøgning har udstedt en fritagelse for indeholdelse af royaltyskat.

Hvor der ikke er indeholdt royaltyskat, kan Skatteforvaltningen alligevel på royaltyområdet modtage underretning om disse royalties, hvor der ikke er indeholdt royaltyskat, via såkaldte ”nulangivelser”.

Imidlertid stiller kildeskatteloven ikke krav om sådanne nulangivelser, idet det fremgår af lovens § 66 A, stk. 1, 3. pkt., at oplysning om udbetalingen eller godskrivningen af royalty skal indgives til Skatteforvaltningen ”samtidig med royaltyskattens indbetaling”. Skattestyrelsen kan dermed ikke stille krav om, at de, der udbetaler eller godskriver royalty uden indeholdelse af royaltyskat, skal indgive nulangivelser.

2.10.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelsen i kildeskattelovens § 66 A, stk. 1, 3. pkt., om angivelse af royaltyskat afviger fra bestemmelsen i kildeskattelovens § 66, stk. 2, om udbytte, hvoraf det eksplicit fremgår, at der er pligt til at give oplysning om udbytte, uanset om der er indeholdt udbytteskat. Kildeskatteloven indeholder således et krav om nulangivelse ved udbetaling eller godskrivning af udbytte uden indeholdelse af udbytteskat, mens loven ikke indeholder et tilsvarende krav ved udbetaling eller godskrivning af royalty uden indeholdelse af royaltyskat.

De oplysninger, som Skatteforvaltningen modtager om royaltybetalinger, herunder også oplysninger om royalty, hvor der ikke er indeholdt royaltyskat, bidrager til, at Skatteforvaltningen kommer i besiddelse af oplysninger om royaltybetalinger til begrænset skattepligtige modtagere, hvilket giver bedre mulighed for kontrol af royaltyområdet og sikring af, at der afregnes korrekte skatter.

På den baggrund vurderer Skatteministeriet, at Skatteforvaltningen bør sikres hjemmel til at kræve nulangivelse ved udbetaling af royalty til begrænset skattepligtige, uanset at der ikke skal ske indeholdelse af royaltyskat i forbindelse med udbetalingen eller godskrivningen af royaltien.

Det foreslås derfor, at kildeskattelovens § 66 A, stk. 1, 3. pkt., nyaffattes, så de, der er omfattet af kredsen af indeholdelsespligtige i forhold til royaltyskat, og som foretager udbetaling eller godskrivning af royalty til en udenlandsk person eller et udenlandsk selskab m.v., skal meddele Skatteforvaltningen oplysning om udbetalingen eller godskrivningen af royalty samt eventuel indeholdt royaltyskat, uanset om der er pligt til at foretage indeholdelse af royaltyskat.

Den foreslåede nyaffattelse af kildeskattelovens § 66 A, stk. 1, 3. pkt., vil indebære, at de personer og selskaber, der er omfattet af kredsen af indeholdelsespligtige i forhold til royaltyskat, skal indsende angivelse ved udbetaling eller godskrivning af royalty til begrænset skattepligtige, uanset om der er indeholdt royaltyskat ved udbetalingen eller godskrivningen eller ej.

Forslaget vil medføre overensstemmelse mellem reglerne for angivelse af udbytteskat og royaltyskat.

Der henvises til lovforslagets § 4 og de specielle bemærkninger hertil.

2.11. Mulighed for dataudstilling om visse søfarende

2.11.1. Gældende ret

Det følger af sømandsbeskatningslovens § 1, at lønindkomst, som erhverves ved arbejde om bord på skibe m.v., beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler med de undtagelser, der følger af sømandsbeskatningsloven.

Det følger af sømandsbeskatningslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., at hvis en person, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, har erhvervet lønindkomst ved arbejde om bord på et dansk skib, som er registreret i Dansk Internationalt Skibsregister (DIS), og som anvendes til formål, som vil kunne omfattes af tonnageskatteloven, nedsættes den samlede indkomstskat med det beløb, der forholdsmæssigt falder på denne indkomst. Reglen indebærer, at lønindkomst som omtalt i bestemmelsen udbetales som skattefri nettoløn til den pågældende, idet der ikke afregnes A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. I det følgende betegnes denne type indkomst som DIS-indkomst. Skattefritagelsen af DIS-indkomst er betinget af, at lønnen og godtgørelser m.v. er fastsat under hensyn til skattefritagelsen, jf. § 5, stk. 4.

Det følger af sømandsbeskatningslovens § 5, stk. 2, 1. pkt., at en person, som er skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 2, ikke svarer skat af lønindkomst erhvervet ved arbejde om bord på et dansk skib, som er registreret i DIS, og som anvendes til formål, som vil kunne omfattes af tonnageskatteloven.

Det følger af sømandsbeskatningslovens § 5 b, stk. 1, at § 5 finder tilsvarende anvendelse for personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, stk. 2, eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2, og som erhverver lønindkomst ved arbejde om bord på et udenlandsk skib, der er registreret med hjemsted i en EU- eller EØS-medlemsstat og sejler under et flag fra en EU- eller EØS-medlemsstat, såfremt skibet udelukkende anvendes til formål, der vil kunne omfattes af visse af tonnageskattelovens bestemmelser.

Det følger af sømandsbeskatningslovens § 5 b, stk. 2, at skattefritagelsen efter stk. 1 er betinget af, at arbejdsgiveren er godkendt af Skatteforvaltningen efter sømandsbeskatningslovens § 11 a. Det er endvidere en betingelse, at skibet ikke anvendes til sejlads med passagerer mellem danske

havne. Den sidstnævnte betingelse gælder dog ikke ved fart til og fra havanlæg, jf. § 5 b, stk. 2, 3. pkt.

Det følger af sømandsbeskatningslovens § 8, at § 5 uanset tonnageskattelovens bestemmelser tilsvarende finder anvendelse ved arbejde uden for EU/EØS om bord på stenfiskerfartøjer, herunder sandsugere, som nævnt i § 10, stk. 1.

I det følgende betegnes en person, der modtager DIS-indkomst i medfør af § 5, eller som er omfattet af en bestemmelse, der indeholder en henvisning til § 5, som søfarende.

DIS blev oprettet i 1988. Baggrunden var et ønske om, at registeret skulle kunne yde samme konkurrencemæssige vilkår som andre internationale skibsregistre for effektivt at kunne modvirke udflugning af danske skibe. Det var konstateret, at mandskab om bord på skibe i andre internationale skibsregistre ikke betaler skat til flagstaten. Det blev på denne baggrund anset for nødvendigt på tilsvarende måde at lempe de danske skatteregler, således at DIS også på dette område kunne yde samme konkurrencemæssige vilkår som andre internationale skibsregistre. Søfarende om bord på danske skibe registreret i DIS blev på denne baggrund fritaget for dansk beskatning. For nærmere om baggrunden for oprettelsen af DIS henvises til Folketingstidende 2004/05, (2. samling), tillæg A, side 1458.

Eftersom DIS-indkomst bliver udbetalt som skattefri nettoløn, vil søfarende, der i et indkomstår udelukkende erhverver DIS-indkomst, ikke have mulighed for at udnytte personlige individuelle fradrag, f.eks. for indbetalinger på privattegnede pensionsordninger og ligningsmæssige fradrag.

Det er som en del af lønvilkårene for de søfarende aftalt ved overenskomst, at søfarende omfattet af sømandsbeskatningslovens § 5 kan anmode om at få udbetalt et beløb (herefter kompensationsbeløb), der svarer til skatteværdien af den enkelte søfarendes fradrag, det ikke har været muligt for den pågældende at udnytte. Kompensationsbeløbet gives kun for personlige individuelle fradrag, da fradrag, der gælder for alle søfarende, f.eks. personfradraget, er indregnet i den skattefri nettoløn.

Den overenskomstbaserede ordning om udbetaling af kompensationsbeløb til søfarende bliver administreret af Udligningskontoret for Dansk Søfart (herefter Udligningskontoret), der er etableret af danske rederier. Administration af ordningen indebærer bl.a. behandling af anmodninger fra de søfarende om kompensation, herunder udbetaling. Administrationen indebærer også, at der skal foretages en afsluttende afregning for det seneste indkomstår og kontrol af udbetalinger for tidligere indkomstår.

Hvis en søfarende ønsker at få kompensationsbeløbet udbetalt månedsvist i løbet af det kommende indkomstår, dvs. som et acountobeløb, skal der med anmodningen til Udligningskontoret udfyldes en blanket med oplysninger om den søfarendes forventede indkomst- og fradragsforhold. Anmodningen om at få udbetalt kompensationsbeløbet i det

kommende indkomstår kan sendes til Udligningskontoret digitalt eller via post.

Det er et overenskomstvilkår for kompensationsordningen, at Udligningskontoret modtager en række oplysninger fra den søfarendes årsopgørelse for det indkomstår, hvor den pågældende har modtaget et kompensationsbeløb. Det skyldes, at oplysningerne er nødvendige for Udligningskontoret til brug for kontrol og den afsluttende afregning af, hvor stort et kompensationsbeløb den søfarende er berettiget til for det pågældende indkomstår.

Reglerne om sambeskatning af ægtefæller indebærer, at hvis den søfarende har en ægtefælle, vil visse af ægtefællens uudnyttede fradrag kunne indgå i beregningen af det kompensationsbeløb, den søfarende er berettiget til. Det vil kunne medføre, at det kompensationsbeløb, den søfarende er berettiget til, bliver større. For at kunne inddrage ægtefællens indkomst- og fradragsforhold i beregningen af kompensationsbeløbet er det en forudsætning, at Udligningskontoret også modtager visse oplysninger fra ægtefællens årsopgørelse, når indkomståret er afsluttet, og kontrollen og den endelige afregning skal foretages. Det skyldes, at såfremt ægtefællens faktiske indkomst- og fradragsforhold afviger fra det forudsatte, vil dette få betydning for, hvorvidt der er udbetalt for meget eller for lidt i kompensation til den søfarende i det pågældende indkomstår.

Hvis ægtefællen ikke ønsker at lade sine oplysninger blive behandlet, vil kompensationsbeløbet alene blive beregnet på grundlag af den søfarendes egne indkomst- og fradragsforhold, jf. herom ovenfor.

Når et indkomstår er afsluttet, og årsopgørelsen fra Skatteforvaltningen foreligger, foretager Udligningskontoret som nævnt ovenfor en kontrol og afsluttende afregning af det kompensationsbeløb, den søfarende er berettiget til for det afsluttede indkomstår. Ved den afsluttende afregning sammenholdes det beløb, der er udbetalt til den søfarende i det afsluttede indkomstår, med det beløb, den søfarende på grundlag af oplysninger fra årsopgørelsen faktisk er berettiget til. Formålet er at klarlægge, om der for det pågældende indkomstår måtte være blevet udbetalt for meget eller for lidt i kompensation til den søfarende.

Hvis den afsluttende afregning viser, at der er udbetalt for meget i kompensation til den søfarende, skal det for meget udbetalte tilbagebetales. DIS-indkomsten, den søfarende er registreret for hos Skatteforvaltningen, nedsættes som følge heraf med det tilbagebetalte beløb i optjeningsåret. Hvis der derimod er udbetalt for lidt til den søfarende, udbetales det manglende beløb til den søfarende. Dette beløb bliver hos Skatteforvaltningen medregnet som DIS-indkomst hos den søfarende i året efter optjeningsåret. Der henvises til Den juridiske vejledning 2023-1, afsnit C.A.3.4.6.5. om lempelse for arbejde om bord på skibe registreret i Dansk Internationalt Skibsregister eller skibsregistre i andre EU- eller EØS-lande.

2.11.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatteforvaltningen har en række it-løsninger til at administrere og understøtte Skatteforvaltningens udveksling og videregivelse af oplysninger, bl.a. til private parter. Som et eksempel på videregivelse til private parter kan nævnes it-løsningen eSkatData, hvor bl.a. virksomheder, der yder lån, kan få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen om ansøgeren af et lån til brug for en konkret kreditgivningssituation, når långiveren har pligt til at foretage en vurdering af kreditværdigheden hos den potentielle låntager. En virksomhed kan kun få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen via eSkatData, når den, oplysningerne vedrører, har givet sit samtykke hertil. Brug af eSkatData kræver desuden, at den virksomhed, der ønsker at anvende løsningen, har indgået en aftale med Skatteforvaltningen herom.

Det er vurderingen, at Skatteforvaltningen på baggrund af de lighedspunkter, der er mellem kravene til anvendelse af eSkatData og til dette forslag, vil kunne drage nytte af erfaringerne med henblik på at etablere en løsning, som understøtter Skatteforvaltningens mulighed for dataudstilling om visse søfarende.

De overvejelser, som er beskrevet i det følgende vedrørende den søfarende, gør sig i fuldt omfang også gældende for så vidt angår den del af forslaget, der vedrører muligheden for videregivelse af oplysninger om den søfarendes ægtefælle.

Som det fremgår af pkt. 2.11.1, er der i dele af sømandsbeskatningslovens bestemmelser en henvisning til § 5, f.eks. i § 5 b. Eftersom det også vil kunne være relevant for disse personer at benytte sig af den foreslåede ordning, bør den også finde anvendelse for dem.

Det er ikke hensigten, at der skal gælde en pligt til eller et udgangspunkt om, at en søfarende som led i en anmodning til Udligningskontoret om et kompensationsbeløb skal anvende den ordning, der foreslås i dette lovforslag. Ønsker den søfarende ikke at anvende den foreslåede ordning, kan den søfarende efter aftale med den, der skal behandle oplysningerne, selv anskaffe og fremsende oplysningerne til vedkommende.

Skatteforvaltningens videregivelse af oplysninger til private parter har bl.a. som forudsætning, at de oplysninger, der ønskes videregivet fra Skatteforvaltningen, efter en konkret vurdering er fundet nødvendige at behandle som følge af en pligt, der påhviler parten, til at behandle de pågældende oplysninger. Denne pligt til at behandle oplysningerne følger i dag af bestemmelser i lovgivningen. Det er vurderingen, at pligten ikke i alle tilfælde skal følge af lovgivningen, men at den efter omstændighederne vil kunne følge af en overenskomst.

For de søfarende følger muligheden for at anmode om et kompensationsbeløb udtrykkeligt af overenskomster på området, jf. herom i pkt. 2.11.1. Det er i tilknytning hertil angivet som en forudsætning for at anvende kompensations-

ordningen, at der skal tilvejebringes og behandles en række oplysninger af skattemæssig karakter om den søfarende til brug for en kontrol og afsluttende afregning af kompensationsbeløbet. Det er på dette grundlag vurderingen, at den overenskomstmæssige regulering i det foreliggende tilfælde svarer til den pligt til at behandle oplysninger, der i anden sammenhæng følger af lovgivningen.

Den søfarendes årsopgørelse vil i sin helhed efter omstændighederne indeholde oplysninger, som ikke er nødvendige til brug for en kontrol og afsluttende afregning af et udbetalt kompensationsbeløb. Det er Skatteministeriets vurdering, at en it-understøttet ordning som den foreslåede kan være med til at sikre, at det kun er nødvendige oplysninger, der bliver videregivet. Det skyldes, at den part, som med den søfarendes samtykke anmoder Skatteforvaltningen om oplysninger, skal have foretaget en konkret vurdering af, hvilke oplysninger der er relevante at modtage, jf. hertil princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens art. 5, stk. 1, litra c.

De oplysninger, som efter forslaget vil kunne videregives, er allerede indsamlet af Skatteforvaltningen til brug for Skatteforvaltningens opgaver. Der skal dermed ikke ske indsamling af nye oplysninger, ligesom der ikke er behov for nogen bearbejdning af oplysningerne for at kunne understøtte den foreslåede kompensationsordning.

Det er forventningen, at den foreslåede ordning vil medføre en bedre proces for tilvejebringelse af oplysninger, der bl.a. er lettere og mere sikker at anvende, både for den part, der skal behandle oplysningerne, og den enkelte søfarende.

For den part, der skal behandle oplysningerne, er det vurderingen, at den foreslåede ordning indebærer en mere effektiv arbejdsgang. Det skyldes bl.a., at oplysningerne bliver videregivet fra Skatteforvaltningen på en sikker måde digitalt og i et format, så de er anvendelige til videre behandling hos modtageren. Dette forventes at lette de administrative byrder i forhold til håndtering af oplysningerne i fysisk form. Det skyldes bl.a., at hvis oplysningerne bliver modtaget i fysisk form, skal de indtastes manuelt i modtagerens it-system og efterfølgende opbevares på en sikker og forsvarlig måde.

For den enkelte søfarende er det forventningen, at den foreslåede ordning vil lette processen med at fremskaffe og fremsende oplysningerne til den, der skal behandle dem, set i forhold til, hvis den pågældende selv skal tilvejebringe oplysningerne manuelt, vurdere deres nødvendighed af hensynet til formålet med behandlingen og efterfølgende selv sende dem, enten via e-mail eller post.

Det skal i lighed med lignende eksisterende it-løsninger være et krav til videregivelsen, at den søfarende har givet sit samtykke til Skatteforvaltningen til, at Skatteforvaltningen må videregive de nødvendige oplysninger om den pågældende. For så vidt muligt at sikre, at et sådant samtykke er givet af rette vedkommende, bør der anvendes en digital ID-løsning, f.eks. MitID, til at afgive samtykke.

Det er endvidere vurderingen, at et samtykke kun bør give mulighed for at få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen én gang. Den, oplysningerne vedrører, bliver herved sikret en bedre kontrol med, hvornår der sker videregivelse af oplysninger fra Skatteforvaltningen om vedkommende. Hvis den part, der skal behandle oplysningerne, ønsker at få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen igen på et senere tidspunkt, vil parten dermed skulle indhente et nyt samtykke hos den, oplysningerne vedrører.

Det foreslås, at der efter samtykke fra en person omfattet af sømandsbeskatningslovens § 5 kan gives adgang til oplysninger, som følger af personens årsopgørelse, når de er nødvendige til brug for kontrol og afsluttende afregning af en forudbetalt ydelse til personen.

Formålet med forslaget er at etablere en it-løsning, hvor den part, der skal behandle de nævnte oplysninger, vil kunne modtage dem direkte fra Skatteforvaltningen, når betingelserne til videregivelsen er opfyldt. Forslaget forventes dermed at indebære en proces for tilvejebringelse af oplysninger, der bl.a. er lettere og mere sikker at anvende, både for den part, der skal behandle oplysningerne, og den enkelte søfarende.

Forslaget vil medføre, at den part, der skal foretage kontrol og afsluttende afregning af f.eks. et kompensationsbeløb, der er forudbetalt til den søfarende, vil kunne få videregivet sådanne oplysninger fra Skatteforvaltningen, der efter en konkret vurdering er fundet nødvendige at behandle til brug for kontrollen og den afsluttende afregning.

Det vil være en forudsætning for videregivelsen, at den søfarende har givet sit samtykke hertil. Dette samtykke vil skulle gives via en digital ID-løsning, f.eks. MitID, af hensyn til at sikre, at det er rette vedkommende, der giver samtykket.

På grundlag af samtykket vil der kunne ske videregivelse af de nødvendige oplysninger én gang. Hvis den part, der skal behandle oplysningerne, ønsker at få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen igen på et senere tidspunkt, vil parten skulle indhente et nyt samtykke hos den, oplysningerne vedrører.

Det vil ikke være et krav eller et udgangspunkt, at en søfarende vil skulle benytte den foreslåede ordning. Det vil sige, at oplysningerne skal være tilvejebragt ved, at de er videregivet af Skatteforvaltningen. En søfarende, der ikke ønsker at give sit samtykke til at lade Skatteforvaltningen videregive oplysninger om vedkommende, vil dermed fortsat selv kunne tilvejebringe og fremsende oplysningerne til den, der skal behandle dem.

Hvis den søfarende giver sit samtykke, vil vedkommende modtage en kvittering herfor i sin skattemappe, der kan tilgås via Skatteforvaltningens hjemmeside til digital selvbetjening (www.skat.dk). Den søfarende vil herved lettere kunne danne sig et overblik over, til hvem vedkommende har givet samtykke til at behandle oplysninger, og hvad formålet med behandlingen er.

Det foreslås endvidere, at der efter samtykke fra ægtefællen til en søfarende, der selv har givet samtykke, jf. ovenfor, kan gives adgang til oplysninger, som følger af årsopgørelsen, når de er nødvendige til brug for den kontrol og afsluttende afregning, der er omtalt ovenfor.

Formålet med forslaget er at sikre, at når det som følge af reglerne om sambeskatning af ægtefæller er relevant at inddrage oplysninger fra ægtefællens årsopgørelse, vil den foreslåede it-løsning også understøtte mulighed for videregivelse af disse oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at Skatteforvaltningen vil kunne videregive oplysninger, som følger af årsopgørelsen, om ægtefællen til en søfarende omfattet af sømandsbeskatningslovens § 5, når ægtefællen har givet sit samtykke hertil. Der vil skulle gælde de samme krav til videregivelse af oplysninger fra ægtefællens årsopgørelse, som der foreslås med hensyn til videregivelse af oplysninger fra den søfarendes årsopgørelse, jf. herom ovenfor. Det indebærer, at der vil skulle være givet samtykke til Skatteforvaltningen af ægtefællen, og at der kun anmodes om videregivelse af oplysninger, der efter en konkret vurdering er fundet nødvendige at behandle til brug for kontrol og afsluttende afregning af en forudbetalt ydelse til den søfarende.

Hvis ægtefællen giver sit samtykke, vil vedkommende modtage en kvittering herfor i sin skattemappe, der kan tilgås via Skatteforvaltningens hjemmeside til digital selvbetjening (www.skat.dk). Det vil herved blive lettere for vedkommende at danne sig et overblik over, til hvem vedkommende har givet samtykke til at behandle oplysninger, og hvad formålet med behandlingen er.

Et samtykke fra ægtefællen vil kun kunne anvendes én gang til at få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen. Det indebærer, at hvis den part, der skal behandle oplysningerne, ønsker at få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen igen på et senere tidspunkt, vil parten på ny skulle indhente et samtykke hos den, oplysningerne vedrører.

Endelig foreslås det, at adgang til at kunne få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen forudsætter, at den, der anmoder om adgangen, har indgået en aftale herom med Skatteforvaltningen. Formålet med dette krav er bl.a. at sikre, at Skatteforvaltningen har kendskab til, hvem der bliver tilsluttet it-løsningen.

En aftale med Skatteforvaltningen vil foruden identifikationsoplysninger på aftaleparterne bl.a. skulle indeholde bestemmelser om, hvilket eller hvilke formål oplysningerne må behandles til, hvem der er dataansvarlig for behandlingen og hvilke typer af oplysninger, som følger af årsopgørelsen, der potentielt vil kunne videregives. Ud fra disse afgrænsede typer af oplysninger vil der i hvert enkelt tilfælde skulle ske en konkret vurdering af, hvilke der er nødvendige at behandle af hensyn til formålet, dvs. kontrol og afsluttende afregning af en forudbetalt ydelse til den søfarende. Det vil være den part, der skal modtage oplysningerne, der vil

skulle vurdere, hvilke oplysninger der i det enkelte tilfælde må anses for nødvendige til behandlingen.

Det vil ligeledes skulle fremgå af aftalen, at den til enhver tid gældende databeskyttelseslovgivning vil skulle overholdes, og at såfremt der sker brud på aftalens bestemmelser, vil aftalen kunne opsiges straks eller med et eventuelt aftalt varsel.

Der henvises til lovforslagets § 7 og de specielle bemærkninger hertil.

2.12. Afskaffelse af godtgørelsesordning i spildevandsafgiftsloven

2.12.1. Gældende ret

Efter lov om afgift af spildevand (herefter spildevandsafgiftsloven) skal der betales afgift af spildevand, der udledes til søer, vandløb eller havet. Der betales desuden afgift af spildevand, der nedsives eller udledes på marker og lignende med henblik på nedsivning. Afgiften betales på baggrund af indholdet af forurenende stoffer; nitrogen, fosfor og organisk stof fra renseanlæg, bebyggelse og industri.

Udledningen af spildevand og forurenede stoffer er ujævnt fordelt mellem forskellige brancher, og seks produktioner (fremstilling af cellulose, vitaminer, organisk pigment, sukker, pektin samt forarbejdning af fisk m.v.) blev ved afgiftens indførelse vurderet at blive ramt særligt hårdt af spildevandsafgiften. Spildevandsafgiftslovens § 11 indeholder derfor en godtgørelsesordning, som består i en afgiftslempe for virksomheder med særligt spildevandstunge produktioner.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan få godtgjort 80 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til forarbejdningen af fisk, krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse havdyr eller dele heraf, fremstillingen af cellulose eller fremstillingen af rør- og roesukker på baggrund af sukkerroer og sukkerrør.

Ved indførelsen af godtgørelsesordningen var det vurderingen, at den for så vidt angår virksomheder med aktiviteter med forarbejdning af fisk m.v. samt sukkersektoren ville indebære statsstøtte, således at ordningen krævede godkendelse fra EU-Kommissionen. Ordningen blev oprindeligt godkendt som forenelig statsstøtte af Kommissionen ved afgørelse af 2. maj 1997 i sag N 479/96. Kommissionen har ved afgørelse af 3. april 2002 i sag NN 30 a-c/2001 godkendt en forlængelse af ordningen, ligesom Kommissionen ved afgørelse af 7. december 2007 i sag N 586/2007 har godkendt en ændring af ordningen. Kommissionen har desuden ved afgørelse af 31. juli 2012 i sag SA. 33508 (2011/N) godkendt en forlængelse af ordningen for sukkersektoren til den 31. december 2021. Endelig har Kommissionen ved afgørelse af

9. april 2014 i sag SA. 33316 godkendt en forlængelse af ordningen for fiskerisektoren til den 31. december 2021.

Det bemærkes, at der kun er søgt og opnået statsstøttegodkendelse for sukker- og fiskerisektoren, da det har været vurderingen, at støtten ikke ville overstige de minimis-grænsen på 200.000 euro over tre regnskabsår for de virksomheder, der har aktiviteter med fremstilling af cellulose.

Godtgørelsesordningen efter spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, er desuden omfattet af et krav om indberetning om godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår, jf. spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3. Indberetningsordningen har til formål at sikre overholdelse af Kommissionens regler om gennemsigtighed for tildeling af statsstøtte. Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 4, at skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3. Denne bemyndigelsesbestemmelse er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet.

Af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 2, fremgår, at virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan få godtgjort 70 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til fremstillingen af 1) organiske pigmenter og præparater i forbindelse hermed eller 2) pektinstoffer, pektinater og pektater samt planteslimmer og gelateringsmidler, også modificerede, udvundet af vegetabiliske stoffer henhørende under position 1302.20 til og med position 1302.39 i EU's kombinerede nomenklatur eller 3) vitaminer.

Godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 2, har ikke været anmeldt til og godkendt af Kommissionen efter statsstøttereglerne, da det har været vurderingen, at ordningen ikke ville medføre udbetaling af støtte, der oversteg de minimis-grænsen, og at støtten derfor har kunnet ydes uden forudgående godkendelse.

2.12.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftslovens § 11.

Formålet med forslaget er at øge incitamentet til at mindske udledningen af spildevand. Det fremgår af regeringsgrundlaget "Ansvar for Danmark", at regeringen vil ændre spildevandsafgiften, så udledning af urensset spildevand fra overløb får en højere afgift end udledning af rensset spildevand. Generelt vurderes spildevandsafgiften at udgøre en forholdsvist begrænset økonomisk belastning for de virksomheder, der er omfattet af godtgørelsesordningen, der derfor svækker det økonomiske incitament til at begrænse udledningen af spildevand.

Desuden vil forslaget sikre overensstemmelse med EU-retten. Skatteministeriet anmodede den 21. februar 2021 om en forlængelse af statsstøttegodkendelserne af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, for virksomheder i sukkersektoren og i sektoren for forarbejdning af fisk m.v.

Ud fra de konkrete oplysninger om støttemodtagernes aktuelle forhold, der er fremkommet, og i lyset af Skatteministeriets dialog med Kommissionen, er det dog vurderingen, at det er tvivlsomt, om det vil være muligt at opnå en forlængelse af ordningerne efter de nuværende retningslinjer, jf. Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi (EU-Tidende 2022, nr. C 80, side 1) samt for statsstøtte i fiskeriakvakultursektoren (EU-Tidende 2023, nr. C 107, side 1). Den foreslåede ændring vil medføre, at godtgørelsesordningen vil blive afskaffet for alle de virksomheder, der er omfattet af godtgørelsesordningerne i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1 og 2, dvs. både de virksomheder, der er omfattet af statsstøtteordningerne og de sektorer, hvor støtten har været anset for at ligge under grænsen for de minimis-støtte, således at der ikke foreligger statsstøtte omfattet af EU's statsstøtteregler.

Da godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, efter forslaget afskaffes, foreslås det samtidig at afskaffe indberetningsreglen i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3, og den hertil knyttede bemyndigelsesbestemmelse i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 4.

Der henvises til lovforslagets § 6 og de specielle bemærkninger hertil.

2.13. Tilpasning af reglerne om sikkerhedsstempelmærker

2.13.1. Røgfri tobak

2.13.1.1. Gældende ret

Røgfri tobak er afgiftspligtigt efter forbrugsafgiftsloven. Røgfri tobak blev til og med den 30. september 2022 afregnet via en månedlig angivelse. Den 1. oktober 2022 blev røgfri tobak omfattet af en såkaldt stempelmærkeordning, jf. forbrugsafgiftslovens afsnit IX som indsat ved § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og med ikrafttrædelse fastsat i § 18 i lov nr. 832 af 14. juni 2022.

Røgfri tobak bliver fra og med den 20. maj 2024 omfattet af kravet om sikkerhedsfeatures i artikel 16 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (tobaksvaredirektivet).

I Danmark er dette krav implementeret som såkaldte sikkerhedsstempelmærker, jf. § 22 b og 31 b i lov om tobaksvarer m.v. (herefter tobaksvareloven). For varer, der allerede er omfattet af en stempelmærkeordning i afgiftslovgivning-

gen, udgør disse stempelmærker (afgiftsmærker) også sikkerhedsstempelmærket, jf. tobaksvarelovens § 31 b, stk. 1. For varer, der ikke er omfattet af en stempelmærkeordning i afgiftslovgivningen (men f.eks. en månedlig angivelse), udstedes et særskilt sikkerhedsstempelmærke, som ikke indeholder afgift, jf. tobaksvarelovens § 31 b, stk. 2.

Reglerne om sikkerhedsstempelmærker blev indført i tobaksvareloven i 2019 med § 1, nr. 3 og 4, i lov nr. 86 af 30. januar 2019, men træder som følge af tobaksvaredirektivet først i kraft for andre tobaksvarer end cigaretter og rulleto-bak (fintskåret røgtobak) den 20. maj 2024.

2.13.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Da røgfri tobak ikke i 2019 var omfattet af en stempelmærkeordning, omfattes disse produkter af tobaksvarelovens § 31 b, stk. 2. Det betyder, at disse produkter fra og med den 20. maj 2024 skal påføres både et stempelmærke med afgift efter afgiftslovgivningen og et særskilt sikkerhedsstempelmærke efter tobaksvareloven – også selv om stempelmærket efter afgiftslovgivningen ligeledes vil udgøre et sikkerhedsstempelmærke, da de nødvendige sikkerhedsfeatures er indarbejdet i stempelmærkerne, som påføres efter afgiftslovgivningen. Det er Skatteministeriets vurdering, at dette ikke vil være hensigtsmæssigt, og at røgfri tobak derfor alene bør påføres stempelmærker efter forbrugsafgiftsloven.

Derfor foreslås det at ændre tobaksvarelovens § 31 b, stk. 1 og 2, således, at Skatteforvaltningen udsteder stempelmærker for tobaksvarer omfattet af forbrugsafgiftsloven, som påføres stempelmærker efter forbrugsafgiftsloven, som fungerer som både stempelmærke efter forbrugsafgiftsloven og sikkerhedsmærke efter tobaksvareloven.

Den foreslåede ordning vil medføre, at de stempelmærker, som skal påføres i medfør af forbrugsafgiftslovens § 13 d ligeledes vil skulle fungere som sikkerhedsmærke efter tobaksvarelovens § 31 b fra og med den 20. maj 2024.

Dette vil være i overensstemmelse med den ordning, som gælder for de tobaksvarer (cigaretter og rulleto-bak (fintskåret røgtobak)), som er omfattet af tobaksafgiftsloven, og som påføres stempelmærker i medfør af tobaksafgiftsloven.

Der henvises til lovforslagets § 10 og de specielle bemærkninger hertil.

2.13.2. Cigarer, cerutter og cigarillos

2.13.2.1. Gældende ret

Ud over røgfri tobak vil kravet om sikkerhedsstempelmærker fra den 20. maj 2024 også omfatte groftskåret røgtobak, cigarer, cerutter og cigarillos. Cigarer, cerutter og cigarillos er fortsat ikke omfattet af en stempelmærkeordning. Disse produkter vil derfor skulle påføres et særskilt sikkerhedsstempelmærke, jf. tobaksvarelovens § 31 b, stk. 2.

Groftskåret røgtobak er omfattet af en stempelmærkeord-

ning i afgiftslovgivningen ligesom cigaretter og rulletobak (fintskåret røgtobak). Det betyder, at reguleringen af stempelmærkerne findes i tobaksafgiftsloven. Tobaksafgiftsloven fastsætter bl.a., at stempelmærker udleveres til autoriserede virksomheder, og at disse virksomheder ikke må sælge eller udlåne stempelmærkerne (§ 6). Tobaksafgiftslovens § 4 fastsætter, at virksomheder, der ikke er autoriserede, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

Da stempelmærkerne, som udstedes med hjemmel i tobaksafgiftsloven, allerede lever op til kravene om sikkerhedsfeatures, da disse er blevet indarbejdet i mærkerne, betyder ikrafttrædelsen af de nye regler om sikkerhedsstempelmærker ingen ændringer for groftskåret røgtobak.

Da cigaretter, cerutter og cigarillos ikke er omfattet af stempelmærkeordningen i tobaksafgiftsloven, er der f.eks. ikke regler om, hvem stempelmærker må udstedes til, eller hvem der må opbevare varer uden stempelmærker.

Der er heller ikke fastsat regler om, hvem Skatteforvaltningen må eller skal udstede sikkerhedsstempelmærkerne til i tobaksvareloven for så vidt angår cigaretter, cerutter og cigarillos.

Der er således ikke fastsat regler herfor, når de nye regler om sikkerhedsfeatures den 20. maj 2024 træder i kraft for cigaretter, cerutter og cigarillos.

2.13.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med forberedelserne til kravet om sikkerhedsfeatures for cigaretter, cerutter og cigarillos er Skatteforvaltningen blevet opmærksom på, at det alene er fastsat i tobaksvarelovens § 31 b, at Skatteforvaltningen udsteder sikkerhedsstempelmærker, men ikke hvem stempelmærkerne må eller skal udstedes til.

For at sikre, at sikkerhedsstempelmærker ikke skal udstedes til enhver, der henvender sig til Skatteforvaltningen, men kun til virksomheder, der reelt fremstiller eller indfører disse varer, foreslås det, at der fastsættes nærmere regler om, hvem Skatteforvaltningen skal udstede mærkerne til, hvem der må opbevare mærkerne, og hvem der ikke må opbevare varer uden mærker.

Det foreslås, at reglerne bliver parallelle til dem, der gælder for stempelmærkeordningen i tobaksafgiftsloven, således at Skatteforvaltningen kun må udstede sikkerhedsstempelmærker uden afgift efter tobaksvarelovens § 31 b, stk. 2, til virksomheder, der er registreret eller autoriseret for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven.

Det foreslås herudover, at de registrerede eller autoriserede virksomheder ikke må sælge eller udlåne de modtagne sikkerhedsstempelmærker.

Endelig foreslås det, at virksomheder, der ikke er registrerede eller autoriserede for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven, ikke må modtage eller opbevare tobaksvarer omfattet af § 31 b, stk. 2, der ikke er behørigt stemplede.

Der henvises til lovforslagets § 10 og de specielle bemærkninger hertil.

2.14. Genindførelse af register over erhvervsfiskere med B-status

2.14.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 9 G, stk. 1, 1. pkt., kan personer, der ved indkomstårets udløb er eller som i løbet af indkomståret har været registreret som erhvervsfiskere efter fiskeriloven, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage 190 kr. pr. påbegyndt havdag ved fangstture af mindst 12 timers varighed. Det følger af 2. pkt., at fradraget vælges for hele indkomståret og højst kan udgøre 41.800 kr. årligt.

Det er således et krav for at opnå fradrag for havdage efter ligningslovens § 9 G, at erhvervsfiskeren er registreret efter fiskeriloven. Fradraget for havdage træder i givet fald i stedet for bl.a. fradrag for rejseudgifter til kost og småfornødenheder efter § 9 A og befodringsfradrag efter §§ 9 B-9 D, jf. § 9 G, stk. 2.

Det følger af fiskerilovens § 14, stk. 1, at personer er berettiget til at blive registreret som erhvervsfiskere med A-status, når det dokumenteres, at

- 1) de har dansk indfødsret, er omfattet af Den Europæiske Unions og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, og
- 2) mindst 60 pct. af deres personlige indkomst i de foregående 24 måneder stammer fra personlig arbejdsindsats på et fiskerfartøj med reel tilknytning til dansk fiskerihavn, jf. stk. 3.

Fiskeriloven indeholder i dag ikke anden mulighed for registrering af erhvervsfiskere, f.eks. med B-status. Det er således alene erhvervsfiskere, der er registreret med A-status, som kan være berettigede til fradrag for havdage efter ligningslovens § 9 G, stk. 1.

Skatteforvaltningslovens § 26 indeholder fristreglerne for ordinær ansættelse af indkomstskat.

Efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, skal en skattepligtig, der ønsker at få ændret sin ansættelse af indkomstskat, senest den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde en ændring af den tidligere skatteansættelse. Det antages, at den skattepligtige har et egentligt (betinget) retskrav på genoptagelse, såfremt de nye oplysninger skaber en vis sandsynlighed for, at sagen ville få et andet

udfald, hvis oplysningerne havde foreligget ved myndighedernes oprindelige stillingtagen til sagen.

2.14.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

Ved lov nr. 844 af 10. maj 2021 blev reglerne om registrering af erhvervsfiskere ændret med virkning fra den 1. juli 2021, således at forudgående registrering med B-status ikke længere var et krav for at opnå registrering som erhvervsfisker med A-status. Reglerne om B-status blev ophævet, idet registrering med B-status blev vurderet for at være en formalitet uden praktisk relevans.

Forud for ændringen fremgik det af den tidligere gældende fiskerilovs § 14, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2, 1. og 2. pkt., at forudgående registrering i 12 måneder med B-status var en forudsætning for at kunne blive registreret som erhvervsfisker med A-status.

Ophævelsen af muligheden for registrering med B-status havde den utilsigtede konsekvens, at muligheden for fradrag for havdage efter ligningslovens § 9 G, stk. 1, bortfaldt for de erhvervsfiskere, der ikke længere kunne være registreret med B-status.

Det er Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris vurdering, at registreringsmuligheden bør genindføres og bør omfatte en personkreds svarende til den personkreds, som efter den tidligere gældende fiskerilov kunne registrere sig som erhvervsfiskere med B-status frem til den 1. juli 2021. Ministeriet vurderer, at disse personer igen bør benævnes erhvervsfiskere med B-status.

Ministeriet vurderer, at lovforslaget bør indeholde en bemyndigelse til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte nærmere regler om registrering som erhvervsfisker med B-status, herunder dokumentationskrav og kontrol m.v.

Det er desuden ministeriets vurdering, at erhvervsfiskere, som ikke har haft mulighed for at lade sig registrere i tidsrummet fra den 1. juli 2021 til denne lovs ikrafttræden, bør have mulighed for at lade sig registrere som erhvervsfiskere med B-status efter fiskeriloven i det omfang, de i hele eller dele af denne periode har erhvervet personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj.

Foruden muligheden for at registrere sig som erhvervsfisker med B-status, skal det samtidig sikres, at disse erhvervsfiskere skattemæssigt stilles som om, at registreringsmuligheden som erhvervsfisker med B-status ikke var blevet afskaffet ved lov nr. 844 af 10. maj 2021.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 a i fiskeriloven, som muliggør registrering som erhvervsfisker med B-status. Det foreslås desuden i stk. 1, at personer, der erhverver personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj, kan lade sig registrere hos Fiskeristyrelsen som erhvervsfiskere med B-status.

Forslaget betyder, at den personkreds, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i fiskerilovens § 14 a, stk. 1, svarer til den personkreds, som var omfattet af den tidligere gældende bestemmelse i fiskerilovens § 14, stk. 2.

Det foreslås i fiskerilovens § 14 a, stk. 2, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om registrering som erhvervsfisker med B-status, herunder regler om dokumentationskrav og kontrol m.v. Der kan bl.a. fastsættes regler om dokumentation for opfyldelse af betingelserne for registrering som erhvervsfiskere med B-status, herunder dokumentation for personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj.

Det foreslås desuden, at der indsættes en overgangsbestemmelse i lovforslagets § 12, stk. 10, hvorefter personer, som har erhvervet personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj i hele eller dele af perioden fra og med den 1. juli 2021 til lovens ikrafttræden, anses for at være registreret som erhvervsfiskere med B-status efter fiskerilovens § 14 a, stk. 1.

Den foreslåede ordning betyder, at disse erhvervsfiskere skattemæssigt stilles som om, at registreringsmuligheden som erhvervsfisker med B-status ikke var blevet afskaffet ved lov nr. 844 af 10. maj 2021.

Det foreslås endelig, at der indsættes en overgangsbestemmelse i lovforslagets § 12, stk. 11, hvorefter fristerne i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, først udløber i det femte år efter indkomstårets udløb for så vidt angår fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021 for personer, som har erhvervet personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj i hele eller dele af perioden fra og med den 1. juli 2021 til lovens ikrafttræden, og som anses for at være registreret som erhvervsfisker med B-status efter fiskerilovens § 14 a, stk. 1.

Formålet med forslaget er at forlænge den ordinære ansættelsesfrist for disse erhvervsfiskere med B-status for så vidt angår fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021, så ansættelsesfristen først udløber i det femte år efter indkomstårets udløb og derfor vil være et år længere end den ordinære frist, som gælder efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2.

Forslaget betyder, at den ordinære ansættelsesfrist for ovennævnte erhvervsfiskere med B-status for så vidt angår fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021 først udløber i det femte år efter indkomstårets udløb og derfor vil være et år længere end den ordinære frist, som gælder efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2.

Den forlængede ansættelsesfrist gælder alene for de erhvervsfiskere med B-status, som opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 11, og omfatter kun fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021. Det betyder således, at andre dele af skatteansættelsen for 2021 ikke vil kunne gennoptages efter bestemmelsen.

Den foreslåede ordning, som udelukkende er af begunstige karakter, indebærer desuden, at de pågældende erhvervsfiskere med B-status selv vil skulle anmode Skatteforvaltningen om genoptagelse af skatteansættelsen for 2021 med henblik på at få fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021.

Der henvises til lovforslagets § 11 og de specielle bemærkninger hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen

3.1. Beskrivelse af gældende ret

Databeskyttelsesforordningen (herefter forordningen) finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. forordningens art. 2, stk. 1.

Forordningen definerer begrebet »behandling« i art. 4, nr. 2, som enhver aktivitet eller række af aktiviteter — med eller uden brug af automatisk behandling — som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse.

Forordningen fastsætter i art. 5, stk. 1, litra a-f, en række principper, der altid skal være opfyldt i forbindelse med behandling af personoplysninger. Til eksempel indebærer princippet i litra a, at personoplysninger skal behandles lovlige, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (princippet om »lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed«). Litra c indebærer, at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (princippet om »dataminimering«).

Foruden at overholde principperne i art. 5, stk. 1, skal behandling af personoplysninger have et retligt grundlag. Det følger af art. 6, stk. 1, at behandling kun er lovlige, hvis og i det omfang mindst ét af de forhold, der er opregnet i denne bestemmelse, gør sig gældende. For særlige kategorier af personoplysninger (følsomme oplysninger) finder art. 9 anvendelse, jf. nærmere herom nedenfor.

Blandt behandlingsgrundlagene i art. 6, stk. 1, er, at behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. litra e.

For særlige kategorier af personoplysninger (følsomme oplysninger) finder forordningens art. 9 anvendelse. Det følger af den udtømmende opregning i art. 9, stk. 1, at behandling af personoplysninger om race eller etnisk oprindelse,

politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforningsmæssigt tilhørsforhold samt behandling af genetiske data, biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person, helbredsoplysninger eller oplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering er forbudt.

Forbuddet mod at behandle de opregnede kategorier af personoplysninger finder ikke anvendelse, hvis et af de forhold, der følger af art. 9, stk. 2, litra a-j, gør sig gældende.

Der vil herefter kunne ske behandling af personoplysninger som nævnt i art. 9, stk. 1, hvis behandlingen er nødvendig for at overholde den dataansvarliges eller den registreredes arbejds-, sundheds- og socialretlige forpligtelser og specifikke rettigheder, for så vidt den har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver fornødne garantier for den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. stk. 2, litra b.

Det følger af forordningens artikel 22, at den registrerede har ret til ikke at være genstand for en afgørelse, som har retsvirkning for den pågældende, hvis afgørelsen alene er baseret på automatisk behandling, jf. stk. 1. Forbuddet mod automatiske afgørelser finder ikke anvendelse, hvis afgørelsen er hjemlet i lovgivningen, og lovgivningen fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser, jf. stk. 2, litra b.

3.2. Forholdet til initiativet om særordningen for små virksomheder

Ordningen vil indebære en behandling af personoplysninger i det omfang, der vil blive behandlet oplysninger om personligt ejede virksomheder, herunder enkeltmandsvirksomheder og interessentskaber.

Skatteforvaltningen vil skulle administrere den foreslåede særordning for små virksomheder, jf. det foreslåede kapitel 17 a. Der er hjemmel til Skatteforvaltningens administration af særordningen for små virksomheder i det foreslåede kapitel 17 a, herunder behandling af personoplysninger i de foreslåede § 71 e, stk. 4-6, § 71 g, stk. 1 og 3, § 71 h, stk. 1, nr. 3, § 71 i, stk. 1, og § 71 k, stk. 3.

De personoplysninger om enkeltmandsvirksomheder, som Skatteforvaltningen vil behandle, omfatter almindelige personoplysninger, bl.a. navn, identifikationsoplysninger såsom virksomhedsstamdata, kontaktoplysninger, CVR-nummer, skatte- og afgiftsmæssige registreringsnumre og visse økonomiske oplysninger (f.eks. branche, omsætning, sektor, leveringslande). Der vil ikke være tale om behandling af særlige kategorier af personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9. Behandlingen vil omfatte bl.a. indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning, brug, samkøring og videregivelse.

Skatteforvaltningens behandling af personoplysninger i relation til den foreslåede særordning for små virksomheder i

kapitel 17 a er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6 om lovlig behandling. Skatteforvaltningens hjemmel til behandlingen af personoplysninger følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, da bestemmelserne henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, og grundlaget for behandlingen fremgår af national ret, som Skatteforvaltningen er underlagt, jf. det foreslåede kapitel 17 a, jf. artikel 6, stk. 3, litra b.

Det bemærkes desuden, at den foreslåede særordning i kapitel 17 a indebærer, at der fastsættes nationale særregler, som fastsætter mere specifikke bestemmelser i national ret, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3. Disse nationale særregler sikrer en lovlig og rimelig behandling i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2. Desuden vurderes de omhandlede nationale særregler at være nødvendige for Skatteforvaltningens myndighedsudøvelse, herunder administration og kontrol af den foreslåede særordning i kapitel 17 a, jf. artikel 6, stk. 3, 2. pkt.

Overordnet vurderes den foreslåede særordning i kapitel 17 a at stå i et rimeligt forhold til de legitime mål, der forfølges, samt respektere det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse. Det skyldes, at behandlingsaktiviteterne er begrænset til behandlingen af personoplysninger, der er nødvendige for Skatteforvaltningens myndighedsudøvelse, herunder administration og kontrol af den foreslåede særordning i kapitel 17 a. Det vil f.eks. være afgørende for administrationen af særordningen, at Skatteforvaltningen løbende oplyses om de pågældende virksomheders økonomiske forhold og sættes i stand til at indsamle, registrere og bruge disse oplysninger til at kontrollere, om en given virksomhed lever op til kriterierne for fritagelse, da ordningen er begrænset til at omfatte små virksomheder under visse nærmere angivne beløbstærskler.

Hos Skatteforvaltningen vil administrationen af den foreslåede særordning for små virksomheder bl.a. indbefatte, at der træffes automatiske afgørelser, som understøttes maskinelt af den it-løsning i Skatteforvaltningen, der vil skulle udvikles til brug for ordningen. Sagsbehandlingen vedrørende de grundlæggende afgørelser vil således i vid udstrækning foregå digitalt uden menneskelig indblanding. Baggrunden herfor er, at denne type af afgørelser vil blive truffet efter simple, objektive kriterier såsom virksomhedens omsætningstal for et givent år i forhold til en omsætningstærskel for fritagelse og på grundlag af entydige oplysninger, som indleveres af virksomhederne selv i forbindelse med ansøgning om anvendelse af den foreslåede ordning og løbende ajourføring heraf.

Det er vurderingen, at den påtænkte behandling ligger inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 22, stk. 2, litra b, da ordningen er hjemlet i national ret, som Skatteforvaltningen er pålagt at administrere, og denne lovgivning opfylder kravet om, at der skal iagttages passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser.

Hvad angår sidstnævnte krav bemærkes, at særordningens regler foreslås indført i momslovens kapitel 17 a. Afgørelser om særordningen for små virksomheder på momsområdet vil dermed kunne påklages til Skatteankestyrelsen, jf. § 1, nr. 89, i bekendtgørelse om afgørelse af visse klager i Skatteankestyrelsen, hvor klagesagen behandles ved menneskelig indblanding. Det er vurderingen, at klageadgangen til Skatteankestyrelsen vil udgøre en passende foranstaltning, som opfylder betingelsen i forordningens artikel 22, stk. 2, litra b, til beskyttelse af fysiske personer, der som enkeltmandsvirksomheder tilmelder sig særordningen. Der henvises til Justitsministeriets betænkning nr. 1565 om databeskyttelsesforordningen (s. 380), hvor det er anført, at »det anses for en passende garanti, hvis borgeren f.eks. kan påklage den automatiske afgørelse til en overordnet myndighed, hvor klagesagen behandles ved menneskelig indblanding.«

3.3. Forholdet til initiativet om mulighed for dataudstilling om visse søfarende

Der vil blive behandlet oplysninger, når Skatteforvaltningen videregiver oplysninger i medfør af den foreslåede § 7.

Skatteforvaltningen vil være dataansvarlig for den behandling af personoplysninger, der består i selve videregivelsen af oplysningerne. Eftersom modtageren af oplysningerne ikke vil skulle behandle dem på vegne af Skatteforvaltningen, men til egne formål og efter eget valg af hjælpemidler, bliver modtageren af oplysningerne selv dataansvarlig for den videre behandling fra modtagelsen.

Behandlingen af almindelige personoplysninger vil omfatte oplysninger om økonomiske forhold, der følger af årsopgørelsen, idet videregivelsen af sådanne oplysninger er nødvendig til opfyldelsen af selve formålet med den foreslåede ordning. Behandlingen vil bl.a. kunne omfatte oplysning om, hvorvidt en søfarende har en ægtefælle, ligesom behandlingen vil kunne omfatte f.eks. navn og cpr-nr. Det vil ifølge den foreslåede ordning være en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, hvilke oplysninger der vil være nødvendige at behandle i form af videregivelse.

Det er forventningen, at det i forbindelse med den afsluttende afregning af et kompensationsbeløb vil kunne blive nødvendigt at behandle nogle af de særlige kategorier af personoplysninger, der er opregnet i forordningens art. 9, stk. 1.

For det første vil det kunne være nødvendigt at behandle oplysning om eventuel udgift til kontingent for medlemskab af en fagforening. Spørgsmålet, om selve oplysningen om et medlemskab af en fagforening er omfattet af art. 9, stk. 1, er behandlet i betænkning nr. 1565 om databeskyttelsesforordningen (2016/679) og de retlige rammer for dansk lovgivning. Det fremgår af betænkningens pkt. 3.7.2, at »[f]agforeningsmæssige forhold omfatter utvivlsomt oplysning om, at en person er medlem af en bestemt fagforening, mens en oplysning om manglende medlemskab ikke kan antages

at være omfattet«. Det følger af det citerede, at oplysning om medlemskab af en »bestemt« fagforening er omfattet af art. 9.

Det er vurderingen, at også en mere ubestemt oplysning om, at en person er organiseret, er omfattet af art. 9, stk. 1. Det bemærkes, at det citerede fra betænkningen er udtryk for, hvad der blev anset for gældende ret forud for databeskyttelsesforordningen. Det fremgår imidlertid af betænkningens pkt. 3.7.4., at den nugældende art. 9, stk. 1, i forordningen overordnet set er en videreførelse af retstilstanden.

For det andet vil det kunne være nødvendigt at behandle oplysning om, hvorvidt den søfarende svarer kirkeskat og dermed er medlem af folkekirken. Hvis den søfarende er medlem af folkekirken, vurderes behandling af denne oplysning at kunne være en personoplysning om religiøs overbevisning, jf. art. 9, stk. 1. Hvis det derimod kan konstateres, at den søfarende ikke er medlem af folkekirken, er det vurderingen, at der ikke er tale om en oplysning omfattet af art. 9, stk. 1, jf. den tilsvarende betragtning ovenfor om oplysning om ikke-medlemskab af en fagforening.

Behandlingsgrundlaget for de almindelige personoplysninger vil være databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 1, litra e, jf. stk. 2 og 3, og for så vidt angår de særlige kategorier af personoplysninger tillige artikel 9, stk. 2, litra b.

Lovforslagets § 7 indebærer, at der fastsættes en national særregel, som fastsætter en mere specifik bestemmelse i national ret, der sikrer en lovlig og rimelig behandling.

Det er vurderingen, at den foreslåede ordning om en privat parts mulighed for at få videregivet de oplysninger, dette forslag vedrører, fra Skatteforvaltningen om en søfarende og eventuelt dennes ægtefælle kræver lovhjælp. Det er vurderingen, at den foreslåede bestemmelse er nødvendig og proportional i forhold til dens formål. Den foreslåede bestemmelse indeholder et krav om samtykke fra den, oplysningerne vedrører. Herved sikres det, at der kun kan ske videregivelse af oplysninger efter en udtrykkelig viljestilkendegivelse fra den, oplysningerne vedrører. Det bemærkes, at der ikke er tale om et databeskyttelsesretligt samtykke. Den

foreslåede bestemmelse indeholder desuden et krav om, at kun nødvendige oplysninger må blive videregivet. Der vil skulle foretages en konkret vurdering af nødvendigheden i hvert enkelt tilfælde, hvor oplysninger ønskes videregivet. Det følger desuden af pkt. 2.11.2, at forslaget af begrænset til personer omfattet af sømandsbeskatningslovens § 5 og, når det er relevant, ægtefællen til en person omfattet af § 5. Den foreslåede bestemmelse indeholder desuden en afgrænsning af, til hvilket formål oplysningerne må blive behandlet. Som det fremgår af pkt. 2.11.2, vil den foreslåede ordning bidrage til at sikre, at principperne for behandling af personoplysninger i art. 5 bliver iagttaget, bl.a. litra c om dataminimering. Det er desuden vurderingen, at forslaget vil bidrage til at sikre understøttelse af de kollektive overenskomster på området for de søfarende.

Det er vurderingen for så vidt angår behandlingen af de særlige personoplysninger, at forslaget giver de fornødne garantier og grundlæggende rettigheder og interesser. Der er ved vurderingen lagt vægt på, at formålet med behandlingen er at kunne foretage en kontrol og afsluttende afregning af det kompensationsbeløb, den søfarende selv har anmodet om og modtaget i et tidligere indkomstår. Endvidere ses behandlingen af oplysningerne at ske til et konkret afgrænset og sagligt formål. Der er endvidere lagt vægt på, at oplysninger fra årsopgørelsen i dag bliver behandlet til samme formål, jf. pkt. 2.11.1. Endelig er der lagt vægt på, at behandlingen udelukkende vil kunne finde sted efter udtrykkeligt samtykke fra den, oplysningerne vedrører.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1.1. Særordningen for små virksomheder på momsområdet

Forslaget om særordningen for små virksomheder på momsområdet skønnes med betydelig usikkerhed at indebære et årligt umiddelbart mindreprovenu på 10 mio. kr. fra 2025, jf. tabel 4.1. Forslaget skønnes at medføre et årligt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 15 mio. kr. fra 2025.

Tabel 4.1. Provenuvirkning ved særordningen for små virksomheder på momsområdet

Mio. kr. (2024-niveau)	2024	2025	2026	2027	Varigt	Finansår 2024
Umiddelbar virkning	-	-10	-10	-10	-10	-
Virkning efter tilbageløb	-	-10	-10	-10	-10	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-	-15	-15	-15	-15	-

Anm.: Der er afrundet til nærmeste 5 mio. kr.

Forslaget indebærer dels, at danske virksomheder med en samlet omsætning i EU, der ikke overstiger 100.000 EUR, vil kunne anvende de udenlandske momsfristagelsestærskler for små virksomheder og dels, at små virksomheder fra andre EU-lande med en samlet omsætning, der ikke overstiger

100.000 EUR, vil kunne anvende den danske momsfristagelsestærskel på 50.000 kr.

Forslaget indebærer dermed et mindreprovenu, som stammer fra, at små virksomheder fra andre EU-lande anvender

den danske momsfrigørelsestærskel. Derudover indebærer forslaget et merprovenu, som skyldes, at danske virksomheder ikke vil kunne fradrage dansk købsmoms, når de vælger at blive momsfrigørelset i andre EU-lande. Det bemærkes, at forslaget samlet set vil udgøre en afgiftslempelse for de danske virksomheder, der vælger at anvende muligheden, idet de ikke vil skulle betale moms i udlandet.

Det er beregningsteknisk lagt til grund, at virksomheder, der vælger at blive momsfrigørelset efter forslaget, ikke vil ændre på deres priser i forhold til den endelige forbruger. Dette skyldes, at de små momsfrigørelste virksomheder som udgangspunkt må forventes at være i konkurrence med andre større momspligtige virksomheder.

For de danske virksomheder forventes det, at afgiftslempelsen vil blive nedvæltet i overskud og lønninger. Dette forventes at give anledning til et tilbageløb af skatter og afgifter samt et øget arbejdsudbud. Denne virkning er ikke indregnet i provenuet, idet virkningen forventes begrænset.

Det er ved beregningerne lagt til grund, at ca. 90 pct. af de virksomheder, der vælger at blive fritaget for moms efter forslaget, leverer varer med moms i dag. De resterende 10 pct. skyldes således nye aktiviteter. Adfærdseffekten afspejler således, at det øgede forbrug af momsfri varer forventes at medføre en nedgang i andet forbrug, hvilket resulterer i et tab af skatte- og afgiftsindtægter.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

4.1.2. Ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et årligt umiddelbart merprovenu på 60 mio. kr. fra 2025, jf. tabel 4.2. Opgjort efter tilbageløb og adfærd skønnes det årlige merprovenu at udgøre 30 mio. kr. fra 2025. Forslaget skønnes at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på 20 mio. kr. i 2024, idet ændringen foreslås at træde i kraft den 1. juli. Finansårvirkningen i 2024 skønnes ligeledes at udgøre 20 mio. kr.

Tabel 4.2. Provenuvirkning ved ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel

Mio. kr. (2024-niveau)	2024	2025	2026	2027	Varigt	Finansår 2024
Umiddelbar virkning	30	60	60	60	60	20
Virkning efter tilbageløb	20	40	40	40	40	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	20	30	30	30	30	

Anm.: Der er afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

Det skønnes, at ændringen vil medføre lavere overskud og lønninger for de omfattede virksomheder. Idet få virksomheder i Danmark anvender reglen, og da el- og gaspriserne er påvirket af international konkurrence, forventes regelændringen ikke overvæltet i el- og gaspriserne. Der er ved opgørelse af tilbageløb og adfærdsvirkninger taget udgangspunkt i standardforudsætninger for ændringer i selskabsskattegrundlaget.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

4.1.3. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

Forslaget om at forhøje afgiften på nikotinprodukter til 10 øre pr. mg nikotin skønnes med betydelig usikkerhed at indebære et varigt umiddelbart merprovenu på ca. 220 mio. kr. (2024-niveau) og et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 120 mio. kr., jf. tabel 4.3. Forslaget skønnes at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 40 mio. kr. i 2024, idet ændringen foreslås at træde i kraft den 1. juni 2024 efterfulgt af en clean-market-periode på 3 måneder. Finansårvirkningen i 2024 skønnes ligeledes at udgøre ca. 40 mio. kr.

Tabel 4.3. Provenuvirkning ved forhøjelsen af afgiften på nikotinprodukter

Mio. kr. (2024-niveau)	2024	2025	2026	2027	Varigt	Finansår 2024
Umiddelbar virkning	80	240	230	230	220	40
Virkning efter tilbageløb	80	240	230	230	220	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	40	120	120	120	120	

Anm.: Fra 2030 er det beregningsteknisk forudsat, at provenuet vokser med BNP, hvilket indebærer en indeksering af afgifterne og realvækst i grundlaget. Der er afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

Forhøjelsen af afgiften på nikotinprodukter skønnes at medføre et fald i det indenlandske salg af nikotinposer. Faldet i det indenlandske salg afspejler et forventet fald i forbruget og en forventet stigning i grænsehandlen. Derudover forventes forhøjelsen af afgiften på nikotinprodukter at give anledning til, at en mindre del af forbruget af nikotinposer skifter til tobaksprodukter (substitution).

De provenue-mæssige konsekvenser er behæftet med betydelig usikkerhed. Afgiften på nikotinprodukter blev indført den 1. oktober 2022 og er derfor forholdsvis ny, og der er flere forhold omkring salget af nikotinposer, der ikke er velbelyste.

Forslaget om at forhøje afgiften på røgfri tobak skønnes med betydelig usikkerhed at indebære et varigt umiddelbart merprovenu på ca. 13 mio. kr. (2024-niveau) og et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 5 mio. kr., jf. *tabel 4.4*. Forslaget skønnes at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 2 mio. kr. i 2024, idet ændringen foreslås at træde i kraft den 1. juni 2024 efterfulgt af en clean-market-periode på 3 måneder. Finansårsvirkningen i 2024 skønnes ligeledes at udgøre ca. 2 mio. kr.

Tabel 4.4. Provenuvirkning ved forhøjelse af afgiften på røgfri tobak

Mio. kr. (2024-niveau)					Varigt	Finansår
	2024	2025	2026	2027		2024
Umiddelbar virkning	4	13	13	13	13	2
Virkning efter tilbageløb	4	13	13	13	13	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	2	5	5	5	5	

Forhøjelsen af afgiften på røgfri tobak skønnes at medføre et fald i det indenlandske salg af røgfri tobak, herunder som følge af grænsehandel.

Forslaget om justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker forventes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for politiet, anklagemyndigheden og domstolene, som kan holdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer og skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

4.1.4. Afskaffelse af godtgørelsesordning i spildevandsafgiftsloven

Lovforslagets del om afskaffelse af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftsloven vil medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 10 mio. kr. i 2025.

Tabel 4.5. Provenuvirkning ved afskaffelse af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftsloven

Mio. kr. (2024-niveau)					Varigt	Finansår
	2024	2025	2026	2027		2024
Umiddelbar virkning	5	10	10	10	0	5
Virkning efter tilbageløb	5	10	10	10	0	
Virkning efter tilbageløb og adfærd	5	10	10	10	0	

Anm.: Der er afrundet til nærmeste 5 mio. kr. Afskaffelsen har halv effekt i 2024, da ordningen afskaffes fra 1. juli 2024.

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

4.1.5. Genindførelse af register for erhvervsfiskere med B-status

Forslaget skønnes at medføre et beskedent mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd i 2024. Da fradraget ikke reguleres, men ligger nominelt fast, vil fradragets reale værdi gradvist blive udhulet. På den baggrund skønnes et ikke nævneværdigt mindreprovenu målt i varig virkning. Langt hovedparten af provenuvirkningen kan hen-

føres til kommunerne. Muligheden for genoptagelse af skatteansættelser for indkomstårene 2021-2023 vurderes at medføre ikke nævneværdige mindreindtægter i perioden henset til, at der i perioden fortsat er givet fradrag for den pågældende personkreds.

Fradraget for erhvervsfiskeres havdage har karakter af en skatteudgift, der indgår og fortsat vil indgå i Skatteministeriets opgørelser heraf.

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for regioner.

4.1.6. Øvrige elementer i lovforslaget

Forslaget om skærpede bøder for overtrædelse af reglen om beholdningsregnskab og fastsættelse af bødeniveau for overtrædelse forbuddet mod enkelt salg af cigaretter i tobaksafgiftsloven, jf. pkt. 2.7., forventes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for politiet, anklagemyndigheden og domstolene, som kan holdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer og skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

De øvrige elementer i lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

Skatteforvaltningen vurderer, at lovforslaget isoleret set medfører administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,9 mio. kr. i 2022, 6,8 mio. kr. i 2023, 17,5 mio. kr. i 2024, 39,6 mio. kr. i 2025, 36,2 mio. kr. i 2026, 36,2 mio. kr. i 2027, 297,6 mio. kr. samlet i perioden 2028-2036 og 31,4 mio. kr. fra 2037 og frem til opgaver med registrering, kontrol, vejledning og systemunderstøttelse.

Skatteforvaltningen gennemfører i øjeblikket en række store, komplekse it-udviklingsprojekter, som de kommende år lægger beslag på Skatteforvaltningens it-udviklingskapacitet. It-understøttelsen skal derfor prioriteres sammen med andre højt prioriterede it-udviklingsopgaver i Skatteforvaltningen. Til og med 2027 vil de enkelte it-opgaver vil skulle prioriteres inden for Skatteministeriets rammer og it-udviklingskapacitet, der er fastsat i flerårsaftalen for skattevæsenet for perioden 2023-2027.

Fiskeristyrelsen vurderer, at forslaget om genindførelse af registreringsmuligheden for erhvervsfiskere med B-status har implementeringskonsekvenser på omtrent 1,5 mio. kr. til it-udvikling bl.a. i forbindelse med genetablering i individregistret og 0,1 mio. kr. årligt til løbende administration og kontrol af data. Samtlige udgifter afholdes inden for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

4.3. Digitaliseringsklar lovgivning

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være fulgt for lovforslaget som helhed.

4.3.1. Særordningen for små virksomheder på momsområdet

De foreslåede regler vurderes at være klare og enkle og forventes at kunne systemunderstøttes af Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer (princip 1). Det bemærkes i denne sammenhæng, at den planlagte it-løsning vil muliggøre brug af automatisk sagsbehandling suppleret med manuel sagsbehandling, hvor dette viser sig hensigtsmæssigt. Lovforslagets element om særordningen for små virksomheder vil fin-

de sted ved obligatorisk digital kommunikation (princip nr. 2), bl.a. vil registrering og angivelse ske ved digital sagsbehandling via Skatteforvaltningens it-systemer. Lovforslagets fritagelsestærskler på 50.000 kr. og 300.000 kr. er baseret på objektive kriterier, som kan understøtte automatisk sagsbehandling (princip 3). Der sikres desuden sammenhæng på tværs (princip nr. 4), da der indføres ens regler for adgangen til særordningerne i hele EU, og da relevante oplysninger om de berettigede virksomheder udveksles mellem EU's medlemslande (de berettigede virksomheder angiver alene oplysninger i deres etableringslands it-systemer). Den planlagte it-løsning vil blive baseret på Skatteforvaltningens eksisterende it-infrastruktur og selvbetjeningsløsninger på momsområdet (princip 6). De centralt fastlagte bestemmelser om udveksling af oplysninger bør desuden sikre gode betingelser for interoperabilitet og skal forebygge snyd og fejl (princip 7). I denne sammenhæng bemærkes desuden, at der vil blive etableret en sideløbende, fremrykket kontrolproces baseret på Skatteforvaltningens tilgængelige og fremtidige datakilder af relevans for særordningen for små virksomheder.

4.3.2. Betalingsfrist for køb og indførelse af visse køretøjer

Det vurderes, at de foreslåede regler er klare og enkle og vil kunne systemunderstøttes (princip 1).

Desuden muliggør forslaget automatisk sagsbehandling (princip nr. 4) ved, at der indføres en sidste rettidig betalingsfrist på 14 dage for moms af køb og indførelse af de omhandlede køretøjer.

4.3.3. Godtgørelse af dækningsafgift i chokoladeafgiftsloven

Det vurderes, at de foreslåede regler er klare og enkle og vil kunne systemunderstøttes (princip 1).

Kontakt til Skatteforvaltningen vil finde sted ved digital kommunikation (princip nr. 2), da det skal ske ved brug af Skatteforvaltningens it-system TastSelv, ligesom anmodninger om godtgørelse i et vist omfang også skal ske digitalt. Herudover kan forslaget have præventiv karakter i forhold til at forebygge fejl (princip nr. 7), da godtgørelsesmuligheden følger chokoladeafgiftslovens systematik om, at der dels ikke skal betales afgift af varer, der sendes til udlandet, og at der dels ikke skal betales afgift af varer, der anvendes til fremstilling af varer, der hverken ville være afgiftspligtige efter lovens kapitel 1 eller 3 ved modtagelse fra udlandet.

4.3.4. Præcisering af krav om beholdningsregnskab ved løssalg af groftskåret røgtobak

Det vurderes, at de foreslåede regler er klare og enkle og vil kunne systemunderstøttes (princip 1).

Forslaget skal bl.a. forebygge snyd og fejl (princip nr. 7) ved at præcisere, at virksomheder, der sælger og bruger groftskåret røgtobak på salgsstedet, skal føre et beholdningsskab, der kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af

groftskåret røgtobak i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken. Derved skal forslaget gøre det muligt for Skatteforvaltningen at følge virksomheders afstemning af tobakken fra indkøb til salg og brug i forbindelse med kontrolbesøg.

4.3.5. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

Det vurderes, at de foreslåede regler er klare og enkle (princip 1).

Forslaget skal bl.a. sikre, at registrerede oplagshavere med egne detailudsalg i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser ligestilles med detailhandlere, der ikke er registrerede. Bestemmelserne indeholder regler om indsendelse af lageropgørelse og frist for anmodning om godtgørelse af ikkebrugte stempelmærker, hvilket skal være med til at forebygge snyd og fejl (princip nr. 7). Der er ved udarbejdelsen af reglerne brugt begreber fra den eksisterende lovgivning (princip nr. 4).

4.3.6. Tilpasning af det afgiftspligtige vareområde for visse alkoholvarer

Det vurderes, at de foreslåede regler er klare og enkle og vil kunne systemunderstøttes (princip 1).

Forslaget skal bl.a. forebygge fejl (princip nr. 7) ved at præcisere, hvilke varer, der er afgiftspligtige som øl. Derved skabes der større sammenhæng mellem lovens ordlyd, og hvordan loven anvendes i dag.

4.3.7. Tilpasning af reglerne om sikkerhedsstempelmærker

Det vurderes, at de foreslåede regler er klare og enkle (princip 1).

Med forslaget fastsættes det, at røgfri tobak alene skal påføres ét stempelmærke, som udgør både afgiftsstempelmærke efter forbrugsafgiftsloven og sikkerhedsstempelmærke efter tobaksvareloven. Baggrunden herfor er, at stempelmærket efter afgiftslovgivningen ligeledes vil udgøre et sikkerhedsstempelmærke, da de nødvendige sikkerhedsfeatures er indarbejdet i stempelmærkerne, som påføres efter afgiftslovgivningen. Med forslaget om tilpasning af reglerne om sikkerhedsstempelmærker for cigaretter og cigarillos fastsættes det, at det er virksomheder, der er registreret eller autoriseret efter tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven, som må få udstedt sikkerhedsstempelmærker. På den måde forebygges snyd og fejl, da sikkerhedsstempelmærkerne ikke vil kunne udleveres til enhver (princip 7).

4.3.8. Mulighed for dataudstilling om visse søfarende

Forslaget om mulighed for dataudstilling om visse søfarende efterlever de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, for så vidt det enkelte princip er anvendelig og relevant.

Med hensyn til enkle og klare regler (princip 1) er det tilstræbt, at reglerne er udformet på en klar og enkel måde. Reglerne er desuden søgt udformet, så de så vidt muligt bærer lighed med lignende gældende regler.

Med hensyn til digital kommunikation (princip 2) er det selve formålet med muligheden for dataudstilling om visse søfarende, at der ved hjælp af den foreslåede digitale løsning gives mulighed for en lettere kommunikation mellem en søfarende og den, der skal behandle oplysninger om den søfarende. Det bemærkes, at der efter den foreslåede ordning ikke er en pligt til at anvende den foreslåede kommunikationsløsning.

For så vidt angår tryk og sikker datahåndtering (princip 5) bemærkes, at elementet om mulighed for dataudstilling om visse søfarende bl.a. indebærer, at den, der ønsker at kunne få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen om en søfarende – forudsat den søfarende har samtykket hertil – forinden vil skulle have indgået en aftale herom med Skatteforvaltningen. Det vil som et led i denne aftale skulle sikres, at der kun vil kunne videregives sådanne kategorier af oplysninger fra Skatteforvaltningen, der vurderes relevante til formålet med behandlingen af oplysningerne.

Med hensyn til det sjette princip om anvendelse af offentlig infrastruktur vil der så vidt muligt blive anvendt eksisterende og allerede kendt it-infrastruktur, f.eks. MitID. Det bemærkes, at elementet om mulighed for dataudstilling om visse søfarende forventes at anvende en nyudviklet samtykkekomponent, der vil skulle anvendes, når en søfarende giver sit samtykke til, at Skatteforvaltningen må videregive oplysninger om vedkommende. Udviklingen af samtykkekomponenten har sin baggrund i den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2022-2025 og forstås af Digitaliseringsstyrelsen.

I relation til princip 7 om at forebygge snyd og fejl er det vurderingen, at kravet om udtrykkeligt samtykke fra en søfarende, før Skatteforvaltningen vil kunne videregive oplysninger om vedkommende, vil bidrage til at forebygge snyd og fejl.

4.3.9. Genindførelse af register for erhvervsfiskere med B-status

Forslaget er i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, i det omfang principperne er relevante for dette lovforslag.

Det første princip om, at lovgivningen bør være enkel og klar, så den er let at forstå for borgere og virksomheder, vurderes efterlevet med selve lovforslaget og vil i øvrigt blive iagttaget ved udnyttelsen af den foreslåede bemyndigelse til udstedelse af nærmere regler i bekendtgørelsen.

Det vurderes, at det andet princip om digital kommunikation efterleves, ligesom det også er tilfældet med hensyn til det sjette princip. Fiskeristyrelsen vil i forbindelse med registrering af erhvervsfiskere med B-status og administration af

registret så vidt muligt kommunikere digitalt med de pågældende borgere, og styrelsen vil samtidig sørge for, at borgere, der ikke kan kommunikere digitalt, også kan blive registreret og derved opfylde registreringskravet til fradrag for havdage efter ligningsloven. Registerordningen udformes, så den opfylder de generelle krav om at understøtte en hel eller delvis digital administration samt anvendelse af teknologi, som kan understøtte en bedre og mere effektiv offentlig opgaveløsning. Derudover vil Fiskeristyrelsens hjemmeside blive opdateret med information om registreringsmuligheden, og nyheder vil blive kommunikeret ud til fiskere og fiskerierorganisationer.

Det tredje princip om understøttelse af automatisk sagsbehandling er ikke relevant, da anmodninger om registrering vil kræve en konkret vurdering af bl.a. personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj. Det er derfor ikke muligt at opsætte en udtømmende og digitaliseringsklar række af objektive kriterier.

Det vurderes, at lovforslaget følger det fjerde princip om, at data og begreber så vidt muligt skal genbruges på tværs af myndigheder. Ordlyden af lovforslagets § 11, nr. 1, er udformet, så bestemmelsen og dennes begreber kan læses i sammenhæng med ligningslovens § 9 G, stk. 1. Begreberne erhvervsfisker og registrering som erhvervsfisker har samme betydning i begge bestemmelser.

Det vurderes endvidere, at det femte princip om tryk og sikker datahåndtering efterleves, da anmodninger om registrering og sagsbehandling af registreringen håndteres i Fiskeristyrelsen ved et digitalt it-system med fornødent fokus på it- og datasikkerhed. Ligeledes vil der med den digitale sagsbehandlingsløsning være fokus på at sikre muligheden for at gennemføre kontrolforanstaltninger, der forebygger snyd og fejl (princip 7). Registerordningen bygger videre på et allerede eksisterende system, og dermed overholdes det sjette princip om anvendelse af allerede eksisterende offentlig infrastruktur.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1.1. Særordningen for små virksomheder på momsområdet

Forslaget forventes at medføre økonomiske konsekvenser for de små virksomheder med en samlet omsætning, der ikke overstiger 100.000 EUR, der vælger at blive fritaget for moms i andre EU-medlemslande. Det forventes, at de danske virksomheder ikke vil ændre deres priser ved salg til andre forbrugere i andre medlemslande, idet virksomhederne må forventes at være i konkurrence med andre momsplichtige virksomheder. Det forventes dermed, at afgiftslempelsen vil medføre højere overskud og lønninger.

5.1.2. Ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel

Forslaget skønnes at medføre et likviditetstab for virksom-

hederne svarende til den umiddelbare provenuvirkning på 60 mio. kr. årligt.

Ændringen forventes at medføre lavere overskud og lønninger i de omfattede virksomheder. Da kun få virksomheder i Danmark anvender reglen, og da el- og gaspriserne er påvirket af international konkurrence, forventes regelændringen ikke overvæltet i el- og gaspriserne.

5.1.3. Afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

Den foreslåede afgiftsforhøjelse på nikotinprodukter og den foreslåede afgiftsforhøjelse på røgfri tobak skønnes at medføre en umiddelbar afgiftsbelastning for erhvervslivet svarende til den umiddelbare provenuvirkning, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af højere priser. Afgiftsforhøjelserne forventes at medføre et fald i det indenlandske salg.

Forslaget om justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5.1.4. Afskaffelse af godtgørelsesordning i spildevandsafgiftsloven

Med forslaget afskaffes en særlig godtgørelsesordning af afgiften for spildevand. Det vil umiddelbart belaste særligt spildevandstunge virksomheder med ca. 10 mio. kr. Det drejer sig om de seks produktioner; fremstilling af cellulose, vitaminer, organisk pigment, sukker, pektin og fiskeforarbejdning.

5.1.5. Øvrige elementer i lovforslaget

De øvrige elementer i lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvenserne vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Forslaget om nulangivelse ved udbetaling af royalty til udlandet uden indeholdelse af kildeskat vurderes ikke at indebære ændringer i de administrative byrder for erhvervslivet. Skatteforvaltningen modtager allerede i dag angivelser vedrørende royalty, når der er tale om royalty til begrænset skattepligtige, hvor der ikke indeholdes royaltyskat ved udbetalingen eller godskrivningen, uagtet at der ikke kan stilles krav om sådanne angivelser. Der er dermed tale om at kodificere en allerede eksisterende praksis på området.

Med forslaget om afskaffelse af godtgørelsesordningen for spildevand, vurderes det, at dette vil medføre en lempelse af de administrative byrder for virksomheder, hvis tilbagebe-

talingsbeløb hidtil har udgjort 100.000 euro eller mere, idet virksomheden ikke længere vil være omfattet af indberetningspligten. Disse virksomheder vil således med ophævelse af godtgørelsesordningen ikke længere være omfattet af indberetningspligten.

Det vurderes, at innovations- og iværksættertjekket ikke er relevant for lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets element om mulighed for dataudstilling om visse søfarende vurderes at medføre positive konsekvenser for de søfarende, som ordningen er relevant for. Initiativet vil medføre en lettere proces med hensyn til tilvejebringelse af nødvendige oplysninger for den enkelte søfarende i forbindelse med behandlingen af den søfarendes anmodning om kompensation for uudnyttede personlige fradrag.

Lovforslagets element om genindførelse af register for erhvervsfiskere med B-status vurderes at have negative konsekvenser for borgere, da det forudsættes, at borgerne registrerer sig hos Fiskeristyrelsen.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Spildevandsafgiften betales ved bl.a. udledninger af nitrogen, som har en klimaeffekt. En afskaffelse af den særlige godtgørelsesordning vil øge incitamentet til at reducere udledninger af nitrogen og dermed CO₂-udledninger i forbindelse med spildevand. Virkningen er usikker, men vurderes at være begrænset givet ordningens størrelse.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Med forslaget ophæves en særlig godtgørelsesordning af afgiften for spildevand. Spildevandsafgiften har til formål at mindske udledningen af forurenende stoffer. Udledningen af nitrogen, fosfor og organiske materialer (som er de forurenende stoffer, der er omfattet af afgiften) er meget ujævnt fordelt mellem brancher. Seks produktioner; fremstilling af cellulose, vitaminer, organisk pigment, sukker, pektin og fiskeforarbejdning har oprindeligt været særligt hårdt ramt af spildevandsafgiften. En afskaffelse af den særlige godtgørelsesordning vil øge incitamentet til at reducere forurening i forbindelse med spildevand. Virkningen er usikker, men vurderes at være begrænset givet ordningens størrelse.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget om særordningen for små virksomheder på momsområdet implementerer to nye direktiver, henholdsvis

SMV-direktivet og ændringsdirektivet. I henhold til EU-direktiverne skal reglerne være implementeret fra og med den 1. januar 2025.

Forslaget om justering af momsreglerne om leveringssted for visse virtuelt leverede ydelser inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende implementerer de for Danmark relevante regler i Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår satser for merværdiafgiften. Der er tale om direktivets artikel 1, nr. 1 og 2. I henhold til direktivet skal reglerne være implementeret fra og med den 1. januar 2025.

Forslaget om tilpasning af det afgiftspligtige vareområde for visse alkoholvarer præciserer implementeringen af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholiske drikkevarer. Præciseringen vedrører direktivets artikel 18, stk. 5.

Godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, vurderes for virksomheder i sukkersektoren og i sektoren for forarbejdningen af fisk m.v. at udgøre statsstøtte i henhold til TEUF artikel 107, stk. 1. Det vurderes at være tvivlsomt, om der kan opnås en forlængelse af de statsstøttegodkendelser, som Kommissionen tidligere har meddelt, og ophævelsen af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, vil dermed sikre overensstemmelse med EU-retten.

De øvrige dele af lovforslaget har ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 15. december 2013 til den 12. januar 2024 (29 dage) været sendt i offentlig høring. Dog har lovforslagets del om ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel samt lovforslagets del om afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker været sendt i offentlig høring i perioden fra den 16. januar 2024 til den 30. januar 2024 (15 dage). Det samlede lovforslag har været sendt i offentlig høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 3F-Transportgruppen, Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikere, Amanda Seafoods, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Astma-Allergi Danmark, Atlantic Shipping, ATP, Bager- og Konditormestre i Danmark, BECIG, Beredskabsstyrelsen, Bilfærgernes Rederiforening, Biobrændselsforeningen, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Bornholms og Christiansø Fiskeriforening, Brancheforeningen Dansk Skaldyrsopdræt, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Centralorganisationen Søfart, CEPOS, Cevea, DADAFO, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fi-

skeriforening Producentorganisation, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskeriforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskeriforbund, Dansk Gartneri, Danske Havne, Dansk Kystfiskerforening, Dansk Offshore, Dansk Persontransport, Dansk Puljefiskeri, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Danish Seafood Association, Dansk Skaldyrsopdræt, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Vandværker, DANVA, Dataetisk Råd, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Det Økologiske Råd, DI, DI Fødevarer, DI Handel, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Drivkraft Danmark, DTU Aqua, Dyrenes Beskyttelse, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energiestyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), Ferskvandsfiskerforeningen for Danmark, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanstilsynet, Finansrådet, Fiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Fiskeriets Arbejdsmiljøråd, FiskerForum, Fiskeristyrelsen, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker,

Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlercentraler i Danmark, Foreningen Muslinge-erhvervet, Foreningen Puljefiskeren, Foreningen for Skån-somt Kystfiskeri, Foreningen til Søfartens Fremme, Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste, Forsyningstilsynet, Friluftsrådet, FSR - danske revisorer, Fødevarestyrelsen, Greenpeace Danmark, Green Power Denmark, Grønlands Hjemmestyre, HOFOR, HORESTA, Investering Danmark, ISOBRO, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kommunernes Landsforening, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbobanken, Landbrug & Fødevarer, Landbrugsstyrelsen, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landskatteretten, Lederne Hav, Lederne Søfart, Lokale Pengeinstitutter, Lungeforeningen, Lægeforeningen, Marine Ingredients Denmark, Miljøstyrelsen, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Nikotinbranchen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordsøfonden, Nærbutikkernes Landsforening, OCEANA, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Retssikkerhedssekretariatet, Rigsrevisionen, SEGES Innovation P/S, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankesforvaltningen, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Trafikstyrelsen, Tænketanken Hav, Tripple Nine, Vedvarende Energi, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, VisitDenmark, WWF, Økonomistyrelsen og Økologisk Landsforening.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Lovforslagets del om ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på 20 mio. kr. i 2024, og et årligt merprovenu efter tilbageløb og adfærd på 30 mio. kr. fra 2025.</p> <p>Lovforslagets del om forhøjelse af afgiften på nikotinprodukter skønnes at indebære et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 40 mio. kr. i 2024 og ca. 120 mio. kr. årligt fra 2025. Lovforslagets del om forhøjelse af afgiften på røgfri tobak skønnes at indebære et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 2 mio. kr. i 2024 og ca. 5 mio. kr. årligt fra 2025.</p> <p>Lovforslagets del om afskaffelse af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftsloven vil medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 10 mio. kr. i 2025.</p>	<p>Lovforslagets del om særordningen for små virksomheder på momsområdet skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et årligt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 15 mio. kr. årligt i 2025 og fremefter.</p> <p>Lovforslaget del om genindførelse af registreringsmulighed for erhvervsfiskere med B-status skønnes at medføre et mindreprovenu på ca. 1 mio. kr. årligt fra og med 2024.</p>

<p>Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Ingen</p>	<p>Skatteforvaltningen vurderer, at lovforslaget isoleret set medfører administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,9 mio. kr. i 2022, 6,8 mio. kr. i 2023, 17,5 mio. kr. i 2024, 39,6 mio. kr. i 2025, 36,2 mio. kr. i 2026, 36,2 mio. kr. i 2027, 297,6 mio. kr. samlet i perioden 2028-2036 og 31,4 mio. kr. fra 2037 og frem til opgaver med registrering, kontrol, vejledning og systemunderstøttelse.</p> <p>Fiskeristyrelsen vurderer, at genindførelse af registreringsmuligheden for erhvervsfiskere med B-status har implementeringskonsekvenser på omtrent 1,5 mio. kr. til it-udvikling bl.a. i forbindelse med genetablering i individregistret og 0,1 mio. kr. årligt til løbende administration og kontrol af data. Samtlige udgifter afholdes inden for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris eksisterende økonomiske rammer.</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Lovforslagets del om særordningen for små virksomheder på momsområdet skønnes at medføre økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der vælger at blive momsfrataget i andre EU-medlemslande. Det forventes, at de danske virksomheder ikke vil ændre deres priser som følge af momsfrigørelsen, idet de må forventes at være i konkurrence med andre momspligtige virksomheder. Det forventes dermed, at afgiftslempelsen vil gå i virksomhedernes overskud og lønninger.</p>	<p>Lovforslagets del om ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel skønnes at medføre et likviditetstab for virksomhederne svarende til den umiddelbare provenuvirkning på 60 mio. kr. Det forventes, at ændringen medfører lavere overskud og lønninger i de omfattede virksomheder.</p> <p>Lovforslagets del om afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak forventes at medføre en umiddelbar merudgift for erhvervslivet svarende til det umiddelbare merprovenu, som dog forventes overvæltet til forbrugerne i form af højere priser.</p> <p>Lovforslagets del om afskaffelse af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftsloven vil belaste erhvervslivet med ca. 10 mio. kr.</p>
<p>Administrative konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvenserne vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.</p> <p>Lovforslagets del om nulangivelse ved udbetaling af royalti til udlandet uden indeholdelse af kildeskat vurderes ikke at indebære ændringer i de administrative byrder for erhvervslivet. Skatteforvaltningen modtager allerede i dag angivelser vedrørende royalti, når der er tale om royalti til begrænset skattepligtige, hvor der ikke indeholdes royaltyskat ved udbetalingen eller godskrivningen, uagtet at der ikke kan stilles krav om sådanne an-</p>	<p>Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvenserne vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.</p>

	<p>givelser. Der er dermed tale om at kodificere en allerede eksisterende praksis på området.</p> <p>Lovforslagets del om afskaffelse af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftsloven vil lempe de administrative konsekvenser for erhvervslivet.</p>	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Lovforslaget vurderes at have negative administrative konsekvenser for borgerne, da det forudsættes, at borgerne registrerer sig Fiskeristyrelsen.
Klimamæssige konsekvenser	Afskaffelse af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftsloven vurderes at have begrænsede klimamæssige konsekvenser.	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Afskaffelse af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftsloven vurderes at have begrænsede miljø- og naturmæssige konsekvenser.	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget om særordningen for små virksomheder på momsområdet implementerer to nye direktiver, henholdsvis SMV-direktivet og ændringsdirektivet. I henhold til EU-direktiverne skal reglerne være implementeret fra og med den 1. januar 2025.</p> <p>Forslaget om justering af momsreglerne om leveringssted for visse virtuelt leverede ydelser inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende implementerer de for Danmark relevante regler i Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår satser for merværdiafgiften. Der er tale om direktivets artikel 1, nr. 1 og 2. I henhold til direktivet skal reglerne være implementeret fra og med den 1. januar 2025.</p> <p>Forslaget om tilpasning af det afgiftspligtige vareområde for visse alkoholvarer præciserer implementeringen af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholiske drikkevarer. Præciseringen vedrører direktivets artikel 18, stk. 5.</p> <p>Godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, vurderes for virksomheder i sukkersektoren og i sektoren for forarbejdning af fisk m.v. at udgøre statsstøtte i henhold til TEUF artikel 107, stk. 1. Det vurderes at være tvivlsomt, om der kan opnås en forlængelse af de statsstøttegodkendelser, som Kommissionen tidligere har meddelt, og ophævelsen af godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, vil dermed sikre overensstemmelse med EU-retten.</p> <p>De øvrige dele af lovforslaget har ingen EU-retlige aspekter.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	JA	NEJ X

Til nr. 1

Momslovens fodnote 1 til titlen indeholder en henvisning til de EU-retsakter, som er gennemført i dansk ret ved momsloven. Denne seneste lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019 indeholder henvisninger til direktiver gennemført i dansk ret ved momsloven til og med dette tidspunkt. Den seneste ændring af noten træder i kraft den 1. januar 2024, jf. § 1 i lov nr. 755 af 13. juni 2023.

Det foreslås at affatte fodnote 1 til lovens titel, så Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt og Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår satser for merværdiafgiften, indsættes i fodnoten.

I henhold til direktivet skal den nationale implementering finde anvendelse den 1. januar 2025.

Det foreslås, at ændringen af fodnoten træder i kraft den 1. januar 2025, som er tidspunktet for, hvornår EU-landene skal gennemføre direktivreglerne i national lovgivning.

Forslaget betyder, at det formelle krav om en notehenvisning til de relevante direktiver overholdes.

Til nr. 2

Efter momslovens § 11, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., betales der afgift ved erhvervelse mod vederlag af varer fra andre EU-lande, når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift, og erhververen er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 50, eller som registreres efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a. Der betales dog ikke afgift, når varen af sælger installeres eller monteres her i landet, eller når varen i salgslandet er afgiftsberigtiget efter tilsvarende regler som fastsat i kapitel 17 om brugte varer m.v., jf. pkt. 2.

Momslovens § 11, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., fastsætter således, hvornår der skal betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af varer fra andre EU-lande. Bestemmelsens 2. pkt. indeholder en undtagelse til 1. pkt. om, at der i visse situationer ikke skal betales afgift.

Det foreslås i momslovens § 11, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., at ændre »når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift« til »når sælgeren er en afgiftspligtig person og handler i denne egenskab«, og i 2. pkt. foreslås det, at der efter »monteres her i landet« indsættes »når sælgeren er omfattet af regler i et andet EU-land svarende til § 71 e.«.

Det foreslåede i 1. pkt. betyder, at der vil blive foretaget en sproglig præcisering af bestemmelsen, som sikrer, at ordlyden af bestemmelsen er i overensstemmelse med den re-

levante bagvedliggende bestemmelse i momsdirektivet (artikel 2, stk. 1, litra b, nr. i), som ændres i medfør af SMV-direktivets artikel 1, nr. 1.

Det foreslåede i 2. pkt. betyder, at der vil skulle gælde en undtagelse til pligten til at betale afgift ved erhvervelse mod vederlag af varer fra andre EU-lande i 1. pkt. Undtagelsen vil således skulle omfatte den situation, hvor en afgiftspligtig person er omfattet af reglerne i et andet EU-land svarende til § 71 e.

Baggrunden for det foreslåede er, at den omhandlede afgiftspligtige persons levering af varer (og ydelser) vil være momsfritaget i medfør af en særordning for små virksomheder i et andet EU-land.

Forslaget i § 11, stk. 1, nr. 1, vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, nr. 1, som indsætter artikel 2, stk. 1, litra b, nr. i, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3

I henhold til momslovens § 12 skal der betales afgift af varer, der indføres her til landet fra steder uden for EU, og i henhold til § 46, stk. 6, påhviler betalingen importøren. Det fremgår desuden af momslovens § 11, at der skal betales afgift af erhvervelse af en vare i det EU-land, hvor forsendelse eller transporten afsluttes, når varen erhverves fra et andet EU-land af en juridisk person. Det fremgår af momslovens § 11, stk. 4, 1. pkt., at varer anses for at være forsendt eller transporteret fra det EU-land, hvor varerne blev indført i EU, når varerne erhverves af en ikkeafgiftspligtig juridisk person og forsendes eller transporteres fra steder uden for EU, og den samme ikkeafgiftspligtige juridiske person indfører den i et andet EU-land end EU-landet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes.

Da ikkeafgiftspligtige juridiske personer ikke har fradragsret for købsmoms, er der for at undgå dobbeltbeskatning i form af både betaling af afgift i importlandet og det EU-land, hvor transporten eller forsendelsen afsluttes, indsat i § 11, stk. 4, 2. pkt., at når varerne indføres her i landet, og forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes i et andet EU-land, kan sådanne ikkeafgiftspligtige juridiske personer, der har importeret varen, få godtgjort afgift, der efter § 46, stk. 6, er betalt ved indførslen, hvis importøren over for Skatteforvaltningen dokumenterer, at der er betalt afgift ved erhvervelsen af varerne i det andet EU-land.

Det foreslås, at henvisningen i § 11, stk. 4, 2. pkt. til § 46, stk. 6, ændres til § 46, stk. 5.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, hvor stk. 3 i § 46 ophæves, hvorved § 46, stk. 6, bliver § 46, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 4

Efter momslovens § 13, stk. 1, er en række varer og ydelser fritaget for afgift. Følgende varer og ydelser er bl.a. fritaget for afgift: hospitalsbehandling, lægevirksomhed, social for-
sorg og bistand, skoleundervisning og undervisning på vide-
regående uddannelsesinstitutioner, kulturelle aktiviteter, for-
fatter- og komponistaktiviteter, varer leveret fra genbrugsbu-
tikker og investeringsguld.

Efter § 48, stk. 2, nr. 1, skal der ikke ske registrering og betales afgift af blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt.

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 1-22, indeholder således en række fritagelser, og § 48, stk. 2, nr. 1, indeholder en specifik registreringsgrænse for blindes salg af varer og ydelser. Den særlige registreringsgrænse for blindes salg af varer og ydelser indebærer på linje med fritagelserne i § 13 bl.a., at der ikke skal betales afgift af salg af varer og ydelser, forudsat at salget ikke overstiger en specifik tærskel.

Det foreslås i momslovens § 13, stk. 1, at der indsættes et nr. 23, der affattes således: »23) Blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt.«

Det foreslåede vil betyde, at blindes salg af varer og ydelser vil være fritaget for afgift, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt. Det foreslåede vil sikre, at der er overensstemmelse mellem den bagvedliggende EU-retlige hjemmel og den bestemmelse, som foreslås.

Hjemlen til den særlige regel om blindes salg af varer og ydelser findes i momsdirektivets artikel 371, jf. bilag X, del b, nr. 5, eller artikel 394.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 5

Hovedreglen for leveringsstedet (det sted hvor momsen skal betales) for ydelser leveret til afgiftspligtige personer, er i henhold til momslovens § 16, stk. 1, det sted, hvor køberen har etableret sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. Dog er der i § 21, stk. 1, en undtagelse fra denne hovedregel, idet det fastsættes, at leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

Samlet set betyder de gældende regler, at momsen af ydelserne tilnærmelsesvis altid skal betales i forbrugslandet. Dog vil der ikke gælde forbrugslandsbeskatning ved virtuel ad-

gang til arrangementer, hvor køber af adgangen ikke er etableret i det land, hvor arrangementet finder sted.

Det foreslås, at der i momsloven indsættes følgende nye paragraf 20 a, stk. 1 »Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.«

Det foreslås i § 20 a, stk. 2, at indsætte »Stk. 1 finder ikke anvendelse på adgang til arrangementer, hvor deltagelsen er virtuel.«

Det foreslåede § 20 a, stk. 1, svarer til den gældende regel i § 21, stk. 1.

Forslaget betyder, at sælges adgang til virtuel deltagelse i arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, vil leveringsstedet og dermed det sted, hvor momsen skal betales, skulle bestemmes efter hovedreglen i § 16, stk. 1, hvorefter leveringsstedet er det sted, hvor køberen har etableret sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

Samlet set vil den foreslåede § 20 a betyde, at moms af virtuel deltagelse i sådanne arrangementer vil skulle momses i forbrugslandet. Forslaget vil kun ændre leveringsstedet i tilfælde, hvor køberen af en virtuel deltagelse ikke er etableret i det land, hvor arrangementet fysisk finder sted. Køber en dansk virksomhed for eksempel adgang til virtuel deltagelse i et arrangement, der fysisk afholdes i Tyskland, vil der med forslaget skulle betales moms i Danmark, hvor køber befinder sig, og ikke som efter gældende regler i Tyskland, hvor arrangementet finder sted. Køber den danske virksomhed virtuel adgang til et arrangement, der fysisk foregår her i landet, vil momsen både efter gældende regler og efter forslaget skulle betales her i landet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 6

Hovedreglen for leveringsstedet (det sted hvor momsen skal betales) for salg af ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, er i henhold til momslovens § 16, stk. 4, det sted hvor sælger har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, og ydelsen leveres derfra.

Der er dog i § 21, stk. 2, en undtagelse fra hovedreglen, idet det fastsættes, at leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og

udstillinger, samt levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, er det land hvor aktiviteterne rent faktisk udøves. Dette omfatter også levering af adgang til arrangementer.

Herudover er der en yderligere undtagelse fra hovedreglen, der har betydning for leveringen af disse ydelser, idet det i § 21 c, stk. 1, er fastsat, at leveringsstedet for bl.a. elektronisk leverede ydelser til ikkeafgiftspligtige personer er det sted, hvor den ikkeafgiftspligtige person er etableret, eller har sin bopæl eller har sit sædvanlige opholdssted. Når der streames eller på anden måde er virtuel deltagelse i en aktivitet, skal det derfor vurderes, om der er tale om en elektronisk leveret ydelse.

Definitionen på en elektronisk leveret ydelse er i henhold til artikel 7, stk. 1, i Rådets gennemførelsesforordning til momssystemdirektivet (forordning 282/200 af 15. marts 2011) en ydelse, der er leveret gennem internettet eller et elektronisk net, og leveringen hovedsagelig er automatiseret og kun involverer minimal menneskelig indgriben og ikke har nogen levedygtighed uden informationsteknologi.

Det foreslås at nyaffatte momslovens § 21, således at § 21, stk. 1, svarer til reglen i den gældende § 21, stk. 2.

Det foreslås herudover, at § 21, stk. 2, affattes således: »Vedrører de i stk. 1 nævnte ydelser og tilknyttede ydelser aktiviteter, som streames eller på anden måde gøres virtuelt tilgængelige, er leveringsstedet det sted, hvor den ikkeafgiftspligtige person er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.«

Forslaget betyder, at sælges adgang til virtuel deltagelse i aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, vil leveringsstedet og dermed det sted, hvor momsen skal betales, altid være det sted, hvor den ikkeafgiftspligtige køber er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. Reglen for leveringsstedet vil således altid svare til det, der gælder for elektronisk leverede ydelser, og vil dermed bedre end de gældende regler sikre forbrugslandsbeskatning. Forslaget vil kun ændre leveringsstedet i tilfælde, hvor den leverede ydelse efter gældende regler ikke er blevet vurderet at være en elektronisk leveret ydelse, jf. definitionen af sådanne beskrevet ovenfor. Det kan for eksempel være, hvis der i et konkret tilfælde har været mere end blot en minimal menneskelig indgriben, og ydelsen derfor ikke har kunnet anses for en elektronisk leveret ydelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 7

Efter momslovens § 34, stk. 1, er en række leverancer af varer og ydelser fritaget for afgift. Fritagelse for afgift ved levering af varer og ydelser til et andet EU-land er reguleret i nr. 1 og 3.

Efter nr. 1 er der fritagelse for afgift ved levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a, jf. § 34, stk. 1, nr. 1, 1. pkt.

Efter nr. 3 er der fritagelse for afgift ved levering af punktafgiftspligtige varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når der skal betales punktafgift af varen i modtagerlandet, og forsendelsen sker i overensstemmelse med reglerne for handel med punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, 1. pkt.

Det foreslås i § 34 c, stk. 1, at fritagelse efter § 34, stk. 1, nr. 1, ikke gælder for levering af varer, der foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af en fritagelse for små virksomheder, jf. § 71 e.

Forslaget betyder, at fritagelsen i § 34, stk. 1, nr. 1, om levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a, ikke vil skulle gælde, når leveringen foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af en fritagelse for små virksomheder, jf. den foreslåede § 71 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Det foreslås i § 34 c, stk. 2, at fritagelse efter § 34, stk. 1, nr. 3, ikke gælder for levering af punktafgiftspligtige varer, der foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af en fritagelse for små virksomheder, jf. § 71 e.

Forslaget betyder, at fritagelsen i § 34, stk. 1, nr. 3, om levering af punktafgiftspligtige varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når der skal betales punktafgift af varen i modtagerlandet, og forsendelsen sker i overensstemmelse med reglerne for handel med punktafgiftspligtige varer, ikke vil skulle gælde, når leveringen foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af en fritagelse for små virksomheder, jf. den foreslåede § 71 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Det foreslåede i stk. 1 og 2 indebærer, at der vil skulle indsættes en ny paragraf i momsloven, som vil fastslå, at de omhandlede fritagelser i § 34, stk. 1, nr. 1 og 3, om leveringer til et andet EU-land ikke vil skulle gælde for henholdsvis leveringer af varer og punktafgiftspligtige varer for så vidt angår leveringer omfattet af det foreslåede § 71 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Det foreslåede betyder, at de omhandlede fritagelser i § 34, stk. 1, nr. 1, og 3, ikke vil skulle gælde, når leveringen af den pågældende type af vare er omfattet af en fritagelse for små virksomheder, jf. den foreslåede § 71 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Forslaget vil implementere den del af SMV-direktivets arti-

kel 1, nr. 2, som ændrer artikel 139 i momssystemdirektivet, i dansk ret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 8

Efter momslovens § 37, stk. 1, kan virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a ved opgørelsen af afgiftstilsvaret opnå fuld fradragsret for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer, som ikke er fritaget for afgift efter § 13, herunder leverancer udført i udlandet, jf. dog stk. 6.

Efter stk. 6 kan virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a desuden som indgående afgift fradrage merværdi-afgift på passagen af den faste forbindelse over Øresund, der ikke er omfattet af det danske afgiftsområde.

Det foreslås, at der i § 37, *stk. 1*, efter »stk. 6« indsættes »og 9«.

Det foreslåede betyder, at bestemmelsen fremadrettet vil indeholde en henvisning til både stk. 6 og 9.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 9, hvori det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 9 i § 37.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 9

Efter momslovens § 37, stk. 1, kan virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer, som ikke er fritaget for afgift efter § 13, herunder leverancer udført i udlandet, jf. dog stk. 6. Bestemmelsen regulerer således fradragsretten ved opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Det foreslås, at der i momslovens § 37 som *stk. 9* indsættes, at virksomheder ikke har fradragsret for leverancer, hvor leveringsstedet er i et andet EU-land, hvis leveringen er fritaget for moms i henhold til regler om fritagelse for små virksomheder i andet EU-land.

Forslaget betyder, at de pågældende virksomheder ikke vil skulle have fradragsret for leveringer, hvor leveringsstedet er i et andet EU-land, hvis leveringen er fritaget for moms i henhold til regler om fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land..

Med formuleringen »regler om fritagelse for små virksomheder« vil skulle forstås regler om moms-fritagelse for små virksomheder, som er indført i medfør af SMV-direktivet.

Efter det foreslåede vil de pågældende virksomheder således ikke skulle have fradragsret efter momsloven, hvor leveringsstedet er i et andet EU-land, hvis leveringen er fritaget for moms i henhold til en fritagelse for små virksomheder i det EU-land, hvor leveringen finder sted.

Forslaget vil implementere SMV-direktivets artikel 1, nr. 4, der ændrer i momssystemdirektivets artikel 169, stk. 1, litra a, i dansk ret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 10

Efter momslovens § 41, stk. 5, er det en betingelse for fradragsret efter bestemmelsens stk. 2 og 3, at virksomhedens leverancer af varer og ydelser overstiger registreringsgrænsen i § 48, stk. 1, 1. pkt., som er på 50.000 kr.

Det foreslås i momslovens § 41, *stk. 5*, at ændre »§ 48, stk. 1, 1. pkt.« til »§ 71 e, stk. 1«.

Det foreslåede betyder, at bestemmelsens henvisning til § 48, stk. 1, 1. pkt., vil skulle ændres til § 71 e, stk. 1. Henvisningen vil således fortsat skulle referere til den generelle registreringsgrænse på 50.000 kr.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 20 og 26. I lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås momslovens § 48 om fritagelse for registrering og betaling af afgift ophævet, og samtidigt foreslås i lovforslagets § 1, nr. 26, at der indsættes et nyt kapitel 17 a om særordningen for små virksomheder, som bl.a. vil skulle indeholde nye bestemmelser om fritagelse for registrering og betaling af afgift for små virksomheder, jf. den foreslåede § 71 e. Derfor er det nødvendigt at ændre henvisningen til § 48, stk. 1, 1. pkt., i bestemmelsen til § 71 e, stk. 1. Der er tale om en konsekvensændring.

Det bemærkes, at med ophævelsen af § 48 og indsættelsen af § 71 e, videreføres gældende regler for danske virksomheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 11

Efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 11, påhviler betaling af salgsmoms den momspligtige køber, som er videreforhandler af el eller gas, og som modtager denne el eller gas fra en virksomhed etableret her i landet, bortset fra når leveringen sker til videreforhandleres aftagernummer eller målersted. Det er således køber, og ikke som normalt sælger, der skal indbetale salgsmomsen, og der er derfor såkaldt ”omvendt betalingspligt”. Køber kan samtidig med indbetaling af salgsmomsen fratække denne som købsmoms i sit momsregnskab efter normale regler.

Som undtagelse fra denne regel om omvendt betalingspligt

i § 46, stk. 1, nr. 11, er der i § 46, stk. 3, en undtagelse, hvorefter virksomheder med en særskilt registrering - en delregistrering - i henhold til lovens § 47, stk. 3, 2. pkt., som er viderefornere af el eller gas, efter anmodning kan få tilladelse af Skatteforvaltningen til ikke at anvende den omvendte betalingspligt ved salget fra hovedvirksomheden til delregistreringen.

Tilladelsen kan kun gives, hvis virksomheden er producent af el eller gas, eller hvis delregistreringen har været i kraft i mindst 1 år.

Skatteforvaltningen kan nægte at give tilladelse, hvis den er i besiddelse af oplysninger, der indikerer, at tilladelsen vil blive benyttet til momsunddragelse. Desuden kan tilladelser tilbagekaldes efter de almindelige grundsætninger i forvaltningsretten om tilbagekaldelser af tilladelser.

En virksomhed, der har tilladelse efter § 46, stk. 3, til ikke at anvende omvendt betalingspligt til dens delregistrering, vil som hovedregel have negativt momstilsvær i delregistreringen, som udbetales, før hovedvirksomheden indbetaler dens positive momstilsvær, jf. pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Resultatet er, at virksomheden samlet set vil have en likviditetsgevinst, og for statens vedkommende er resultatet et likviditetstab og desuden en øget risiko for momstab ved konkurser.

Det foreslås, at momslovens § 46, stk. 3, ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 12, stk. 6, hvorefter det foreslås, at de tilladelser, der er givet i henhold til den gældende momslov § 46, stk. 3, bortfalder den 1. juli 2024, og derfor kun kan bruges til og med den 30. juni 2024, jf. bemærkningerne til § 12, stk. 6.

Samlet set betyder den foreslåede ophævelse af § 46, stk. 3, og bortfald af de tidligere givne tilladelser, at der fra den 1. juli 2024 altid vil være omvendt betalingspligt ved salg af el og gas til viderefornere af varerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 12

I henhold til momslovens § 46, stk. 10, hæfter en virksomhed, der leverer varer med leveringssted her i landet, som den har købt af en virksomhed, som har erhvervet varerne fra udlandet, eller som den har købt af enhver anden virksomhed i senere indenlandske transaktionsled, solidarisk for betaling af afgiften. Virksomheden hæfter solidarisk med den virksomhed, som er betalingspligtig for afgiften af det indenlandske salg, når denne forsætligt eller groft uagtsomt ikke er blevet afregnet til told- og skatteforvaltningen på betingelse af, at 1) Skatteforvaltningen har konstateret, at den pågældende virksomhed tidligere har købt sådanne, hvor afgiften af det indenlandske salg ikke er blevet afregnet, 2) den pågældende virksomhed har modtaget en notifikation fra Skatteforvaltningen efter § 46, stk. 11, om udvisning

af større agtpågivenhed ved handlerne og 3) den pågældende virksomhed groft uagtsomt eller forsætligt ikke har overholdt påbuddene i en gældende notifikation.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 11 i § 46, stk. 10, nr. 2, ændres til stk. 10.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, hvor stk. 3 i § 46 ophæves, hvorved § 46, stk. 11, bliver § 46, stk. 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13

I henhold til momslovens § 46, stk. 11, kan Skatteforvaltningen i visse tilfælde udstede en notifikation, der gennem konkrete påbud pålægger en virksomhed at udvise større agtpågivenhed ved sine handler, når virksomheden har deltaget i en handel, som beskrevet i paragraffens stk. 10, 1. og 2. pkt., som vedrører handler, hvor virksomheden hæfter solidarisk med den virksomhed, som er betalingspligtig for afgiften af det indenlandske salg, når denne forsætligt eller groft uagtsomt ikke er blevet afregnet til Skatteforvaltningen, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 12.

Det foreslås, at henvisningen i § 46, stk. 11, 1. pkt., til stk. 10, 1. og 2. pkt., ændres til stk. 9, 1. og 2. pkt.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, hvor stk. 3 i § 46 ophæves, hvorved § 46, stk. 10, bliver § 46, stk. 9.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 14

I henhold til momslovens § 46, stk. 12, hæfter en registreret aftager, der modtager varer eller ydelser fra en virksomhed her i landet, hvor betaling ikke sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, solidarisk for betaling af afgiften, hvis betalingsmodtageren har unddraget afgiften af leverancen, medmindre betalingen samlet udgør højst 8.000 kr. inklusive afgift. Der er i § 46, stk. 13, fastsat, at flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt eller lign., anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i stk. 12. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i stk. 12, når de sker inden for samme kalenderår.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 12 i § 46, stk. 13, 1. og 2. pkt., ændres til stk. 11.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, hvor stk. 3 i § 46 ophæves, hvorved § 46, stk. 12, bliver § 46, stk. 11.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 15

Skatteministeren kan i henhold til § 46, stk. 15, fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig efter § 46, stk. 1 eller 12.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 1 og 12 i § 46, stk. 15, ændres til stk. 1 og 11.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, hvor stk. 3 i § 46 ophæves, hvorved § 46, stk. 12 bliver § 46, stk. 11.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 16

Efter momslovens § 46 d, stk. 1, påhviler betaling af moms den person, der ikke opfylder betingelserne for momsfrigatelse ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj efter § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 6, 3. pkt.

Personkredsen i lovens § 46 d, stk. 1, skal i henhold til bestemmelsen forstås som diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale eller herværende internationale organisationers tilknyttede personale, jf. § 36, stk. 3, 4. pkt., og § 45, stk. 6, 2. pkt.

Disse personers momsfrigatelse er betinget af, at de oprettholder deres adgang til momsfrigatelse ved indførsel af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indførslen af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges eller på anden måde overdrages til en ikkefrigatelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale, jf. momslovens § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 6, 3. pkt. Undtaget fra disse betingelser er NATO's tilknyttede personale.

Det fremgår af momslovens § 46 d, stk. 2, at den person, som ikke opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 6, 3. pkt., straks skal indberette oplysninger om, hvilken betingelse der ikke opfyldes, til Skatteforvaltningen og indbetale afgiften.

Det fremgår imidlertid ikke nærmere regler for, hvornår momsbetalingen skal ske, hvis betingelserne for momsfrigatelse ikke er opfyldt.

Det foreslås, at der i § 46 d, stk. 2, som 2. pkt., indsættes, at afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra Skatteforvaltningen.

Den foreslåedes bestemmelse vil medføre, at diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale og herværende internationale organisationers tilknyttede personale, som ikke opfylder betingelserne for momsfrigatelse ved indførsel

eller indkøb af personmotorkøretøjer, skal indbetale afgiften senest 14 dage efter påkrav fra Skatteforvaltningen. Forslaget indebærer, at forfaldsdag og sidste rettidige betalingsdag for momsen er den 14. dag efter påkrav fra Skatteforvaltningen. Påkrav fra Skatteforvaltningen anses for stiftet den dag, hvor påkravet afgives.

Den foreslåede lovhjemmel er nødvendig af hensyn til Skatteforvaltningens opkrævning af moms i de tilfælde, hvor en diplomat m.v. ikke længere opfylder betingelserne for momsfrigatelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Efter momslovens § 47, stk. 1, 1. pkt., skal afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, anmelde deres virksomhed hos Skatteforvaltningen. Det gælder ikke virksomhed med levering af varer og ydelser, som er fritaget efter § 13, bortset fra transaktioner som nævnt i § 37, stk. 7 og 8, jf. stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 47, stk. 1, nr. 1, at ændre »og« til: »,«.

Baggrunden for det foreslåede er, at det foreslås, at der indsættes et nr. 3 i stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 19. Det er derfor nødvendigt at ændre i bestemmelsen, da bestemmelsen vil skulle indeholde et nummer mere. Der er tale om en konsekvensændring.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 18

Efter momslovens § 47, stk. 1, 1. pkt. skal afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, anmelde deres virksomhed hos Skatteforvaltningen. Det gælder ikke afgiftspligtige personer, der foretager levering af varer, som er oplagt i Københavns Frihavn, et toldoplæg eller et afgiftsoplæg uden afgift, jf. stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i § 47, stk. 1, nr. 2, at ændre »afgift.« til: »afgift, og«.

Baggrunden for det foreslåede er, at det foreslås, at der indsættes et nr. 3 i stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 19. Det er derfor nødvendigt at ændre i bestemmelsen, da bestemmelsen vil skulle indeholde et nummer mere. Det er tale om en konsekvensændring.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 19

Efter momslovens § 47, stk. 1, 1. pkt. skal afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer

og ydelser, anmelde deres virksomhed hos Skatteforvaltningen. Der gælder visse undtagelser hertil, jf. stk. 1, nr. 1 og 2.

Det foreslås, at der som *nr. 3 i § 47, stk. 1*, indsættes »3) virksomheder omfattet af særordningen i § 71 e.«.

Det foreslåede betyder, at der vil gælde en yderligere undtagelse til kravet om registrering i § 47, stk. 1, 1. pkt. Efter det foreslåede vil der således ikke skulle gælde et krav om, at afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, skal anmelde deres virksomhed til Skatteforvaltningen, hvis virksomheden er omfattet af særordningen i den foreslåede § 71 e, som bl.a. vil indeholde visse fritagelser for små virksomheder, herunder fritagelse for registrering, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 20

Efter momslovens § 48, stk. 1, skal afgiftspligtige personer etableret her i landet uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årlig. Ved levering af nye transportmidler skal der dog altid ske registrering.

Efter momslovens § 48, stk. 2, skal der ikke ske registrering og betales afgift af blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt, eller af kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

Det foreslås, at § 48 ophæves, men praksis videreføres uændret, idet bestemmelsen genindføres som § 71 e, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Det betyder, at med ophævelsen af § 48 og indsættelsen af § 71 e, videreføres gældende regler for danske virksomheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 21

Efter momslovens § 49, stk. 1, 1. pkt., kan den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser, og som efter § 48 er undtaget fra registreringspligten, vælge at lade sig registrere.

Efter momslovens § 50, 1. pkt., skal ikkeafgiftspligtige juridiske personer og afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 51 eller 51 a, ligeledes registreres hos Skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 4.

Efter momslovens § 50 b skal afgiftspligtige personer, der

ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a, ligeledes registreres hos Skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, eller for køb omfattet af § 46, stk. 1, nr. 6-11.

Efter momslovens § 50 c skal afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter §§ 50 og 50 b, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a, ligeledes registreres hos Skatteforvaltningen, når de i andre EU-lande leverer ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1.

Det foreslås i § 49, stk. 1, 1. pkt., § 50, 1. pkt., og §§ 50 b og 50 c at ændre »§ 48« til »§ 71 e, stk. 1 og 2«.

Det foreslåede betyder, at henvisningen til § 48 i de nævnte bestemmelser vil blive ændret til § 71 e, stk. 1 og 2.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 20 og 26. I lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås § 48 ophævet, og i § 1, nr. 26, foreslås at indsætte et nyt kapitel 17 a om særordningen for små virksomheder, som bl.a. vil skulle indeholde bestemmelser om fritagelse for registrering og betaling af afgift for små virksomheder, jf. bl.a. den foreslåede § 71 e. Det er derfor nødvendigt at ændre henvisninger til § 48 til § 71 e, stk. 1 og 2. Der er tale om en konsekvensændring.

Det bemærkes, at med ophævelsen af § 48 og indsættelsen af § 71 e, videreføres gældende regler for danske virksomheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 22

Efter momslovens § 50, 1. pkt., skal ikkeafgiftspligtige juridiske personer og afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 51 eller 51 a, ligeledes registreres hos Skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 4.

Det foreslås, at henvisningen til § 46, stk. 4, i § 50, 1. pkt., ændres til § 46, stk. 3.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 11, hvor § 46, stk. 3, foreslås ophævet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 23

I henhold til momslovens § 50 b skal afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige eller har ladet sig registrere efter andre bestemmelser i momsloven, registreres hos

told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, eller for køb omfattet af § 46, stk. 1, nr. 6-11.

Registreringspligten er nødvendig, fordi det i disse tilfælde er køber, der skal indbetale salgsmomsen i stedet for sælger.

Ved lov nr. 755 af 13. juni 2023 blev der i momslovens § 46, stk. 1, indsat et nyt nr. 12, hvorefter der fra 1. januar 2024 er omvendt betalingspligt - dvs. køber skal indbetale salgsmomsen i stedet for sælger - når aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der køber teleydelser som nævnt i § 21 c, stk. 4, fra en virksomhed her i landet, når det primære formål med købet af disse ydelser er videresalg, og aftagerens eget forbrug af ydelserne er ubetydeligt.

Det foreslås, at § 50 b ændres, så »§ 46, stk. 1, nr. 6-11« ændres til »§ 46, stk. 1, nr. 6-12«.

Forslaget vil medføre en konsekvensrettelse, så § 50 b også henviser til § 46, stk. 1, nr. 12, hvilket ved en fejl ikke blev foretaget ved lov nr. 755 af 13. juni 2023.

Forslaget vurderes ikke at have praktisk betydning, da de omfattede virksomheder må antages allerede at være momsregistreret for salg af teleydelser.

Til nr. 24

Den gældende momslovs § 66 g, stk. 1, fastsætter regler for den afgiftsangivelse, som virksomheder omfattet af EU-ordningen og ikke-EU-ordningen skal indsende. Det fastsættes bl.a., at afgiftsperioden er kalenderkvartalet, og på baggrund af regnskaber skal virksomhederne indsende afgiftsangivelser for hver afgiftsperiode inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af afgiftsperioden, som angivelsen vedrører, uanset om der i perioden er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningsydelser eller ej.

Ved § 2, nr. 7, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 udgik »omfattet af den omfattede særordning« i momslovens § 66 g, stk. 1, 3. pkt. Ændringen var alene en sproglig rettelse, der ikke havde materiel betydning. Ved ikrafttrædelse af denne ændringsbestemmelse var den gældende formulering i momslovens § 66 g, stk. 1, 3. pkt.: »1. pkt. gælder, uanset om der er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester omfattet af den anvendte særordning eller ej«. Ændringsbestemmelsen indeholdt derfor en sproglig fejl.

Det foreslås, at der foretages en rettelse i § 66 g, stk. 1, 3. pkt., således at »omfattet af den anvendte særordning« udgår.

Den foreslåede ændring er alene en sproglig rettelse, der ikke har materiel betydning.

Til nr. 25

Efter momslovens § 69, stk. 1, 1. pkt., kan virksomheder, der med henblik på videresalg indkøber m.v. brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, ved videresalget afgiftsberigtige de pågældende brugte varer m.v. efter reglerne i dette kapitel. Det er en forudsætning for at anvende disse regler, at de brugte varer m.v. er leveret til virksomheder her i landet eller fra et andet EU-land af en afgiftspligtig person, der er fritaget for registrering efter § 48, stk. 1 og 2, eller som er under registreringsgrænsen i et andet EU-land, når leveringen omfatter et investeringsgode, jf. § 69, stk. 1, 2. pkt., og nr. 5.

Det foreslås, at § 69, stk. 1, nr. 5, affattes således: »5) en afgiftspligtig person, der er fritaget efter § 71 e eller efter tilsvarende regler om fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, når leveringen omfatter et investeringsgode.«

Det foreslåede betyder, at henvisningen til § 48, stk. 1 og 2, i § 69 vil blive ændret til § 71 e, og at der foretages enkelte redaktionelle ændringer i bestemmelsen.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 20 og 26. I lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås § 48 ophævet, og i § 1, nr. 26, foreslås at indsætte et nyt kapitel 17 a om særordningen for små virksomheder, som bl.a. vil skulle indeholde bestemmelser om fritagelse for registrering og betaling af afgift for små virksomheder, jf. bl.a. den foreslåede § 71 e. Det er derfor nødvendigt at ændre henvisninger til § 48 til § 71 e og foretage enkelte redaktionelle ændringer i bestemmelsen. Der er tale om konsekvensændringer.

Det bemærkes, at med ophævelsen af § 48 og indsættelsen af § 71 e, videreføres gældende regler for danske virksomheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 26

Momslovens kapitel 12 om registrering indeholder en særordning for små virksomheder. I momsloven gælder således en generel momsfristagelsestærskel på 50.000 kr. (også betegnet momsregistreringsgrænsen), jf. § 48.

Tærsklen indebærer, at virksomheder med en årlig omsætning over 50.000 kr. skal momsregistreres og afregne moms, mens momsregistrering for virksomheder med en momspligtig omsætning under 50.000 kr. er frivillig. I Danmark gælder desuden to særlige momsfristagelser: 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt, og 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af visse af kunstnerens egne kunstgenstande, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr.

Der er sammenfald mellem grænsen for momsfristagelse og adgangen til forenklede momsforpligtelser, da virksomheder med en omsætning under 50.000 kr. ligeledes fritages for

øvrige momsforpligtelser, herunder registrering og betaling af afgift.

Den nuværende momsfritagelsestærskel og adgangen til forenkledede momsforpligtelser gælder alene for virksomheder, som etableret i Danmark. Denne nationale begrænsning gør sig i øvrigt gældende i alle andre EU-lande, som har indført en særordning for små virksomheder, da momsdirektivet hidtil alene har tilladt indførelsen af en national særordning for små virksomheder.

SMV-direktivet, som skal gælde fra den 1. januar 2025, blev vedtaget i EU den 18. februar 2020. Formålet med SMV-direktivet er at nedbringe efterlevelseselementer og forenkle momsforpligtelser for små virksomheder samt mindske de konkurrenceforvridende elementer af den nuværende særordning for små virksomheder i momsdirektivet.

Det foreslås at implementere SMV-direktivets artikel 1 og ændringsdirektivets artikel 2 i dansk ret gennem ændringer i momsloven.

Mere konkret foreslås det, at der indsættes et *kapitel 17 a* i momsloven, som vil indeholde særordningen for små virksomheder. Kapitlet vil bestå af en række paragraffer, §§ 71 b-71 k.

(Til § 71 b)

Det foreslås, at der i momslovens § 71 b indsættes definitioner til kapitel 17 a for at skabe klarhed over de begreber, der er væsentlige for forståelsen og anvendelsen af reglerne i det foreslåede kapitel.

Det foreslås i § 71 b, at der ved anvendelsen af reglerne i dette kapitel vil skulle anvendes de i nr. 1 og 2 foreslåede definitioner af begreberne.

Det foreslåede vil medføre, at definitionerne af de begreber, som er nævnt i de foreslåede nr. 1 og 2, vil skulle gælde ved anvendelsen af reglerne i det foreslåede kapitel.

I *nr. 1* foreslås det, at der ved årlig omsætning her i landet forstås den samlede årlige værdi uden moms af leveringer af varer og ydelser foretaget af en afgiftspligtig person her i landet i løbet af et kalenderår ved anvendelse af reglerne i det foreslåede kapitel 17 a.

Forslaget betyder, at begrebet »årlig omsætning her i landet« i relation til anvendelsen af reglerne i det foreslåede kapitel 17 a vil skulle forstås på den måde, at begrebet udgøres af den samlede årlige værdi uden moms af leveringer af og ydelser foretaget af en afgiftspligtig person her i landet i løbet af et kalenderår.

Med det foreslåede fastsættes således nærmere regler om den tidsmæssige og geografiske forståelse af begrebet i relation til anvendelse af reglerne i det foreslåede kapitel 17 a.

Det bemærkes, at begrebet vil skulle forstås i sammenhæng med de foreslåede regler om, hvilke beløb begrebet »den

årlige omsætning«, der indgår i den foreslåede § 71 b, vil skulle bestå af, jf. den foreslåede § 71 j. Disse regler vil indeholde en nærmere definition af de beløb, som vil skulle indgå i opgørelsen af den årlige omsætning, henholdsvis her i landet og i EU, og benyttes som grundlag for anvendelse af fritagelse for små virksomheder, jf. den foreslåede § 71 e.

Der henvises i øvrigt til momslovens § 2, stk. 1, som indeholder regler om afgrænsningen af det danske afgiftsområde og leveringsstedsreglerne i momslovens kapitel 4.

I *nr. 2* foreslås det, at der ved årlig omsætning i EU forstås den samlede årlige værdi uden moms af leveringer af varer og ydelser foretaget af en afgiftspligtig person på EU's afgiftsområde i løbet af et kalenderår ved anvendelse af reglerne i det foreslåede kapitel 17 a.

Forslaget betyder, at begrebet »årlig omsætning i EU« i relation til anvendelsen af reglerne i det foreslåede kapitel 17 a vil skulle forstås på den måde, at begrebet udgøres af den samlede årlige værdi uden moms af leveringer af varer og ydelser foretaget af en afgiftspligtig person på EU's afgiftsområde i løbet af et kalenderår.

Med det foreslåede fastsættes således nærmere regler om den tidsmæssige og geografiske forståelse af begrebet i relation til anvendelse af reglerne i det foreslåede kapitel 17 a.

Det bemærkes, at begrebet vil skulle forstås i sammenhæng med de foreslåede regler om hvilke beløb, som begrebet »den årlige omsætning«, der indgår i den foreslåede § 71 b, vil skulle bestå af, jf. den foreslåede § 71 j. Disse regler vil indeholde nærmere regler om de beløb, som vil skulle indgå i opgørelsen af den årlige omsætning, henholdsvis her i landet og i EU, og benyttes som grundlag for anvendelse af fritagelse for små virksomheder, jf. den foreslåede § 71 e.

Der henvises i øvrigt til momslovens § 2, stk. 2, som indeholder regler om afgrænsningen af EU's afgiftsområde.

Forslaget vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 280 a i momssystemdirektivet, i dansk ret.

(Til § 71 c)

I § 71 c foreslås det, at de omhandlede fritagelser i dette kapitel finder anvendelse på leveringer af varer og ydelser foretaget af små virksomheder, jf. § 71 e.

Det foreslåede betyder, at de omhandlede fritagelser i det foreslåede kapitel 17 a vil skulle finde anvendelse på leveringer af varer og ydelser foretaget af små virksomheder, jf. den foreslåede § 71 e.

Ved begrebet små virksomheder vil således skulle forstås virksomheder, som er omfattet af de omhandlede fritagelser i den foreslåede § 71 e.

Virkingen af det foreslåede er, at der fastsættes regler om

anvendelsesområdet for fritagelserne i det foreslåede kapitel 17 a og begrebsanvendelsen i det nævnte kapitel.

Forslaget vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 282 i momssystemdirektivet, i dansk ret.

(Til § 71 d)

Efter § 34, stk. 1, nr. 1, er levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a, fritaget for afgift.

Det er en betingelse for denne fritagelse, at den registrerede erhverver har angivet sit momsregistreringsnummer til leverandøren. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.

Efter § 34, stk. 1, nr. 2, er levering af nye transportmidler, der af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen i et andet EU-land, fritaget for afgift.

I § 71 d foreslås, at reglerne i kapitel 17 a ikke finder anvendelse på levering af nye transportmidler, som foretages på de i § 34, stk. 1, nr. 1 og 2, fastsatte betingelser.

Det foreslåede betyder, at reglerne i det foreslåede kapitel 17 a ikke finder anvendelse på levering af nye transportmidler, som foretages på de i § 34 stk. 1, nr. 1 og 2, fastsatte betingelser.

Virkingen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat undtagelser til anvendelsesområdet for det foreslåede kapitel 17 a.

Forslaget implementerer momssystemdirektivets artikel 283, stk. 1, litra b, i dansk ret. Det bemærkes, at den nævnte artikel på nuværende tidspunkt er implementeret i momslovens § 48, stk. 1, 2. pkt., som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det bemærkes, at med ophævelsen af § 48 og indsættelsen af § 71 e, videreføres gældende regler for danske virksomheder.

(Til § 71 e)

Efter momslovens § 47, stk. 1, skal afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, anmelde deres virksomhed hos Skatteforvaltningen.

Efter momslovens § 48, stk. 1, skal afgiftspligtige personer etableret her i landet uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler skal der dog altid ske registrering.

Efter momslovens § 48, stk. 2, skal der ikke ske registrering og betales afgift af blindes salg af varer og ydelser, når

salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt, eller kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

Det bemærkes, at § 48 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

I § 71 e, stk. 1, foreslås det, at en afgiftspligtig persons levering af varer og ydelser er fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 50.000 kr., jf. dog stk. 2-4 og 8.

Det foreslåede betyder, at en afgiftspligtig persons levering af varer og ydelser vil være fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der vil kunne henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger en tærskel på 50.000 kr.

Den foreslåede regel er generel i den forstand, at den ikke vil være afgrænset til en bestemt erhvervssektor. Enhver erhvervssektor vil således som udgangspunkt kunne blive omfattet af den foreslåede fritagelse, jf. dog det foreslåede stk. 2.

Det vil dog være en betingelse for at benytte den foreslåede regel, at den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til en afgiftspligtig persons levering af varer og ydelser, ikke overstiger en tærskel på 50.000 kr., jf. desuden de foreslåede stk. 2, 3, 4 og 8.

Der henvises til den foreslåede definition af »årlig omsætning her i landet«, jf. den foreslåede § 71 b, nr. 1, som vil fastlægge det nærmere indhold af dette begreb. Der henvises desuden til de foreslåede regler om, hvilke beløb den årlige omsætning vil skulle bestå af, jf. den foreslåede § 71 j.

Der henvises desuden til de foreslåede stk. 2, 3, 4 og 8, som vil indeholde en undtagelse og visse supplerende krav.

Det bemærkes, at de almindelige regler om registrering og betaling af afgift vil finde anvendelse, hvis den foreslåede tærskel på 50.000 kr. overskrides. Der henvises i øvrigt til de foreslåede regler om konsekvenserne af, at en tærskel overskrides, jf. den foreslåede § 71 k.

Virkingen af det foreslåede er, at en afgiftspligtig persons levering af varer og ydelser vil være fritaget fra registrering og betaling af afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger en tærskel på 50.000 kr.

Efter det foreslåede vil der således skulle gælde en bestemmelse, der fraviger de almindelige regler om registrering og betaling af afgift. Der henvises til de foreslåede stk. 2, 3, 4

og 8, som vil indeholde en undtagelse og visse supplerende krav.

Det bemærkes i øvrigt, at en berettiget afgiftspligtig person ikke vil være forpligtet til at anvende den foreslåede regel, da der bl.a. gælder regler om valgfri registrering, jf. momslovens § 49.

Forslaget vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2, litra b, art. 284 d, stk. 2, og art. 292 a, 292 b, 292 c og 292 d i momssystemdirektivet, i dansk ret.

Det bemærkes, at med ophævelsen af § 48 og indsættelsen af § 71 e, stk. 1, videreføres gældende regler for danske virksomheder.

I *stk. 2* foreslås det, at en afgiftspligtig person eller dennes arvinges førstegangssalg af den afgiftspligtiges egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, er fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 300.000 kr., jf. dog stk. 3, 4 og 8.

Det foreslåede betyder, at en afgiftspligtig person eller dennes arvinges førstegangssalg af den afgiftspligtiges egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, vil være fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 300.000 kr., jf. dog de foreslåede stk. 3, 4 og 8.

Den foreslåede regel er sektorspecifik i den forstand, at den vil være afgrænset til en bestemt erhvervssektor, som kan fastsættes på et objektivi grundlag.

Den relevante erhvervssektor vil i henhold til den foreslåede ordlyd være visse typer af kunstnerisk virksomhed, som vil være afgrænset til afgiftspligtiges personers førstegangssalg af egne kunstgenstande. Derudover vil eventuelle arvinger ligeledes skulle være omfattet af det foreslåede.

Det vil være en betingelse, at der er tale om førstegangssalg af den afgiftspligtiges egne kunstgenstande i relation til den foreslåede regel. Ved vurderingen af, om der foreligger et førstegangssalg, vil det som udgangspunkt være afgørende, om den afgiftspligtige ved kunstnerisk virksomhed selv har kreeret den pågældende kunstgenstand, og kunstneren fra starten har ejet den pågældende kunstgenstand.

Selve indholdet af begrebet »kunstgenstande« vil i øvrigt skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i momslovens § 69, stk. 4, som det er tilfældet med § 48, stk. 2, som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Den toldmæssige tarifering af varerne vil således bestemmes, om der er tale om en kunstgenstand.

Det vil desuden være en betingelse, at den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 300.000 kr.

Der henvises i tilknytning hertil til den foreslåede definition af »årlig omsætning her i landet«, jf. den foreslåede § 71 b, nr. 1, som vil fastlægge det nærmere indhold af dette begreb. Der henvises desuden til de foreslåede regler om hvilke beløb, som den årlige omsætning vil skulle bestå af, jf. den foreslåede § 71 j.

Der henvises desuden til de foreslåede stk. 3, 4 og 8, som foreslås nævnt i bestemmelsen, da disse bestemmelser vil indeholde visse supplerende krav.

I tilknytning til ovenstående bemærkes, at de almindelige regler om registrering og betaling af afgift vil finde anvendelse, hvis den foreslåede tærskel på 300.000 kr. overskrides, for så vidt angår den del af omsætningen, som overstiger tærsklen. Der henvises i tilknytning hertil til de foreslåede regler om konsekvenserne af, at en tærskel overskrides, jf. den foreslåede § 71 k.

Virkingen af det foreslåede er, at en afgiftspligtig persons eller dennes arvinges førstegangssalg af den afgiftspligtiges egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, vil være fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 300.000 kr.

Efter det foreslåede vil der således skulle gælde en bestemmelse, som fraviger de almindelige regler om registrering og betaling af afgift. Der henvises til de foreslåede stk. 3, 4 og 8, som vil indeholde visse supplerende krav.

Det bemærkes i øvrigt, at en berettiget afgiftspligtig person ikke vil være forpligtet til at anvende den foreslåede regel, da der bl.a. gælder regler om valgfri registrering, jf. momslovens § 49.

Med ændringen videreføres gældende regler for danske afgiftspligtige personer.

Forslaget i stk. 2 vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, stk. 1, 2. afsnit, og stk. 2, litra b, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

I *stk. 3* foreslås det, at en afgiftspligtig person kun kan anvende en sektorspecifik fritagelse ad gangen, jf. stk. 2.

Det foreslåede betyder, at en afgiftspligtig person kun vil kunne anvende en sektorspecifik fritagelse ad gangen.

Reglen vil finde anvendelse, hvis der gælder flere sektorspecifikke fritagelser i medfør af særordningen for små virksomheder. Efter det foreslåede i stk. 2 vil der kun gælde en sektorspecifik fritagelse. Fritagelsen i det foreslåede stk. 1 er derimod generel og vil derfor ikke blive omfattet af det foreslåede forbud i stk. 3.

Virkingen af det foreslåede vil være, at en afgiftspligtig person kun vil kunne anvende en sektorspecifik fritagelse ad gangen, jf. det foreslåede stk. 2.

Forslaget vil implementere den del af SMV-direktivets arti-

kel 1, der indsætter artikel 284, stk. 1, 3. afsnit, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

I *stk. 4* foreslås det, at en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land, er omfattet af reglerne i stk. 1-3, hvis betingelserne i nr. 1 og 2 er opfyldt, jf. dog § 71 k, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt.

Det foreslåede betyder, at en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land, vil kunne blive omfattet af de foreslåede regler om fritagelse for små virksomheder, som vil finde anvendelse her i landet, jf. det foreslåede stk. 1-3, hvis betingelserne i de foreslåede stk. 4, nr. 1 og 2, er opfyldt, jf. dog den foreslåede § 71 k, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt.

Den nuværende særordning for små virksomheder, herunder adgang til fritagelse, gælder alene for virksomheder, der er etableret i Danmark. Dette gør sig gældende i alle andre EU-lande, som måtte have indført en særordning for små virksomheder. Det har således hidtil været et krav i momssystemdirektivet, at der var tale om nationale ordninger. Dette krav ophæves bl.a. i medfør af SMV-direktivet.

I tilknytning til ovenstående bemærkes, at etableringsbegrebet i SMV-direktivet vurderes at være snævrere end i moms-systemdirektivet generelt. Små virksomheder, der har hjemsted i et andet EU-land, men et fast forretningssted i fx Danmark, vil således fremover skulle være omfattet af reglerne om virksomheder etableret i andre EU-lande. Ligeledes vil små virksomheder, der har hjemsted i et tredjeland, men et fast forretningssted i Danmark fremover ikke kunne anvende SMV-reglerne.

Der henvises til de foreslåede § 71 k, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., som foreslås nævnt i bestemmelsen, da disse bestemmelser vil indeholde supplerende krav, som en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land, vil skulle opfylde. For at få adgang til særordningen for små virksomheder i Danmark i det foreslåede kapitel 17 a og fritagelse i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, vil det bl.a. være et krav, at den afgiftspligtige person ikke har overskredet visse tærskler for omsætning, herunder 100.000 euro i EU og de respektive tærskler i de enkelte fritagelser.

Virkingen af det foreslåede er, at de foreslåede regler om fritagelse for små virksomheder vil omfatte afgiftspligtige personer, der er etableret i andre EU-lande, hvis de kumulative betingelser i de foreslåede stk. 4, nr. 1 og 2, er opfyldt. Det bemærkes, at den pågældende afgiftspligtige person desuden vil skulle opfylde visse supplerende betingelser i de foreslåede § 71 k, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt. For virksomheder med hjemsted i et tredjeland, men fast forretningssted i EU, vil det foreslåede dog indskrænke muligheden for at anvende fritagelse i medfør af særordningen.

Der henvises i øvrigt til det foreslåede stk. 8 om tidspunktet for, hvornår en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land og opfylder betingelserne i det foreslåede stk.

4, vil være omfattet af de foreslåede fritagelser i særordningen for små virksomheder, jf. de foreslåede stk. 1 og 2.

I *stk. 4, nr. 1*, foreslås det, at det er en betingelse, at den afgiftspligtige person har givet forhåndsmeddelelse til etableringslandet om anvendelse af fritagelse for små virksomheder i Danmark, herunder om enhver ændring af de oplysninger, der tidligere er givet.

Det foreslåede betyder, at det foreslåede stk. 4, 1. pkt., vil finde anvendelse, hvis den afgiftspligtige person har givet forhåndsmeddelelse til sit etableringsland om anvendelse af fritagelse for små virksomheder i Danmark. Denne forhåndsmeddelelse vil skulle gives forud for anvendelsen af fritagelse for små virksomheder i Danmark.

Det foreslåede betyder desuden, at det foreslåede stk. 4, 1. pkt., vil finde anvendelse, hvis den afgiftspligtige person har givet meddelelse om enhver ændring af de oplysninger, som den afgiftspligtige tidligere har givet. Denne meddelelse vil skulle gives ved hjælp af en ajourføring af forhåndsmeddelelsen til de relevante myndigheder i etableringslandet. Forpligtelsen til at meddele om ændringer vil være en løbende forpligtelse for den afgiftspligtige.

Det foreslåede vil udgøre den første betingelse ud af i alt to kumulative betingelser. Betingelserne vil gælde på tværs af EU for at få adgang til særordninger for små virksomheder i andre EU-lande end den afgiftspligtiges etableringsland.

Virkingen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en betingelse for, at det foreslåede stk. 4, 1. pkt., vil finde anvendelse. Hvis den foreslåede betingelse ikke er overholdt, vil den afgiftspligtige person ikke kunne blive omfattet af det foreslåede stk. 4, 1. pkt.

I *stk. 4, nr. 2*, foreslås det, at det er en betingelse, at den afgiftspligtige person kan identificeres ved hjælp af et individuelt registreringsnummer, som er tildelt af de relevante myndigheder i etableringslandet og indeholder suffikset "EX".

Det foreslåede betyder, at den afgiftspligtige person vil skulle være tildelt et individuelt registreringsnummer af de relevante myndigheder i etableringslandet. Det skal således være muligt at identificere den pågældende afgiftspligtige person ud fra dette individuelle nummer, som vil skulle indeholde suffikset "EX".

De relevante myndigheder i etableringslandet vil på baggrund af en forhåndsmeddelelse fra en afgiftspligtig person om anvendelse af fritagelse for små virksomheder i et givent EU-land skulle tildele den pågældende et unikt registreringsnummer (med tilføjelsen "EX"). Dette registreringsnummer vil herefter blive anvendt i andre EU-lande end etableringslandet, hvor den afgiftspligtige person måtte gøre brug af fritagelse for små virksomheder, f.eks. i Danmark.

Registreringsnummeret vil blive tildelt til de små virksom-

heder, som lever op til de fælles EU-krav for at anvende fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande end etableringslandet, som vil blive implementeret på tværs af EU. Det vil bl.a. være et krav, at den årlige omsætning for den pågældende virksomhed ikke har en omsætning i EU, der overstiger 100.000 euro, og at den samlede værdi af leveringer uden moms i det enkelte EU-land ikke overstiger de relevante tærskler for fritagelser, som måtte gælde der. Der henvises til de to fritagelsestærskler på henholdsvis 50.000 kr. og 300.000 kr., som foreslås at skulle finde anvendelse i Danmark i overensstemmelse med de gældende regler, jf. det foreslåede i stk. 1 og 2.

Det foreslåede vil udgøre den anden betingelse ud af i alt to kumulative betingelser. Betingelserne vil gælde på tværs af EU for at få adgang til særordninger for små virksomheder i andre EU-lande end den afgiftspligtiges etableringsland.

Virkingen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en betingelse for, at det foreslåede stk. 4, 1. pkt., vil finde anvendelse. Hvis den foreslåede betingelse ikke er overholdt, vil den afgiftspligtige person ikke kunne blive omfattet af det foreslåede stk. 4, 1. pkt.

Det foreslåede stk. 4 vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, 1. afsnit, stk. 2, 1. afsnit, og stk. 3 samt artikel 284 d, stk. 1, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

Det foreslås i *stk. 5*, at en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, kan omfattes af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, når betingelserne i *stk. 5, nr. 1 og 2*, er opfyldt, jf. dog § 71 k, stk. 3.

Det foreslåede betyder, at en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet og agter at gøre brug af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, vil skulle opfylde betingelserne i de foreslåede *stk. 5, nr. 1 og 2*, før den afgiftspligtige person vil kunne omfattes heraf, jf. dog den foreslåede § 71 k, stk. 3.

Den nuværende særordning for små virksomheder i momssystemdirektivet har hidtil været begrænset til nationale ordninger, men SMV-direktivets artikel 1 ophæver bl.a. dette krav i momssystemdirektivet. For at gøre brug af et andet EU-lands fritagelse for små virksomheder vil en afgiftspligtig person dog skulle opfylde visse betingelser i etableringslandet forud for anvendelsen af de omhandlede særordninger for små virksomheder i andre EU-lande.

I tilknytning til ovenstående bemærkes, at etableringsbegrebet i SMV-direktivet vurderes at være snævrere end i momssystemdirektivet generelt. Små virksomheder, der har hjemsted i et andet EU-land, men et fast forretningssted i f.eks. Danmark, vil således fremover skulle være omfattet af reglerne om virksomheder etableret i andre EU-lande. Ligeledes vil små virksomheder, der har hjemsted i et tredjeland, men et fast forretningssted i Danmark fremover ikke kunne anvende SMV-reglerne.

Virkingen af det foreslåede er, at en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, vil kunne omfattes af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, når betingelserne i de foreslåede *stk. 5, nr. 1 og 2*, er opfyldt.

Det bemærkes i øvrigt, at en afgiftspligtig person desuden vil skulle opfylde betingelsen i den foreslåede § 71 k, stk. 3, som vil indeholde en generel bestemmelse om, at en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, ikke vil kunne udnytte fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande, hvis den samlede årlige omsætningstærskel i EU på 100.000 euro blev overskredet i det foregående kalenderår.

Herudover vil der gælde en række øvrige regler i relation til selve anvendelsen af fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande. Der henvises bl.a. til de foreslåede *stk. 6 og 7* samt de foreslåede §§ 71 f-71 h, som bl.a. vil indeholde regler om indholdet af en forhåndsmeddelelse og ajourføring heraf, kvartalsvis meddelelse og digital afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen.

Der vil i tillæg til ovenstående gælde en række særskilte krav i hvert enkelt EU-land, som vil skulle opfyldes for at blive omfattet af den specifikke fritagelse for små virksomheder i det pågældende EU-land, herunder betingelser om, at den årlige omsætning i EU ikke må overstige 100.000 euro, og at den samlede værdi af leveringer uden moms i det enkelte EU-land ikke overstiger den relevante tærskel for fritagelse, som måtte gælde i det pågældende EU-land. Der henvises i den forbindelse til de foreslåede *stk. 1-4*, som vil gælde for de afgiftspligtige personer, der måtte ønske at gøre brug af fritagelse for små virksomheder i Danmark, men er etableret i et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at det er en betingelse, at den afgiftspligtige person har givet forhåndsmeddelelse til Skatteforvaltningen om anvendelse af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, herunder hvilke EU-lande den afgiftspligtige agter at gøre brug af fritagelse i, jf. § 71 f.

Det foreslåede betyder, at en afgiftspligtig person etableret her i landet vil skulle give forhåndsmeddelelse til Skatteforvaltningen om anvendelse af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, jf. den foreslåede § 71 f. Det vil desuden være et krav, at der oplyses i forhåndsmeddelelsen om, hvilke EU-lande den afgiftspligtige agter at gøre brug af fritagelse i, f.eks. i Tyskland og i Sverige.

Det foreslåede vil udgøre en meddelelsespligt, som bl.a. vil skulle opfyldes forud for, at den pågældende afgiftspligtige person, der er etableret her i landet, vil kunne omfattes af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land.

Der henvises desuden til de foreslåede § 71 f og §§ 71 g og 71 h, som bl.a. foreslås at indeholde regler om det nærmere indhold af den omhandlede forhåndsmeddelelse, kvartalsvis meddelelse og digital afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen.

Det foreslåede vil udgøre den første betingelse ud af i alt to

kumulative betingelser. Betingelserne vil gælde på tværs af EU for at få adgang til særordninger for små virksomheder i andre EU-lande end den afgiftspligtiges etableringsland.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en betingelse for, at det foreslåede stk. 5, 1. pkt., vil finde anvendelse. Hvis den foreslåede betingelse ikke er overholdt, vil den afgiftspligtige person ikke kunne blive omfattet af det foreslåede stk. 5, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 2*, at den afgiftspligtige person er identificeret gennem tildeling af et individuelt registreringsnummer af Skatteforvaltningen, som indeholder suffikset "EX".

Det foreslåede betyder, at den afgiftspligtige person vil skulle identificeres gennem tildeling af et individuelt registreringsnummer, som indeholder suffikset "EX". Det individuelle registreringsnummer vil blive tildelt af Skatteforvaltningen på baggrund af oplysningerne i ovennævnte forhåndsmeddelelse.

Der henvises til det foreslåede stk. 9 om fristen for Skatteforvaltningens behandling af ovennævnte forhåndsmeddelelse og en ajourføring af en forhåndsmeddelelse (og betydningen af datoen for tildeling af det individuelle registreringsnummer eller bekræftelse af nummeret i forbindelse med en ajourføring).

Det foreslåede vil udgøre den anden betingelse ud af i alt to kumulative betingelser. Betingelserne vil gælde på tværs af EU for at få adgang til særordninger for små virksomheder i andre EU-lande end den afgiftspligtiges etableringsland.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en betingelse for, at det foreslåede stk. 5, 1. pkt., vil finde anvendelse. Hvis den foreslåede betingelse ikke er overholdt, vil den afgiftspligtige person ikke kunne blive omfattet af det foreslåede stk. 5, 1. pkt.

Såvel forhåndsmeddelelse som tildeling af registreringsnummer af Skatteforvaltningen i de foreslåede stk. 5, nr. 1 og 2, vil skulle finde sted forud for brugen af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land. Den pågældende afgiftspligtige person vil således skulle afvente Skatteforvaltningens behandling af ansøgningen om adgang til særordninger for små virksomheder i andre EU-lande (forhåndsmeddelelsen og ajourføring heraf), og at Skatteforvaltningen har truffet afgørelse om tildeling af registreringsnummeret. Der henvises til regler svarende til det foreslåede stk. 8 om anvendelsestidspunktet og det foreslåede i stk. 9 om fristen for Skatteforvaltningens behandling af bl.a. en forhåndsmeddelelse.

Det bemærkes i øvrigt, at den afgiftspligtige person vil skulle opfylde en række supplerende krav i relation til selve anvendelsen af fritagelse i andre EU-lande, jf. bl.a. de foreslåede stk. 6 og 7 samt de foreslåede §§ 71 f-71 h. Hertil kommer særskilte krav i hvert enkelt EU-land for at blive

omfattet af den specifikke fritagelse for små virksomheder i netop dette EU-land svarende til det foreslåede i stk. 1-4.

Det foreslåede i stk. 4 og 5 vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, stk. 3, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

Det foreslås i *stk. 6*, at en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, skal meddele Skatteforvaltningen om enhver ændring af de oplysninger, som tidligere er givet i henhold til stk. 5, nr. 1, ved hjælp af ajourføring af en forhåndsmeddelelse.

Det foreslåede betyder, at der indføres en oplysningspligt for en afgiftspligtig person etableret her i landet, som anvender fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, vedrørende enhver ændring af de oplysninger, som vil skulle gives i henhold til det foreslåede i stk. 5, nr. 1.

Det vil bl.a. være et krav at oplyse om, at den afgiftspligtige person agter at gøre brug af fritagelse i et eller flere yderligere EU-lande eller har besluttet at ophøre med at anvende fritagelse i et eller flere EU-lande. Der henvises til det foreslåede i § 71 f, stk. 2, som foreslås at indeholde en regel om, hvilke oplysninger, som vil skulle gives i forbindelse med en ajourføring af en forhåndsmeddelelse.

Efter det foreslåede vil den afgiftspligtiges oplysning om disse ændringer skulle ske ved hjælp af ajourføring af en forhåndsmeddelelse.

Det bemærkes, at oplysningspligten vil finde anvendelse forud for brugen af fritagelse for små virksomheder i henhold til de ændrede oplysninger. Der henvises til regler svarende til det foreslåede stk. 8 om anvendelsestidspunktet og det foreslåede i stk. 9 om fristen for Skatteforvaltningens behandling af bl.a. en ajourføring af en forhåndsmeddelelse.

Der henvises desuden til de foreslåede §§ 71 g og 71 h, som bl.a. foreslås at indeholde regler om kvartalsvis meddelelse og digital afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive indført en forpligtelse til at meddele Skatteforvaltningen om enhver ændring af de oplysninger, som tidligere er givet i henhold til det foreslåede stk. 5, nr. 1.

Det foreslåede i stk. 6 vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, stk. 4, 1. afsnit, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

Det foreslås i *stk. 7*, at en forhåndsmeddelelse om, at en afgiftspligtig person har besluttet at ophøre med at anvende fritagelse for små virksomheder i et eller flere EU-lande, hvor den afgiftspligtige ikke er etableret, vil få virkning fra den første dag i det næste kalenderkvartal efter modtagelsen af oplysninger fra den afgiftspligtige person eller, hvis sådanne oplysninger modtages i løbet af den sidste måned i et kalenderkvartal, fra den første dag i den anden måned i det næste kalenderkvartal.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat regler om den tidsmæssige virkning af en forhåndsmeddelelse om ophør.

Efter det foreslåede vil en forhåndsmeddelelse om, at en afgiftspligtig person har besluttet at ophøre med at anvende fritagelse for små virksomheder i et eller flere EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke er etableret, få virkning fra den første dag i det næste kalenderkvartal efter modtagelsen af oplysninger fra den afgiftspligtige person eller, hvis sådanne oplysninger modtages i løbet af den sidste måned i et kalenderkvartal, fra den første dag i den anden måned i det næste kalenderkvartal.

Den afgiftspligtige person vil skulle meddele oplysninger om ophør til Skatteforvaltningen i medfør af det foreslåede stk. 6.

Virkingen af det foreslåede er, at der indføres en bestemmelse om den tidsmæssige virkning af en forhåndsmeddelelse om ophør.

Det foreslåede i stk. 7 vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, stk. 4, 2. afsnit, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

Det foreslås i *stk. 8*, at en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land og opfylder betingelserne i stk. 4, er omfattet af fritagelse i stk. 1 og 2 fra datoen for etableringslandets meddelelse om det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person eller ved en ajourføring af en forhåndsmeddelelse fra datoen for etableringslandets bekræftelse af nummeret over for den afgiftspligtige person som følge af dennes ajourføring.

Det foreslåede betyder, at der vil skulle indføres en bestemmelse om, hvornår en afgiftspligtig person, der er etableret i andet EU-land, vil kunne anses for at være omfattet af fritagelse i de foreslåede stk. 1 og 2.

Efter det foreslåede vil en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land og opfylder betingelserne i det foreslåede stk. 4, være omfattet af de foreslåede stk. 1 og 2 fra datoen for etableringslandets meddelelse om det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person, eller ved en ajourføring af en forhåndsmeddelelse fra datoen for etableringslandets bekræftelse af nummeret over for den afgiftspligtige person som følge af dennes ajourføring.

Anvendelsestidspunktet og ikrafttræden af de foreslåede stk. 1 og 2 vil således blive i henhold til etableringslandets meddelelse af registreringsnummeret eller bekræftelse af en ajourføring over for den afgiftspligtige.

Etableringslandet vil som udgangspunkt skulle meddele dette senest 35 hverdage efter modtagelse af en forhåndsmeddelelse eller en ajourføring af en forhåndsmeddelelse. Der henvises til SMV-direktivets artikel 284, stk. 5.

Virkingen af det foreslåede er, at der vil blive indført en bestemmelse om tidspunktet for, hvornår en afgiftspligtig vil

kunne anses for at være omfattet af fritagelse i de foreslåede stk. 1 og 2.

Det foreslåede i stk. 8 vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, stk. 5, 1. afsnit, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

Det foreslås i *stk. 9, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen senest 35 hverdage efter modtagelsen af en forhåndsmeddelelse i henhold til stk. 5, nr. 1, eller en ajourføring af en forhåndsmeddelelse i henhold til stk. 6 skal meddele det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person eller bekræfte ajourføringen af nummeret for at give adgang til fritagelse for små virksomheder.

Det foreslåede betyder, at der vil blive indført en bestemmelse om Skatteforvaltningens sagsbehandlingstid i relation til modtagelse af en forhåndsmeddelelse i henhold til det foreslåede stk. 5, nr. 1, eller en ajourføring af en forhåndsmeddelelse i henhold til det foreslåede stk. 6.

Efter det foreslåede vil Skatteforvaltningen senest 35 hverdage efter modtagelse af en forhåndsmeddelelse eller ajourføring heraf skulle meddele det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person eller bekræfte ajourføringen af nummeret.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede undtagelse i 2. pkt. om behov for yderligere kontrol af hensyn til at forebygge momssvig eller momsunddragelse.

Det bemærkes, at datoen for Skatteforvaltningens meddelelse af det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person eller bekræftelse af ajourføringen af nummeret har betydning for, hvornår den afgiftspligtige person vil kunne opnå fritagelse for små virksomheder i et EU-land, hvor den afgiftspligtige ikke er etableret. Den relevante fritagelse for små virksomheder i et EU-land, hvor den afgiftspligtige ikke er etableret, vil således finde anvendelse fra den nævnte dato. Der henvises til SMV-direktivets artikel 284, stk. 5.

Virkingen af det foreslåede er, at der indføres en bestemmelse om Skatteforvaltningens sagsbehandlingstid i relation til behandlingen af en forhåndsmeddelelse eller en ajourføring heraf. Efter det foreslåede vil Skatteforvaltningen senest 35 hverdage efter modtagelsen heraf skulle meddele det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person eller bekræfte ajourføringen af nummeret.

Det foreslås i *stk. 9, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen kan forlænge fristen i det foreslåede 1. pkt., hvis Skatteforvaltningen vurderer, at det er nødvendigt at foretage yderligere kontrol af hensyn til at forebygge momssvig eller momsunddragelse.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne forlænge sagsbehandlingsfristen på 35 hverdage i det foreslåede 1. pkt., hvis Skatteforvaltningen vurderer, at det er

nødvendigt at foretage yderligere kontrol af hensyn til at forebygge momssvig eller momsunddragelse.

Vurderingen af, om der er behov for at foretage yderligere kontrol af hensyn til at forebygge momssvig eller momsunddragelse vil blive foretaget af Skatteforvaltningen ud fra de foreliggende oplysninger. Det foreslåede udgør en undtagelse til det foreslåede i 1. pkt.

Såfremt sagsbehandlingsfristen forlænges i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil den omhandlede afgiftspligtige person blive orienteret herom af Skatteforvaltningen.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive indført en undtagelse til den foreslåede sagsbehandlingstid på 35 hverdage i det foreslåede i 1. pkt., som indebærer, at Skatteforvaltningen vil kunne forlænge den nævnte frist i visse særlige tilfælde, hvor Skatteforvaltningen vurderer, at det er nødvendigt at foretage yderligere kontrol af hensyn til at forebygge momssvig eller momsunddragelse.

Det foreslåede i stk. 9 vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, stk. 5, 2. afsnit, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

(Til § 71 f)

Det foreslås i § 71 f, stk. 1, 1. pkt., at en forhåndsmeddelelse efter § 71 e, stk. 5, nr. 1 skal indeholde oplysningerne i stk. 1, nr. 1-4.

Virkningen af det foreslåede er, at det vil blive fastlagt, hvilke oplysninger den omhandlede forhåndsmeddelelse i det foreslåede § 71 e, stk. 5, nr. 1, vil skulle indeholde.

I *stk. 1, nr. 1*, foreslås det, at forhåndsmeddelelsen i § 71 e, stk. 5, nr. 1, skal indeholde oplysning om den afgiftspligtige persons navn, identifikationsoplysninger, virksomhedsaktivitet, juridisk form og adresse. Ved den afgiftspligtiges identifikationsoplysninger vil skulle forstås sædvanlige identifikationsoplysninger, der kan medvirke til at identificere den pågældende afgiftspligtige person i forbindelse med den omhandlede meddelelse, herunder telefonnummer og mailadresse.

Virkningen af det foreslåede er, at de nævnte oplysninger vedrørende den afgiftspligtige person vil skulle indgå i den omhandlede forhåndsmeddelelse, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

I *stk. 1, nr. 2*, foreslås det, at forhåndsmeddelelsen i § 71 e, stk. 5, nr. 1, skal indeholde oplysning om det eller de EU-lande, hvor den afgiftspligtige person vil gøre brug af fritagelse for små virksomheder.

Virkningen af det foreslåede er, at de nævnte oplysninger vedrørende den afgiftspligtige person vil skulle indgå i den omhandlede forhåndsmeddelelse, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

I *stk. 1, nr. 3*, foreslås det, at forhåndsmeddelelsen i § 71 e,

stk. 5, nr. 1, skal indeholde oplysning om den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser foretaget i det EU-land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, og i hvert af de andre EU-lande i løbet af det foregående kalenderår eller, for så vidt angår de EU-lande, som anvender en karenperiode på 2 kalenderår, de 2 foregående kalenderår.

Det foreslåede betyder, at forhåndsmeddelelsen vil skulle indeholde oplysningen om den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser foretaget i etableringslandet, og den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser foretaget i hvert af de andre EU-lande i løbet af det foregående kalenderår eller, for så vidt angår de EU-lande, som anvender en karenperiode på 2 kalenderår, de 2 foregående kalenderår.

Det bemærkes, at EU-landene vil skulle indføre en karenperiode på 1 eller 2 kalenderår for en afgiftspligtig person, som overskred en tærskel for fritagelse fastsat i medfør af direktivets artikel 284, stk. 1, i det foregående kalenderår.

Dette har direkte betydning for, hvilke oplysninger, der vil skulle gives i medfør af bestemmelsen, da afgørelsen af, om der vil skulle angives oplysninger om henholdsvis 1 eller 2 foregående kalenderår, afhænger af, om det pågældende EU-land i medfør af SMV-direktivets artikel 288 a har valgt at indføre en karenperiode på 1 eller 2 kalenderår. For karenperioden i Danmark henvises til det foreslåede § 71 k, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede §§ 71 h og 71 j, som bl.a. vil indeholde nærmere regler om indholdet af de nævnte værdier, valuta og meddelelsesformen. Der henvises desuden til den foreslåede § 71 i, som bl.a. vil indebære, at Skatteforvaltningen vil skulle iagttage visse kontrolbeføjelser og handlepligter i forhold til de oplysninger, der er modtaget i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, herunder via den foreslåede § 71 g.

Virkningen af det foreslåede er, at de nævnte oplysninger vedrørende den afgiftspligtige person vil skulle indgå i den omhandlede forhåndsmeddelelse, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

I *stk. 1, nr. 4*, foreslås det, at forhåndsmeddelelsen i § 71 e, stk. 5, nr. 1, skal indeholde oplysning om den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser foretaget i det EU-land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, og i hvert af de andre EU-lande i løbet af det indeværende kalenderår forud for meddelelsen.

Det foreslåede betyder, at forhåndsmeddelelsen vil skulle indeholde oplysninger om den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser foretaget i det EU-land, hvor den afgiftspligtige er etableret, og i hvert af de andre EU-lande i løbet af det indeværende kalenderår forud for meddelelsen.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede §§ 71 h og 71 j, som bl.a. vil indeholde nærmere regler om indholdet af de nævnte værdier, valuta og meddelelsesformen. Der henvises desuden til den foreslåede § 71 i, som bl.a. vil indebære,

at Skatteforvaltningen vil skulle iagttage visse handlepligter og kontrolbeføjelser i forhold til de oplysninger, der er modtaget i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, herunder via den foreslåede § 71 g.

Virkningen af det foreslåede er, at de nævnte oplysninger vedrørende den afgiftspligtige person vil skulle indgå i den omhandlede forhåndsmeddelelse.

I medfør af det foreslåede i stk. 1 vil de nævnte oplysninger i de foreslåede nr. 1-4 skulle indgå i den omhandlede forhåndsmeddelelse i det foreslåede § 71 e, stk. 5, nr. 1.

I *stk. 2, 1. pkt.*, foreslås det, at meddeler en afgiftspligtig person i overensstemmelse med § 71 e, stk. 6, Skatteforvaltningen om, at vedkommende vil gøre brug af fritagelse for små virksomheder i et eller flere andre EU-lande end dem, der er anført i forhåndsmeddelelsen, er denne person ikke forpligtet til at afgive de i det foreslåede stk. 1 omhandlede oplysninger, hvis disse oplysninger allerede er indeholdt i tidligere meddelelser i henhold til § 71 g.

Det foreslåede betyder, at der vil skulle indføres en specifik bestemmelse om den oplysningspligt, som vil gælde for det særlige tilfælde, hvor en afgiftspligtig person i henhold til det foreslåede § 71 e, stk. 6, meddeler Skatteforvaltningen om, at vedkommende vil gøre brug af fritagelse for små virksomheder i et eller flere andre EU-lande end dem, der er anført i forhåndsmeddelelsen.

Efter det foreslåede er en afgiftspligtig person ikke forpligtet til at afgive de i det foreslåede stk. 1 omhandlede oplysninger til Skatteforvaltningen på ny, hvis disse oplysninger allerede er indeholdt i tidligere meddelelser i henhold til den foreslåede § 71 g.

Det vil således være en betingelse, at disse oplysninger allerede er indeholdt i tidligere meddelelser i henhold til den foreslåede § 71 g om kvartalsvis meddelelse.

Hvis betingelsen ikke er opfyldt, vil den afgiftspligtige være forpligtet til at afgive de eventuelle oplysninger, som ikke er givet til Skatteforvaltningen i forbindelse med den nævnte kvartalsvise meddelelse. Der henvises til den foreslåede § 71 g, som vil indeholde en kvartalsvis meddelelsespligt for den omhandlede gruppe af afgiftspligtige personer.

Virkningen af det foreslåede vil være, at der vil blive indført en specifik regel, som fastsætter hvilke oplysninger en afgiftspligtig person vil skulle afgive til Skatteforvaltningen i forbindelse med en ajourføring af en forhåndsmeddelelse i overensstemmelse med den foreslåede § 71 e, stk. 6.

Der henvises til undtagelsen i det foreslåede 2. pkt. Der henvises desuden til det foreslåede § 71 i, som bl.a. vil indebære, at Skatteforvaltningen vil skulle iagttage visse generelle handlepligter og kontrolbeføjelser i forhold til de oplysninger, der er modtaget i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, herunder via den foreslåede § 71 g.

I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at meddelelsen i 1. pkt. skal indeholde det individuelle registreringsnummer omhandlet i § 71 e, stk. 5, nr. 2.

Der vil være tale om en undtagelse til det foreslåede i 1. pkt. Formålet med det foreslåede er at kunne identificere den afgiftspligtige person i forbindelse med den omhandlede meddelelse.

Virkningen af det foreslåede er, at den i det foreslåede 1. pkt. omhandlede meddelelse ved en ajourføring af en forhåndsmeddelelse vil skulle indeholde det individuelle registreringsnummer omhandlet i det foreslåede § 71 e, stk. 5, nr. 2.

Det foreslåede i § 71 f vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284 a i momssystemdirektivet, i dansk ret.

(Til § 71 g)

Det foreslås i § 71 g, *stk. 1, 1. pkt.*, at en afgiftspligtig person etableret her i landet, der i henhold til § 71 e, stk. 5 og 6, gør brug af fritagelse for små virksomheder i et EU-land, hvor denne afgiftspligtige person ikke er etableret, for hvert kalenderkvartal skal afgive de omhandlede oplysninger i stk. 1, nr. 1-3, til Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at den pågældende afgiftspligtige person vil skulle iagttage en kvartalsvis meddelelsespligt her i landet. Denne pligt vil indebære, at de omhandlede oplysninger i det foreslåede stk. 1, nr. 1-3, for hvert kalenderkvartal vil skulle afgives til Skatteforvaltningen.

Formålet med det foreslåede er, at Skatteforvaltningen sættes i stand til at kunne kontrollere, om betingelserne for fritagelse for små virksomheder er overholdt, herunder relevante tærskler for fritagelse og omsætningskrav. Der henvises til de foreslåede § 71 e, stk. 1 og 2, og § 71 k, stk. 3.

Der henvises desuden til de foreslåede §§ 71 h og 71 j, som bl.a. vil indeholde nærmere regler om indholdet af de omhandlede oplysninger i det foreslåede stk. 1, herunder omregning af valuta og digital afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 71 i, som bl.a. vil indebære, at Skatteforvaltningen vil skulle iagttage visse generelle handlepligter og kontrolbeføjelser i forhold til de oplysninger, der er modtaget i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6. I medfør af § 71 i vil der bl.a. skulle ske en tilpasning af de oplysninger, der tidligere er modtaget ved en forhåndsmeddelelse eller ajourføring heraf, som følge af en meddelelse i medfør af den foreslåede § 71 g om kvartalsvis meddelelse og meddelelse ved overskridelse af den årlige omsætningstærskel i EU omhandlet i det foreslåede § 71 k, stk. 3, 1. pkt.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive indført en kvartalsvis meddelelsespligt for en afgiftspligtig person

etableret her i landet, der gør brug af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, til at afgive visse oplysninger til Skatteforvaltningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at en afgiftspligtig person skal oplyse det individuelle registreringsnummer, jf. § 71 e, stk. 5, nr. 2, til Skatteforvaltningen.

Formålet med det foreslåede er at kunne identificere den afgiftspligtige person i forbindelse med den omhandlede meddelelse til Skatteforvaltningen.

Virkingen af det foreslåede er, at de nævnte oplysninger vil skulle indgå i den foreslåede kvartalsvise meddelelse til Skatteforvaltningen, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at en afgiftspligtig person skal oplyse den samlede værdi af de leveringer af varer og ydelser, der er foretaget i løbet af kalenderkvartalet i det EU-land, hvor den afgiftspligtige er etableret, eller oplyse, hvis der ikke er foretaget leveringer, til Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at den pågældende afgiftspligtige i det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil skulle oplyse den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser, hvor den afgiftspligtige er etableret. Hvis der er ikke foretaget nogen leveringer, vil dette også skulle oplyses. Der vil således også gælde en handlepligt for det tilfælde, hvor der ikke er foretaget nogen leveringer. Meddelelsen vil skulle gives til Skatteforvaltningen.

Der henvises til de foreslåede §§ 71 h-71 j, som bl.a. vil indeholde nærmere regler om indholdet af de nævnte værdier, valuta og digital afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen og om konsekvenser af afgivne oplysninger.

Virkingen af det foreslåede er, at de omhandlede oplysninger vil skulle indgå i den foreslåede kvartalsvise meddelelse til Skatteforvaltningen, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at en afgiftspligtig person skal oplyse den samlede værdi af de leveringer af varer og ydelser, der er foretaget i løbet af kalenderkvartalet i hvert EU-land, bortset fra det EU-land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, eller oplyse, hvis der ikke er foretaget leveringer, til Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at den pågældende afgiftspligtige i det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil skulle oplyse den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser, hvor den afgiftspligtige ikke er etableret. Hvis der er ikke foretaget nogen leveringer, vil dette også skulle oplyses. Der vil således også gælde en handlepligt for det tilfælde, hvor der ikke er foretaget nogen leveringer. Meddelelsen vil skulle gives til Skatteforvaltningen.

Oplysninger vil skulle indgives til Skatteforvaltningen, som bl.a. vil gøre de relevante oplysninger tilgængelige for de relevante myndigheder i andre EU-lande.

Der henvises til de foreslåede §§ 71 h-71 j, som bl.a. vil in-

deholde nærmere regler om indholdet af de nævnte værdier, valuta og digital afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen og om konsekvenser af afgivne oplysninger.

Virkingen af det foreslåede er, at de nævnte oplysninger vil skulle indgå i den foreslåede kvartalsvise meddelelse til Skatteforvaltningen, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at den afgiftspligtige person skal meddele de i det foreslåede stk. 1 omhandlede oplysninger inden for 1 måned fra kalenderkvartalets udgang.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat en frist for afgivelse af de i det foreslåede stk. 1 omhandlede oplysninger. I medfør af det foreslåede vil den pågældende afgiftspligtige person skulle afgive de nævnte oplysninger inden for 1 måned fra kalenderkvartalets udgang.

Virkingen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en frist for afgivelse af den kvartalsvise meddelelse i medfør af det foreslåede stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at er den årlige omsætningstærskel i EU omhandlet i § 71 k, stk. 3, 1. pkt., overskredet, skal den afgiftspligtige person meddele Skatteforvaltningen herom inden for 15 hverdage efter overskridelsen.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat en specifik meddelelsespligt, som vil gælde i det tilfælde, at den årlige omsætningstærskel i EU omhandlet i det foreslåede § 71 k, stk. 3, 1. pkt., er overskredet.

Opstår denne situation, vil den pågældende afgiftspligtige person skulle meddele Skatteforvaltningen herom. Det vil påhvile den afgiftspligtige person at meddele Skatteforvaltningen herom inden for 15 hverdage efter overskridelsen.

Der henvises til de foreslåede §§ 71 h-71 j, som bl.a. vil indeholde nærmere regler om indholdet af de nævnte værdier, valuta og digital afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen og om konsekvenser af afgivne oplysninger.

Virkingen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en specifik meddelelsespligt for den pågældende afgiftspligtige, som overskrider den foreslåede omsætningsgrænse i EU i det foreslåede § 71 k, stk. 3, 1. pkt., og der vil blive fastsat en frist for den foreslåede meddelelse.

Det foreslås i *2. pkt.*, at den afgiftspligtige person samtidig skal oplyse værdien af de i stk. 1, nr. 2 og 3, omhandlede leveringer, der er foretaget fra begyndelsen af det indeværende kalenderkvartal indtil den dato, hvor den årlige omsætningstærskel i EU blev overskredet.

Det foreslåede betyder, at den foreslåede meddelelsespligt i 1. pkt. vil blive suppleret af en pligt til at oplyse værdien af de i de foreslåede stk. 1, nr. 2 og 3, omhandlede leveringer, der er foretaget fra begyndelsen af det indeværende kalenderkvartal indtil den dato, hvor den årlige omsætningstærskel i EU blev overskredet.

Efter det foreslåede vil den supplerende oplysning skulle gives samtidig med, at den pågældende afgiftspligtige person meddeler Skatteforvaltningen om tærskeloverskridelse i medfør af det foreslåede 1. pkt. Det foreslåede betyder desuden, at afgivelsen af de nævnte oplysninger også vil skulle ske inden for fristen på de 15 hverdage, som i det foreslåede 1. pkt.

Der henvises til det foreslåede § 71 h, stk. 3, som vil indeholde nærmere regler om digital afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen.

Virksomheden af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en meddelelsespligt for den pågældende afgiftspligtige person til at oplyse værdien af de i stk. 1, nr. 2 og 3, omhandlede leveringer. Oplysningen herom vil skulle gives samtidig med, at den afgiftspligtige person meddeler Skatteforvaltningen om overskridelsen af den årlige omsætning i EU i medfør af det foreslåede stk. 1, og senest inden for fristen for fristen på de 15 hverdage i det foreslåede 1. pkt.

Det foreslåede i § 71 g vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284 b i momsstyremdirektivet, i dansk ret.

(Til § 71 h)

Det foreslås i § 71 h, stk. 1, 1. pkt., at for § 71 f, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3, gælder det, som vil blive fastsat i stk. 1, nr. 1-3.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat supplerende regler for de foreslåede § 71 f, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3.

De supplerende regler vil blive fastsat i de foreslåede stk. 1, nr. 1-3, som bl.a. vil indeholde nærmere regler om indholdet af værdierne, valuta og meddelelsesformen.

I stk. 1, nr. 1, foreslås, at værdierne skal bestå af de beløb, der er anført i § 71 j.

Det foreslåede betyder, at værdierne, der fremgår af de foreslåede § 71 f, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3, vil skulle bestå af de beløb, der er anført i det foreslåede § 71 j.

Efter det foreslåede vil det således være et krav, at værdierne, som vil skulle angives i en forhåndsmeddelelse og den kvartalsvise meddelelse efter de foreslåede § 71 f, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3, vil skulle bestå af de beløb, der er anført i det foreslåede § 71 j.

Der henvises til det foreslåede § 71 j, som vil indeholde en nærmere definition af, hvad den årlige omsætning, der vil skulle benyttes som grundlag for anvendelse af de i § 71 e, stk. 1 og 2, omhandlede fritagelser, vil bestå af.

Virksomheden af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler, der fastsætter, hvad værdierne af de beløb, der fremgår af de foreslåede § 71 f, stk. 1, nr. 3 og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3, vil

skulle bestå af. Værdierne vil bestå af de beløb, der er anført i det foreslåede § 71 j.

Det foreslås i nr. 2, at værdierne skal angives i danske kroner.

Det foreslåede betyder, at værdierne, der fremgår af de foreslåede § 71 f, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3, vil skulle angives i danske kroner.

Der henvises i øvrigt til det foreslåede stk. 2 om omregning af leveringer foretaget i andre valutaer end danske kroner.

Virksomheden af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en regel om anvendelse af en bestemt valuta i form af danske kroner i relation til de foreslåede § 71 f, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3.

Det foreslås i nr. 3, at den afgiftspligtige person særskilt vil skulle oplyse den samlede værdi af leveringer af varer og/eller ydelser for hver momsfrigørelsestærskel, der finder anvendelse i det pågældende EU-land.

Det foreslåede betyder, at den afgiftspligtige person vil skulle oplyse den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser for hver momsfrigørelsestærskel, der finder anvendelse i det pågældende EU-land.

Efter det foreslåede vil den afgiftspligtige person således skulle oplyse de omhandlede samlede værdier særskilt ud fra hver momsfrigørelsestærskel, der finder anvendelse i det pågældende EU-land.

Ved den foreslåede oplysningsform vil det være muligt for de relevante myndigheder at fastslå, om en given tærskel er overskredet.

Virksomheden af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler om oplysningsformen i relation til de foreslåede § 71 f, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3.

Det foreslås i stk. 2, at er leveringerne foretaget i andre valutaer end danske kroner, skal den afgiftspligtige person med henblik på omregning, jf. stk. 1, nr. 2, anvende den valutakurs fra Den Europæiske Centralbank, der var gældende på den første dag i kalenderåret eller, hvis der ikke har været en offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat regler om valg af valutakurs med henblik på omregning, jf. det foreslåede stk. 1, nr. 2, hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer end danske kroner.

Efter det foreslåede vil den afgiftspligtige person skulle anvende den valutakurs fra Den Europæiske Centralbank, der var gældende på den første dag i kalenderåret. Hvis der ikke har været en offentliggørelse den dag, vil den afgiftspligtige person skulle anvende næste offentliggørelsesdag i det pågældende kalenderår.

Omregningen til danske kroner vil således skulle foretages

ved anvendelse af den valutakurs, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort på den første dag i kalenderåret eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, på den næste offentliggørelsesdag.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler om omregning til danske kroner, jf. det foreslåede stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet, skal afgive de i § 71 e, stk. 5 og 6, og § 71 g, stk. 1 og 3, omhandlede oplysninger digitalt til Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet, vil skulle afgive de omhandlede oplysninger i de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, og § 71 g, stk. 1 og 3, digitalt til Skatteforvaltningen. De afgiftspligtige personer vil skulle anvende den it-løsning, som Skatteforvaltningen stiller til rådighed til brug for ordningen, når de skal afgive de omhandlede oplysninger.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler om digital afgivelse af de omhandlede oplysninger i de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, og § 71 g, stk. 1 og 3, til Skatteforvaltningen.

Det foreslåede i § 71 h vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284 c i momssystemdirektivet, i dansk ret.

(Til § 71 i)

Det foreslås i § 71 i, *stk. 1, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen straks skal enten deaktivere registreringsnummeret omhandlet i § 71 e, stk. 5, nr. 2, eller, hvis den afgiftspligtige person fortsat gør brug af fritagelse for små virksomheder i et eller flere EU-lande, tilpasse de oplysninger, der er modtaget i medfør af § 71 e, stk. 5 og 6, for så vidt angår det berørte EU-land eller de berørte EU-lande i de tilfælde, som er omhandlet i stk. 1, nr. 1-4.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen i enhver henseende vil være forpligtet til enten at deaktivere registreringsnummeret omhandlet i det foreslåede § 71 e, stk. 5, nr. 2, eller hvis den afgiftspligtige fortsat gør brug af fritagelse for små virksomheder i et eller flere EU-lande, tilpasse de oplysninger, der er modtaget i en forhåndsmeddelelse eller ajourføring af en forhåndsmeddelelse i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6 i de tilfælde, som vil være omhandlet i de foreslåede stk. 1, nr. 1-4. Skatteforvaltningens forpligtelse til at tilpasse oplysninger vil gælde i forhold til det berørte EU-land eller de berørte EU-lande.

Det foreslåede vil bl.a. gælde i forhold til de oplysninger, der modtages eller tidligere er modtaget i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6. Det betyder, at det foreslåede bl.a. vil finde anvendelse, når Skatteforvaltningen modtager oplysninger i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6. Det foreslåede vil desuden gælde, når der eksempelvis modtages

en meddelelse fra den afgiftspligtige person i medfør af den foreslåede § 71 g om kvartalsvis meddelelse og meddelelse ved overskridelse af den årlige omsætningstærskel i EU omhandlet i det foreslåede § 71 k, stk. 3, 1. pkt.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat visse generelle handlepligter og kontrolbeføjelser for Skatteforvaltningen over for afgiftspligtige personer etableret her i landet, som indbefatter, at der i visse tilfælde vil skulle ske deaktivering af registreringsnummeret omhandlet i det foreslåede § 71 e, stk. 5, nr. 2, og i visse tilfælde vil skulle ske tilpasning af de oplysninger, der er modtaget i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6. Disse handlepligter og kontrolbeføjelser vil gælde i de tilfælde, som er omhandlet i de foreslåede stk. 1, nr. 1-4.

Der henvises til de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, som vil indeholde regler om forhåndsmeddelelsen og ajourføring af en forhåndsmeddelelse. Der henvises desuden til den foreslåede § 71 g, som bl.a. vil indeholde regler om kvartalsvis meddelelse og meddelelse ved overskridelse af den årlige omsætningstærskel i EU.

I *stk. 1, nr. 1*, foreslås det, at Skatteforvaltningens pligter efter stk. 1, 1. pkt., finder anvendelse, når den samlede værdi af leveringer oplyst af den afgiftspligtige person overstiger det i § 71 k, stk. 3, omhandlede beløb.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningens handlepligter og kontrolbeføjelser efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil finde anvendelse, når den samlede værdi af leveringer oplyst af den afgiftspligtige person, f.eks. i medfør af den foreslåede § 71 g, overstiger tærsklen for den årlige omsætning i EU på 100.000 euro, jf. det omhandlede beløb i det foreslåede § 71 k, stk. 3.

Hvis de afgivne oplysninger fra den afgiftspligtige person viser, at den pågældendes samlede værdi af leveringer overstiger tærsklen for den årlige omsætning i EU på 100.000 euro, er det vurderingen, at Skatteforvaltningen i henhold til det foreslåede stk. 1, 1. pkt., straks vil skulle deaktivere registreringsnummeret omhandlet i det foreslåede § 71 e, stk. 5, nr. 2, for den pågældende afgiftspligtige person, da der er tale om et overskridelse af et generelt krav i alle EU-lande for at få adgang til fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande end etableringslandet. Der henvises til SMV-direktivets artikel 288 a, stk. 2, og det foreslåede § 71 k, stk. 3.

Virkningen af det foreslåede er, at Skatteforvaltningens handlepligter og kontrolbeføjelser efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil finde anvendelse i det omhandlede tilfælde.

I *stk. 1, nr. 2*, foreslås det, at Skatteforvaltningens pligter efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil finde anvendelse, når det EU-land, der indrømmer fritagelsen, har meddelt, at den afgiftspligtige person ikke er omfattet af fritagelsen, eller fritagelsen ikke længere finder anvendelse i det pågældende EU-land.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningens handlepligter og kontrolbeføjelser efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., finder anvendelse, når det EU-land, der indrømmer fritagelsen, har meddelt, at den afgiftspligtige person ikke er omfattet af fritagelsen, eller fritagelsen ikke længere finder anvendelse i det pågældende EU-land.

Efter det foreslåede vil meddelelsen om, at den afgiftspligtige ikke er omfattet af fritagelsen, eller fritagelsen ikke længere finder anvendelse i det pågældende EU-land, skulle komme fra det EU-land, der indrømmer fritagelsen.

I det omhandlede tilfælde er det vurderingen, at Skatteforvaltningen i henhold til det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil være forpligtet til straks at tilpasse de oplysninger, der er modtaget i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, for så vidt angår det berørte EU-land.

Virkningen af det foreslåede er, at Skatteforvaltningens handlepligter og kontrolbeføjelser efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil finde anvendelse i de omhandlede tilfælde.

I *stk. 1, nr. 3*, foreslås det, at Skatteforvaltningens pligter efter stk. 1, 1. pkt., finder anvendelse, når den afgiftspligtige person har meddelt, at den har besluttet at ophøre med at anvende fritagelsen.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningens handlepligter og kontrolbeføjelser efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil finde anvendelse, når den afgiftspligtige har meddelt, at den har besluttet at ophøre med at anvende fritagelsen.

Efter det foreslåede vil meddelelsen om, at den afgiftspligtige har besluttet at ophøre med at anvende fritagelsen, skulle komme fra den pågældende afgiftspligtige selv.

I det omhandlede tilfælde er det vurderingen, at Skatteforvaltningen i henhold til det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil være forpligtet til straks at tilpasse de oplysninger, der er modtaget i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, for så vidt angår det berørte EU-land.

Virkningen af det foreslåede er, at Skatteforvaltningens handlepligter og kontrolbeføjelser efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil finde anvendelse i det omhandlede tilfælde.

I *stk. 1, nr. 4*, foreslås det, at Skatteforvaltningens pligter efter stk. 1, 1. pkt., finder anvendelse, når den afgiftspligtige person har meddelt, eller det på anden måde kan lægges til grund, at dens virksomhed er ophørt.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningens handlepligter og kontrolbeføjelser efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil finde anvendelse, når den afgiftspligtige har meddelt, eller det kan på anden måde lægges til grund, at dens virksomhed er ophørt.

Efter det foreslåede vil det være en betingelse, at den pågældende afgiftspligtige person har meddelt, at dens virksomhed er ophørt, eller det på anden måde kan lægges til grund, at dette er tilfældet.

Hvad angår førstnævnte tilfælde vil det bero på en meddelelse fra den pågældende afgiftspligtige person om, at dens virksomhed er ophørt.

Sidstnævnte tilfælde vil derimod bero på et skøn af de foreliggende omstændigheder, førend Skatteforvaltningen vil kunne lægge til grund, at den afgiftspligtige persons virksomhed er ophørt i denne sammenhæng. Det vil f.eks. indebære en vurdering af den afgiftspligtiges adfærd, tilkendegivelser og eventuelle undladelser, herunder om der reageres på henvendelser fra Skatteforvaltningen, om skatte-lovgivningen overholdes f.eks. på momsområdet, eller den pågældende afgiftspligtige har afmeldt sin virksomhed i CVR-registret.

Hvis Skatteforvaltningen kommer frem til, at betingelsen i det omhandlede tilfælde måtte være opfyldt, vil Skatteforvaltningen være forpligtet til enten straks at deaktivere registreringsnummeret omhandlet i den foreslåede § 71 e, stk. 5, nr. 2, eller at tilpasse de oplysninger, der er modtaget i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, for så vidt angår det berørte EU-land eller de berørte EU-lande, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

Virkningen af det foreslåede er, at Skatteforvaltningens handlepligter og kontrolbeføjelser efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., vil finde anvendelse i de omhandlede tilfælde.

Det foreslåede i § 71 i vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284 e i momssystemdirektivet, i dansk ret.

(Til § 71 j)

I § 71 j, *stk. 1, 1. pkt.*, foreslås det, at den årlige omsætning, jf. § 71 b, der benyttes som grundlag for anvendelse af de i § 71 e, stk. 1 og 2, omhandlede fritagelser, består af de beløb uden moms, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-5, jf. dog stk. 2.

Det foreslåede betyder, at den årlige omsætning, jf. den foreslåede § 71 b, der vil skulle benyttes som grundlag for anvendelse af de i de foreslåede § 71 e, stk. 1 og 2, omhandlede fritagelser vil skulle bestå af de beløb uden moms, der er nævnt i de foreslåede stk. 1, nr. 1-5, jf. dog det foreslåede stk. 2.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler om sammensætningen af de beløb, der indgår i den årlige omsætning, jf. den foreslåede § 71 b, der vil skulle benyttes som grundlag for anvendelse af fritagelser i de foreslåede § 71 e, stk. 1 og 2. Det foreslåede stk. 2 vil indeholde en indskrænkning heraf.

Der henvises til den foreslåede § 71 b om den tidsmæssige og geografiske forståelse af begreberne »årlig omsætning her i landet« og »årlig omsætning i EU«, som vil skulle forstås i sammenhæng med det foreslåede i § 71 j.

I *stk. 1, nr. 1*, foreslås det, at den omhandlede omsætning i § 71 b består af beløbet for leveringer af varer og ydelser, i

det omfang de ville blive pålagt afgift, hvis de blev leveret af en afgiftspligtig person, der ikke er fritaget.

Virkningen af det foreslåede er, at den omhandlede omsætning i den foreslåede § 71 b bl.a. vil skulle bestå af det omhandlede beløb, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

I *stk. 1, nr. 2*, foreslås det, at den omhandlede omsætning i § 71 b består af beløbet for transaktioner, som i henhold til § 34, stk. 1, nr. 18, er fritaget for moms eller er fritaget efter § 13, stk. 1, nr. 15, med ret til fradrag efter § 37, stk. 8.

Virkningen af det foreslåede er, at den omhandlede omsætning i den foreslåede § 71 b bl.a. vil skulle bestå af det omhandlede beløb, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

I *stk. 1, nr. 3*, foreslås det, at den omhandlede omsætning i § 71 b består af beløbet for de transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til § 34, stk. 1, nr. 5-17, samt § 45, stk. 2, 4-6 og 14.

Virkningen af det foreslåede er, at den omhandlede omsætning i den foreslåede § 71 b bl.a. vil skulle bestå af det omhandlede beløb, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

I *stk. 1, nr. 4*, foreslås det, at den omhandlede omsætning i § 71 b består af beløbet for de transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til § 34, stk. 1, nr. 1-4, hvis en af de i § 34, stk. 1, nr. 1-4, fastsatte fritagelser finder anvendelse.

Virkningen af det foreslåede er, at den omhandlede omsætning i den foreslåede § 71 b bl.a. vil skulle bestå af det omhandlede beløb, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

I *stk. 1, nr. 5*, foreslås det, at den omhandlede omsætning i § 71 b består af beløbet for transaktioner vedrørende fast ejendom, for de i § 13 stk. 1, nr. 11, omhandlede finansielle transaktioner og for forsikrings- og genforsikringsydelse, medmindre disse transaktioner har karakter af bitransaktioner.

Virkningen af det foreslåede er, at den omhandlede omsætning i den foreslåede § 71 b bl.a. vil skulle bestå af det omhandlede beløb, jf. det foreslåede stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at overdragelse af en afgiftspligtig persons materielle eller immaterielle investeringsaktiver ikke tages i betragtning ved beregning af den i stk. 1 omhandlede årlige omsætning.

Det foreslåede betyder, at overdragelse af en afgiftspligtig persons materielle eller immaterielle investeringsaktiver ikke vil skulle tages i betragtning ved beregning af den i det foreslåede stk. 1 omhandlede omsætning.

Det foreslåede vil udgøre en indskrænkning af den omhandlede omsætning, da de omhandlede aktiver ikke vil skulle tages i betragtning ved opgørelsen heraf.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en regel om, at den nævnte type af transaktion ikke vil skulle

tages i betragtning ved beregning af den i det foreslåede stk. 1 omhandlede årlige omsætning i den foreslåede § 71 b.

Det foreslåede i § 71 j vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 288 i momssystemdirektivet, og artikel 2 i ændringsdirektivet, i dansk ret.

(Til § 71 k)

Det foreslås i § 71 k, *stk. 1, 1. pkt.*, at en afgiftspligtig person etableret her i landet eller i et andet EU-land ikke kan anvende fritagelsen efter § 71 e, stk. 1 eller 2, i en periode svarende til et kalenderår, hvis tærsklen for fritagelse i det omhandlede stykke blev overskredet i det foregående kalenderår af denne person.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig person i det foregående kalenderår har overskredet en tærskel for fritagelse i det foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2.

Efter det foreslåede vil en afgiftspligtig person ikke kunne anvende fritagelsen i de foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, i en periode svarende til et kalenderår, hvis tærsklen i det omhandlede stykke blev overskredet i det foregående kalenderår af den pågældende afgiftspligtige person.

Hvis der f.eks. sker en overskridelse af tærsklen for fritagelse på 50.000 kr. i den foreslåede § 71 e, stk. 1, i 2025, vil den pågældende afgiftspligtige person være afskåret fra at benytte den pågældende fritagelse i 2026.

Den afgiftspligtige person vil således være afskåret fra at anvende den relevante fritagelse i kalenderåret efter det kalenderår, hvor der måtte være sket en overskridelse af tærsklen for fritagelsen. Det foreslåede vil i øvrigt gælde, uanset om den pågældende afgiftspligtige person er etableret her i landet eller i et andet EU-land.

Der henvises til de foreslåede § 71 b, nr. 1, § 71 e, stk. 1 og 2, og 71 j, som vil fastlægge det nærmere indhold af de omhandlede begreber og tærskler.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig person har overskredet en tærskel for fritagelse i det foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, i det foregående år i relation til særordningen for små virksomheder i det foreslåede kapitel 17 a.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fritagelsen efter § 71 e, stk. 1 eller 2, vil ophøre med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor tærsklen for fritagelse i det omhandlede stykke overskrides i løbet af et kalenderår.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig person overskrider en tærskel for fritagelse i det foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, i løbet af et kalenderår. Det foreslåede vil gælde, uanset om den pågældende afgiftspligtige person er etableret her i landet eller i et andet EU-land.

Efter det foreslåede vil fritagelsen i det foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, ophøre med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor tærsklen for fritagelse i det omhandlede stykke overskrides i løbet af et kalenderår.

Hvis der f.eks. sker en overskridelse af tærsklen for fritagelse på 50.000 kr. i det foreslåede § 71 e, stk. 1, i løbet af et kalenderår, vil fritagelsen ophøre med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor tærsklen på 50.000 kr. blev overskredet i det pågældende kalenderår.

I forhold til omfattede afgiftspligtige personer vil det foreslåede gælde generelt i den forstand, at reglen vil gælde, uanset om den pågældende afgiftspligtige person er etableret her i landet eller i et andet EU-land.

Det vil være op til den afgiftspligtige person, der gør brug af en fritagelse i henhold til de foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, at sikre sig, at den relevante årlige omsætning her i landet ikke overstiger den relevante tærskel for fritagelse, da fritagelserne i medfør af det foreslåede vil ophøre fra det tidspunkt, hvor den relevante tærskel overskrides i det relevante kalenderår.

Der henvises til de foreslåede § 71 b, nr. 1, § 71 e, stk. 1 og 2, og 71 j, som vil fastlægge det nærmere indhold af de omhandlede begreber og tærskler.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig person overskrider en tærskel for fritagelse i de foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, i løbet af et kalenderår.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at en afgiftspligtig person, der er etableret i andet EU-land, ikke kan anvende særordningen for små virksomheder i dette kapitel, hvis den årlige omsætning i EU for den pågældende afgiftspligtige person oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig persons årlige omsætning i EU oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår i relation til særordningen for små virksomheder i det foreslåede kapitel 17 a. Det foreslåede vil gælde for en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land, som indrømmes fritagelse i medfør af den foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, jf. stk. 4.

Efter det foreslåede vil en afgiftspligtig person ikke kunne anvende særordningen for små virksomheder i det foreslåede kapitel 17 a, hvis den pågældende afgiftspligtige persons årlige omsætning i EU oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår.

Der henvises til de foreslåede § 71 b, nr. 2, og § 71 j, som vil fastlægge det nærmere indhold af de omhandlede begreber.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat reg-

ler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig persons omsætning i EU oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår i relation til særordningen for små virksomheder i det foreslåede kapitel 17 a.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at fritagelsen efter § 71 e, stk. 1 eller 2, der er indrømmet en afgiftspligtig person, som er etableret i andet EU-land, jf. § 71 e, stk. 4, ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende afgiftspligtige person overskrider den årlige omsætningstærskel i EU efter 1. pkt. i løbet af et kalenderår.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig person overskrider den årlige omsætningstærskel i EU omhandlet i 1. pkt. i løbet af et kalenderår. Det foreslåede vil gælde for en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land, som indrømmes fritagelse i medfør af den foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, jf. stk. 4.

Efter det foreslåede vil fritagelsen efter de foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, ophøre med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende afgiftspligtige person overskrider den årlige omsætningstærskel i EU på 100.000 euro omhandlet i det foreslåede 1. pkt. i løbet af et kalenderår.

Det vil være op til den afgiftspligtige person, der gør brug af en fritagelse i henhold til de foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, jf. stk. 4, at holde øje med, om den relevante årlige omsætningstærskel i EU omhandlet i det foreslåede 1. pkt. er overskredet, da fritagelserne i medfør af de foreslåede § 71 e, stk. 1 eller 2, vil ophøre med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor omsætningstærsklen overskrides i det relevante kalenderår. Der henvises til det foreslåede 1. pkt.

Der henvises til de foreslåede § 71 b, nr. 2, og § 71 j, som vil fastlægge det nærmere indhold af de omhandlede begreber, som implementerer SMV-direktivets artikel 2, nr. 13, jf. artikel 280 a og 288, og ændringsdirektivets artikel 2. Der henvises i øvrigt til SMV-direktivets artikel 2, nr. 13, jf. artikel 284 b og 284 e, som vil indebære visse meddelelses- og handlepligter for den omhandlede afgiftspligtige person i etableringslandet og de relevante myndigheder i etableringslandet. Disse regler vil bl.a. indebære, at den afgiftspligtige person inden for 15 hverdage vil skulle meddele de relevante nationale myndigheder i etableringslandet om overskridelse af omsætningstærsklen i EU på 100.000 euro. De relevante myndigheder i etableringslandet vil efter omstændigheder enten skulle deaktivere eller tilpasse registreringsnummeret for den pågældende afgiftspligtige person.

Virkningen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig person etableret i andet EU-land overskrider den årlige omsætningstærskel i EU i det foreslåede 1. pkt. i løbet af et kalenderår.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, ikke kan udnytte fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande i medfør af § 71 e, stk. 5,

hvis den årlige omsætning i EU for den pågældende afgiftspligtige person oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig persons årlige omsætning i EU oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår i relation til anvendelsen af fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande i medfør af det foreslåede § 71 e, stk. 5. Det foreslåede vil gælde for en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet.

Der henvises til de foreslåede § 71 b, nr. 2, § 71 e, stk. 5, og § 71 j, som vil fastlægge det nærmere indhold af de omhandlede begreber.

Virkingen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig persons omsætning i EU oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår i relation til anvendelsen af fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande i medfør af det foreslåede § 71 e, stk. 5. Det foreslåede vil gælde i forhold til afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande, der i medfør af § 71 e, stk. 5, er indrømmet en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende afgiftspligtige person overskrider den årlige omsætningstærskel i EU efter 1. pkt. i løbet af et kalenderår.

Det foreslåede betyder, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig person overskrider den årlige omsætningstærskel i EU på 100.000 euro efter det foreslåede 1. pkt. i løbet af et kalenderår i relation til anvendelsen af fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande i medfør af det foreslåede § 71 e, stk. 5. Det foreslåede vil gælde for en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet.

Det vil til enhver tid være op til den afgiftspligtige person, der gør brug af fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande i medfør af det foreslåede § 71 e, stk. 5, at holde øje med, om den relevante årlige omsætningstærskel i EU på 100.000 euro efter det foreslåede 1. pkt. er overskredet, da anvendelsen af fritagelse vil ophøre med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor omsætningstærsklen overskrides i det relevante kalenderår.

Der henvises desuden til de foreslåede § 71 g, stk. 3, og § 71 i, som vil indebære visse forpligtelser for den omhandlede afgiftspligtige person og Skatteforvaltningen i det omhandlede tilfælde. Disse regler vil bl.a. indebære, at den afgiftspligtige person inden for 15 hverdage vil skulle meddele Skatteforvaltningen om overskridelse af den omhandlede omsætningstærskel i EU på 100.000 euro. Skatteforvaltningen vil efter omstændighederne enten skulle deaktivere eller tilpasse registreringsnummeret for den pågældende afgiftspligtige person.

Virkingen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat regler om konsekvenserne af, at en afgiftspligtig person etableret her i landet overskrider den årlige omsætningstærskel i EU efter det foreslåede 1. pkt. i løbet af et kalenderår. Der henvises til det foreslåede 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at den tilsvarende værdi i danske kroner af beløb i euro, der er omhandlet i denne bestemmelse, skal beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggjorde den 18. januar 2018.

Det foreslåede betyder, at den tilsvarende værdi i danske kroner af beløb i euro, der er omhandlet i den foreslåede § 71 e, vil skulle beregnes ved at anvende den vekselkurs, som den Europæiske Centralbank offentliggjorde den 18. februar 2018.

Virkingen af det foreslåede er, at der vil blive fastsat en vekselkurs, hvis det er nødvendigt at kunne fastslå den tilsvarende værdi i danske kroner af beløb i euro, der er omhandlet i det foreslåede § 71 e. Den relevante vekselkurs vil være den kurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggjorde den 18. februar 2018.

Det foreslåede i § 71 k, stk. 1-3, vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, stk. 2, litra a, og 288 a i momssystemdirektivet, i dansk ret. Hvad angår det foreslåede i stk. 4 bemærkes, at det vil implementere den del af SMV-direktivets artikel 1, der indsætter artikel 284, stk. 6, i momssystemdirektivet, i dansk ret.

Til nr. 27

Det følger af momslovens § 81, stk. 1, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt begår en af de gerninger, der fremgår af bestemmelsens nr. 1-7.

Ifølge stk. 1, nr. 1, straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller kontrollen med udbetalinger efter momslovens § 45, § 53, stk. 2, og § 72 samt opkrævningslovens § 12.

Der er i stk. 1, nr. 2, angivet henvisninger til en række forpligtelser og forbud i momslovens regler. Den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder en af disse regler, straffes med bøde. Til eksempel indeholder bestemmelsen en henvisning til § 47, stk. 1, 1. pkt., hvorefter afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, skal anmelde deres virksomhed til registrering hos Skatteforvaltningen.

Der er for overtrædelse af visse af bestemmelserne i stk. 1, nr. 2, en bøde af ordensmæssig karakter. For et overblik over bødesatser henvises til Den juridiske vejledning 2023-2, afsnit A. C. 3.5.4.4 Ordensbøder i momsloven og momsbe-kendtgørelsen.

Det følger af momslovens § 81, stk. 3, at den, som begår en

af de i stk. 1 og 2 nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå udbetalinger efter momslovens § 45, § 53, stk. 2, og § 72 samt opkrævningslovens § 12, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, straffes ligeledes den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter momslovens § 62 a, stk. 1, eller virksomheden er afmeldt fra registrering efter § 62 a, stk. 5.

Der er den 14. december 2023 vedtaget forslag til lov om ændring af momsloven, opkrævningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (gennemførelse af aftale om skærpede og hurtigere sanktioner på skatteområdet), jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg C, L 52 som vedtaget. Det følger af det vedtagne lovforslags § 37, at loven træder i kraft den 1. januar 2024. Det er i bemærkningerne til lovforslaget forudsat, at bøden ved bl.a. forsætlig momsunddragelse skal beregnes til to gange det unddragne beløb. Det gælder også i sager, hvor bøden bliver givet i tillæg til en fængselsstraf. Er momsunddragelsen begået groft uagtsomt, beregnes bøden som en gang det unddragne beløb. Hvis en forsætlig unddragelse udgør et beløb på 500.000 kr. eller derover, kan der straffes med fængsel. I denne situation vil overtrædelserne som udgangspunkt være omfattet af straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel for den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding gør sig skyldig i overtrædelse af særligt grov karakter af bl.a. skattelovgivningen. Hvis overtrædelserne undtagelsesvis ikke er omfattet af straffelovens § 289, kan der straffes med fængsel indtil 1 år og 6 måneder. For en beskrivelse af retstilstanden for overtrædelse af momslovens § 81 inden lovens ikrafttræden henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.1 i L 52.

Det følger af momslovens § 81, stk. 6, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Efter § 81, stk. 7, finder opkrævningslovens §§ 18 og 19 tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af momsloven. § 18 indebærer, at Skatteforvaltningen har kompetence til at afslutte en straffesag administrativt, når de kriterier, der følger af § 18, er opfyldt. Henvisningen til § 19 indebærer, at ransagning i sager om overtrædelse af momsloven skal ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler.

Det foreslås, at der i momslovens § 81, stk. 1, nr. 2, efter »§ 71 a, stk. 1,« indsættes »§ 71 e, stk. 6, § 71 f, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 71 g, § 71 h, stk. 2 og 3,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overtrædelse af de bestemmelser, der foreslås indsat i § 81, stk. 1, nr. 2, vil kunne straffes med en bøde, når den, der har begået overtrædelserne, har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at den, som begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå udbetalinger efter momslovens § 45, § 53, stk. 2, og § 72 samt opkrævningslovens § 12, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det følger af bestemmelserne, der foreslås indsat i momslovens § 81, stk. 1, nr. 2, at det er den »afgiftspligtige person«, der ifølge bestemmelserne vil have en pligt til at foretage en bestemt handling. Herved vil det tilsvarende være den afgiftspligtige person, der vil være ansvarssubjektet ved en overtrædelse af bestemmelserne. Hvis den afgiftspligtige person er en juridisk person, vil valget af ansvarssubjekt skulle afgøres i overensstemmelse med Rigsadvokatmeddelelsen RM 5-1999.

Efter det foreslåede § 71 e, stk. 6, vil den afgiftspligtige person skulle meddele Skatteforvaltningen om enhver ændring af de oplysninger, som tidligere er givet i henhold til stk. 5, nr. 1, ved hjælp af ajourføring af forhåndsmeddelelsen. For nærmere om ajourføringen henvises til bemærkningerne til § 71 e, stk. 6. Det objektive gerningsindhold vil være realiseret, når den afgiftspligtige person undlader at give fyldestgørende og korrekte oplysninger om enhver ændring af de oplysninger, der tidligere er givet. Det vil både være tilfældet, hvor en pligtmæssig ajourføring helt undlades, og hvor der sker ajourføring, men denne kun sker for en del af de ændrede oplysninger. Desuden vil det være tilfældet, hvor alle eller dele af de ajourførte oplysninger ikke er korrekte.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 71 e, stk. 6, vil skulle sanktioneres med en bøde på 2.500 kr., uanset om overtrædelserne er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Efter det foreslåede § 71 f, stk. 1, fastsættes de oplysninger, som den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i det foreslåede § 71 e, stk. 5, nr. 1, skal indeholde. Det vil bl.a. være oplysninger om den afgiftspligtige persons navn, juridiske form, adresse og en angivelse af det eller de EU-medlemsland(e), hvor den afgiftspligtige person vil gøre brug af fritagelse for små virksomheder. Det objektive gerningsindhold vil være realiseret, når den afgiftspligtige person har afgivet oplysninger som nævnt i stk. 1, nr. 1-4, og disse ikke er korrekte og fyldestgørende.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 71 f, stk. 1, vil skulle sanktioneres med en bøde på 2.500 kr., uanset om overtrædelserne er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Efter det foreslåede § 71 f, stk. 2, 2. pkt., skal en meddelelse som nævnt i stk. 2, 1. pkt., indeholde det individuelle registreringsnummer i medfør af det foreslåede § 71 e, stk. 5, nr. 2. Det objektive gerningsindhold vil være realiseret, når den afgiftspligtige person har givet en meddelelse til Skatteforvaltningen i medfør af stk. 2, 1. pkt., og denne meddelelse ikke indeholder det individuelle registreringsnummer.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 71 f, stk. 2, 2. pkt.,

vil skulle sanktioneres med en bøde på 2.500 kr., uanset om overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Efter det foreslåede § 71 g, stk. 1, skal en afgiftspligtig person etableret her i landet, der i henhold til de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, gør brug af fritagelse for små virksomheder i et EU-medlemsland, hvor den afgiftspligtige person ikke er etableret, hvert kalenderkvartal indgive de oplysninger til Skatteforvaltningen, som følger af § 71 g, stk. 1, nr. 1-3. Det vil bl.a. være oplysninger om den samlede værdi af de leveringer af varer og ydelser, der er foretaget i løbet af kalenderkvartalet her i landet. Det objektive gerningsindhold vil være realiseret, når den afgiftspligtige person har indgivet oplysninger til Skatteforvaltningen, der ikke er korrekte og fyldestgørende, eller når den afgiftspligtige har undladt at indgive oplysningerne rettidigt.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 71 g, stk. 1, vil skulle sanktioneres med en bøde på 2.500 kr., uanset om overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Efter det foreslåede § 71 g, stk. 2, skal en afgiftspligtig person meddele Skatteforvaltningen de oplysninger, der er angivet i stk. 1, nr. 1-3, inden for 1 måned fra kalenderkvartalets udgang. Det objektive gerningsindhold vil være realiseret, når den afgiftspligtige ikke rettidigt giver meddelelsen til Skatteforvaltningen, dvs. inden for fristen på 1 måned fra kalenderkvartalets udgang.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 71 g, stk. 2, vil skulle sanktioneres med en bøde på 2.500 kr., uanset om overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Efter det foreslåede § 71 g, stk. 3, skal den afgiftspligtige person, når vedkommende overskrider den årlige omsætningstærskel i EU i medfør af det foreslåede § 71 k, stk. 3, 1. pkt., meddele Skatteforvaltningen inden for 15 hverdage efter overskridelsen. Samtidig skal den afgiftspligtige person indgive værdien af de leveringer, der er omhandlet i stk. 1, nr. 2 og 3, som er foretaget fra begyndelsen af indeværende kalenderkvartal indtil den dato, hvor den årlige omsætningstærskel i EU blev overskredet. Det objektive gerningsindhold vil være realiseret, når den afgiftspligtige person ikke inden for fristen på 15 hverdage efter overskridelsen både har meddelt Skatteforvaltningen om overskridelsen og har indgivet værdien som beskrevet.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 71 g, stk. 3, vil skulle sanktioneres med en bøde på 2.500 kr., uanset om overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Efter det foreslåede § 71 h, stk. 2, skal den afgiftspligtige person med henblik på omregning, når leveringer er foretaget i anden valuta end danske kroner, anvende den valutakurs fra Den Europæiske Centralbank, der var gældende på den første dag i kalenderåret eller, hvis der ikke har været en offentliggørelse den dag, på den næste offentliggørelsesdag. Det objektive gerningsindhold vil være realiseret, når den afgiftspligtige person til brug for omregningen har anvendt en anden valutakurs end den foreskrevne.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 71 h, stk. 2, vil skulle sanktioneres med en bøde på 2.500 kr., uanset om overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Efter det foreslåede § 71 h, stk. 3, skal afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet, indgive de oplysninger, der er omhandlet i de foreslåede § 71 e, stk. 5 og 6, og § 71 g, stk. 1 og 3, digitalt til Skatteforvaltningen. Det objektive gerningsindhold vil være realiseret, når en afgiftspligtig person undlader at indgive oplysningerne til Skatteforvaltningen på den foreskrevne måde.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 71 h, stk. 3, vil skulle sanktioneres med en bøde på 2.500 kr., uanset om overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Optrækningslovens § 18 vil finde anvendelse på straffesager om overtrædelse af lovforslagets regler, jf. momslovens § 81, stk. 7. Det vil medføre, at Skatteforvaltningen vil kunne afslutte en straffesag administrativt, når overtrædelsen ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, og den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges at betale en bøde, der er angivet i bødeforelægget. Hvis straffesagen ikke kan afsluttes administrativt, vil den skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Hvis de foreslåede bestemmelser § 71 e, stk. 6, § 71 f, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 71 g, stk. 1-3, og § 71 h, stk. 2 og 3, overtrædes, vil der efter omstændighederne også kunne være tale om en overtrædelse af momslovens § 81, stk. 1, nr. 1, om afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller fortæelse af oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Hvis overtrædelsen medfører, at der vil kunne unddrages moms, og den omfattes af momslovens § 81, stk. 3, om forsætlig unddragelse, beregnes bøden til to gange det undtagne beløb. Det gælder også i sager, hvor bøden bliver givet i tillæg til en fængselsstraf. Begås momsunddragelsen groft uagtsomt, beregnes bøden som en gang det undtagne beløb.

Hvis en forsætlig unddragelse udgør et beløb på 500.000 kr. eller derover, vil der kunne straffes med fængsel. I denne situation vil overtrædelsen som udgangspunkt være omfattet af straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel for den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding gør sig skyldig i overtrædelse af særligt grov karakter af bl.a. skattelovgivningen. Hvis overtrædelsen undtagelsesvis ikke er omfattet af straffelovens § 289, vil der kunne straffes med fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Til § 2

Til nr. 1

Chokoladeafgiftsloven indeholder ikke en hjemmel til at fradrage betalt dækningsafgift, når dækningsafgiftsberigtigede varer erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 1.

Det foreslås i chokoladeafgiftslovens § 8, *stk. 1*, at indsætte som *nr. 9*, at: »Bestanddele af varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 3, når varerne anvendes til fremstilling af andre varer, der er afgiftspligtige efter reglerne i dette kapitel.«

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at registrerede oplagshavere kan fradrage bestanddele af varer, hvor der allerede er betalt dækningsafgift, når de anvender dækningsafgiftspligtige varer til fremstilling af varer, der er afgiftspligtige i sig selv efter lovens kapitel 1.

Det betyder, at hvis en registreret varemottager eksempelvis importerer kiks med chokoladestykker i, som den sælger til en registreret oplagshaver, der anvender kiksene i fremstillingen af en afgiftspligtig chokoladebar, vil oplagshavere kunne fradrage vægten af de dækningsafgiftspligtige bestanddele, som varemottageren har betalt dækningsafgift af.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af chokoladeafgiftslovens § 22, *stk. 8, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet.

Det foreslås i chokoladeafgiftslovens § 22, *stk. 8, 1. pkt.*, at der efter »der erhvervsmæssigt leveres til udlandet« indsættes »eller erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der leveres til udlandet«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at hvis en virksomhed har købt varer, der er betalt dækningsafgift af, kan Skatteforvaltningen bevilge godtgørelse af dækningsafgiften, hvis virksomheden erhvervsmæssigt anvender varerne til fremstilling af andre varer, der leveres til udlandet. Bestemmelsen i § 22, *stk. 8, 2. pkt.*, om, at registrerede virksomheder uden bevilling kan opnå godtgørelse af afgiftsberigtigede varer, der leveres til udlandet, vil også finde anvendelse på varer, der anvendes til fremstilling af varer, der leveres til udlandet.

Det betyder, at en virksomhed eksempelvis kan få godtgjort dækningsafgiften af kakaoindholdet i en importeret masse, som virksomheden anvender som mellemlag i såkaldte sandwichkiks, når virksomheden erhvervsmæssigt leverer dem til udlandet. Det er i eksemplet forudsat, at massen indeholder under fem procent kakao, og at sandwichkiksene ikke i sig selv er afgiftspligtige efter kapitel 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Chokoladeafgiftsloven indeholder ikke en hjemmel til godtgørelse af dækningsafgiftspligtige varer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige efter kapitel 1, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter kapitel 3.

Det foreslås i chokoladeafgiftslovens § 22 at indsætte *stk. 12*.

Det foreslås i *1. pkt.*, at Skatteforvaltningen efter ansøgning kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftspligtige varer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige efter kapitel 1, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter kapitel 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder kan få godtgjort afholdt dækningsafgift, når de anvender dækningsafgiftspligtige varer til fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige i sig selv efter lovens kapitel 1, og som heller ikke ville være dækningsafgiftspligtige efter lovens kapitel 3, hvis de blev modtaget fra udlandet.

Det betyder, at hvis en virksomhed eksempelvis importerer kiks med chokoladestykker i, som den bruger i fremstillingen af et yoghurtprodukt, vil Skatteforvaltningen kunne godtgøre dækningsafgiften, der er betalt af chokoladestykkerne i kiksene. Dækningsafgiften er betalt, fordi kiks findes under toldtariffens position 1905, der er en af de nævnte positioner i chokoladeafgiftslovens kapitel 3. Det forudsættes, at kiksene ikke er afgiftspligtige i sig selv efter kapitel 1, og der derfor vil være betalt dækningsafgift af chokoladestykkerne efter kapitel 3, da chokoladestykker er afgiftspligtige i sig selv efter kapitel 1. Yoghurt findes under toldtariffens position 0403, der ikke er blandt de nævnte positioner i kapitel 3. Der vil derfor ikke skulle betales dækningsafgift af de afgiftspligtige bestanddele, yoghurten indeholder. Anvendelsen af den foreslåede bestemmelse i § 22, *stk. 12*, er ikke betinget af, at varerne leveres til udlandet.

Det foreslås i *2. pkt.*, at registrerede varemottagere uden bevilling, efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet kan angive afgift af afgiftspligtige varer, der er anvendt til fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige efter kapitel 1, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter kapitel 3, jf. § 10 a, *stk. 3*, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der er registreret som varemottagere, kan opnå godtgørelse i de samme situationer som i det foreslåede *1. pkt.* gennem det afgiftsregnskab, de fører efter chokoladeafgiftslovens § 10 a, *stk. 3*. Virksomheder, der er registreret som varemottagere,

tagere, skal derfor ikke ansøge om godtgørelse hos Skatteforvaltningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13, at der af røgfri tobak, som er lovlig at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., skal betales en afgift på 461 kr. og 37 øre pr. kg.

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 b, stk. 1, at der af nikotinprodukter, som ikke er afgiftspligtige efter § 13 eller § 13 a, stk. 1, eller tobaksafgiftsloven skal betales en afgift på 5,5 øre pr. mg nikotin.

Det følger af den foreslåede ændring af § 13, at »461 kr. og 37 øre« ændres til »1.147 kr. og 8 øre«.

Det følger af den foreslåede ændring af § 13 b, stk. 1, at »5,5 øre« ændres til »10 øre«.

Formålet med ændringerne er at forhøje afgiften på nikotinprodukter og røgfri tobak med henblik på at begrænse produkternes tilgængelighed for børn og unge, som er de primære forbrugere af disse produkter.

Det foreslås, at afgiftsforhøjelserne træder i kraft den 1. juni 2024, jf. lovforslagets § 12, stk. 3. Det betyder i relation til reglerne om begrænsning af salg og opbevaring i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser på bl.a. nikotinprodukter og røgfri tobak i forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 6 og 7, (de såkaldte clean market-regler), at forbuddet mod salg af nikotinprodukter og røgfri tobak med gamle stempelmærker træder i kraft fra og med den 1. september 2024, mens forbuddet mod opbevaring af nikotinprodukter og røgfri tobak med gamle stempelmærker indtræder fra og med den 1. oktober 2024.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 og 4

Forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 6 og 7, fastsætter reglerne for begrænsning af salg (clean market) i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser af afgifterne på røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter.

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 6, at afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det betyder, at røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagsha-

ver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, alene må sælges i erhvervsmæssigt øjemed i en begrænset periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske i erhvervsmæssigt øjemed omfatter enhver virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv sælger røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver. Bestemmelsen omfatter således bl.a. grossister og detailhandlere, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Grossister og detailhandlere vil således have 3 måneder, fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, til at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som er påført stempelmærker, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte 3 måneders periode være fra og med den 1. januar til og med den 31. marts. Forbuddet mod salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med gamle stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. april.

Det er alene virksomheder, der som led i udøvelsen af deres erhverv sælger røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, som lovligt må sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske med gamle stempelmærker i en periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft. Bestemmelsen omfatter derimod ikke registrerede oplagshaveres lagre af detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, men som ikke er udleveret inden afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det betyder, at registrerede oplagshavere, der har egne detailudsalg ikke må sælge røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter i den begrænsede periode på 3 måneder efter § 13 d, stk. 6, i forbindelse med en fremtidig afgiftsforhøjelse.

Det fremgår af § 13 d, stk. 7, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, og som efter 3 måneder fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, stadig har et lager af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som er påført stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, har 1 måned til enten at returnere disse varer til den registrerede oplagshaver eller tilintetgøre dem. Bestemmelsen omfatter bl.a. grossister og detailhandlere, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væs-

ke. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Varerne skal returneres senest 4 måneder, efter at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte periode på 4 måneder være fra og med den 1. januar til og med den 30. april. Forbuddet mod opbevaring af varer med gamle stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. maj.

Bestemmelsen fastsætter således reglerne for virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 6, efter »afgiftsforhøjelsens ikrafttræden« indsættes », jf. dog stk. 9«.

Det foreslås herudover, at der i § 13 d, stk. 7, efter »afgiftsforhøjelsens ikrafttræden« indsættes », jf. dog stk. 10«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 5, hvor det foreslås at indsætte fire nye stykker i forbrugsafgiftslovens § 13 d, som bestemmelsens stk. 8-11, hvori det foreslås at fastsætte særlige regler om begrænsning af salg og opbevaring for oplagshavere med egne detailudsalg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 5

Røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter er afgiftspligtige efter forbrugsafgiftslovens §§ 13, 13 a og 13 b, som findes i forbrugsafgiftslovens afsnit IX.

Efter forbrugsafgiftslovens § 14, stk. 1, 1. pkt., skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Det samme skal virksomheder, der ompakker eller omhælder varer omfattet af afsnit IX, jf. § 14, stk. 1, 2. pkt.

Afgiften af røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter afregnes over en såkaldt stempelmærkeordning. Det indebærer, at detailsalgpakninger med afgiftspligtige varer, som registrerede oplagshavere udleverer, skal være påført stempelmærker, jf. § 13 d, stk. 4, 1. pkt.

Stempelmærkerne, som er påført de varer, som de registrerede oplagshavere udleverer, skal være til den gældende afgiftssats.

Forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 6 og 7, fastsætter reglerne for begrænsning af salg (clean market) i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser af afgifterne på røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter.

Bestemmelserne fastsætter reglerne for virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, hvilket bl.a. omfatter grossister og detailhandlere.

Der er ikke fastsat særlige regler for registrerede oplagshavere, som har egne detailudsalg. Derfor må disse virksomheder ikke sælge afgiftspligtige varer med stempelmærker med "gammel" afgift ved fremtidige afgiftsforhøjelser i deres detailudsalg efter reglerne i § 13 d, stk. 6 og 7, men skal sælge varer med stempelmærker til de nye afgiftssatser fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden. Det stiller disse virksomheder dårligere end virksomheder, der alene er grossister eller detailhandlere, uden at være registreringspligtige.

Det foreslås derfor at indsætte særregler for registrerede oplagshavere med egne detailudsalg ved i forbrugsafgiftsloven at indsætte § 13 d, stk. 9-11.

Det foreslås i stk. 8, at registrerede oplagshavere senest 3 måneder efter en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden skal anmode Skatteforvaltningen om godtgørelse af ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det foreslåede vil betyde, at registrerede oplagshavere – uanset om de har egne detailudsalg eller ej – senest 3 måneder efter en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden vil skulle anmode Skatteforvaltningen om godtgørelse af virksomhedens ikkebrugte stempelmærker med gammel afgift.

Det foreslåede indebærer i øvrigt, at den generelle regel om godtgørelse af ikkebrugte stempelmærker i den gældende § 13 h, stk. 2, ikke vil finde anvendelse i relation til godtgørelse af ikkebrugte stempelmærker ved en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det foreslås i stk. 9, 1. pkt., at afgiftspligtige varer, som en registreret oplagshaver sælger fra egne detailudsalg, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, ikke må sælges i erhvervs-mæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det foreslåede vil betyde, at røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som en registreret oplagshaver sælger fra egne detailudsalg, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, alene må sælges i erhvervs-mæssigt øjemed i en begrænset periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Registrerede oplagshavere med egne detailudsalg vil således have 3 måneder fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, til at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker fra deres egne detailudsalg, som er påført stempelmærker, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte 3 måneders periode være fra og med den 1. januar til og med den 31. marts. Forbuddet mod salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med

gamle stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. april.

Det er alene salget af røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter med gamle stempelmærker til private forbrugere her i landet fra den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, som lovligt må ske i en periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft. Bestemmelsen omfatter derimod ikke udlevering fra den registrerede oplagshaver til andre end private forbrugere her i landet (f.eks. grossister eller detailhandlere). Denne udlevering vil i stedet skulle ske ifølge de almindelige regler, der gælder for registrerede oplagshavere, og dermed vil udlevering skulle ske til de afgiftssatser, der er gældende efter afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det foreslåede vil desuden betyde, at registrerede oplagshavere med egne detailudsalg, når der er gået 3 måneder efter, at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, har pligt til at sikre, at der er betalt afgift efter de satser, som er gældende efter afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, af de varer, som de sælger. Dette vil bl.a. kunne sikres ved at kontrollere varens afgiftskode.

Hvis der er forløbet 3 måneder, fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, og det konstateres, at en registreret oplagshaver med egne detailudsalg omfattet af bestemmelsen fortsat har afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, med gamle stempelmærker i forretningslokalet til detailhandlen, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 3-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt varerne i erhvervsmæssigt øjemed efter 3-månedersfristens udløb og dermed overtrådt den foreslåede bestemmelse i stk. 9.

En oplagshaver må gerne opbevare afgiftspligtige varer med gamle stempelmærker i oplagshaverens godkendte lokaler (oplag), hvis oplagshaveren ikke har separate lagerlokaler til detailhandlen. Der vil være en formodning for, at der er solgt varer med gamle stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed efter 3-månedersfristens udløb, hvis oplagshaveren har solgt varer til en pris, der vurderes for lav til at kunne være påført stempelmærker med afgiftssatsen efter afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 9, 2. pkt.*, at den registrerede oplagshaver skal udarbejde en lageropgørelse over virksomhedens afgiftspligtige varer påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, og som skal sælges i virksomhedens egne detailudsalg, og virksomhedens ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det foreslåede betyder, at registrerede oplagshavere med egne detailudsalg, som ønsker at benytte muligheden for at sælge afgiftspligtige varer, der er påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden fra deres egne detailudsalg, vil skulle udarbejde en lageropgørelse over de varer, som skal sælges i den registrerede op-

lagshavers egne detailudsalg. Lageropgørelsen vil skulle indeholde en oversigt over virksomhedens afgiftspligtige varer påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, og som skal sælges i den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, og virksomhedens ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 9, 3. pkt.*, at lageropgørelsen efter 2. pkt. skal indsendes til Skatteforvaltningen senest 14 dage efter afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det foreslåede vil betyde, at registrerede oplagshavere med egne detailudsalg, som ønsker at benytte muligheden for at sælge afgiftspligtige varer, der er påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, fra deres egne detailudsalg, vil skulle indsende den udarbejdede lageropgørelse til Skatteforvaltningen senest 14 dage efter en fremtidig afgiftsforhøjelsens ikrafttræden. Hvis afgiftsforhøjelsen således træder i kraft den 1. januar, så vil lageropgørelsen skulle sendes til Skatteforvaltningen ved udgangen af den 14. januar.

Lageropgørelsen vil skulle indsendes til Skatteforvaltningen. For virksomhedens afgiftspligtige varer påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, vil lageropgørelsen bl.a. skulle indeholde oplysninger om produktnavn, antal stykker på lager, produktets indhold af nikotin i mg og antal ml eller nettovægt i gram. For virksomhedens ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, vil lageropgørelsen bl.a. skulle indeholde oplysninger om stempelmærkets type (nikotinprodukt, nikotinvæsker eller røgfri tobak), antal stk., nikotininhold i ml eller gram.

Det foreslås i *stk. 9, 4. pkt.*, at lageropgørelsen efter 2. pkt. skal afspejle den registrerede oplagshavers lagerstatus for virksomhedens egne detailudsalg på tidspunktet for afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Det foreslåede vil betyde, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den lageropgørelse, som den registrerede oplagshaver med egne detailudsalg skal udarbejde, skulle afspejle oplagshaverens lagerstatus af afgiftspligtige varer påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, og som den registrerede oplagshaver har til hensigt at sælge i sine egne detailudsalg, og virksomhedens ikkebrugte stempelmærker, den 31. december kl. 23.59.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med, at det i *stk. 9, 3. pkt.*, foreslås, at lageropgørelsen skal indsendes til Skatteforvaltningen senest 14 dage efter tidspunktet for afgiftsforhøjelsens ikrafttræden (i eksemplet den 14. januar).

Det foreslås i *stk. 9, 5. pkt.*, at varer, som indgår i lageropgørelsen efter 2. pkt., skal holdes adskilt fra de øvrige varer i virksomhedens oplag, og det skal være muligt ud fra lageropgørelsen og virksomhedens regnskab at identificere de varer på oplaget, som indgår i lageropgørelsen.

Det foreslåede vil betyde, at registrerede oplagshavere med egne detailudsalg, som ikke har separate forretningslokaler til deres detailudsalg, men f.eks. sælger varerne via en net-butik direkte fra virksomhedens godkendte lokaler (oplag), vil skulle holde varer, som indgår i lageropgørelsen efter 2. pkt., adskilt fra de øvrige varer i virksomhedens oplag i 3 måneders perioden, og det skal være muligt ud fra lageropgørelsen og virksomhedens regnskab at identificere de varer på oplaget, som indgår i lageropgørelsen.

Hvis Skatteforvaltningen i forbindelse med en eventuel kontrol ikke kan identificere de varer på oplaget, som indgår i lageropgørelsen, vil den registrerede oplagshaver således ikke have overholdt denne forpligtelse.

Det foreslås i *stk. 9, 6. pkt.*, at det alene er afgiftspligtige varer, som er medtaget i lageropgørelsen efter 2. pkt., der må sælges med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden efter 1. pkt. i den registrerede oplagshavers egne detailudsalg.

Det foreslåede vil betyde, at den registrerede oplagshaver i sine egne detailudsalg alene må sælge de afgiftspligtige varer, der er påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, der er medtaget i lageropgørelsen efter det foreslåede *stk. 9, 2. pkt.*

Dermed må den registrerede oplagshaver ikke anvende de ikkebrugte stempelmærker, som den registrerede oplagshaver skal medtage i lageropgørelsen efter det foreslåede *stk. 9, 2. pkt.*, til at påføre afgiftspligtige varer efter ikrafttrædelsen af en afgiftsforhøjelse.

Det foreslås i *stk. 10*, at afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må opbevares i lokalerne til den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelses ikrafttræden, og disse lokaler er adskilt fra oplagshaverens godkendte lokaler.

Det foreslåede vil betyde, at en registreret oplagshaver med egne detailudsalg, som efter 3 måneder fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, stadig har et lager af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som er påført stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i lokalerne til den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, som er adskilt fra oplagshaverens godkendte lokaler, har 1 måned til enten at flytte disse varer til den registrerede oplagshavers godkendte lokaler (oplag) eller tilintetgøre dem. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Varerne skal flyttes eller tilintetgøres senest 4 måneder, efter at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte periode på 4 måneder være fra og med den 1. januar til og med den 30. april. Forbuddet mod opbevaring af varer med gamle stempelmærker i lokalerne til den registrerede

oplagshavers egne detailudsalg, som er adskilt fra oplagshaverens godkendte lokaler (oplag), indtræder dermed den 1. maj.

Det er den registrerede oplagshaver med egne detailudsalg, der bærer ansvaret for, at der 4 måneder efter, at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, ikke opbevares røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som er påført stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i lokalerne til den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, som er adskilt fra oplagshaverens godkendte lokaler (oplag).

Hvis der er forløbet 4 måneder, fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, og det konstateres, at en registreret oplagshaver omfattes af bestemmelsen fortsat opbevarer afgiftspligtige varer omfattes af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, med gamle stempelmærker, i lokalerne til den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 4-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt eller forsøgt at sælge varerne i egne detailudsalg, og således har unddraget eller forsøgt at undrage afgift.

Det betyder, at Skatteforvaltningen med hjemmel i toldlovens § 83 efter en konkret vurdering vil have mulighed for at tage varerne i bevaring eller anmode om, at de pågældende varer beslaglægges, selv om der alene vil kunne straffes for overtrædelse af det foreslåede § 13 d, stk. 10, om opbevaring.

Forbuddet mod opbevaring gælder ikke for oplagshaverens godkendte lokaler, da en oplagshaver har godkendte lokaler til f.eks. at opbevare varer, der ikke er betalt afgift af eller varer, der tages retur (f.eks. i forbindelse med "clean market"-regler).

Det foreslås i *stk. 11, 1. pkt.*, at for registrerede oplagshavere omfattes af *stk. 9* og *10* skal antallet af ikkebrugte stempelmærker, som er omfattet af den registrerede oplagshavers anmodning efter *stk. 8*, svare til det antal, der er anført på lageropgørelsen i *stk. 9, 2. pkt.*

Det foreslåede vil betyde, at det antal ikkebrugte stempelmærker, som den registrerede oplagshaver efter det foreslåede *stk. 11, 1. pkt.*, anmoder Skatteforvaltningen om godtgørelse for, vil skulle svare til det antal ikkebrugte stempelmærker, som virksomheden har angivet på lageropgørelsen efter det foreslåede *stk. 9, 2. pkt.*, og som virksomheden har indsendt til Skatteforvaltningen efter det foreslåede *stk. 9, 3. pkt.*

Det foreslås i *stk. 11, 2. pkt.*, at hvis dette er tilfældet, eller hvis den registrerede oplagshaver ikke rettidigt indsender en anmodning efter *stk. 8*, opkræver Skatteforvaltningen et beløb svarende til differencen mellem den gamle og den nye afgift af det manglende kvantum.

Det foreslåede vil betyde, at Skatteforvaltningen vil kunne opkræve et beløb svarende til differencen mellem den gam-

le og den nye afgift, hvis der er et manglende kvantum ikkebrugte stempelmærker fra lageropgørelsen omfattet af det foreslåede stk. 9, 2. pkt., og til den mængde ikkebrugte stempelmærker, som den registrerede oplagshaver anmoder om godtgørelse for efter det foreslåede stk. 8. Herudover vil det foreslåede betyde, at hvis en oplagshaver med eget detailudsalg, som vælger at benytte reglerne i de foreslåede § 13 d, stk. 9 og 10, ikke indsender en anmodning om godtgørelse efter det foreslåede § 13 d, stk. 8, vil Skatteforvaltningen kunne opkræve et beløb svarende til differencen mellem den gamle og den nye afgift af samtlige stempelmærker på lageropgørelsen, da disse vil udgøre det manglende kvantum.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det må formodes, at den registrerede oplagshaver har påsat de omhandlede stempelmærker på dennes produkter og solgt disse produkter med en gammel afgift i strid med reglerne.

Det foreslås, at de særlige regler om begrænsning af salg og opbevaring af røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser for oplagshavere med egne detailudsalg træder i kraft samtidig med de foreslåede afgiftsforhøjelser for nikotinprodukter og røgfri tobak den 1. juni 2024. Det vil sige, at oplagshavere med egne detailudsalg vil kunne anvende de særlige regler om begrænsning af salg og opbevaring af røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter, når afgiftsforhøjelserne for nikotinprodukter og røgfri tobak træder i kraft den 1. juni 2024.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 6

Regler om straf for overtrædelse af forbrugsafgiftsloven fremgår af forbrugsafgiftslovens § 22.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder en række nærmere angivne bestemmelser oplistet i nr. 1-5, straffes med bøde. I nr. 2 henvises bl.a. til § 13 d, stk. 1, hvoraf det følger af 1. pkt., at afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal være pakket i detailsalgpakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varen her i landet eller modtagelsen af varen fra udlandet. Efter 2. pkt. skal detailsalgpakninger påføres et stempelmærke ved pakning af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgpakninger.

Det følger endvidere af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

I henhold til forbrugsafgiftslovens § 22 a, finder reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18, at bødesager om overtrædelse af bestemmelser i forbrugsafgiftsloven kan afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale bøden inden for en nærmere angivet frist.

Det foreslås i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 2, at »3-7« ændres til »3-10 og stk. 11, 1. pkt.«

Det betyder, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder de foreslåede bestemmelser i § 13 d, stk. 7-10 og stk. 11, 1. pkt., vil kunne straffes med bøde.

Der vil således kunne straffes med bøde ved overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, af § 13 d, stk. 9, 1. pkt., hvorefter varer, som en registreret oplagshaver sælger fra egne detailudsalg, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden. Ligeledes vil der kunne straffes med bøde ved overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, af § 13 d, stk. 9, 2. pkt., hvorefter registrerede oplagshavere skal udarbejde en lageropgørelse over virksomhedens afgiftspligtige varer påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, og virksomhedens ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden. Der vil herudover kunne straffes med bøde ved overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, af § 13 d, stk. 9, 3. pkt., hvorefter lageropgørelsen efter det foreslåede stk. 9, 2. pkt., skal indsendes til Skatteforvaltningen senest 14 dage efter afgiftsforhøjelsens ikrafttræden. Endvidere vil der kunne straffes med bøde ved overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, af § 13 d, stk. 9, 4. pkt., hvorefter lageropgørelsen efter det foreslåede stk. 9, 2. pkt., skal afspejle den registrerede oplagshavers lagerstatus på tidspunktet for afgiftsforhøjelsens ikrafttræden. Tilsvarende vil der kunne straffes med bøde ved overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, af § 13 d, stk. 9, 5. pkt., hvorefter varer, som indgår i lageropgørelsen efter det foreslåede stk. 9, 2. pkt., skal holdes adskilt fra de øvrige varer i virksomhedens oplag, og det skal være muligt ud fra lageropgørelsen og virksomhedens regnskab at identificere de varer på oplaget, som indgår i lageropgørelsen. Endvidere vil der kunne straffes med bøde ved overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, af § 13 d, stk. 9, 6. pkt., hvorefter det alene er afgiftspligtige varer, som er medtaget i lageropgørelsen efter det foreslåede stk. 9, 2. pkt., der må sælges med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden efter det foreslåede stk. 9, 1. pkt.

Herudover vil der kunne straffes med bøde ved overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, af § 13 d, stk. 10, hvorefter afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må opbevares i lokalerne til den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, når der er forløbet 4 mæne-

der fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden, når disse lokaler er adskilt fra oplagshaverens godkendte lokaler.

Endelig vil der kunne straffes med bøde ved overtrædelser, der begås forsætligt eller groft uagtsomt, af § 13 d, stk. 11, 1. pkt., hvorefter antallet af ikkebrugte stempelmærker, som er omfattet af den registrerede oplagshavers anmodning efter det foreslåede stk. 8, skal svare til det antal, der er anført på lageropgørelsen i det foreslåede stk. 9, 2. pkt.

En overtrædelse af de tidsmæssige begrænsninger vil være begået, når det er konstateret, at en af de tidsmæssige begrænsninger er overtrådt i relation til en eller flere varer. F.eks. vil der være tale om én overtrædelse, hvis Skatteforvaltningen i forbindelse med en kontrol konstaterer, at de tidsmæssige begrænsninger er overtrådt i relation til 10 varer. Hvis den pågældende gøres bekendt med overtrædelsen, og det efterfølgende igen konstateres, at en af de tidsmæssige begrænsninger er overtrådt, vil der være tale om endnu en overtrædelse. En overtrædelse af manglende indsendelse af lageropgørelsen vil være begået, når det er konstateret, at en oplagshaver med egne detailudsalg har benyttet sig af muligheden for at sælge varer med gammel afgift efter stk. 9 uden at have indsendt en lageropgørelse. En manglende adskillelse af varerne i den registrerede oplagshavers lokaler vil være begået, når det er konstateret, at det ikke er muligt ved en kontrol at få det fornødne overblik over, hvilke varer der er omfattet af lageropgørelsen, og hvilke varer der ikke er omfattet af lageropgørelsen. En overtrædelse af, at antallet af ikkebrugte stempelmærker, som er omfattet af den registrerede oplagshavers anmodning om godtgørelse og det antal ikkebrugte stempelmærker, der er anført på lageropgørelsen, vil være begået, når antallet ikke er ens.

Sagerne vil kunne afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. opkrævningslovens § 18. Hvis betingelserne ikke er opfyldt, f.eks. fordi den pågældende ikke erkender sig skyldig i forholdet, vil Skatteforvaltningen skulle oversende sagen til politiet med henblik på, at sagen afgøres ved domstolene.

Juridiske personer, der begår overtrædelserne, vil kunne pålægges strafansvar herfor efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

Det er forudsat, at bødeniveauet for overtrædelser af de nye bestemmelser i forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 7-10 og stk. 11, 1. pkt., jf. § 22, stk. 1, nr. 2, vil skulle udgøre 10.000 kr. pr. overtrædelse. Det er endvidere forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske absolut kumulation, således at der ved overtrædelser af bestemmelserne i alle tilfælde udmåles en bøde på 10.000 kr. for hver overtrædelse, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op-

og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Efter den foreslåede ændring vil den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 1 og 3-7, som hidtil kunne straffes med bøde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 4

Det fremgår af kildeskattelovens § 66 A, stk. 1, 3. pkt., at den, der foretager udbetalingen eller godskrivningen, samtidig med royaltyskattens indbetaling til Skatteforvaltningen, skal give oplysning til Skatteforvaltningen herom i en form, skatteministeren foreskriver. Fristen for indsendelse af disse angivelser er den samme som den indeholdelsespligtiges frist for indberetning til indkomstregisteret vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i måneden efter udbetalingen eller godskrivningen af royaltyen. For mindre virksomheder (250.000 kr. eller mindre i årligt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag eller 1 mio. kr. eller mindre i indeholdt A-skat) er denne frist den 10. i måneden efter udbetalingen eller godskrivningen af royalty, dog er angivelsesfristen for udbetaling eller godskrivning foretaget i december den 17. i januar. For andre virksomheder er fristen den sidste hverdag i måneden efter udbetalingen eller godskrivningen af royalty.

Bestemmelsen stiller ikke krav om sådanne angivelser i de tilfælde, hvor der sker udbetaling eller godskrivning af royalty til begrænset skattepligtige uden indeholdelse af royaltyskat. Det fremgår således af kildeskattelovens § 66 A, stk. 1, 3. pkt., at oplysning om udbetalingen eller godskrivningen af royalty skal indgives til Skatteforvaltningen ”samtidig med royaltyskattens indbetaling”.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.10. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af kildeskattelovens § 66 A, stk. 1, 3. pkt., at personer, dødsboer, selskaber, fonde, foreninger, institutioner m.v., som er omfattet af § 65 C, stk. 1, 2. pkt., og befuldmægtigede som nævnt i § 65 C, stk. 1, 3. pkt., der foretager udbetaling eller godskrivning af royalty til en person eller et selskab m.v., der er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 8, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, skal oplyse Skatteforvaltningen om udbetalingen eller godskrivningen af royalty og eventuelt indeholdt royaltyskat, uanset om der er pligt til at foretage indeholdelse af royaltyskat.

Den foreslåede nyaffattelse af kildeskattelovens § 66 A, stk. 1, 3. pkt., vil indebære, at de personer og selskaber, der er omfattet af kredsen af indeholdelsespligtige i forhold til royaltyskat, skal indsende angivelse ved udbetaling eller godskrivning af royalty til udenlandske modtagere, uanset

om der er indeholdt royaltyskat ved udbetalingen eller godskrivningen eller ej.

Den omfattede kreds af angivelsespligtige personer og selskaber m.v. vil være personer, dødsboer, selskaber, fonde, foreninger, institutioner m.v., der foretager udbetaling eller godskrivning af royalty til begrænset skattepligtige, og som har hjemting her i landet. Hvis den, for hvis regning udbetaling eller godskrivning af royalty foretages, ikke har hjemting her i landet, og udbetalingen eller godskrivningen foretages af en anden, der har hjemting her i landet, vil denne anden omfattes af kredsen af angivelsespligtige personer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af isafgiftslovens § 1, stk. 9, at ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 5 kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Efter lovens § 1, stk. 6, svares afgift af is og is-miks, der fremstilles i erhvervsmæssigt øjemed i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne tilføres en virksomhed, der er registreret efter lovens § 3 som oplagshaver.

Det foreslås i isafgiftslovens § 1, stk. 9, 1. pkt., at »stk. 5« ændres til »stk. 6«, og at der efter »modtagne afgiftspligtige varer« indsættes »opgjort efter § 5 a, stk. 1.«.

Det betyder, at det præciseres, at ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 6 kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer opgjort efter § 5 a, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Det fremgår af lovens § 5 a, stk. 1, at de i § 1, stk. 6, nævnte registrerede varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2, 3 og 5-7 og § 8, nr. 2 og 3.

Forslaget betyder endvidere, at der foretages korrekt henvisning i bestemmelsen.

Til nr. 2

Det fremgår af isafgiftslovens § 2, stk. 2, at virksomheder omfattet af § 1 kan undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 4, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Lovens § 1 omhandler virksomheder registreret som varemottagere, mens lovens § 3, stk. 1, omhandler virksomheder registreret som oplagshavere.

Det foreslås i isafgiftslovens § 2, stk. 2, 1. pkt., at »§ 1« ændres til »§ 3, stk. 1.«.

Det betyder, at der foretages en korrekt henvisning i bestemmelsen.

Til nr. 3

Det fremgår af isafgiftslovens § 2, stk. 4, at virksomheder omfattet af stk. 2 løbende skal føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Lovens § 2, stk. 2, omhandler virksomheder registreret som oplagshavere.

Det foreslås i isafgiftslovens § 2, stk. 4, 1. pkt., at der efter »stk. 2« indsættes »og § 1, stk. 9.«.

Det betyder, at regnskabskravet i lovens § 2, stk. 4, også skal finde anvendelse på varemottagere registreret efter lovens § 1, stk. 9, således at bestemmelsen bringes i overensstemmelse med de oprindelige bemærkninger til bestemmelsen.

Forslaget vil indebære, at alle virksomheder registreret som oplagshavere og varemottagere, som er omfattet af bagatelgrænsen, skal føre regnskab, som det har været tilsigtet med de oprindelige bemærkninger til bestemmelsen.

Til nr. 4

Det fremgår af isafgiftslovens § 3, stk. 1, at virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemottager efter § 1, stk. 6.

Det foreslås i isafgiftslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., at ændre »§ 1, stk. 6« til »§ 1, stk. 5 og 6«.

Det betyder, at virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemottager efter § 1, stk. 5 og 6, således at bestemmelsen bringes i overensstemmelse med de oprindelige bemærkninger til bestemmelsen.

Efter lovens § 1, stk. 5, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, jf. dog isafgiftslovens § 3, stk. 1.

Endvidere fremgår det af isafgiftslovens § 5 a, stk. 1, at de i § 1, stk. 6, nævnte registrerede varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive mængden af de

varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til Skatteforvaltningen.

Det foreslås i isafgiftslovens § 5 a, stk. 1, 1. pkt., at ændre »§ 1, stk. 6« til »§ 1, stk. 5 og 6«.

Det betyder, at afgiftsafregningen skal gælde for varemottagere registreret efter § 1, stk. 5 og 6, således at bestemmelsen bringes i overensstemmelse med de oprindelige bemærkninger til bestemmelsen.

Til § 6

Til nr. 1

Der følger af spildevandsafgiftslovens § 11 en godtgørelsesordning, hvorefter visse virksomheder, der oprindeligt har været anset som særligt spildevandstunge produktioner, og hvor spildevandsafgiften derfor ramte hårdt, kan få tilbagebetalt en andel af afgiften, som har til formål at reducere udledningen af spildevand og forurenende stoffer.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, at virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan få godtgjort 80 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand efter § 2, stk. 2, eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til forarbejdning af fisk, krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse havdyr eller dele heraf, jf. nr. 1, eller fremstilling af cellulose, jf. nr. 2, eller fremstilling af rør- og roesukker på baggrund af sukkerroer og sukkerrør, jf. nr. 3.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 2, at virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan få godtgjort 70 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand efter § 2, stk. 2, eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til fremstilling af organiske pigmenter og præparater i forbindelse hermed, jf. nr. 1, eller pektinstoffer, pektinater og pektater samt plante-slimmer og gelateringsmidler, også modificerede, udvundet af vegetabiliske stoffer henhørende under position 1302.20 til og med position 1302.39 i EU's kombinerede nomenklatur, jf. nr. 2, eller vitaminer, jf. nr. 3.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3, 1. pkt., at virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 1, skal indberette godtgørelsesbeløbet til Skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3, 2. pkt., at omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter stk. 3, 1. pkt., skal ske pr. juridisk enhed.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 4, 1. pkt., at

skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 3 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Det fremgår af § 11, stk. 4, 2. pkt., at skatteministeren derudover fastsætter nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås, at spildevandsafgiftslovens § 11 ophæves.

Formålet med ophævelsen af godtgørelsesordningen er at øge incitamentet til at begrænse udledningen af spildevand og sikre overensstemmelse med EU-retten. Den foreslåede ændring vil medføre, at momsregistrerede virksomheder ikke længere vil kunne opnå godtgørelse af afgiften efter spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1 og 2.

Da godtgørelsesordningen i spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 1, foreslås afskaffet, vil det ikke længere være relevant at indberette godtgørelsesbeløb til Skatteforvaltningen efter spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 3. Der er i den sammenhæng ikke fortsat behov for, at skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse efter spildevandsafgiftslovens § 11, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.12. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 12, stk. 1, at virksomheder, der afleder spildevand til spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, til dokumentation af godtgørelsen efter §§ 10 og 11 skal kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. § 12, stk. 4.

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 12, stk. 3, at Skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for afgiftsgodtgørelsen efter §§ 10 og 11.

Det foreslås i spildevandsafgiftslovens § 12, stk. 1 og 3, at »§§ 10 og 11« ændres til »§ 10«.

Ændringen er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 6, nr. 1, foreslås, at spildevandsafgiftslovens § 11 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af spildevandsafgiftslovens § 12, stk. 1, at til dokumentation for godtgørelsen efter § 10 skal virksomheder, der afleder spildevand til spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. § 12, stk. 4.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af spildevandsafgiftslovens § 12, stk. 3, at Skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for afgiftsgodtgørelsen efter § 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 12, stk. 4, at spildevandsudledere omfattet af § 2, stk. 1, efter anmodning fra de i § 10, stk. 1, og § 11 omfattede virksomheder mindst en gang årligt skal afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter stk. 1. Skatteministeren kan fastsætte regler herom.

Det foreslås i spildevandsafgiftslovens § 12, stk. 4, 1. pkt., at »og § 11« udgår.

Ændringen er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 6, nr. 1, foreslås, at spildevandsafgiftslovens § 11 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af spildevandsafgiftslovens § 12, stk. 4, 1. pkt., at spildevandsudledere omfattet af § 2, stk. 1, efter anmodning fra de i § 10, stk. 1, omfattede virksomheder mindst en gang årligt skal afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften af stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 4

Det fremgår af spildevandsafgiftslovens § 15, stk. 1, at registrerede spildevandsudledere ikke skal indbetale den del af afgiften, som virksomheden er berettiget til at få tilbagebetalt efter §§ 10 eller 11.

Det foreslås i spildevandsafgiftslovens § 15, stk. 1, at »eller § 11« udgår.

Ændringen er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 6, nr. 1, foreslås, at spildevandsafgiftslovens § 11 ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil følge af spildevandsafgiftslovens § 15, stk. 1, at registrerede spildevandsudledere ikke skal indbetale den del af afgiften, som virksomheden er berettiget til at få tilbagebetalt efter § 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.12. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 7

Det er aftalt ved overenskomst, at visse søfarende som en del af deres lønvilkår har mulighed for at anmode om et kompensationsbeløb. Dette skyldes, at disse søfarende efter omstændighederne ikke kan udnytte personlige individuelle fradrag. Kompensationsbeløbet beregnes på grundlag af oplysninger, som følger af årsopgørelsen, og udgør et beløb, der svarer til skatteværdien af de fradrag, den enkelte søfarende ikke har haft mulighed for at udnytte. Hvis den søfarende har en ægtefælle, kan oplysninger fra ægtefællens årsopgørelse indgå i beregningen af størrelsen på kompen-

sationsbeløbet som følge af reglerne om sambeskatning af ægtefæller.

En søfarende kan få udbetalt kompensationsbeløbet aconto i løbet af et indkomstår. Det indebærer, at der efter indkomstårets udløb skal foretages en kontrol og afsluttende afregning af, om den søfarende måtte have fået udbetalt for meget eller for lidt i kompensation i det pågældende indkomstår.

Den, der skal foretage denne kontrol og afsluttende afregning, har ikke mulighed for at benytte de af Skatteforvaltningens it-løsninger, der vedrører videregivelse af oplysninger. Den pågældende skal derfor indhente de nødvendige oplysninger om den søfarende og eventuelt dennes ægtefælle på anden vis, f.eks. ved at bede den, oplysningerne vedrører, om at indsende oplysningerne via e-mail eller brev.

Det foreslås, at der i sømandsbeksningsloven efter § 11 b indsættes en ny bestemmelse, § 11 c.

Det foreslås i *stk. 1*, at der efter samtykke fra en person omfattet af sømandsbeksningslovens § 5 kan gives adgang til oplysninger, som følger af personens årsopgørelse, når de er nødvendige til brug for kontrol og afsluttende afregning af en forudbetalt ydelse til personen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at oplysninger om en søfarende som omtalt i bestemmelsen, der stammer fra vedkommendes årsopgørelse, kan videregives af Skatteforvaltningen, når den søfarende har givet sit samtykke hertil til Skatteforvaltningen, og oplysningerne efter en konkret vurdering er nødvendige til det angivne formål, dvs. kontrol og afsluttende afregning af en forudbetalt ydelse til den søfarende.

Ved »oplysninger, som følger af årsopgørelsen« forstås, at der kun vil kunne videregives oplysninger i en detaljegrad, der svarer til, hvad der følger af årsopgørelsen fra Skatteforvaltningen. Til eksempel vil der kunne ske videregivelse af oplysning om udgift til kontingent for medlemskab af en fagforening og udgiftens beløbsmæssige størrelse. Der vil derimod ikke kunne ske videregive af den mere detaljerede oplysning om, hvilken fagforening udgiften relaterer sig til.

Det vil ikke være alle oplysninger fra årsopgørelsen, der vil kunne videregives, idet oplysningerne i hvert enkelt tilfælde og efter en konkret vurdering vil skulle være »nødvendige til brug for kontrol og afsluttende afregning«. Til eksempel vurderes en oplysning på årsopgørelsen om indberettede formueoplysninger fra pengeinstitutter m.fl. ikke at være nødvendig til brug for en kontrol og afsluttende afregning i sager, hvor den forudbetalte ydelse er den overenskomstfastsatte kompensation for manglende fradragmulighed, jf. herom i pkt. 2.11.1. Oplysning om indberettede formueoplysninger vil dermed ikke kunne videregives i disse tilfælde.

Den foreslåede bestemmelse vil kunne finde anvendelse, når det vedrører »en person omfattet af § 5«. Dette skal forstås

bredt, så også bestemmelser i sømandsbeskatningsloven, der indeholder en henvisning til § 5, vil opfylde kravet.

Muligheden for at få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen vil efter den foreslåede bestemmelse være begrænset til de tilfælde, hvor formålet med behandlingen af oplysningerne hos modtageren er »kontrol og afsluttende afregning af en forudbetalt ydelse«.

En »forudbetalt ydelse« vil til eksempel være et kompensationsbeløb, som visse søfarende i dag modtager aconto i et indkomstår på overenskomstmæssigt grundlag, jf. herom i pkt. 2.11.1.

Det vil ifølge forslaget være et krav til videregivelsen af oplysninger fra Skatteforvaltningen, at den enkelte søfarende har givet sit samtykke hertil. Samtykket vil skulle gives til Skatteforvaltningen via en digital ID-løsning, f.eks. MitID.

På grundlag af samtykket vil der kunne ske videregivelse af de nødvendige oplysninger én gang. Hvis den part, der skal behandle oplysningerne, ønsker at få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen igen på et senere tidspunkt, vil parten skulle indhente et nyt samtykke hos den, oplysningerne vedrører.

Det vil ifølge forslaget desuden være et krav til videregivelsen, at den, der skal modtage oplysningerne, har indgået en aftale med Skatteforvaltningen herom. Der henvises til de specielle bemærkninger til stk. 3 for nærmere om denne aftale.

Det foreslås i *stk. 2*, at der efter samtykke fra ægtefællen til en person, som har givet samtykke efter *stk. 1*, gives adgang til oplysninger, som følger af årsopgørelsen, når de er nødvendige til brug for kontrollen og den afsluttende afregning efter *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at også oplysninger om den søfarendes eventuelle ægtefælle, der stammer fra dennes årsopgørelse, kan videregives af Skatteforvaltningen, når ægtefællen har givet sit samtykke hertil til Skatteforvaltningen, og oplysningerne efter en konkret vurdering er nødvendige til det formål, som følger af *stk. 1*, dvs. kontrol og afsluttende afregning af en forudbetalt ydelse til den søfarende.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at det i tilfælde, hvor ægtefællen ønsker det, er muligt også at kunne videregive nødvendige oplysninger om ægtefællen fra Skatteforvaltningen til den part, der skal behandle oplysningerne.

Der vil i øvrigt skulle gælde det samme med hensyn til videregivelse af oplysninger, når det vedrører ægtefællen, som når det vedrører den søfarende, bl.a. i relation til kravet om samtykke. Der henvises derfor til denne beskrivelse ovenfor under omtalen af *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 3*, at adgang til oplysninger efter *stk. 1* og

2 forudsætter, at den, der anmoder om adgangen, har indgået en aftale herom med Skatteforvaltningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kun vil være de parter, der har indgået en aftale med Skatteforvaltningen, der vil kunne anvende den it-løsning hos Skatteforvaltningen, der håndterer videregivelsen af oplysninger. Den tekniske indretning af den foreslåede ordning vil dermed indebære, at de, der ikke har indgået en aftale med Skatteforvaltningen, ikke vil kunne modtage oplysninger fra Skatteforvaltningen.

En aftale med Skatteforvaltningen vil foruden identifikationsoplysninger på aftaleparterne bl.a. skulle indeholde bestemmelser om, hvilket eller hvilke formål oplysningerne må behandles til, hvem der er den dataansvarlige for behandlingen, og hvilke typer af oplysninger, som følger af årsopgørelsen, der potentielt vil kunne videregives.

Det vil ligeledes skulle fremgå af aftalen, at den til enhver tid gældende databeskyttelseslovgivning vil skulle overholdes, og at såfremt der sker brud på aftalens bestemmelser, vil aftalen kunne opsiges straks eller med et eventuelt aftalt varsel.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 8

Til nr. 1

Det følger af tobaksafgiftslovens § 4, stk. 1, at virksomheder, der ikke er autoriserede som oplagshavere, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige tobaksvarer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger. Enkelt salg og salg i løs vægt af afgiftspligtige tobaksvarer er endvidere forbudt, jf. lovens § 4, stk. 2.

Efter lovens § 4, stk. 3, finder bestemmelsen om opbevaring efter *stk. 1* ikke anvendelse ved salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet. Salg i løsvægt skal kunne afstemmes med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger, jf. lovens § 4, stk. 3, 2. pkt.

Hensigten med lovens § 4, stk. 3, 2. pkt., er, at virksomhederne efter de almindelige regler skal kunne redegøre for det senere salg af groftskåret røgtobak i enkeltportioner i form af afstemning af salgsstedets salg af groftskåret røgtobak i løsvægt med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger af tobakken. Heri ligger, at virksomhederne skal føre et beholdningsregnskab, der kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af groftskåret røgtobak i løsvægt med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger af tobakken. Beholdningsregnskabet skal således indeholde oplysninger om salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet. Oplysninger om brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet er relevant i de tilfælde, hvor tobakken forbruges til virksomhedens eget brug, f.eks. ejer og ansatte, der ryger vandpibe-

tobak under arbejdstiden i vandpibecaféen, og hvor der ikke er tale om salg.

Praksis viser, at virksomhederne har udfordringer med at efterleve lovens § 4, stk. 3, 2. pkt., hvilket kan skyldes, at det ikke fremgår tilstrækkeligt tydeligt af bestemmelsen, at der skal føres et beholdningsregnskab, der kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af groftskåret røgtobak i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken.

Det foreslås derfor at ophæve tobaksafgiftslovens § 4, stk. 3, 2. pkt., og i stedet indsætte to nye punktummer, der bliver 2. og 3. pkt.

Det foreslås i 2. pkt., at virksomheder, der sælger og bruger groftskåret røgtobak på salgsstedet, jf. 1. pkt., skal føre et beholdningsskab, som kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af groftskåret røgtobak i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken.

Det foreslås i 3. pkt., at beholdningsregnskabet skal indeholde oplysninger om salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet.

De foreslåede bestemmelser vil medføre, at virksomheder, der sælger og bruger groftskåret røgtobak på salgsstedet efter lovens § 4, stk. 3, vil skulle udarbejde et beholdningsregnskab, der gør det muligt for Skatteforvaltningen at følge virksomheders afstemning af tobakken fra indkøb til salg og brug.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Varer, der er afgiftspligtige efter tobaksafgiftsloven, er cigaretter samt groft- og fintskåret røgtobak. Det følger af tobaksafgiftslovens § 1, stk. 1.

Det følger af § 4, stk. 2, at enkeltsalg og salg i løs vægt af afgiftspligtige varer er forbudt. Det hænger sammen med, at pakninger med afgiftspligtige varer til forbrug her i landet skal forsynes med et stempelmærke samt angivelse af indholdets art og mængde, den pågældende vares detailpris m.v., jf. § 2, stk. 1, § 3, stk. 1, 1. pkt. og § 28. Hvad angår cigaretter hænger det desuden sammen med, at pakker med cigaretter skal indeholde 20 stk., jf. § 3, stk. 3.

Det følger af § 25, stk. 1, nr. 2, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 4, stk. 2, straffes med bøde.

Det følger af tobaksafgiftslovens § 26, jf. opkrævningslovens § 18, at bødesager om overtrædelse af § 4, stk. 2, kan afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale bøden inden for en nærmere angivet frist.

I dag er der ikke fastsat et bødeniveau for overtrædelse af tobaksafgiftslovens § 4, stk. 2. I praksis har Skatteforvalt-

ningen derfor ikke mulighed for at udstede et bødeforelæg til dem, der overtræder bestemmelsen.

Det foreslås i tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, at »straffes den, der« ændres til »straffes den, som«.

Med ændringen er det forudsat, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder tobaksafgiftslovens § 4, stk. 2, vil kunne straffes med en bøde på 5.000 kr.

Det er forudsat, at bødeniveauet på 5.000 kr. vil finde anvendelse, uanset om der er tale om et førstegangs- eller gentagelsestilfælde. Det er endvidere forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske absolut kumulation, således at der ved overtrædelser af bestemmelsen udmåles en bøde på 5.000 kr. for hver overtrædelse, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager.

Sager om overtrædelse af § 4, stk. 2, vil kunne afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. tobaksafgiftslovens § 26, jf. opkrævningslovens § 18. Hvis betingelserne ikke er opfyldt, f.eks. fordi den pågældende ikke erkender sig skyldig i forholdet, vil Skatteforvaltningen skulle oversende sagen til politiet med henblik på, at sagen afgøres ved domstolene.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3

Tobaksafgiftslovens § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, indeholder krav til regnskabsførelse, fakturaudstedelse, opbevaring af regnskabsmateriale m.v. for virksomheder, der er omfattet af tobaksafgiftsloven.

Det følger af § 25, stk. 1, nr. 2, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9, straffes med bøde.

Det følger af § 25, stk. 5, at der udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, hvis overtrædelsen af disse krav til regnskabsførelse m.v. medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i tobaksafgiftsloven.

Den skærpede bøde udgør 10.000 kr. i førstegangstilfælde, 20.000 kr. i andengangstilfælde, 30.000 kr. i tredje gangstilfælde osv. Bøden stiger således med 10.000 kr. i hvert gentagelsestilfælde. Bødeniveauet er beskrevet i bemærkningerne til lov nr. 1554 af 13. oktober 2016, jf. Folketingstidende, 2016-17, A, L 26 som fremsat, side 6.

Bødesager om overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i § 25, stk. 1, nr. 2, kan afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til at betale bøden inden for en nærmere angivet frist. Det følger af tobaksafgiftslovens § 26, jf. opkrævningslovens § 18. Hvis de anførte betingelser ikke er opfyldt, skal Skatteforvaltningen oversende sagen til politiet med henblik på, at sagen afgøres ved domstolene.

Det foreslås i tobaksafgiftslovens § 25, stk. 5, 2. pkt., at »§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-9« ændres til »§ 4, stk. 3, eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9«.

Ændringen vil medføre, at der vil skulle udmåles en skærpet bøde ved overtrædelser af tobaksafgiftslovens § 4, stk. 3, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i tobaksafgiftsloven.

Med ændringen er det således forudsat, at der ved overtrædelser af § 25, stk. 5, jf. § 4, stk. 3, vil skulle udmåles en bøde på 10.000 kr. i førstegangstilfælde, 20.000 kr. i andenegangstilfælde, 30.000 kr. i tredjegangstilfælde osv. Bøden vil således stige med 10.000 kr. i hvert gentagelsestilfælde.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 8, nr. 1, hvorefter § 4, stk. 3, 2. pkt. foreslås erstattet med et nyt 2. og 3. pkt. Efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3, 2. pkt., skal virksomheder, der sælger groftskåret tobak på salgsstedet, jf. 1. pkt., føre et beholdningsregnskab, som kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af tobakken i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken. Efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3, 3. pkt., skal beholdningsregnskabet indeholde oplysninger om salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet.

Et manglende eller mangelfuldt beholdningsregnskab vil kunne medføre, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter reglerne i tobaksafgiftsloven. Det vil kunne være tilfældet, hvis det manglende eller mangelfulde beholdningsregnskab medfører, at det ikke er muligt at afstemme tobak, der er udskilt i løsvægt, med tobaksemballage, der er påført stempelmærker.

Endvidere skal ændringen ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af tobaksafgiftslovens § 25, stk. 6, hvorefter princippet om absolut kumulation foreslås at gælde ved overtrædelser af § 4, stk. 3. Denne ændring følger af lovforslagets § 8, nr. 4.

Sager om overtrædelse af § 4, stk. 3, vil kunne afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. tobaksafgiftslovens § 26, jf. opkrævningslovens § 18. Hvis betingelserne ikke er opfyldt, f.eks. fordi den pågældende ikke erkender sig skyldig i forholdet, vil Skatteforvaltningen skulle oversende sagen til politiet med henblik på, at sagen afgøres ved domstolene.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes kon-

krete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Med ændringen tydeliggøres desuden, at der kan udmåles en skærpet bøde, hvis blot én af de nævnte stykker i § 18 er overtrådt, og det herved ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i tobaksafgiftsloven. Det skyldes, at ændringen indebærer, at »§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-9« ændres til »§ 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 4

Det følger af tobaksafgiftslovens § 10, stk. 1, 1. pkt., at en midlertidigt registreret varemodtager er en virksomhed, institution eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til kun lejlighedsvis at modtage varer fra andre EU-lande eller tredjelande. Endvidere følger det af § 10, stk. 1, 2. pkt., at for at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt registreret varemodtager her i landet skal virksomheden eller personen inden vareafsendelsen fra et andet EU-land eller tredjeland 1) registreres som midlertidigt registreret varemodtager hos Skatteforvaltningen, 2) anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen og 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det følger af § 10 a, stk. 5, 1. pkt., at en midlertidigt autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvis at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. Det følger af § 10 a, stk. 5, 2. pkt., at for at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 20 a, stk. 3, 1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen, 2) anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen og 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Tobaksafgiftslovens § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, indeholder krav til regnskabsførelse, fakturaudstedelse, opbevaring af regnskabsmateriale m.v. for virksomheder, der er omfattet af tobaksafgiftsloven.

Det følger af § 25, stk. 1, nr. 2, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9, straffes med bøde.

Det følger af § 25, stk. 5, 1. pkt., at der udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 10 a, stk. 5, 2. pkt. Endvidere følger det af § 25, stk. 5, 2. pkt., at der udmåles en skærpet bøde for overtrædelse § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt

at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i tobaksafgiftsloven.

Har nogen begået flere overtrædelser af § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse efter princippet om absolut kumulation, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager. Det følger af tobaksafgiftslovens § 25, stk. 6, 1. pkt.

Princippet om absolut kumulation gælder også, hvis nogen har overtrådt § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen. Det følger af tobaksafgiftslovens § 25, stk. 6, 2. pkt.

For så vidt angår § 18 bemærkes det, at selv om der i tobaksafgiftslovens § 25, stk. 6, 1. og 2. pkt. henvises til »§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-9«, skal alle de nævnte stykker i § 18 ikke være overtrådt, før princippet om absolut kumulation gælder. Det følger af fast praksis.

Det følger af tobaksafgiftslovens § 25, stk. 7, at bestemmelsen i stk. 6 om absolut kumulation kan fraviges, når særlige grunde taler herfor. Fravigelsen af stk. 6 kan f.eks. skyldes skærpende eller formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 eller 82.

Det foreslås, at i § 25, stk. 6, 1. og 2. pkt., ændres »§ 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9« til »§ 4, stk. 3, § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9«.

Ændringen af § 25, stk. 6, 1. og 2. pkt., vil medføre, at princippet om absolut kumulation vil gælde ved overtrædelser af § 4, stk. 3. Hvis nogen har begået flere overtrædelser af § 4, stk. 3, vil bødestraffen således skulle sammenlægges for hver overtrædelse efter princippet om absolut kumulation, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager. Ligeledes vil princippet om absolut kumulation gælde, hvis nogen har overtrådt § 4, stk. 3, og § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9, eller én eller flere andre skatte- eller afgiftslove eller pantlovgivningen.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 8, nr. 1, hvorefter tobaksafgiftslovens § 4, stk. 3, 2. pkt. foreslås erstattet med nye 2. og 3. pkt. Efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3, 2. pkt., skal virksomheder, der sælger groftskåret tobak på salgsstedet, jf. 1. pkt., føre et beholdningsregnskab, som kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af tobakken i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken. Efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 3, 3. pkt., skal beholdningsregnskabet indeholde oplysninger om salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet.

Endvidere skal ændringen ses i sammenhæng med lovforslagets § 8, nr. 3, hvorefter det foreslås at indsætte en henvis-

ning til § 4, stk. 3, i § 25, stk. 5, 2. pkt., så der kan udmåles en skærpet bøde for overtrædelser af § 4, stk. 3, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift.

Med ændringen tydeliggøres desuden, at princippet om absolut kumulation – for så vidt angår § 18 – ikke kun gælder, hvis alle de nævnte stykker i § 18 er overtrådt. Det skyldes, at ændringen indebærer, at »§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-9« ændres til »§ 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9«.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 9

Til nr. 1

Det fremgår af øl- og vinafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., at afgiften – bortset fra varer omfattet af § 3 A – for varer henhørende under position 2203 og 2206 i EU's kombinerede nomenklatur udgør 48,74 kr. pr. liter 100 pct. ren alkohol (ætanolindholdet).

Det foreslås i øl- og vinafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., at »position 2203 og 2206« ændres til »position 2203 og varer indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, der henhører under position 2206«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en præcisering af hvilke varer, der er afgiftspligtige efter øl- og vinafgiftslovens § 1. Det drejer sig om varer, der hører under position 2203 i EU's kombinerede nomenklatur, og varer, der indeholder en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, der hører under position 2206 i EU's kombinerede nomenklatur. Det svarer til, hvad der også gælder i dag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2

Det fremgår af øl- og vinafgiftslovens § 3 A, at for varer henhørende under position 2204-2206 i EU's kombinerede nomenklatur, og som forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C, opkræves en tillægsafgift på 3,35 kr. pr. liter.

Det foreslås i øl- og vinafgiftslovens § 3 A, at »For varer henhørende under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur« ændres til »For varer, der er afgiftspligtige efter § 3, stk. 2, nr. 1 og 2,«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der opkræves en tillægsafgift på 3,35 kr. pr. liter af varer, der er afgiftspligtige efter øl- og vinafgiftslovens § 3, stk. 2, nr. 1 og 2, hvis varerne forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 A vil også medføre, at der ikke opkræves en tillægsafgift af varer, der er afgiftspligtige efter øl- og vinfafgiftslovens § 3, stk. 2, nr. 3, selv om varerne forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C.

Formålet med ændringen er, at varer, der er afgiftspligtige efter øl- og vinfafgiftslovens § 3, stk. 2, nr. 3, ikke omfattes af den tillægsafgift, der findes i lovens § 3 A.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 10

Til nr. 1

Det fremgår af tobaksvarelovens § 31 b, stk. 1, at Skatteforvaltningen udsteder sikkerhedsstempelmærker til enkeltpakninger med tobaksvarer, som er afgiftspligtige i medfør af tobaksafgiftsloven, der fungerer som både stempelmærke efter tobaksafgiftsloven og sikkerhedsmærke efter tobaksvareloven.

Siden tobaksvarelovens § 31 b trådte i kraft den 1. februar 2019, jf. § 3 i lov nr. 86 af 30. januar 2019, er der ved lov nr. 2616 af 28. december 2021 indført krav om stempelmærker på røgfri tobak efter forbrugsafgiftsloven. Disse stempelmærker er designet med udgangspunkt i de tilsvarende stempelmærker på cigaretter og røgtobak. Stempelmærkerne for røgfri tobak opfylder således allerede betingelserne for at kunne anses som værende sikkerhedsstempelmærker.

Det foreslås at ændre tobaksvarelovens § 31 b, stk. 1, således, at der efter »medfør af tobaksafgiftsloven« indsættes »eller forbrugsafgiftsloven, og som påføres stempelmærke efter tobaksafgiftsloven eller lov om forskellige forbrugsafgifter«, og efter »stempelmærke efter tobaksafgiftsloven« indsættes: »eller lov om forskellige forbrugsafgifter«.

Det foreslåede vil betyde, at Skatteforvaltningen for de tobaksvarer, som er afgiftspligtige i medfør af forbrugsafgiftsloven, og som påføres stempelmærke efter forbrugsafgiftsloven, vil udstede sikkerhedsstempelmærker til enkeltpakninger med tobaksvarer, der fungerer som både stempelmærke efter forbrugsafgiftsloven og sikkerhedsmærke efter tobaksvareloven.

Formålet med ændringen er at tilpasse tobaksvarelovens § 31 b, stk. 1, således at de stempelmærker, som skal påføres i medfør af forbrugsafgiftslovens § 13 d, ligeledes vil kunne fungere som sikkerhedsmærke efter tobaksvarelovens § 31 b fra og med den 20. maj 2024. Stempelmærkerne, som påføres i medfør af forbrugsafgiftslovens § 13 d, opfylder allerede betingelserne for at udgøre et sikkerhedsmærke, og det foreslåede skal således alene sikre, at lovgivningen hjemler, at dette også vil være tilfældet. Alternativt vil tobaksvarelovens § 31 b, stk. 2, kunne fortolkes sådan, at der skal udstedes et selvstændigt sikkerhedsmærke efter tobaksvareloven,

således at røgfri tobak vil skulle påføres to separate mærker fra og med den 20. maj 2024.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2

Det fremgår af tobaksvarelovens § 31 b, stk. 2, at Skatteforvaltningen udsteder sikkerhedsstempelmærker uden afgift til enkeltpakninger med tobaksvarer, som er afgiftspligtige i medfør af tobaksafgiftsloven, men som ikke påføres stempelmærker efter tobaksafgiftsloven.

Siden tobaksvarelovens § 31 b trådte i kraft den 1. februar 2019, jf. § 3 i lov nr. 86 af 30. januar 2019, er der ved lov nr. 2616 af 28. december 2021 indført krav om stempelmærker på røgfri tobak efter forbrugsafgiftsloven. Disse stempelmærker er designet med udgangspunkt i de tilsvarende stempelmærker på cigaretter og røgtobak. Stempelmærkerne for røgfri tobak opfylder således allerede betingelserne for at kunne anses som værende sikkerhedsstempelmærker.

Det foreslås at ændre tobaksvarelovens § 31 b, stk. 2, således at der efter »stempelmærke efter tobaksafgiftsloven« indsættes »eller lov om forskellige forbrugsafgifter«.

Det foreslåede vil betyde, at § 31 b, stk. 2, også skal finde anvendelse for tobaksvarer, som påføres stempelmærker i medfør af forbrugsafgiftsloven.

Formålet med ændringen er, at bestemmelsen konsekvensrettes efter ændringen af forbrugsafgiftsloven, hvor der også skal påsættes stempelmærker på tobaksvarer efter forbrugsafgiftsloven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3

Efter tobaksvarelovens § 31 b, stk. 2, udsteder Skatteforvaltningen for de tobaksvarer, som er afgiftspligtige i medfør af tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven, men som ikke påføres stempelmærke efter tobaksafgiftsloven (eller forbrugsafgiftsloven, jf. den i lovforslagets § 10, nr. 2, foreslåede ændring af tobaksvarelovens § 31 b, stk. 2) sikkerhedsstempelmærker uden afgift til enkeltpakninger med tobaksvarer, der fungerer som sikkerhedsmærke.

Bestemmelsen har virkning for cigarer, cerutter og cigarillos fra og med den 20. maj 2024, jf. § 3, stk. 4, i lov nr. 86 af 30. januar 2019. Disse varer påføres ikke stempelmærke efter tobaksafgiftsloven. Derfor er der ikke regler for, hvem Skatteforvaltningen må udstede disse mærker til, eller hvem der må opbevare eller modtage mærkerne.

Det foreslås at indsætte to nye stykker som tobaksvarelovens § 31 b, stk. 4 og 5.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen kun må

udstede sikkerhedsstempelmærker uden afgift efter stk. 2 til virksomheder, der er registreret eller autoriseret for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven.

Det foreslåede vil betyde, at Skatteforvaltningen ikke må udstede sikkerhedsstempelmærker omfattet af tobaksvarerlovens § 31 b, stk. 2, til enhver. Sikkerhedsstempelmærker uden afgift omfattet af tobaksvarerlovens § 13 b, stk. 2, skal udstedes for tobaksvarer, som ikke påføres stempelmærke efter tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven. Disse sikkerhedsstempelmærker må Skatteforvaltningen efter det foreslåede kun kunne udstede til virksomheder, der er registreret eller autoriseret for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at de registrerede eller autoriserede virksomheder ikke må sælge eller udlåne de modtagne sikkerhedsstempelmærker.

Det betyder, at de stempelmærker, som de registrerede eller autoriserede virksomheder, der får udstedt sikkerhedsstempelmærker uden afgift efter tobaksvarerlovens § 31 b, stk. 2, fra Skatteforvaltningen, alene må anvendes af den pågældende virksomhed. En registreret eller autoriseret virksomhed må således alene benytte sine egne stempelmærker.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at ikkebrugte sikkerhedsstempelmærker skal destrueres af den registrerede eller autoriserede virksomhed.

Det foreslåede betyder, at hvis en registreret eller autoriseret virksomhed har bestilt for mange sikkerhedsstempelmærker eller f.eks. får bestilt sikkerhedsstempelmærkerne i en forkert størrelse, og derfor ikke får brugt sikkerhedsstempelmærkerne, skal virksomheden selv destruere sikkerhedsstempelmærkerne.

Hensigten med det foreslåede er, at der ikke flourer ikkebrugte sikkerhedsstempelmærker på markedet.

Det foreslås i *stk. 5*, at virksomheder, der ikke er registrerede eller autoriserede for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven, ikke må modtage eller opbevare tobaksvarer omfattet af stk. 2, der ikke er behørigt stemplede.

Det betyder, at virksomheder, der ikke er registreret eller autoriseret for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven, hvor de afgiftspligtige varer ikke påføres stempelmærke efter tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven, kun må modtage og opbevare disse tobaksvarer, når de er påført sikkerhedsstempelmærke. Det kan f.eks. være grossister eller detailhandlere. Bestemmelsen omfatter tobaksvarer som cigarer, cigarillos og cerutter.

Pakningerne skal, for at være forskriftmæssigt lukkede, være lukket på den måde, som er beskrevet i bekendtgørelse nr. 1012 af 1. oktober 2019 om sikkerhedsstempelmærker på tobaksvarer (for varer omfattet af tobaksafgiftsloven) eller bekendtgørelse nr. 1004 af 22. juni 2022 om stempelmærker

på detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker (for varer omfattet af forbrugsafgiftsloven), hvorefter mærkerne skal påføres på en sådan måde, at de på ingen måde er skjult eller brydes heller ikke af prismærker eller andre elementer, der er påkrævet i henhold til lovgivningen, i al den tid en tobaksvarer markedsføres, og er beskyttet mod at blive udskiftet, genanvendt eller ændret på nogen måde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.13. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 11

Efter ligningslovens § 9 G, stk. 1, 1. pkt., kan personer, der ved indkomstårets udløb er eller som i løbet af indkomståret har været registreret som erhvervsfiskere efter fiskeriloven, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage 190 kr. pr. påbegyndt havdag ved fangstture af mindst 12 timers varighed. Det følger af 2. pkt., at fradraget vælges for hele indkomståret og højst kan udgøre 41.800 kr. årligt.

Det er således et krav for at opnå fradrag for havdage efter § 9 G, at erhvervsfiskeren er registreret efter fiskeriloven. Fradraget for havdage træder i givet fald i stedet for bl.a. fradrag for rejseudgifter til kost og småformødenheder efter ligningslovens § 9 A og befodringsfradrag efter ligningslovens §§ 9 B-9 D, jf. § 9 G, stk. 2.

Efter fiskeriloven er det alene erhvervsfiskere, der er registreret med A-status, som kan være berettigede til fradrag for havdage efter ligningslovens § 9 G, stk. 1, idet fiskeriloven ikke indeholder anden mulighed for registrering af erhvervsfiskere, som f.eks. med B-status.

Forslaget tilsigter ikke at ændre på reglerne om registrering som erhvervsfisker med A-status.

Det foreslås i fiskerilovens § 14 a, stk. 1, at personer, der erhverver personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj, kan lade sig registrere hos Fiskeristyrelsen som erhvervsfiskere med B-status.

Med forslaget genetableres muligheden for fradrag for havdage for personer, som tidligere var berettiget hertil i kraft af deres registrering som erhvervsfiskere med B-status efter den tidligere gældende § 14, stk. 2, i fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 201 af 21. marts 2019.

Forslaget til § 14 a, stk. 1, betyder, at personer, der erhverver personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj, vil kunne registreres som erhvervsfiskere hos Fiskeristyrelsen og dermed vil kunne opfylde registreringskravet for fradrag for havdage som angivet i ligningsloven § 9 G, stk. 1.

Det foreslås i § 14 a, stk. 2, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om registrering som erhvervsfisker med B-status, herunder regler om dokumentationskrav og kontrol m.v.

Formålet med forslaget er, at ministeren for fødevarer, land-

brug og fiskeri skal kunne fastsætte nærmere regler om registrering som erhvervsfiskere med B-status, herunder regler om dokumentation for opfyldelse af betingelserne for registrering med B-status. Bemyndigelse kan f.eks. også benyttes til fastsættelse af regler om anmodning om registrering og krav i forbindelse med anmodning m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.14. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog *stk. 2-5*.

Med det fastsatte ikrafttrædelsestidspunkt sikres det, at loven træder i kraft hurtigst muligt, således at de berørte erhvervsfiskere omfattet af *stk. 10* og *11* hurtigst muligt vil kunne søge om genoptagelse af deres skatteansættelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 10 træder i kraft den 20. maj 2024.

Det foreslåede vil indebære, at lovens § 10, der omhandler tilpasning af reglerne om sikkerhedsstempelmærker vil træde i kraft den 20. maj 2024. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt skyldes, at bestemmelserne om sikkerhedsstempelmærker i de bagvedliggende direktiver først har virkning for andre tobaksvarer end cigaretter og rulletobak (fintskåret røgtobak) fra og med den 20. maj 2024.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 3 træder i kraft den 1. juni 2024.

Det foreslåede vil indebære, at lovens § 3, der omhandler afgiftsforhøjelser på nikotinprodukter og røgfri tobak samt justering af overgangsregler ved afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter vil træde i kraft den 1. juni 2024. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt skyldes, at det er aftalt mellem aftalepartierne bag Aftale om en forebyggelsesplan målrettet børn og unge – tobak, nikotin og alkohol indgået den 14. november 2023, at merprovenuet fra afgiftsforhøjelserne på nikotinprodukter og røgfri tobak skal medgå til finansiering af aftalens øvrige initiativer.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 1, nr. 3, 11-16 og 22-24, og §§ 2 og 4-9 træder i kraft den 1. juli 2024.

Det foreslåede vil indebære, at lovens § 1, nr. 3, 11-15 og 22, om ophævelse af særlig momsregel ved el- og gashandel, § 1, nr. 16, om betalingsfrist for køb og indførsel af visse køretøjer, lovens § 1, nr. 23, om en konsekvensrettelse i relation til registreringspligt ved omvendt betalingspligt for køb af teledninger, lovens § 1, nr. 24, om sproglig rettelse i momslovens 66 g, lovens § 2 om godtgørelse af dækningsafgift i chokoladeafgiftsloven, lovens § 4 om nulangivelse ved udbetaling af royalty til udlandet uden indeholdelse af kildekat, lovens § 5 om tekniske ændringer i isafgiftsloven, lovens § 6 om afskaffelse af godtgørelsesordning for spille-

vandsafgift, lovens § 7 om mulighed for dataudstilling om visse søfarende, lovens § 8, nr. 1, om præcisering af krav om beholdningsregnskab ved løssalg af groftskåret røgtobak, lovens § 8, nr. 2-4, om bøder ved enkelt salg af cigaretter og manglende beholdningsregnskab samt lovens § 9 om tilpasning af det afgiftspligtige vareområde for visse alkoholvarer vil træde i kraft den 1. juli 2024.

Det foreslås i *stk. 5*, at lovens § 1, nr. 1 og 2, 4-10, 17-21 og 25-27, træder i kraft den 1. januar 2025.

Det foreslåede vil indebære, at lovens § 1, nr. 1, om ændring af momslovens fodnote, lovens § 1, nr. 5 og 6, der omhandler justering af momsreglerne om leveringssted for visse virtuelt leverede ydelser, samt lovens § 1, nr. 2, 4, 7-10, 17-21 og 25-27, der omhandler implementering af en særordning for små virksomheder på momsområdet vil træde i kraft den 1. januar 2025. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt skyldes, at de bagvedliggende direktiver skal være gennemført i national ret denne dato.

Det foreslås i *stk. 6*, at tilladelse til ikke at anvende omvendt betalingspligt ved salg af el eller gas til egne delregistreringer, der er som videreforhandlere af varerne, som er givet før den 1. juli 2024 i henhold til § 46, *stk. 3*, i momsloven, bortfalder den 1. juli 2024, og tilladelse vil derfor kun kunne anvendes til og med den 30. juni 2024.

Det foreslås i *stk. 7*, at told- og skatteforvaltningen fra og med den 15. april 2024 til og med den 31. maj 2024 mod fuld sikkerhedsstillelse kan udlevere stempelmærker efter forbrugsafgiftsloven til de registrerede oplagshavere til følgende afgiftssatser:

- 1) For røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v.: 1.147 kr. og 8 øre pr. kg.
- 2) For nikotinprodukter, som ikke er afgiftspligtige efter § 13 eller § 13 a, *stk. 1*, i lov om forskellige forbrugsafgifter eller tobaksafgiftsloven: 10 øre pr. mg nikotin.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der er registreret som autoriseret oplagshaver efter forbrugsafgiftsloven, har mulighed for at få udleveret stempelmærker til røgfri tobak og nikotinprodukter til de afgiftssatser, der træder i kraft den 1. juni 2024, før afgiftssatserne træder i kraft. Udleveringen vil dog kun kunne ske mod fuld sikkerhedsstillelse. Det foreslåede giver autoriserede oplagshavere mulighed for at kunne tilrettelægge deres produktion af varer med stempelmærker til de afgiftssatser, der træder i kraft den 1. juni 2024.

Det foreslås i *stk. 8*, at varer med stempelmærker omfattet af *stk. 7* ikke må overgå til forbrug i perioden fra og med den 15. april 2024 til og med den 31. maj 2024.

Det foreslåede betyder, at stempelmærker med afgiftssatser, der træder i kraft den 1. juni 2024, men som i henhold til *stk. 7* udleveres til en autoriseret oplagshaver inden den 1. juni 2024, må påsættes røgfri tobak og nikotinprodukter

inden den 1. juni 2024, men at varerne først må overgå til forbrug fra og med den 1. juni 2024.

Det foreslås i *stk. 9*, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, til og med den 31. maj 2024 ikke må opbevare varer, som er påført stempelmærker omfattet af *stk. 7*.

Det foreslåede betyder, at røgfri tobak og nikotinprodukter, der er påført stempelmærker med de afgiftssatser, der træder i kraft den 1. juni 2024, først må forefindes hos virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, som f.eks. detailbutikker den 1. juni 2024. Røgfri tobak og nikotinprodukter, der er påført stempelmærker med de afgiftssatser, der træder i kraft den 1. juni 2024, må først udleveres fra de registrerede oplagshavere til virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, som f.eks. detailbutikker den 1. juni 2024, når lovændringen træder i kraft.

Det foreslås i *stk. 10*, at personer, som har erhvervet personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj i hele eller dele af perioden fra og med den 1. juli 2021 til lovens ikrafttræden, anses for at være registreret som erhvervsfiskere med B-status fra den 1. juli 2021 efter fiskerilovens § 14 a, *stk. 1*.

Registreringsmuligheden, der alene er af begunstigende karakter, vil således få virkning med tilbagevirkende kraft.

Formålet med forslaget er, at erhvervsfiskere, som efter de tidligere gældende regler kunne være registreret med B-status, skal anses for at være registreret efter fiskerilovens § 14 a, *stk. 1*, for perioden fra den 1. juli 2021 og til lovens ikrafttræden i det omfang de i hele eller dele af perioden har erhvervet personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj.

Den foreslåede ordning betyder, at disse erhvervsfiskere skattemæssigt stilles som om, at registreringsmuligheden som erhvervsfisker med B-status ikke var afskaffet ved lov nr. 844 af 10. maj 2021 om ændring af fiskeriloven.

Det foreslås derudover, at i perioden fra og med den 1. juli 2021 til lovens ikrafttræden skal en person anses for at have været registreret som erhvervsfisker med B-status efter fiskeriloven i det omfang personen i løbet af denne periode erhvervede personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj.

Dette betyder, at erhvervsfiskere, som ville have kunnet være registreret med B-status, skal anses for at være registreret efter fiskerilovens § 14 a, *stk. 1*, for perioden fra den 1. juli 2021 og til lovens ikrafttræden i det omfang de i perioden erhvervede personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj.

Hermed stilles erhvervsfiskere skattemæssigt på samme måde, som hvis adgangen til at lade sig registre som erhvervsfisker med B-status ikke havde været afskaffet ved lov nr. 844 af 10. maj 2021.

Derudover foreslås det i *stk. 11*, at for personer omfattet af *stk. 10*, udløber fristerne i skatteforvaltningslovens § 26, *stk. 2*, først i det femte år efter indkomstårets udløb for så vidt angår fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021.

Med forslaget forlænges fristen for anmodning om genoptagelse af en indkomstansættelse i henhold til skatteforvaltningslovens § 26, *stk. 2*, med henblik på at opnå fradrag ifølge ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021, således at anmodningen skal indgives senest den 1. maj i det femte år efter indkomstårets udløb. Herved sikres det, at erhvervsfiskerne, får tilstrækkelig tid til at ansøge om genoptagelse.

Den foreslåede bestemmelse er en overgangsbestemmelse, hvorefter at fristerne i skatteforvaltningslovens § 26, *stk. 2*, først udløber i det femte år efter indkomstårets udløb for så vidt angår fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021 for personer, som har erhvervet personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj i hele eller dele af perioden fra og med den 1. juli 2021 til lovens ikrafttræden, og som anses for at være registreret som erhvervsfisker med B-status efter fiskerilovens § 14 a, *stk. 1*.

Formålet med forslaget er at forlænge den ordinære ansættelsesfrist i skatteforvaltningslovens § 26, *stk. 2*, for disse erhvervsfiskere med B-status for så vidt angår fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021, så ansættelsesfristen først udløber i det femte år efter indkomstårets udløb og derfor vil være et år længere end den ordinære frist, som gælder efter skatteforvaltningslovens § 26, *stk. 2*.

Efter skatteforvaltningslovens § 26, *stk. 2*, skal en skattepligtig, der ønsker at få ændret sin ansættelse af indkomstskat, senest den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde en ændring af den tidligere skatteansættelse.

Forslaget betyder, at den ordinære ansættelsesfrist for ovennævnte erhvervsfiskere med B-status for så vidt angår fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021 først udløber i det femte år efter indkomstårets udløb og derfor vil være et år længere end den ordinære frist, som gælder efter skatteforvaltningslovens § 26, *stk. 2*.

Den forlængede ansættelsesfrist gælder alene for de erhvervsfiskere med B-status, som opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse i § 13, *stk. 6*, og omfatter kun fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021. Det betyder således, at andre dele af skatteansættelsen for 2021 ikke vil kunne genoptages efter bestemmelsen.

Den foreslåede ordning, som udelukkende er af begunstigende karakter, indebærer desuden, at de pågældende erhvervsfiskere med B-status selv vil skulle anmode Skatteforvaltningen om genoptagelse af skatteansættelsen for 2021 med henblik på at få fradrag efter ligningslovens § 9 G for indkomståret 2021.

Til § 13

Fiskeriloven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Efter fiskerilovens § 143, stk. 2, finder loven anvendelse for overtrædelse af visse EU-forordninger, også når de er begået på Færøerne eller i Grønland. De foreslåede ændringer i nærværende lovforslag vedrører ikke sådanne forhold. Det

foreslås derfor, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovens øvrige bestemmelser gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Skatteministeriet

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 1 i lov nr. 904 af 21. juni 2022 og senest ved § 1 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettede direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan væ-

1. *Fodnote 1* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettede direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalings-

re udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv 2019/2235/EU af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets direktiv (EU) 2020/284 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelse af visse krav til betalingstjenesteudbydere, EU-Tidende 2020, nr. L 62, side 7, Rådets afgørelse

pligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv 2019/2235/EU af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets direktiv (EU) 2020/284 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelse af visse krav til betalingstjenesteudby-

2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv 2020/1756/EU af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv 2021/1159/EU af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførelse og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførelse, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførelse af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010,

dere, EU-Tidende 2020, nr. L 62, side 7, Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt, EU-Tidende 2020, nr. 62, side 13, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv 2020/1756/EU af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, Rådets direktiv 2021/1159/EU af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførelse og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår satser for merværdiafgiften, EU-Tidende 2022, nr. 107, side 1.«

nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5 og 6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv 2020/1756/EU af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv 2021/1159/EU af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. L 250, side 1.

§ 11. Der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af

1) varer fra andre EU-lande, når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift og erhververen er en afgiftspligtig person eller en ikke afgiftspligtig juridisk person, der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 50, eller som registreres efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a. Der betales dog ikke afgift, når varen af sælger installeres eller monteres her i landet, eller når varen i salgslandet er afgiftsberigtiget efter tilsvarende regler som fastsat i kapitel 17 om brugte varer m.v.,

2) ---

Stk. 2 og 3. ---

Stk. 4. Når varer, der erhverves af en ikkeafgiftspligtig juridisk person, forsendes eller transporteres fra steder uden for EU og den samme ikkeafgiftspligtige juridiske person indfører varerne i et andet EU-land end EU-landet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes, anses varerne, jf. reglerne i stk. 2, for at være forsendt eller transporteret fra EU-landet, hvor varerne blev indført i EU. Når varerne indføres her i landet og forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes i et andet EU-land, kan importøren hos told- og skatteforvaltningen få godtgjort afgift, der efter § 46, stk. 6, er betalt ved indførslen af varerne, hvis importøren over for told- og skatteforvaltningen dokumenterer, at der er betalt afgift ved erhvervelsen af varerne i det andet EU-land.

Stk. 5-7. ---

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

1-22) ---

Stk. 2 og 3. ---

§ 21. Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

Stk. 2. Leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, samt levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, er her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her.

2. I § 11, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., ændres »når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift« til: »når sælgeren er en afgiftspligtig person og handler i denne egenskab,« og i 2. pkt. indsættes efter »monteres her i landet,«: »når sælgeren er omfattet af regler i et andet EU-land svarende til § 71 e,«.

3. I § 11, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 46, stk. 6« til: »§ 46, stk. 5«.

4. I § 13, stk. 1, indsættes som nr. 23:

»23) Blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt.«

5. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på adgang til arrangementer, hvor deltagelsen er virtuel.«

6. § 21 affattes således:

»§ 21. Leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, samt levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, er her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her, jf. dog stk. 2

Stk. 2. Vedrører de i stk. 1 nævnte ydelser og tilknyttede ydelser aktiviteter, som streames eller på anden måde gøres virtuelt tilgængelige, er leveringsstedet det sted, hvor den ikkeafgiftspligtige person er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.«

§ 37. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer, som ikke er fritaget for afgift efter § 13, herunder leverancer udført i udlandet, jf. dog stk. 6.

Stk. 2-8. ---

§ 41. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Det er en betingelse for fradragsret efter stk. 2 og 3, at virksomhedens leverancer af varer og ydelser overstiger registreringsgrænsen i § 48, stk. 1, 1. pkt.

§ 46. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, som i henhold til § 47, stk. 3, 2. pkt., har en særskilt registreret virksomhed, som er videreforhandler af gas eller elektricitet, kan efter anmodning få tilladelse af told- og skatteforvaltningen til ikke at anvende stk. 1, nr. 11, ved salg af gas eller elektricitet til denne videreforhandler. Tilladelsen kan kun gives, hvis den afgiftspligtige person er producent af gas eller elektricitet, eller hvis registreringen efter § 47, stk. 3, 2. pkt., har været i kraft i mindst 1 år. Told- og skatteforvaltningen kan nægte at give tilladelse, såfremt forvaltningen er i besiddelse af oplysninger, som indikerer, at tilladelsen vil blive benyttet til momsunddragelse.

Stk. 4-9. ---

Stk. 10. En virksomhed, der med leveringssted her i landet, jf. kapitel 4, leverer varer eller ydelser, som den har købt af en virksomhed, jf. kapitel 3, hæfter solidarisk for betaling af afgiften. Virksomheden hæfter solidarisk med den virksomhed, som er betalingspligtig for afgiften af det indenlandske salg, når denne forsætligt eller groft uagtsomt ikke er blevet afregnet til told- og skatteforvaltningen, jf. kapitel 15. Hæftelsen er dog betinget af, at

2) den pågældende virksomhed har modtaget en notifikation fra told- og skatteforvaltningen efter stk. 11 og

7. Efter § 34 b indsættes før overskriften før § 35:

»§ 34 c. Den i § 34, stk. 1, nr. 1, omhandlede fritagelse gælder ikke for levering af varer, der foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af en fritagelse for små virksomheder, jf. § 71 e.

Stk. 2. Den i § 34, stk. 1, nr. 3, omhandlede fritagelse gælder ikke for levering af punktafgiftspligtige varer, der foretages af afgiftspligtige personer, som er omfattet af en fritagelse for små virksomheder, jf. § 71 e.«

8. I § 37, *stk. 1*, indsættes efter »stk. 6«: »og 9«.

9. I § 37 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Virksomheder har ikke fradragsret for leverancer, hvor leveringsstedet er i et andet EU-land, hvis leveringen er fritaget for moms i henhold til regler svarende til § 71 e.«

10. I § 41, *stk. 5*, ændres »§ 48, stk. 1, 1. pkt.« til: »§ 71 e, stk. 1«.

11. § 46, *stk. 3*, ophæves.

Stk. 4-15 bliver herefter stk. 3-14.

12. I § 46, *stk. 10, nr. 2*, der bliver stk. 9, nr. 2, ændres »stk.

Stk. 11. Såfremt told- og skatteforvaltningen vurderer, at en virksomhed har deltaget i en handel, som beskrevet i stk. 10, 1. og 2. pkt., kan told- og skatteforvaltningen udstede en notifikation, der gennem konkrete påbud pålægger virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved sine handler. Notifikationen gives til virksomheden og den personkreds, som er nævnt i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 1. Notifikationen gives for en tidsbegrænset periode på 5 år og bortfalder herefter. Notifikationen kan gives for en ny periode på 5 år, såfremt der er grundlag herfor. Oplysninger om notifikationen registreres i kontrolinformationsregisteret efter skattekontrollovens § 69.

Stk. 12. ---

Stk. 13. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt el. lign., anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i stk. 12. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i stk. 12, når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 14. ---

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig efter stk. 1 eller 12.

§ 46 d. ---

Stk. 2. Den person, som ikke opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorvare, jf. § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 6, 3. pkt., skal straks indberette oplysninger om, hvilken betingelse der ikke opfyldes, til told- og skatteforvaltningen og indbetale afgiften.

Stk. 3 og 4. ---

§ 47. Afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, skal anmelde deres virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Dette gælder ikke

1) virksomhed med levering af varer og ydelser, som er fritaget efter § 13, bortset fra transaktioner som nævnt i § 37, stk. 7 og 8, og

2) afgiftspligtige personer, der foretager levering af varer, som er oplagt i Københavns Frihavn, et toldoplag eller et afgiftsoplag uden afgift.

Stk. 2-9. ---

§ 48. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af

1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt, eller

11« til: »stk. 10«.

13. I § 46, stk. 11, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »stk. 10, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 9, 1. og 2. pkt.«

14. I § 46, stk. 13, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 14, 1. pkt., der bliver stk. 13, 1. pkt., ændres »stk. 12« til: »stk. 11«.

15. I § 46, stk. 15, der bliver stk. 14, ændres »stk. 1 eller 12« til: »stk. 1 eller 11«.

16. I § 46 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:
»Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.«

17. I § 47, stk. 1, nr. 1, ændres », og« til: »,«.

18. I § 47, stk. 1, nr. 2, ændres »afgift.« til: »afgift, og«.

19. I § 47, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) virksomheder omfattet af særordningen i § 71 e.«

20. § 48 ophæves.

2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

§ 49. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser, og som efter § 48 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere. Muligheden for registrering gælder også afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet, og som driver virksomhed med levering af varer og ydelser, men som alene har leverancer i udlandet. Afgiftspligtige personer, der hverken er etableret her i landet eller har leverancer her, kan ikke registreres.

Stk. 2. ---

§ 50. Ikkeafgiftspligtige juridiske personer og afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 4. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 50 b. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller § 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, eller for køb omfattet af § 46, stk. 1, nr. 6-11.

§ 50 c. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter §§ 50 og 50 b, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller § 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de i andre EU-lande leverer ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1.

§ 66 g. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalenderkvartalet. 1. pkt. gælder, uanset om der er foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af ordningerne omfattet af den anvendte særordning eller ej. Afgiftsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen, når afgiftsangivelsen ind-

21. I § 49, stk. 1, 1. pkt., § 50, 1. pkt., og §§ 50 b og 50 c ændres »§ 48« til: »§ 71 e, stk. 1 og 2«.

22. I § 50, 1. pkt., ændres »§ 46, stk. 4« til: »§ 46, stk. 3«.

23. I § 50 b ændres »§ 46, stk. 1, nr. 6-11« til: »§ 46, stk. 1, nr. 6-12«.

24. I § 66 g, stk. 1, 3. pkt., udgår »omfattet af den anvendte særordning«.

sendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af afgiftsangivelsen.

Stk. 2. ---

§ 69. Virksomheder, der med henblik på videresalg indkøber m.v. brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, kan ved videresalget afgiftsberigtige de pågældende brugte varer m.v. efter reglerne i dette kapitel. Det er en forudsætning for at anvende disse regler, at de brugte varer m.v. er leveret til virksomheden her i landet eller fra et andet EU-land af

1-4) ---

5) en afgiftspligtig person, der er fritaget for registrering efter § 48, stk. 1 og 2, eller som er under registreringsgrænsen i et andet EU-land, når leveringen omfatter et investeringsgode.

Stk. 2-6. ---

25. § 69, stk. 1, nr. 5, affattes således:

»5) en afgiftspligtig person, der er omfattet af fritagelse for små virksomheder i § 71 e eller efter tilsvarende regler om fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, når leveringen omfatter et investeringsgode.«

26. Efter kapitel 17 indsættes:

»Kapitel 17 a

Særordningen for små virksomheder

§ 71 b. Ved anvendelse af reglerne i dette kapitel forstås ved:

1) Årlig omsætning her i landet: Den samlede årlige værdi uden moms af leveringer af varer og ydelser foretaget af en afgiftspligtig person her i landet i løbet af et kalenderår.

2) Årlig omsætning i EU: Den samlede årlige værdi uden moms af leveringer af varer og ydelser foretaget af en afgiftspligtig person på EU's afgiftsområde i løbet af et kalenderår.

Fritagelser

§ 71 c. De omhandlede fritagelser i dette kapitel finder anvendelse på leveringer af varer og ydelser foretaget af små virksomheder, jf. § 71 e.

§ 71 d. Levering af nye transportmidler, som foretages på de i § 34, stk. 1, nr. 1 og 2, fastsatte betingelser, er udelukket fra dette kapitel.

§ 71 e. En afgiftspligtig persons levering af varer og ydelser er fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 50.000 kr., jf. dog stk. 2-4 og 8.

Stk. 2. En afgiftspligtig persons eller dennes arvinges førstegangssalg af den afgiftspligtiges egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, er fritaget fra registreringspligten efter § 47, stk. 1, og for at betale afgift, når den årlige omsætning her i landet, der kan henføres til disse afgiftspligtige leverancer, ikke overstiger 300.000 kr., jf. dog stk. 3, 4 og 8.

Stk. 3. En afgiftspligtig person kan kun anvende en sektorspecifik fritagelse ad gangen, jf. stk. 2.

Stk. 4. En afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land, er omfattet af reglerne i stk. 1-3, hvis følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 71 k, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt.:

- 1) Den afgiftspligtige person har givet forhåndsmeddelelse til etableringslandet om anvendelse af fritagelse for små virksomheder i Danmark, herunder om enhver ændring af de oplysninger, der tidligere er givet.
- 2) Den afgiftspligtige person kan identificeres ved hjælp af et individuelt registreringsnummer, som er tildelt af de relevante myndigheder i etableringslandet og indeholder suffikset "EX".

Stk. 5. En afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, kan omfattes af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, når følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 71 k, stk. 3:

- 1) Den afgiftspligtige person har givet forhåndsmeddelelse til told- og skatteforvaltningen om anvendelse af fritagelse for små virksomheder i et andet EU-land, herunder hvilke EU-lande den afgiftspligtige agter at gøre brug af fritagelsen i.
- 2) Den afgiftspligtige person er identificeret gennem tildeling af et individuelt registreringsnummer af told- og skatteforvaltningen, som indeholder suffikset "EX".

Stk. 6. En afgiftspligtig person skal meddele told- og skatteforvaltningen om enhver ændring af de oplysninger, som tidligere er givet i henhold til stk. 5, nr. 1, ved hjælp af ajourføring af en forhåndsmeddelelse.

Stk. 7. En forhåndsmeddelelse om, at en afgiftspligtig person har besluttet at ophøre med at anvende fritagelserne i en eller flere EU-lande, hvor den afgiftspligtige ikke er etableret, får virkning fra den første dag i det næste kalenderkvartal efter modtagelsen af oplysninger fra den afgiftspligtige person eller, hvis sådanne oplysninger modtages i løbet af den sidste måned i et kalenderkvartal, fra den første dag i den anden måned i det næste kalenderkvartal.

Stk. 8. En afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land og opfylder betingelserne i stk. 4, er omfattet af fritagelserne i stk. 1 og 2 fra datoen for etableringslandets meddelelse om det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person eller ved en ajourføring af en forhåndsmeddelelse fra datoen for etableringslandets bekræftelse af nummeret over for den afgiftspligtige person som følge af dennes ajourføring.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen skal senest 35 arbejdsdage efter modtagelse af en forhåndsmeddelelse i henhold til stk. 5 eller en ajourføring af en forhåndsmeddelelse i henhold til stk. 6 meddele det individuelle registreringsnummer til den afgiftspligtige person eller bekræfte ajourføringen af nummeret for at give adgang til fritagelse for små virksomheder. Told- og skatteforvaltningen kan forlænge fristen i 1. pkt., hvis told- og skatteforvaltningen vurderer, at det er nødvendigt at foretage yderligere kontrol af hensyn til at forebygge moms- eller momsunddragelse.

§ 71 f. Den i § 71 e, stk. 5, nr. 1, omhandlede forhåndsmeddelelse skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Den afgiftspligtiges navn, virksomhedsaktivitet, juridisk form og adresse på den afgiftspligtige person.
- 2) Det eller de EU-lande, hvor den afgiftspligtige person vil gøre brug af fritagelse for små virksomheder.
- 3) Den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser foretaget i det EU-land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, og i hvert af de andre EU-lande i løbet af det foregående kalenderår eller, for så vidt angår de EU-lande, som anvender en karenperiode på 2 kalenderår, de 2 foregående kalenderår.
- 4) Den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser foretaget i det EU-land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, og i hvert af de andre EU-lande i løbet af det indeværende kalenderår forud for meddelelsen.

Stk. 2. Hvis den afgiftspligtige person etableret her i landet i overensstemmelse med § 71 e, stk. 6, meddeler told- og skatteforvaltningen om, at vedkommende vil gøre brug af fritagelse for små virksomheder i et eller flere andre EU-lande end dem, der er anført i forhåndsmeddelelsen, er denne person ikke forpligtet til at afgive de i stk. 1 omhandlede oplysninger, hvis disse oplysninger allerede er indeholdt i tidligere meddelelser i henhold til § 71 g. Den i 1. pkt. omhandlede meddelelse skal indeholde det individuelle registreringsnummer omhandlet i § 71 e, stk. 5, nr. 2.

§ 71 g. En afgiftspligtig person etableret her i landet, der i henhold til § 71 e, stk. 5 og 6, gør brug af fritagelse for små virksomheder i et EU-land, hvor denne afgiftspligtige person ikke er etableret, skal for hvert kalenderkvartal afgive følgende oplysninger til told- og skatteforvaltningen:

- 1) Det individuelle registreringsnummer, jf. § 71 e, stk. 5, nr. 2.
- 2) Den samlede værdi af de leveringer af varer og ydelser, der er foretaget i løbet af kalenderkvartalet i det EU-land, hvor den afgiftspligtige er etableret, eller angive, hvis der ikke er foretaget leveringer.
- 3) Den samlede værdi af de leveringer af varer og ydelser, der er foretaget i løbet af kalenderkvartalet i hvert EU-land, bortset fra det EU-land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, eller angive, hvis der ikke er foretaget leveringer.

Stk. 2. Den afgiftspligtige person skal meddele de i stk. 1 omhandlede oplysninger inden for 1 måned fra kalenderkvartalets udgang.

Stk. 3. Når den årlige omsætningstærskel i EU omhandlet i § 71 k, stk. 3, 1. pkt., er overskredet, skal den afgiftspligtige person meddele told- og skatteforvaltningen herom inden for 15 arbejdsdage efter overskridelsen. Samtidig skal den afgiftspligtige person oplyse værdien af de i stk. 1, nr. 2 og 3, omhandlede leveringer, der er foretaget fra begyndelsen af det indeværende kalenderkvartal indtil den dato, hvor den årlige omsætningstærskel i EU blev overskredet.

§ 71 h. For § 71 f, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 71 g, stk. 1, nr. 2 og 3, gælder følgende:

- 1) Værdierne består af de beløb, der er anført i § 71 j.
- 2) Værdierne angives i danske kroner.

3) Den afgiftspligtige person skal særskilt oplyse den samlede værdi af leveringer af varer og ydelser for hver moms-fritagelsestærskel, der finder anvendelse i det pågældende EU-land.

Stk. 2. Hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer end danske kroner, skal den afgiftspligtige person med henblik på omregning, jf. stk. 1, nr. 2, anvende den valutakurs fra Den Europæiske Centralbank, der var gældende på den første dag i kalenderåret eller, hvis der ikke har været en offentliggørelse den dag, på den næste offentliggørelsesdag.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet, skal afgive de i § 71 e, stk. 5 og 6, og § 71 g, stk. 1 og 3, omhandlede oplysninger digitalt til told- og skatteforvaltningen.

§ 71 i. Told- og skatteforvaltningen skal straks enten deaktivere registreringsnummeret omhandlet i § 71 e, stk. 5, nr. 2, eller, hvis den afgiftspligtige person fortsat gør brug af fritagelse for små virksomheder i et eller flere EU-lande, tilpasse de oplysninger, der er modtaget i medfør af § 71 e, stk. 5 og 6, for så vidt angår det berørte EU-land eller de berørte EU-lande i følgende tilfælde:

- 1) Den samlede værdi af leveringer oplyst af den afgiftspligtige person overstiger det i § 71 k, stk. 3, omhandlede beløb.
- 2) Det EU-land, der indrømmer fritagelsen, har meddelt, at den afgiftspligtige person ikke er omfattet af fritagelsen, eller fritagelsen ikke længere finder anvendelse i det pågældende EU-land.
- 3) Den afgiftspligtige person har meddelt, at den har besluttet at ophøre med at anvende fritagelsen.
- 4) Den afgiftspligtige person har meddelt, eller det på anden måde kan antages, at dens virksomhed er ophørt.

§ 71 j. Den årlige omsætning i § 71 b, der benyttes som grundlag for anvendelse af de i § 71 e, stk. 1 og 2, omhandlede fritagelser, består af følgende beløb uden moms:

- 1) Beløbet for leveringer af varer og ydelser, i det omfang de ville blive pålagt afgift, hvis de blev leveret af en afgiftspligtig person, der ikke er fritaget.
- 2) Beløbet for transaktioner, som i henhold til § 34, stk. 1, nr. 18, er fritaget for moms eller er fritaget efter § 13, stk. 1, nr. 15, med ret til fradrag efter § 37, stk. 8.
- 3) Beløbet for de transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til § 34, stk. 1, nr. 5-17, samt § 45, stk. 2, 4-6 og 14.
- 4) Beløbet for de transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til § 34, stk. 1, nr. 1-4, hvis en af de i § 34, stk. 1, nr. 1-4, fastsatte fritagelser finder anvendelse.
- 5) Beløbet for transaktioner vedrørende fast ejendom for de i § 13 stk. 1, nr. 11, omhandlede finansielle transaktioner og for forsikrings- og genforsikringsydelse, medmindre disse transaktioner har karakter af bitransaktioner.

Stk. 2. Overdragelse af en afgiftspligtig persons materielle eller immaterielle investeringsaktiver tages ikke i betragtning ved beregning af den i stk. 1, omhandlede omsætning.

§ 71 k. En afgiftspligtig person etableret her i landet eller i et andet EU-land kan ikke anvende fritagelsen efter § 71 e,

stk. 1 eller 2, i en periode svarende til et kalenderår, hvis tærsklen for fritagelse i det omhandlede stykke blev overskredet i det foregående kalenderår af denne person. Fritagelsen efter § 71 e, stk. 1 eller 2, ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor tærsklen for fritagelse i det omhandlede stykke overskrides i løbet af et kalenderår.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, der er etableret i et andet EU-land, kan ikke anvende særordningen for små virksomheder i dette kapitel, hvis den årlige omsætning i EU for den pågældende afgiftspligtige person oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår. Fritagelsen efter § 71 e, stk. 1 eller 2, der er indrømmet en afgiftspligtig person, som er etableret i andet EU-land, jf. § 71 e, stk. 4, ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende afgiftspligtige person overskrider den årlige omsætningstærskel i EU efter 1. pkt. i løbet af et kalenderår.

Stk. 3. En afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, kan ikke udnytte fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande i medfør af § 71 e, stk. 5, hvis den årlige omsætning i EU for den pågældende afgiftspligtige person oversteg 100.000 euro i det foregående eller indeværende kalenderår. Fritagelse for små virksomheder i andre EU-lande, der i medfør af § 71 e, stk. 5, er indrømmet en afgiftspligtig person, der er etableret her i landet, ophører med at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende afgiftspligtige person overskrider den årlige omsætningstærskel i EU efter 1. pkt. i løbet af et kalenderår.

Stk. 4. Den tilsvarende værdi i danske kroner af beløb i euro, der er omhandlet i denne bestemmelse, skal beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggjorde den 18. januar 2018.«

§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 4, stk. 5, 3. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 3, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. eller 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 6, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 7, § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52 a, stk. 1, 3, 5, 6 eller 8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 55 d, § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 71 a, stk. 1, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, § 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 7, § 78, stk. 1, eller § 80, stk. 1, 3 eller 4,

27. I § 81, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 71 a, stk. 1,«: »§ 71 e, stk. 6, § 71 f, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 71 g, § 71 h, stk. 2 og 3,«.

§ 2

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, og senest ved § 9 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

§ 8. I den afgiftspligtige vægt, opgjort efter § 6 og § 7, fradrages:

1-8) ---

1. I § 8, stk. 1, indsættes som nr. 9:

Stk. 2. ---

§ 22. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Registrerede varemottagere kan uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 9-11. ---

§ 13. Der skal af røgfri tobak, som er lovlig at markedsføre efter lov om tobaks m.v., betales en afgift på 461 kr. og 37 øre pr. kg, jf. dog § 13 c.

§ 13 b. Der skal af nikotinprodukter, som ikke er afgiftspligtige efter § 13 eller § 13 a, stk. 1, eller tobaksafgiftsloven, betales en afgift på 5,5 øre pr. mg nikotin, jf. dog stk. 2 og § 13 c.

Stk. 2. ---

§ 13 d. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, må ikke sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

»9) Bestanddele af varer, der er afgiftspligtige efter kapitel 3, når varerne anvendes til fremstilling af andre varer, der er afgiftspligtige efter reglerne i dette kapitel.«

2. I § 22, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »der erhvervsmæssigt leveres til udlandet«: »eller erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der leveres til udlandet«.

3. I § 22 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftspligtige varer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige efter kapitel 1, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter kapitel 3. Registrerede varemottagere kan uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftspligtige varer, der er anvendt til fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige efter kapitel 1, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 3

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021, § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og senest ved § 14 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 ændres »461 kr. og 37 øre« til: »1.147 kr. og 8 øre«.

2. I § 13 b, stk. 1, ændres »5,5 øre« til: »10 øre«.

3. I § 13 d, stk. 6, indsættes efter »afgiftsforhøjelsens ikraft-

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelses ikrafttræden.

træden«: », jf. dog stk. 9«.

4. I § 13 d, stk. 7, indsættes efter »afgiftsforhøjelses ikrafttræden«: », jf. dog stk. 10«.

5. I § 13 d indsættes som *stk. 8-11*:

»*Stk. 8.* Registrerede oplagshavere skal senest 3 måneder efter en afgiftsforhøjelses ikrafttræden anmode told- og skatteforvaltningen om godtgørelse af ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelses ikrafttræden.

Stk. 9. Afgiftspligtige varer, som en registreret oplagshaver sælger fra egne detailudsalg, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, må ikke sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelses ikrafttræden. Den registrerede oplagshaver skal udarbejde en lageropgørelse over virksomhedens afgiftspligtige varer påsat stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, og som skal sælges i virksomhedens egne detailudsalg, og virksomhedens ikkebrugte stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden. Lageropgørelsen efter 2. pkt. skal indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 14 dage efter afgiftsforhøjelses ikrafttræden. Lageropgørelsen efter 2. pkt. skal afspejle den registrerede oplagshavers lagerstatus for virksomhedens egne detailudsalg på tidspunktet for afgiftsforhøjelses ikrafttræden. Varer, som indgår i lageropgørelsen efter 2. pkt., skal holdes adskilt fra de øvrige varer i virksomhedens oplag, og det skal være muligt ud fra lageropgørelsen og virksomhedens regnskab at identificere de varer på oplaget, som indgår i lageropgørelsen. Alene afgiftspligtige varer, som er medtaget i lageropgørelsen efter 2. pkt., må sælges med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden efter 1. pkt. i den registrerede oplagshavers egne detailudsalg.

Stk. 10. Afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, må ikke opbevares i lokalerne til den registrerede oplagshavers egne detailudsalg, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelses ikrafttræden, og disse lokaler er adskilt fra oplagshaverens godkendte lokaler.

Stk. 11. For registrerede oplagshavere omfattet af stk. 9 og 10 skal antallet af ikkebrugte stempelmærker, som er omfattet af den registrerede oplagshavers anmodning efter stk. 8, svare til det antal, der er anført på lageropgørelsen i stk. 9, 2. pkt. Er dette ikke tilfældet, eller indsender den registrerede oplagshaver ikke rettidigt en anmodning efter stk. 8, opkræver told- og skatteforvaltningen et beløb svarende til differencen mellem den gamle og den nye afgift af det manglende kvantum.«

§ 22. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagsomt:

1) ---

2) overtræder § 13 d, stk. 1 eller 3-7, §§ 13 e eller 13 f, § 13 i, stk. 2-5, § 13 j, stk. 1 eller 2, § 14 a, stk. 1, § 15, stk. 1-3, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt.,
3-5) ---

Stk. 2-7. ---

§ 66 A. Reglerne i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. vedrørende opkrævning af indeholdt A-skat finder tilsvarende anvendelse ved opkrævning af indeholdt royalty-skat med de undtagelser, der følger af bestemmelser i denne lov. Royaltyskat forfalder til betaling ved udbetalingen eller godskrivningen af royalty og skal indbetales til told- og skatteforvaltningen senest i den følgende måned samtidig med udløbet af den indeholdelsespligtiges frist for indberetning til indkomstregisteret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Den, der foretager udbetalingen eller godskrivningen, skal samtidig med royaltyskattens indbetaling give oplysning herom i en af skatteministeren foreskrevet form. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

§ 1. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 5 kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 2. ---

Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 1 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 4, stk. 1,

6. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, ændres »3-7« til: »3-10 og stk. 11, 1. pkt.«

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1330 af 20. november 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, § 45 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 3 i lov nr. 1563 af 12. december 2023 og § 2 i lov nr. 1565 af 12. december 2023 og senest ved § 17 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

§ 66 A, stk. 1, 3. pkt., affattes således: »Personer, dødsboer, selskaber, fonde, foreninger, institutioner m.v., som er omfattet af § 65 C, stk. 1, 2. pkt., og befuldmægtigede som nævnt i § 65 C, stk. 1, 3. pkt., der foretager udbetaling eller godskrivning af royalty til en person eller et selskab m.v., der er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 8, eller selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra g, skal oplyse told- og skatteforvaltningen om udbetalingen eller godskrivningen af royalty og eventuelt indeholdt royaltyskat, uanset om der er pligt til at foretage indeholdelse af royaltyskat.«

§ 5

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 8 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og senest ved § 8 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«, og efter »modtagne afgiftspligtige varer« indsættes: »opgjort efter § 5 a, stk. 1,«.

2. I § 2, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 1« til: »§ 3, stk. 1,«.

svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 2 skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 3. Virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemottager hos told- og skatteforvaltningen, jf. § 1, stk. 6. Virksomheder, der driver mellemhandel med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, skal ligeledes registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun fremstiller konsum-is i softicemaskiner og lignende apparater af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, skal ikke registreres som oplagshaver.

Stk. 2-4. ---

§ 5 a. De i § 1, stk. 6, nævnte registrerede varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 2-3. ---

§ 11. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få godtgjort 80 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand efter § 2, stk. 2, eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til

- 1) forarbejdningen af fisk, krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse havdyr eller dele heraf eller
- 2) fremstillingen af cellulose eller
- 3) fremstillingen af rør- og roesukker på baggrund af sukkerroer og sukkerrør.

Stk. 2. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få godtgjort 70 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 30.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand efter § 2, stk. 2, eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til fremstillingen af

3. I § 2, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2«: »og § 1, stk. 9,«.

4. I § 3, stk. 1, 2. pkt., og § 5 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 1, stk. 6.« til: »§ 1, stk. 5 og 6.«

§ 6

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 765 af 7. juni 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 30 i lov nr. 1795 af 28. december 2023 og § 13 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 11 ophæves.

- 1) organiske pigmenter og præparater i forbindelse hermed eller
- 2) pektinstoffer, pektinater og pektater samt planteslimmer og gelateringsmidler, også modificerede, udvundet af vegetabiliske stoffer henhørende under position 1302.20 til og med position 1302.39 i EU's kombinerede nomenklatur eller
- 3) vitaminer.

Stk. 3. Virksomheder, der benytter sig af godtgørelsesmuligheden i stk. 1, skal indberette godtgørelsesbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 3 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 12. Til dokumentation af godtgørelsen efter §§ 10 og 11 skal virksomheder, der afleder spildevand til spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. stk. 4.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for afgiftsgodtgørelsen efter §§ 10 og 11.

Stk. 4. Spildevandsudledere omfattet af § 2, stk. 1, skal efter anmodning fra de i § 10, stk. 1, og § 11 omfattede virksomheder mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter stk. 1. Skatteministeren kan fastsætte regler herom.

§ 15. Registrerede spildevandsudledere skal ikke indbetale den del af afgiften, som virksomheden er berettiget til at få tilbagebetalt efter § 10 eller § 11.

Stk. 2-3. ---

2. I § 12, stk. 1 og 3, ændres »§§ 10 og 11« til: »§ 10«.

3. I § 12, stk. 4, 1. pkt., udgår »og § 11«.

4. I § 15, stk. 1, udgår »eller § 11«.

§ 7

I sømandsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1181 af 21. september 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 11 b indsættes:

»§ 11 c. Der kan efter samtykke fra en person omfattet af § 5 gives adgang til oplysninger, som følger af personens årsopgørelse, når de er nødvendige til brug for kontrol og afsluttende afregning af en forudbetalt ydelse til personen.

Stk. 2. Der kan efter samtykke fra ægtefællen til en person, som har givet samtykke efter stk. 1, gives adgang til oplysninger, som følger af årsopgørelsen, når de er nødvendige til brug for kontrollen og den afsluttende afregning efter stk. 1.

Stk. 3. Adgang til oplysninger efter stk. 1 og 2 forudsætter, at den, der anmoder om adgangen, har indgået en aftale herom med told- og skatteforvaltningen.«

§ 8

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 21. februar 2024, foretages følgende ændringer:

§ 4. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Bestemmelsen om opbevaring efter stk. 1 finder ikke anvendelse ved salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet. Salg i løsvægt skal kunne afstemmes med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger.

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 2, stk. 1-3 § 3, § 4, § 7, stk. 1, § 9, stk. 2 eller stk. 5, 3. pkt., § 10, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 2. og 3. pkt., § 10 a, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9, § 11, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-5 eller 7-10, § 21, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, 2. pkt., eller § 30, stk. 1,
- 3) undlader at efterkomme et efter § 15, 1. pkt., meddelt påbud eller tilsidesætter et efter § 18, stk. 7, meddelt vilkår,
- 4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis autorisation eller registrering er inddraget efter § 16 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 10 a, stk. 5, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, såfremt overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraften for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraften for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestraften for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

1. *§ 4, stk. 3, 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der sælger groftskåret tobak på salgsstedet, jf. 1. pkt., skal føre et beholdningsregnskab, som kan danne grundlag for afstemning af salgsstedets salg af tobakken i løsvægt med indkøbet af stemplede pakninger af tobakken. Beholdningsregnskabet skal indeholde oplysninger om salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet.«

2. I § 25, *stk. 1*, ændres »straffes den, der« til: »straffes den, som«.

3. I § 25, *stk. 5, 2. pkt.*, ændres »§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-9« til: »§ 4, stk. 3, eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9«.

4. I § 25, *stk. 6, 1. og 2. pkt.*, ændres »§ 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 og 7-9« til: »§ 4, stk. 3, § 10, stk. 1, 2. pkt., § 10 a, stk. 5, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-3, 5 eller 7-9«.

Stk. 7. ---

§ 1. Der betales afgift af øl her i landet efter reglerne i denne lov. Afgiften udgør bortset fra varer omfattet af § 3 A for varer henhørende under position 2203 og 2206 i EU's kombinerede nomenklatur 48,74 kr. pr. liter 100 pct. ren alkohol (ætanolindholdet), jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

§ 3 A. For varer henhørende under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur, og som forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C, opkræves en tillægsafgift på 3,35 kr. pr. liter.

§ 31 b. For de tobaksvarer, som er afgiftspligtige i medfør af tobaksafgiftsloven, udsteder told- og skatteforvaltningen sikkerhedsstempelmærker til enkeltpakninger med tobaksvarer der fungerer som både stempelmærke efter tobaksafgiftsloven og sikkerhedsmærke.

Stk. 2. For de tobaksvarer, som er afgiftspligtige i medfør af tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven, men som ikke påføres stempelmærke efter tobaksafgiftsloven, udsteder told- og skatteforvaltningen sikkerhedsstempelmærker uden afgift til enkeltpakninger med tobaksvarer, der fungerer som sikkerhedsmærke.

Stk. 3. ---

§ 9

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 17 af 9. januar 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 2. pkt., ændres »position 2203 og 2206« til: »position 2203 og varer indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, der henhører under position 2206«.

2. I § 3 A ændres »For varer henhørende under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur« til: »For varer, der er afgiftspligtige efter § 3, stk. 2, nr. 1 og 2«.

§ 10

I lov om tobaksvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1489 af 18. juni 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2071 af 21. december 2020, § 2 i lov nr. 99 af 25. januar 2022 og § 1 i lov nr. 738 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 31 b, stk. 1, indsættes efter »medfør af tobaksafgiftsloven«: »eller lov om forskellige forbrugsafgifter, og som påføres stempelmærke efter tobaksafgiftsloven eller lov om forskellige forbrugsafgifter«, og efter »stempelmærke efter tobaksafgiftsloven« indsættes: »eller lov om forskellige forbrugsafgifter«.

2. I § 31 b, stk. 2, indsættes efter »stempelmærke efter tobaksafgiftsloven«: »eller lov om forskellige forbrugsafgifter«.

3. I § 31 b indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Told- og skatteforvaltningen må kun udstede sikkerhedsstempelmærker uden afgift efter stk. 2 til virksomheder, der er registreret eller autoriseret for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller lov om forskellige forbrugsafgifter. De registrerede eller autoriserede virksomheder må ikke sælge eller udlåne de modtagne sikkerhedsstempelmærker. Ikkebrugte sikkerhedsstempelmærker skal destrueres af den registrerede eller autoriserede virksomhed.

Stk. 5. Virksomheder, der ikke er registrerede eller autoriserede for afgift på tobak efter tobaksafgiftsloven eller lov om forskellige forbrugsafgifter, må ikke modtage eller opbevare tobaksvarer omfattet af stk. 2, der ikke er behørigt stemplede.«

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

§ 11

I fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 205 af 1. marts 2023, foretages følgende ændring:

1. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Personer, der erhverver personlig indkomst ved arbejdsindsats på et fiskerfartøj, kan lade sig registrere hos Fiskeristyrelsen som erhvervsfiskere med B-status.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om registrering som erhvervsfisker med B-status, herunder regler om dokumentationskrav og kontrol. «